

รายงานวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงจีนและไทยที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีน

Comparison of Chinese and Thai Slangs in Online and Print Media Published
in China and Thailand

ที่ปรึกษาโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรพนัช ตั้งเชื่อนจันทร์

ภาควิชาประวัติศาสตร์ ปรัชญา และวรรณคดีอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หัวหน้าโครงการ ชุติมา เข้มเจริญ

ผู้ร่วมวิจัย ปริญญ์ มงคลพาณิชย์

คณะวิทยาการการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

รายงานวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงจีนและไทยที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีน

Comparison of Chinese and Thai Slangs in Online and Print Media Published
in China and Thailand

ที่ปรึกษาโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรพนัช ตั้งเชื่อนขันธ์

ภาควิชาประวัติศาสตร์ ปรัชญา และวรรณคดีอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หัวหน้าโครงการ ชุติมา เข้มเจริญ

ผู้ร่วมวิจัย ปริญญ์ มงคลพาณิชย์

คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคำสแลงจีนและไทยในด้านวิธีการสร้างคำสแลง ลักษณะการใช้คำสแลง และปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีน โดยทำการรวบรวมคำสแลงไทยทั้งสิ้นจำนวน 300 คำ และคำสแลงจีนทั้งสิ้นจำนวน 270 คำ จากหนังสือที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาจีนซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับคำจีนต่าง ๆ รวมถึงคำสแลงจีนที่ผลิตโดยโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ในประเทศไทย รวมไปถึงข้อมูลจากเว็บไซต์และช่องทางอินเทอร์เน็ตที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาจีนและภาษาไทย หรือข่าวสารเกี่ยวกับประเทศจีนและประเทศไทยที่มีประเด็นเชื่อมโยงกับคำสแลง เช่น เว็บไซต์ เว็บบล็อก เพจ ช่องแสดงความคิดเห็น พจนานุกรมออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านวิธีการสร้างคำสแลง พบว่าการสร้างคำสแลงไทยมีความหลากหลายกว่าการสร้างคำสแลงจีน เพราะนอกจากวิธีการสร้างคำสแลงโดยการเปลี่ยนความหมาย การย่อคำ การพ้องเสียง การสร้างคำใหม่ และการยืมคำ ที่พบทั้งในคำสแลงไทยและจีนแล้ว ยังมีวิธีการสร้างคำสแลงที่พบเฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้น ได้แก่ การตัดคำ การเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงในคำ การผวนคำ การซ้ำคำ การเลียนแบบคำเดิมที่มีอยู่ และการใช้คำพังเพย ส่วนกรณีของคำสแลงจีนก็พบว่ามีวิธีการสร้างคำสแลงในบางลักษณะที่พบเฉพาะในคำสแลงจีนเช่นกัน นั่นคือการย่อคำจากเสียงอ่านพินอินในรูปแบบต่าง ๆ

2. ด้านลักษณะการใช้คำสแลง พบว่าคำสแลงทั้งสองภาษามีลักษณะการใช้ทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ส่วนที่พบว่ามีเหมือนกันคือมีการใช้คำสแลงเพื่อการสื่อความหมายโดยนัยมากกว่าโดยตรง ได้แก่ การใช้อุปมาโวหาร การใช้คำผิดสื่อความหมาย การใช้ข้อติพจน์ การใช้สัญลักษณ์ การใช้นามนัย การใช้นัยเฉพาะ และการใช้บุคคลวัต แต่มีการใช้บางลักษณะที่พบในคำสแลงไทยเท่านั้นคือการใช้คำซ้ำ การใช้คำพังเพย และการใช้คำผวน ส่วนการใช้คำสแลงเชิงการสื่อสารและการสื่ออารมณ์ ทั้งสองภาษามีการใช้คำสแลงเพื่อการสื่ออารมณ์มากกว่า ซึ่งคำสแลงไทยมักใช้สื่ออารมณ์เกี่ยวกับความสนุกสนาน ตลกเฮฮา ส่วนคำสแลงจีนส่วนใหญ่จะเป็นการสื่ออารมณ์ในเชิงลบเกี่ยวกับการประชดประชัน เสียดสีสังคมมากกว่า

3. ด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดค่าสแลง พบว่าปัจจัยทั้งด้านสังคม ด้านสื่อมัลติมีเดีย และด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ ล้วนมีผลต่อการเกิดค่าสแลงทั้งของไทยและของจีน อีกทั้งความเจริญก้าวหน้าของสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตในยุคปัจจุบันก็เป็นอีกส่วนส่วนสำคัญที่ทำให้การติดต่อสื่อสารเพื่อการถ่ายทอดข้อมูลนั้นแพร่กระจายไปในสังคมได้กว้างขวางและรวดเร็วมากขึ้น

คำสำคัญ : การศึกษาเปรียบเทียบ ค่าสแลง โลกออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์

Abstract

This research aimed to study Chinese and Thai slang in terms of slang coinages, the use of slang and the factors causing the slang to appear online and in Thai and Chinese print media by compiling a total of 300 Thai slang words and 270 Chinese slang words from the books related to the Chinese language, and Chinese slang by publishers in Thailand. Moreover, information relevant to Chinese and Thai slang words – publicized on online platforms such as websites, blogs, pages, comment boxes, online dictionaries — was collected. The research results were found as follows.

1. The ways to create Thai slang were more various than that of Chinese slang. The semantic change, abbreviation, homophones, coinages, and borrowing words were discovered in both Thai and Chinese slang; nonetheless, some styles of coining slang were used only in Thai which are omitting or adding other components to words, spoonerism, repetition, and the imitation of existing words. As per Chinese slang, shortening of pinyin pronunciation was variously found.

2. In case of the usage of slang, there were similarities and differences between the two languages. Slang in both languages was predominantly used to convey indirect meaning rather than the direct meaning by using figures of speech, hyperbole, symbols, metonyms, and personification. Still, repetition, aphorism, and spoonerism were certainly found only in Thai slang. Additionally, slang was used for emotional expression more frequently than communication. Most Thai slang words were utilized to convey positive emotions related to enjoyment and humor whilst most Chinese slang words were mainly used with negative feelings such as irony, sarcasm, and social satire.

3. The factors in creating the slang were comprised of a social factor, a multimedia factor and the spread of foreign languages. Due to the present technological advances,

information has been rapidly transferred and communicated worldwide. These factors had significantly affected on Thai and Chinese slang.

Keywords : Comparative study, Slang, Online, Print Media

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ซึ่งสำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรพนษ์ ตั้งเชื่อนขันธุ์ อาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในฐานะที่ปรึกษาโครงการวิจัยที่ได้สละเวลาอันมีค่ายิ่งในการให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจตราแก้ไขในข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร นุ่มทอง สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กรุณาตอบรับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเล่มวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เป็นทั้งเพื่อนร่วมงาน และผู้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณนางสาวภัททิรา เรืองเวช นักวิจัยปฏิบัติการ ประจำคณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้วิจัยอยู่เสมอ ทั้งการจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ และช่วยติดต่อประสานกับผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเล่มให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณผู้เขียนและผู้จัดพิมพ์หนังสือและเอกสารทุกเล่ม รวมทั้งผู้จัดทำข้อมูลในเว็บไซต์ เว็บล็อก เพจ ช่องแสดงความคิดเห็น และพจนานุกรมออนไลน์ ในฐานะแหล่งอ้างอิงข้อมูลอันสำคัญที่ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าตลอดการทำงานวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ความห่วงใย และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณไปยังกัลยาณมิตรทุกท่านที่มีส่วนในการช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยในทุกขั้นตอนการทำงานเสมอมา จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คณะผู้วิจัย

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
บัญชีตาราง	ญ
บัญชีภาพประกอบ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	5
3. ขอบเขตของโครงการวิจัย	5
4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
5. ข้อตกลงเบื้องต้น	6
6. คำจำกัดความ	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	8
1. ความหมายของคำสแลง	8
2. ที่มาของคำสแลง	10
3. ลักษณะของคำสแลง	11
4. การสร้างคำสแลง	12
5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับคำสแลงภาษาไทย	14
6. งานวิจัยที่เกี่ยวกับคำสแลงภาษาจีน	15
7. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบคำสแลงจีนและไทย	16

เรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	18
1. การรวบรวมข้อมูล	18
1.1 หนังสือหลักที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	18
1.2 เกณฑ์การคัดเลือกคำสแลง	20
2. การศึกษาข้อมูล	37
2.1 วิธีการสร้างคำสแลง	37
2.1.1 การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่	37
2.1.2 การสร้างคำใหม่	38
2.1.3 การยืมคำ	38
2.1.4 วิธีการสร้างคำแบบอื่น ๆ	38
2.2 ลักษณะการใช้คำสแลง	39
2.2.1 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรง	39
2.2.2 การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสารและเชิงการสื่ออารมณ์	40
2.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง	40
2.3.1 ปัจจัยด้านสังคม	41
2.3.2 ปัจจัยด้านสื่อมวลชน	41
2.3.3 ปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ	41
3. การวิเคราะห์ข้อมูล	42
บทที่ 4 ผลการวิจัย	44
1. วิธีการสร้างคำสแลง	44
1.1 การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่	44
1.1.1 การเปลี่ยนความหมาย	44
1.1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำ	47

เรื่อง	หน้า
1.1.3 การเปลี่ยนแปลงเสียง	50
1.2 การสร้างคำใหม่	53
1.2.1 การประสมคำใหม่	54
1.2.2 การเกิดคำใหม่	56
1.3 การยืมคำ	61
1.3.1 การยืมคำภาษาต่างประเทศ	61
1.3.2 การยืมคำภาษาถิ่น	64
1.4 วิธีการสร้างคำแบบอื่น ๆ	66
1.4.1 วิธีการสร้างคำสแลงไทยแบบอื่น ๆ	66
1.4.2 วิธีการสร้างคำสแลงจีนแบบอื่น ๆ	67
2. ลักษณะการใช้คำสแลง	75
2.1 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรง	75
2.1.1 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัย	75
2.1.2 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยตรง	93
2.2 การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสารและเชิงการสื่ออารมณ์	98
2.2.1 การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสาร	98
2.2.2 การใช้คำสแลงเชิงการสื่ออารมณ์	100
3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง	105
3.1 ปัจจัยด้านสังคม	106
3.1.1 ด้านเศรษฐกิจ	107
3.1.2 ด้านการเมืองการปกครอง	112
3.1.3 ด้านเหตุการณ์สำคัญหรือประเด็นร้อนในสังคม	116
3.2 ปัจจัยด้านสื่อบันเทิง	133

เรื่อง	หน้า
3.2.1 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต	133
3.2.2 ด้านสื่อสังคมออนไลน์	135
3.2.3 ด้านบุคคลที่มีชื่อเสียง	150
3.2.4 ด้านสื่อบันเทิงต่าง ๆ	153
3.3 ปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ	156
3.3.1 การแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	156
3.3.2 การแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาจีน	157
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	165
1. สรุปผลการวิจัยด้านวิธีการสร้างคำสแลง	165
2. สรุปผลการวิจัยด้านลักษณะการใช้คำสแลง	169
3. สรุปผลการวิจัยด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง	171
4. อภิปรายผล	172
4.1 อภิปรายผลด้านวิธีการสร้างคำสแลง	172
4.2 อภิปรายผลด้านลักษณะการใช้คำสแลง	173
4.3 อภิปรายผลด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง	174
5. ข้อเสนอแนะ	175
บรรณานุกรม	177
ภาคผนวก	196
ประวัติโดยย่อผู้วิจัย	198
ประวัติโดยย่อผู้ร่วมวิจัย	199

บัญชีตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.1 หนังสือหลักที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	19
ตารางที่ 3.2 คำสแลงจีนจากหนังสือหลักที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	22
ตารางที่ 3.3 คำสแลงจีนที่ได้จากเว็บไซต์ที่ให้ความรู้คำศัพท์จีนทั้งเว็บไซต์ ของไทยและของจีน	23
ตารางที่ 3.4 คำสแลงไทยที่ได้จากเว็บไซต์ต่าง ๆ ของไทย	29
ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน	73
ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบลักษณะต่าง ๆ ของการใช้คำสแลงเพื่อสื่อ ความหมายโดยนัยทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน	92
ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบลักษณะการใช้คำสแลงทั้งในภาษาไทยและ ภาษาจีน	104
ตารางที่ 5.1 วิธีการสร้างคำสแลงที่เหมือนกันและแตกต่างกันระหว่าง ภาษาไทยและภาษาจีน	167

The seal of Thammasat University is a large, faint watermark in the background. It is circular with a central emblem featuring a crown and a lotus flower. The text "มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" (Mahavithayalai Thammassat) is written in Thai script around the top inner edge, and "THAMMASAT UNIVERSITY" is written in English around the bottom inner edge.

บัญชีภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 1 แผนภูมิอย่างง่ายเพื่อสรุปขั้นตอนการเกิดคำสแลงในภาษาหนึ่ง ๆ	105
ภาพที่ 2 หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน	197

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมของกลุ่มคนในสังคมมาทุกยุคทุกสมัย เพราะในวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ ย่อมประกอบไปด้วยผู้คนที่มาจากหลายวัฒนธรรม และยังประกอบไปด้วยกลุ่มวัฒนธรรมย่อยอีกมากมาย ดังนั้นภาษาที่ใช้จึงมีความแตกต่างหลากหลายขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษา การจะเข้าใจถึงความหมายของภาษาจึงจำเป็นต้องเข้าใจผ่านวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ยิ่งในทุกวันนี้ที่เป็นยุคโลกาภิวัตน์ การพัฒนาทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดทำให้เกิดช่องทางการติดต่อสื่อสารกันขึ้นมากมายหลายช่องทางที่ผู้คนทุกชาติทุกภาษามีโอกาสเข้าถึงได้ง่ายขึ้น และทำให้มีโอกาสดังกล่าวในการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้นตามไปด้วย ฉะนั้น การรู้ภาษาจึงทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่น และหากจะกล่าวถึงภาษาที่ทวีความสำคัญในระดับโลกเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว ภาษาจีนนับเป็นหนึ่งในนั้น

ปัจจุบันประเทศจีนเป็นประเทศที่เจริญก้าวหน้ามากที่สุดประเทศหนึ่งในโลกตะวันออก โดยเฉพาะการเป็นผู้นำทางด้านการค้าและเศรษฐกิจ ดังที่มีการคาดคะเนกันว่าประเทศจีนจะกลายเป็นมหาอำนาจเทียบเคียงกับสหรัฐอเมริกาได้ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าภายหลังการเปิดประเทศ ทำให้มีเงินทุนมหาศาลไหลมาเทมา และการปรากฏตัวขึ้นของแบรนด์ทางธุรกิจสัญชาติจีนที่เริ่มได้รับการยอมรับมากขึ้น ก็บ่งบอกได้ถึงอัตราก้าวหน้าของความรุ่งโรจน์ทางเศรษฐกิจของจีนได้เป็นอย่างดี การเติบโตของประเทศจีนในเวทีโลกได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมหลายอย่างตามแนวโน้มความเจริญที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่รากเหง้าทางวัฒนธรรมหลายอย่างของจีนก็ยังคงหลงเหลืออยู่มาจนทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ ข้าวของสิ่งประดิษฐ์ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ ความคิดและความเชื่อทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม สิ่งเหล่านี้ล้วนสะท้อนว่ารากฐานทางประวัติศาสตร์ของประเทศจีนมีมาตั้งแต่สมัยยังเป็นอารยธรรมแห่งลุ่มแม่น้ำฮวงโหที่ยังคงปกครองโดยราชวงศ์ต่าง ๆ ติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาหลายพันปี (สุรางค์ศรี ดันเสียงสม. 2553) และนอกเหนือสิ่งอื่นใดในบรรดาสิ่งต่าง ๆ ที่บรรพบุรุษชาวจีนโบราณได้ทิ้งไว้จนมาสู่ยุคปัจจุบันนี้ คงไม่มี

สิ่งใดที่จะมีคุณค่าและมีความสำคัญได้เท่ากับ “ภาษาจีน” เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้อนุชนรุ่นหลังได้เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมจีนได้อย่างแท้จริงนั่นเอง

ภาษาจีนมีหลักฐานที่พบว่ามีการพัฒนาและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาตลอดทุกยุคสมัยจนเป็นประวัติศาสตร์อันต่อเนื่องยาวนาน ในขณะที่ภาษาโบราณอื่น ๆ เช่น กรีก อียิปต์ ละติน หรือแม้แต่ภาษาบาลี สันสกฤตได้เป็นภาษาที่ตายไปแล้ว แต่ภาษาจีนยังคงมีการใช้สืบเนื่องไม่ขาดช่วงมาจนถึงปัจจุบัน เป็นภาษาเก่าแก่ที่สำคัญที่สุดภาษาหนึ่งในโลก อีกทั้งทุกวันนี้ภาษาจีนยังถือเป็น 1 ใน 6 ภาษาหลักหรือภาษาทางการของสหประชาชาติด้วย¹ (ถาวร สิกขโกศล, 2558) ภาษาจีนอยู่ในตระกูลจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan Family) แยกได้เป็น 4 สาขา คือ 1. สาขาภาษาจีน 2. สาขาทิเบต – พม่า 3. สาขาแม้ว – เย้า และ 4. สาขาดัง – ไถ ซึ่งสาขาหลังสุดนี้เองที่วงการภาษาศาสตร์เมืองไทยเรียกว่า “ภาษากลุ่มไท – กะได” คนที่พูดภาษากลุ่มนี้เรียกเผ่าตัวเองว่า “ไต ไต ไท” (เผ่าไท/ไทย) ใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “ข้า” คำภาษาอังกฤษเรียกว่า Kra – Tai หรือ Kadai แต่คำไทยออกเสียงเป็น “กะได” จนใช้คำเรียกนี้เรื่อยมาจนปัจจุบัน ฉะนั้น ภาษาจีนจึงมีเครือญาติร่วมกับตระกูลภาษาไทย ซึ่งมีลักษณะร่วมกันคือ 1. มีลักษณะนาม 2. มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 3. คำส่วนมากมีพยางค์เดียว ไม่เปลี่ยนรูปคำเพื่อแสดงหน้าที่ในประโยค 4. ใช้การเรียงลำดับคำและคำช่วยทางไวยากรณ์ที่แสดงหน้าที่หรือความหมายในประโยค (ถาวร สิกขโกศล, 2558)

หากจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนนั้น ก็พบว่าทั้งสองประเทศมีความผูกพันใกล้ชิดกันเป็นอย่างยิ่ง ทั้งวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมประเพณี หลายอย่างทับซ้อนกันและผสมกลมกลืนจนแยกไม่ออก ย้อนไปตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่งที่มีหลักฐานในประวัติศาสตร์ปรากฏเด่นชัดว่าเฉิน อี้จิง อัครมหาเสนาบดีจีนหนีพวกมองโกลจากกวางตุ้งมาตั้งรกรากอยู่ที่ “เสียน” (สยาม) จนถึงแก่กรรม หรือเชื้อะ เหวินปิ่น ชาวจีนที่เดินทางโดยเรือเข้ามาเร่ขายเกลือที่เมืองสยามจนได้เป็นข้าราชการตำแหน่งออกขุน (ถาวร สิกขโกศล, 2558, จี. วิลเลียม สกินเนอร์, 2548) สมัยกรุงศรีอยุธยาก็มีชาวจีนเข้ามาอาศัยอยู่จนเกิดเป็นชุมชนขึ้นมา มีศาลเจ้า ตลาด บ้านเรือนตึกร้าน อีกทั้งมีการแสดงงิ้ว มีอาชีพและศิลปวิทยาการที่แสดงถึงร่องรอยของชาวจีนที่เข้ามาปฏิบัติสัมพันธ์กับไทย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรารัณดา นิพัทธ์สุขกิจ, 2560) นอกจากนี้ยังมีหลักฐานทางภาษาที่เป็นคำยืมมาจากภาษาจีนด้วย เช่น ฮองเต้ (จักรพรรดิ) ฮองเฮา (จักรพรรดินี พระราชินี) อ๋อง

¹ <https://www.un.org/en/sections/about-un/official-languages/> สืบค้นเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2563

(เจ้าต่างกรม) โลโต (อูฐ) ก๊ก (ประเทศ แคว้น) ก่วยเตี่ยว กงสี กังฉิน เป็นต้น (ถาวร สิกขโกศล, 2558) ส่วนในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ได้เกิดคำว่า “คนจีนเสื้อผืนหมอนใบ” อพยพเข้ามาตั้งรกรากและประกอบอาชีพพึ่งพระบรมโพธิสมภารของพระมหากษัตริย์บนแผ่นดินไทย ก็นับเป็นหนึ่งในจุดเริ่มต้นของการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและเทคโนโลยีระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนกันมาตลอด และส่งผลให้สัดส่วนของชาวจีนโพ้นทะเลที่เข้ามาตั้งรกรากในแผ่นดินไทยมีจำนวนมากที่สุด เกิดเป็นความผูกพันอันแนบแน่นที่ทำให้แทบจะเรียกได้ว่าไทย-จีนเป็นพี่น้องกัน (ถาวร สิกขโกศล, 2558)

บทบาทของประเทศจีนในประชาคมโลกที่ทวีมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ทำให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่ผู้คนทั่วโลกควรที่จะเรียนรู้ โดยเฉพาะในประเทศไทยที่มีคนจีนอยู่หลากหลายกลุ่มภาษา เช่น แค้ว หกหล่า ฮกเกี้ยน แคะ และกวางตุ้ง แต่ภาษาจีนที่ควรจะศึกษาเพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อสารที่สำคัญที่สุดคือ ภาษาจีนกลาง (Mandarin) เพราะเป็นภาษาที่คนจีนใช้กันโดยทั่วไปซึ่งยังใช้ในทางราชการของจีนด้วย (ถาวร สิกขโกศล, 2558) เฉพาะในประเทศไทยได้มีการเปิดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ขึ้นมากมายหลายระดับชั้น โดยในระดับประถมศึกษามีจำนวน 769 แห่ง มัธยมศึกษาจำนวน 707 แห่ง อาชีวศึกษาจำนวน 173 แห่ง อุดมศึกษาจำนวน 82 แห่ง และการศึกษานอกระบบจำนวน 152 แห่ง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ในขณะเดียวกันก็ได้มีนักเขียนชาวไทยหลายคน รวมถึงมีสำนักพิมพ์ในประเทศไทยได้เขียนและจัดพิมพ์หนังสือที่ให้ความรู้เรื่องภาษาและวัฒนธรรมจีนที่เป็นภาษาไทยออกมามากมายหลายเล่ม แต่ละเล่มก็มีรูปแบบการนำเสนอและให้ความรู้แตกต่างกันออกไปตามแต่สไตล์การเขียนของนักเขียนหรือตามแต่แนวทางของสำนักพิมพ์ เช่น ให้ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ ภาษาจีนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตมีบทบาทอย่างมากต่อชีวิตประจำวันของผู้คน เพราะสามารถตอบสนองการสื่อสารของมนุษย์ได้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) การสนทนาการประชุมผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ทำให้เกิดรูปแบบการใช้งานที่ได้รับความนิยมตามมาคือเครือข่ายสังคมหรือที่เรียกว่าสังคมออนไลน์ ซึ่งเครือข่ายดังกล่าวช่วยให้ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีต่อกัน (จุฑามณี คายะนันท์, 2554 อ้างถึงใน กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560) และในขณะนี้ที่โลกออนไลน์พัฒนาไปไกลตามยุคสมัยโลกาภิวัตน์ ผู้คนเข้าถึงการใช้สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตได้อย่างทั่วถึงขึ้น สิ่งที่พ่วงมากับการใช้อุปกรณ์เหล่านี้จึงหนีไม่พ้นแอปพลิเคชันที่ทันสมัยและได้รับความนิยมซึ่งในประเทศจีนมีแอปพลิเคชันที่คนใช้กันมาก เช่น QZone (QQ 空间), Weibo (微博),

Leshi (乐视), Wechat (微信)² ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ จึงมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือหลักในการใช้ถ่ายทอดความคิดทัศนคติ ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้คน และด้วยความสะดวกสบายผนวกกับความรวดเร็วในการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ นี้เอง จึงส่งผลต่อวัฒนธรรมการใช้ภาษาของผู้คนในสังคมอีกลักษณะหนึ่ง จนกระทั่งเกิดการใช้ การสร้าง และการให้ความหมายใหม่ของคำขึ้นตามมา ทั้งที่บางคำเป็นคำที่มีการใช้มาแต่เดิมอยู่แล้ว แต่ก็มีการสร้างหรือปรับเปลี่ยนตามรูปแบบหรือทฤษฎีการสร้างคำนำไปสู่การทำให้เกิดคำเกิดใหม่ ซึ่งบางคำจัดเป็นคำสแลงและถูกบัญญัติความหมายไว้ในพจนานุกรม แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีคำสแลงบางคำที่ไม่ได้ถูกบัญญัติไว้ในพจนานุกรม แต่ผู้คนในวัฒนธรรมและสังคมเดียวกันต่างก็สามารถใช้และเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้นได้ ไม่ว่าจะเป็นในโลกออนไลน์และในโลกความเป็นจริง

ในประเทศไทยพบว่าการใช้คำสแลงมานานแล้วตั้งแต่ช่วงสมัยรัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการใช้คำสแลงคำว่า “ซิดดิด” อันได้มาจากพระนามของพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าซิดเชื้อพงศ์ หรือ “พระองค์ซิด” และพระนามของพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าประดิษฐวรการ หรือ “พระองค์ดิษฐ” เจ้านายสององค์นี้ ถ้าองค์ใดองค์หนึ่งเล่าเรื่องให้เจ้านายเล็ก ๆ ฟัง อีกองค์หนึ่งก็จะนำไปเล่าซ้ำอีกเสมอ ดังนั้นจึงได้มีการนำพระนามของเจ้านายสององค์นี้มารวมกันแล้วใช้เป็นภาษาพูดว่า “ซิดดิด” ซึ่งเป็นคำที่เข้าใจกันเองว่าหมายถึง “ซ้ำซาก” หรือคำว่า “กู” ที่หมายถึง “เกินความจริง” ก็มีที่มาจากชื่อของ ก.ศ.ร. กุหลาบ หรือนายกุหลาบ ตฤณานนท์ นักหนังสือพิมพ์ที่ชอบเขียนเรื่องราวเกินความเป็นจริงนั่นเอง (พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2535)³

การเกิดคำสแลงนี้มีเงื่อนไขที่ถูกทำให้เกิดขึ้นได้ตามบริบทสภาพสังคม ณ ขณะนั้น ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศ ผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยเฉพาะที่ผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (เพชร, 2556) ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาจีนก็ย่อมมีการใช้คำสแลงซึ่งมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกัน เช่น ในกลุ่มวัยรุ่นยุคนี้ที่ได้ติดต่อสื่อสารกันผ่านอินเทอร์เน็ตอย่างกว้างขวาง อาจมีภาษาที่เป็นคำสแลงเฉพาะกลุ่ม ทำให้ถ้อยคำ

² <https://www.spu.ac.th/fac/intl/th/content.php?cid=3624> สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2563

³ <https://vajirayana.org/พระราชหัตถเลขาส่วนพระองค์ฯ-เสด็จพระราชดำเนินประพาสยุโรป-พศ.๒๔๔๐> สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2563

ของภาษากลุ่มนี้มีเอกลักษณ์ นอกจากนี้คำสแลงบางคำที่เคยใช้ในยุคนั้นหนึ่ง อาจมีความหมายอีกแบบหนึ่ง แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป คำนั้นก็อาจมีความหมายที่เปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน คำสแลงบางคำก็ได้รับความนิยมเป็นครั้งเป็นคราว ทั้งนี้การศึกษาคำสแลงเหล่านี้จะทำให้เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก และสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของกลุ่มคนในสังคมที่มีภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน (จินตนา พุทธิเมตตะ, 2546)

จากเหตุผลข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจว่า ถ้าเราเข้าใจที่มาที่ไปของคำจีนเกิดใหม่ และคำสแลงจีนที่เปรียบเทียบกับคำไทย ทั้งในแง่ของการสร้าง การใช้ และการให้ความหมายแล้ว ก็จะทำให้เข้าใจสภาพสังคมที่ส่งผลต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงของภาษาจีน รวมถึงเข้าใจวัฒนธรรมของการใช้ภาษาที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชาวจีนได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งความรู้ที่ได้นั้นนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้วิจัยเองที่จะนำความรู้ด้านภาษาจีนและสังคมวัฒนธรรมจีนไปถ่ายทอดให้กับผู้เรียนในระดับชั้นที่ตนสอนอยู่แล้ว หากแต่ยังเป็นประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนภาษาจีนที่เป็นบุคคลทั่วไปซึ่งมีความสนใจในด้านดังกล่าวได้ด้วยเช่นกัน

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาวิธีการสร้างคำสแลงจีนและคำสแลงไทยที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการใช้คำสแลงจีนและคำสแลงไทยที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีน

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงจีนและคำสแลงไทยในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเมืองการปกครอง ด้านเหตุการณ์ปัจจุบันหรือประเด็นร้อนในสังคม

3. ขอบเขตของโครงการวิจัย

3.1 เอกสารที่จะใช้เป็นหลักในงานวิจัยนี้คือ หนังสือที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาจีนซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับคำจีนต่าง ๆ รวมถึงคำสแลงจีนที่ผลิตโดยโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ในประเทศไทย

3.2 ข้อมูลจากเว็บไซต์และช่องทางอินเทอร์เน็ตที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาจีนและภาษาไทย หรือข่าวสารเกี่ยวกับประเทศจีนและประเทศไทยที่มีประเด็นเชื่อมโยงกับคำสแลง เช่น เว็บไซต์ เว็บบล็อก เพจ ช่องแสดงความคิดเห็น พจนานุกรมออนไลน์

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

4.1 ทำให้ทราบและเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสร้างตลอดจนลักษณะการใช้คำสั่งแลงจิ้นและคำสั่งแลงไทยที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีน

4.2 ทำให้ทราบความเหมือนและความแตกต่างของปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการทำให้เกิดคำสั่งแลงจิ้นและคำสั่งแลงไทย

4.3 สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาได้

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

5.1 ผู้วิจัยขอใช้คำอ่านภาษาไทยที่ใช้กันทั่วไปในสังคมไทยในการกล่าวถึงชื่อเมือง ชื่อมณฑล ชื่อกลุ่มชาวจีน ชื่อเฉพาะต่าง ๆ ในภาษาจีน ตัวอย่างเช่น เซียงไฮ้ ปักกิ่ง ฝูเจี้ยน ยูนนาน ไต้หวัน ไหหลำ กวางตุ้ง ชินเจียง แม่น้ำฮวงโห รวมถึงชื่อบุคคลและชื่อตัวละครต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น เฉิน อี้จิง เซียะ เหวินปิ่น สี่ จิ้นผิง เต็ง เสี่ยวผิง เจียเอ๋อ หลี่ชู่

5.2 ผู้วิจัยขอระบุปีที่เกิดเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ โดยใช้คำว่า พ.ศ. สำหรับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย และขอใช้คำว่า พ.ศ. (ค.ศ.) สำหรับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน

5.3 ผู้วิจัยขอใช้รูปแบบการเขียนคำอธิบายคำสั่งแลงจิ้น โดยการใช้ตัวอักษรจีนตามด้วยความหมายภาษาไทย และในบางคำอาจมีการระบุเสียงอ่านพินอินหรือความหมายภาษาไทยแยกเป็นคำ ๆ ประกอบเพิ่มเติม ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและบริบทของการอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งแลงจิ้น

5.4 ผู้วิจัยขอกล่าวถึงชื่อบุคคลสำคัญระดับประเทศ เช่น ผู้นำประเทศ นักการเมือง หรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐบาลทั้งของไทยและของจีน รวมถึงชื่อบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในเนื้อหา แต่ไม่ขอกล่าวถึงชื่อบุคคลหากเนื้อหานั้นสื่อไปในทางลบ

5.5 ผู้วิจัยขอกล่าวถึงชื่อศิลปินนักร้องทั้งของไทยและของจีนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเพลง ซึ่งมีเนื้อหาหรือบางส่วนของเนื้อเพลงนั้นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดคำสั่งแลงหรือวลีติดที่ถูกรื้ออย่างแพร่หลายในสังคม

5.6 ผู้วิจัยขอใช้รูปแบบการใช้คำภาษาอังกฤษ (ตัวอักษรจีน) เพื่อกล่าวถึงชื่อแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์ที่ใช้ในประเทศจีน เช่น Leshi (乐视) และการใช้คำภาษาอังกฤษ (คำอ่านไทย) เพื่อกล่าวถึงชื่อแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์ที่ใช้ในประเทศไทย เช่น Google (กูเกิล)

5.7 ผู้วิจัยขอใช้การเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศตามระบบของราชบัณฑิตยสถาน เช่น ซีรีส์ ยูทูบ เฟซบุ๊ก แอปพลิเคชัน สมาร์ทโฟน ซอปปิง บล็อก เว็บไซต์

6. คำจำกัดความ

การศึกษาเปรียบเทียบ หมายถึง การวิเคราะห์ลักษณะต่าง ๆ ของคำสแลง และ พิจารณาเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของคำสแลงในด้านต่าง ๆ (Juncai Li, 2556)

คำสแลง หมายถึง คำที่สร้างขึ้นเพื่อความสนุกสนาน หรือสร้างขึ้นใช้กันเฉพาะกลุ่ม มีความหมายเฉพาะ เป็นคำที่แปลกใหม่หลากหลาย หลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพ และแพร่หลายในช่วงเวลาสั้น ๆ การสร้างคำเหล่านี้ขึ้นมามักจะอิงกับเหตุการณ์ทางสังคม

โลกออนไลน์ หมายถึง ช่องทางอินเทอร์เน็ตที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาจีนและ ภาษาไทย หรือข่าวสารเกี่ยวกับประเทศจีนและประเทศไทยที่มีประเด็นเชื่อมโยงกับคำสแลง เช่น เว็บไซต์ เว็บบล็อก เพจ ช่องแสดงความคิดเห็น พจนานุกรมออนไลน์

สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง เอกสารและหนังสือที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาจีนที่ผลิตโดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ในประเทศไทยที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาจีนต่าง ๆ รวมถึงคำสแลงจีน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงจีนและไทยที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของคำสแลง
2. ที่มาของคำสแลง
3. ลักษณะของคำสแลง
4. การสร้างคำสแลง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับคำสแลงภาษาไทย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวกับคำสแลงภาษาจีน
7. งานวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคำสแลงจีนและไทย

1. ความหมายของคำสแลง

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2526 อ้างถึงใน กัญญ์ช ชนะจิตร์, 2560) อธิบายว่า คำสแลงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของภาษาพูดที่ใช้ในสังคมที่พัฒนาแล้ว แม้คำสแลงจะเป็นที่นิยมใช้ แต่ก็ไม่ถูกนับเป็นภาษามาตรฐาน

สนิท ตั้งทวี (2528 อ้างถึงใน Junci Li, 2556) กล่าวว่า คำสแลงหรือคำคะนอง มีลักษณะคล้ายคำเฉพาะกลุ่มแต่ใช้ในวงกว้าง เป็นคำที่ผิดแบบแผนทั้งด้านรูป เสียง และความหมาย

บุญยงค์ เกศเทศ (2532) กล่าวว่า คำสแลง คือ คำที่ใช้ในภาษาพูดที่เกิดขึ้นชั่วคราวและนิยมใช้ในคนบางกลุ่มเพื่อให้การพูดออกรส จึงได้สร้างรูปภาษาให้แปลกออกไป และคำสแลงจะมีเกิดใหม่ในทุกยุคสมัย

วิชาติ บุรณะประเสริฐสุข (2545) กล่าวถึงความหมายของคำสแลงว่าคำสแลงเป็นภาษาที่ต่ำกว่าภาษามาตรฐานเป็นการใช้ภาษาที่ผิดไปจากแบบแผนเดิม เพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกบางประการที่มีร่วมกันของผู้ใช้ภาษา

จินตนา พุทธเมตะ (2546) อธิบายว่าคำสแลงหรือคำคะนอง เป็นถ้อยคำ สำนวน ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพและใช้กันในช่วงระยะเวลาไม่นานก็หมดความนิยม ส่วนมากใช้กันในกลุ่มวัยรุ่นหนุ่มสาวและเป็นคำที่แปลกทั้งด้านเสียง รูปคำ และความหมาย ซึ่งไม่ปรากฏในพจนานุกรมหรือปรากฏในพจนานุกรมแต่ระบุว่าเป็นคำสแลง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้อธิบายความหมายของคำสแลงว่าเป็นถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้กันเฉพาะกลุ่ม ใช้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง และเป็นภาษาที่ไม่มีการยอมรับกันว่าถูกต้อง

พจนานุกรมออกซ์ฟอร์ดเวอร์ดเพาเวอร์ (Oxford Wordpower Dictionary) (2551) อธิบายว่าคำสแลงคือถ้อยคำหรือสำนวนที่เป็นภาษาพูดที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย มีการใช้และเข้าใจกันได้เฉพาะกลุ่ม และมักจะมีคตินิยมอยู่ในช่วงสั้น ๆ บางคำเป็นคำไม่สุภาพ

เหวิน จิ่งเหวิน (2547) กล่าวว่า คำสแลงคือคำที่ใช้ในคนบางกลุ่ม บางอาชีพ บางพื้นที่ คำที่ได้รับความนิยมจะมีการใช้อย่างกว้างขวาง ส่วนคำใดที่ไม่ได้รับความนิยมก็ตายไป บางคำที่มีคนใช้อย่างแพร่หลายก็อาจถูกยกฐานะจากคำสแลงขึ้นเป็นคำที่ใช้กันทั่วไปก็มี

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้อธิบายถึงคำสแลงว่าเป็นถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มหรือใช้ในระยะเวลาหนึ่งเป็นภาษาที่ไม่ได้ยอมรับในความถูกต้อง

ธนีสร บัณฑิตภักดิ์ (2548) และรัชณี ศิริไสยาสน์ (2551) ได้อธิบายความหมายของคำสแลงไว้ว่าเป็นถ้อยคำที่ใช้สร้างความเข้าใจกันเฉพาะกลุ่ม เป็นภาษาพูดที่ใช้กันในเวลาสั้น ๆ เพื่อสื่อความหมายเชิงอารมณ์มีความหมายเฉพาะหรือเพื่อให้เกิดภาพพจน์ใหม่ โดยอาจมีลักษณะทางด้านเสียง รูปคำ หรือความหมายแตกต่างไปจากภาษามาตรฐาน

อรอุษา ถิวันดี (2551) และสรณสรณ์ ยุติบรรพ์ (2553) ได้กล่าวถึงความหมายของคำสแลงว่าเป็นถ้อยคำหรือวลีที่ใช้เฉพาะกลุ่ม เป็นการนำคำเดิมที่มีอยู่มาใช้ในความหมายใหม่ หรือมีการสร้างคำ

ใหม่เพื่อให้มีลักษณะที่แปลกไปจากคำเดิมเพื่อสื่อทัศนคติและอารมณ์ความรู้สึก โดยรูปแบบของคำจะแตกต่างจากภาษามาตรฐานมีความหมายแปรไปตามสภาพแวดล้อม

กัญญ์ณัช ชะนะจิตร (2560) ได้สรุปความหมายของคำสแลงจากคำนิยามของนักภาษาศาสตร์ไว้ว่า คำสแลงคือภาษาที่สร้างขึ้นเพื่อใช้สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึก เป็นภาษาที่ใช้กันเฉพาะกลุ่มอันแสดงให้เห็นถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน มีลักษณะการเขียนการออกเสียงหรือความหมายที่แตกต่างไปจากภาษาไทยมาตรฐานเพื่อใช้สื่อถึงอารมณ์ ทัศนคติ โดยสามารถสื่อถึงความหมายได้ทั้งในด้านบวกและด้านลบ มักเกิดขึ้นเพื่อใช้เพียงชั่วคราวเท่านั้นและไม่เป็นที่ยอมรับในภาษาที่เป็นทางการ

การให้ความหมายของคำสแลงจากงานวิจัยไทยดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า คำสแลงคือคำในภาษาพูดที่มีคนนิยมใช้เฉพาะกลุ่ม มีความหมายเฉพาะ แพร่หลายในช่วงเวลาสั้น ๆ เป็นคำที่เกิดเร็ว ตายเร็ว มักใช้ในการสนทนาเพื่อให้ออกสรและสื่ออารมณ์ความรู้สึก และยังเป็นการหลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพ การสร้างคำสแลงมีความแตกต่างจากภาษามาตรฐานทั้งในด้านรูป เสียง และความหมาย จึงไม่นับว่าถูกต้องตามแบบแผนของภาษา

2. ที่มาของคำสแลง

พาร์ทริดจ์ (2512 อ้างถึงใน สธนสรณ์ ยุติบรรพ์ 2553) กล่าวถึงที่มาของการใช้ภาษาสแลงไว้ดังนี้

1. เพื่อความสนุกสนานและความคะนอง
2. เพื่อแสดงความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบ
3. เพื่อความแปลกใหม่
4. เพื่อแสดงภาพพจน์
5. เพื่อสร้างความประหลาดใจ
6. เพื่อหลีกเลี่ยงคำเดิมที่ใช้กันอย่างจำเจ
7. เพื่อสื่อความให้กระชับ
8. เพื่อสร้างความหลากหลายของภาษา
9. เพื่อสื่อความหมายให้ง่ายขึ้น

10. เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงความทุกข์ที่โศกเศร้าเจ็บปวด
11. เพื่อสร้างมิตรภาพกับผู้คนที่รู้สึกใกล้ชิดกัน
12. เพื่อปรับทัศนคติของผู้คนให้เป็นแบบเดียวกัน
13. เพื่อสื่อสารกันเฉพาะกลุ่ม

วีไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2526 อ้างถึงใน กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560) อธิบายที่มาของคำสแลงไว้ว่า เกิดจากกลุ่มคนในสังคมที่มีความแตกต่างกัน จึงต้องมีการใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่มขึ้นมาและเป็นคำที่ไม่ใช่ภาษาทางการเพื่อมิให้คนนอกกลุ่มเข้าใจ หรือเพื่อสร้างความสนุกในการใช้ภาษาอันเกิดจากสื่อต่าง ๆ เช่น เพลง ภาพยนตร์ ข่าวหรือสื่อมวลชน หรือเกิดจากสถานการณ์ที่กำลังเป็นปรากฏการณ์ในสังคม

จากที่ผู้วิจัยกล่าวถึงที่มาของคำสแลงนั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า คำสแลงมีที่มาจากการสร้างความสนุกสนาน หรือเป็นคำที่เกิดจากการทำให้เป็นคำที่เข้าใจง่ายในการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันเฉพาะกลุ่ม เป็นคำที่แปลกใหม่ หลากหลาย และสื่อความหมายให้เข้าใจง่าย คำเหล่านั้นอาจเกิดจากเหตุการณ์การที่สื่อต่างๆ ได้ประดิษฐ์ขึ้นมาหรือหยิบยกเหตุการณ์ทางสังคมมาสร้างคำสแลงขึ้น

3. ลักษณะของคำสแลง

แนนน้อย บุญเนตร (2529) กล่าวถึงลักษณะคำสแลงไว้ว่า เป็นคำเกิดใหม่ที่เกิดจากการประสมเสียง เสียงของคำทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกทั้งดีและไม่ดี คำที่เกิดใหม่นี้ไม่มีความหมายมาก่อน มีทั้งคำที่เปลี่ยนเสียงไปจากเดิมและคำที่เปลี่ยนความหมาย คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ คำที่ใช้วิธีเปลี่ยนคำตามหลักไวยากรณ์

สุชาดา เทวะผลิน (2531) ได้สรุปลักษณะของคำสแลงไว้ว่า คำสแลงเป็นภาษาที่ต่ำกว่ามาตรฐานจึงไม่ได้รับการยอมรับในการใช้ภาษาที่เป็นทางการและไม่ปรากฏในพจนานุกรม และเป็นคำที่ให้ความหมายเชิงอารมณ์ มักใช้เฉพาะกลุ่มในช่วงเวลาหนึ่งและใช้ในระยะเวลานานพอหมดความนิยมก็เลิกใช้ไป

Juncai Li (2556) กล่าวว่า คำสแลงเป็นคำที่ไม่เป็นภาษามาตรฐาน ถ้อยคำแปลกใหม่ ทันสมัย อาจผิดไวยากรณ์และหลักภาษา อาจมีการเปลี่ยนแปลงด้านเสียง ความหมาย และรูป

กัญญนัช ชนะจิต (2560) ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างคำและความหมายของสแลงในเฟซบุ๊ก ทั้งที่เป็นคำและถ้อยคำที่ใช้สื่อสารเฉพาะกลุ่ม อาจมีรูปคำ วิธีการออกเสียงหรือความหมายที่ต่างไปจาก พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ผลการวิจัยพบว่าสามารถจำแนกประเภทของสแลงที่พบออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1. กระบวนการสร้างสแลงจากการประกอบคำ โดยสามารถจำแนกออกเป็นประเภทย่อย ออกไปอีกได้คือ เป็น 1.1 การสร้างสแลงเชิงโครงสร้าง ได้แก่ การซ้ำคำ การซ้อนคำ การประสมคำ การรวมคำ การตัดคำ การยืมคำ การใช้อักษรย่อ และการใช้คำเลียนเสียง 1.2 การสร้างสแลงด้วยการใช้ความหมาย เปรียบเทียบ ได้แก่ การใช้คำ ความเปรียบเทียบ การตั้งสมญานาม และการสร้างวลี 2. กระบวนการสร้าง สแลงจากลักษณะพิเศษอื่น ๆ จำแนกออกได้เป็น การสะกดคำ การใช้คำแสดงท่าทาง การใช้คำเลียนเสียง ธรรมชาติ การใส่เครื่องหมายและตัวเลข และการใช้สัญลักษณ์

4. การสร้างคำสแลง

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2526 อ้างถึงใน สธนสรณ์ ยุติบรรพ์, 2553) อธิบายลักษณะการสร้างคำสแลงไว้ว่า

1. เป็นการนำคำที่มีอยู่แล้วมาสื่อความหมายใหม่ เช่น ผีน หมายถึงยาเสพติดชนิดหนึ่ง แต่ในแวดวงนักศึกษามหาวิทยาลัยหมายถึงกระดาษที่คัดลอกข้อความเพื่อนำไปลอกในห้องสอบ
2. สร้างคำใหม่เพื่อสื่อความหมายที่ต้องการ และผู้ที่ใช้สแลงนี้จะมีความรู้สึกว่าคำใหม่นี้สื่อความหมาย สื่ออารมณ์ได้ดีกว่าคำที่มีอยู่แล้ว เช่น เจอ หมายถึง ชอบยุ่งเรื่องคนอื่น นิ่ง หมายถึง ดี สวย เรียบร้อย
3. นำคำมาจากภาษาต่างประเทศหรือภาษาไทยถิ่นอื่น เช่น เฮิร์ท แซ่บ
4. คำสแลงส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัจจุบัน สิ่งที่เกิดประจำหรือสิ่งใกล้ตัว สิ่งแวดล้อม มักไม่ใช้คำสแลงกล่าวถึงอดีตหรืออนาคต ดังนั้นคำสแลงจึงมีอายุการใช้งานสั้น
5. คำสแลงจะเกี่ยวข้องกับกลุ่มคนเดียวกัน ซึ่งทำให้คนนอกกลุ่มจะไม่เข้าใจ

สุชาติ เทวะพลิน (2531) จำแนกคำสแลงออกเป็นคำสแลงแท้และคำสแลงไม่แท้ ซึ่งอธิบายการสร้างคำไว้ว่า

1. คำสแลงที่มีการสร้างโดยวิธีการเปลี่ยนเสียงหรืออักขรวิธีของคำในภาษามาตรฐาน เช่น ยากส์ อาย้อย หรือการสลับองค์ประกอบของพยางค์ เช่น สวี๊ดต ยูนปี
2. ยืมคำจากภาษาต่างประเทศและภาษาไทยถิ่นอื่น เช่น ไต้ ทุ๊ซึ๋ อันหยัง
3. เลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงสัตว์ กีบก๊าบ
4. กำหนดความหมายของคำจากเสียง เช่น บะเริ่มเท้ม โปะเซะ
5. ประสมคำใหม่ เป็นการนำคำที่มีอยู่แล้วมาประสมและเกิดคำใหม่ที่มีความหมายเชิงสแลง เช่น กระจอกข้าว ฮีโร่ปากหมา

คำสแลงไม่แท้ มีลักษณะการสร้างคือ

1. การนำคำที่ไม่ทราบที่มาหรือไม่สามารถสืบค้นได้มาใช้ในความหมายเชิงสแลง
2. การนำคำที่มองเห็นความหมายได้มาประกอบขึ้นเป็นคำประสม แล้วนำมาใช้ในบริบทเชิงสแลง

ยมโดย เพ็งพงศา (2538 อ้างถึงใน Juncai Li, 2556) ศึกษาการสร้างคำสแลงพบว่า มีลักษณะดังนี้

1. เป็นคำเกิดใหม่ เช่น เนียบ หมายถึง เยี่ยม
2. คำที่เปลี่ยนเสียงไปจากเดิม เช่น จีเง่า หมายถึง โง่
3. คำที่เปลี่ยนความหมายไปจากเดิม เช่น ฟาด ความหมายใหม่หมายถึง รับตำแหน่ง
4. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น เฮด หมายถึง ศีรษะ
5. คำเลียนแบบที่เปลี่ยนแปลงรูปคำ เมื่อเป็นพหูพจน์ตามหลักไวยากรณ์ เช่น มั่นส์ หมายถึง สนุกมาก

สรุปว่า การสร้างคำสแลงจะมีลักษณะต่าง ๆ อันได้แก่ นำคำเดิมมาสื่อความหมายใหม่ คำสร้างใหม่ คำจากภาษาต่างประเทศหรือถิ่นอื่น คำเปลี่ยนเสียง คำที่เปลี่ยนจากอักขรวิธีมาตรฐาน และการเปลี่ยนแปลงความหมาย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับคำสแลงภาษาไทย

สุชาดา เทวะผลิน (2531) ศึกษาภาษาสแลงในหนังสือพิมพ์รายวันของปี พ.ศ. 2528 จำนวน 4 รายชื่อ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ดาวสยาม และแนวหน้า รวบรวมเฉพาะคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทางสังคมและการเมือง ผลการศึกษาพบว่าคำสแลง 161 คำ มีคำสแลงแท้และคำสแลงไม่แท้โดยคำสแลงแท้จำแนกเป็นคำเปลี่ยนเสียง คำผวน คำยืม คำเลียนเสียงธรรมชาติ คำที่สื่อความหมายด้วยเสียง และคำประสมใหม่ ส่วนคำสแลงไม่แท้เป็นการนำคำเดิมที่มีอยู่มาสื่อความหมายใหม่

จินตนา พุทธิเมตะ (2546) รวบรวมคำสแลงที่ใช้ในปี พ.ศ. 2540 - 2545 ด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มคนและเก็บรวบรวมคำสแลงจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ข้อความโฆษณา แล้วนำมาจำแนกประเภทของคำสแลงได้เป็น คำสแลงแท้ คำสแลงไม่แท้หรือคำสแลงเทียม และคำสแลงลักษณะประสม ซึ่งคำสแลงที่มีวิธีการสร้างที่หลากหลายคือคำสแลงลักษณะประสม

ธนสร บัณฑิตภักดี (2548) ศึกษาคำสแลงภาษาไทยของวัยรุ่นในนิตยสารบันเทิงเพื่อจำแนกประเภทคำสแลง และอธิบายลักษณะการสร้างคำสแลงภาษาไทยของวัยรุ่นไทย โดยเลือกจากนิตยสารที่ได้รับความนิยมในวัยรุ่นที่อายุระหว่าง 12-15 ปี ในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2546 จำนวน 32 ฉบับ พบว่าคำสแลงสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำสแลงแท้และคำสแลงไม่แท้ และแบ่งการสร้างคำสแลงออกเป็นลักษณะต่าง ๆ คือ การประสมคำ การตัดพยางค์ การสร้างคำใหม่ คำซ้ำ คำเปลี่ยนเสียงจากเดิม คำสร้อย คำผวน คำซ้อน คำยืมจากภาษาต่างประเทศ และคำเปลี่ยนอักขรวิธี

อรอุษา ธีวันดี (2551) ศึกษาลักษณะและการใช้คำสแลงในนิตยสารบันเทิงภาษาไทย พ.ศ. 2549 จำนวน 5 รายชื่อ จำนวนทั้งสิ้น 120 ฉบับ พบวิธีการสร้างคำสแลง 7 วิธี คือ นำคำหรือวลีที่มีอยู่เดิมมาสื่อความหมายใหม่ การกำหนดคำให้สื่อความหมายด้วยเสียง การเลียนคำจากเสียงธรรมชาติมาสื่อความหมาย การยืมคำภาษาต่างประเทศ การผวนคำ การสร้างคำขึ้นใหม่ และการนำคำมาจากเหตุการณ์ปัจจุบัน สภาพแวดล้อมหรือสื่อมวลชน

สธนสรณ์ ยุติบรรพ์ (2553) จำนวน 3 รายชื่อ พบว่ามีคำสแลงทั้งสิ้นจำนวน 112 คำ มีชนิดของคำที่พบมากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ คำวิเศษณ์ คำกริยา คำนาม และคำอุทาน ส่วนผลการศึกษาการสร้างคำสแลงพบ 8 ลักษณะ คือ คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ คำเกิดใหม่ คำที่เปลี่ยนความหมายไปจากเดิม คำที่เปลี่ยนเสียงจากเดิม คำยืม และคำตัด

กัญญ์ ชะนะจิตร์ (2560) ศึกษาการสร้างคำและความหมายของคำสแลงในเฟสบุ๊ค จากจำนวน 50 เพจ โดยคัดเลือกมาจากช่องแสดงความคิดเห็นในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 พบคำสแลงทั้งสิ้นจำนวน 3,584 คำ จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ กระบวนการสร้างสแลงจากการประกอบคำและกระบวนการสร้างสแลงจากลักษณะพิเศษอื่น ๆ แต่ละกระบวนการยังจำแนกเป็นประเภทย่อยได้อีกหลายลักษณะ เช่น การซ้ำคำ การซ้อนคำ การประสมคำ การตัดคำ การยืมคำ การใช้อักษรย่อ การเลียนคำ การใช้คำเปรียบเทียบ การตั้งสมญานาม การใช้คำแสดงท่าทาง และการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ความหมายและความสัมพันธ์ทางความหมายของคำสแลงมีทั้งการพ้องเสียง การมีหลายความหมาย และการมีความหมายตรงข้าม ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงมักสร้างมาจากกระบวนการสร้างคำตั้งแต่สองวิธีขึ้นไปและมีความสัมพันธ์ทางความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวกับคำสแลงภาษาจีน

จาง เสวี่เหมย (张雪梅 2548 อ้างถึงใน Juncai Li, 2556) ศึกษาคำสแลงภาษาจีนสมัยใหม่เพื่อศึกษาลักษณะของคำสแลง การจำแนกคำสแลง ลักษณะการสร้างคำ ที่มาของคำสแลง ความหมาย และการใช้คำสแลง โดยเก็บรวบรวมคำสแลงที่เป็นคำหายาและใช้บ่อยในภาษาจีน พบว่าการใช้คำสแลงเป็นภาษาปกติที่ใช้ในชุมชน จำแนกออกได้เป็นคำ สำนวน วลี และคำคะนอง ที่มาของคำสแลงพบว่ามีมาจากชีวิตประจำวัน รูปแบบการสร้างมีทั้งมั่นคงและปรับเปลี่ยนได้ง่าย ลักษณะของคำสแลงพบว่ามีการใช้คำไม่สุภาพจนกระทั่งคำหายาขาย ขบขัน และใช้ถ้อยคำเป็นศิลปะ ซึ่งภาษามาตรฐานไม่สามารถแทนคำสแลงในบางโอกาส การใช้คำสแลงในวรรณกรรมช่วยให้ตัวละครสมจริงมากขึ้นและสะท้อนสภาพสังคมได้

หลี่ อวี้ถิง (อ้างถึงใน Juncai Li, 2556 35) ทำการวิจัยคำสแลงจีนในหลายมุมมอง มีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษาลักษณะของคำสแลง ที่มาและภูมิหลังทางสังคมของคำสแลง เงื่อนไขที่ทำให้เกิดคำสแลง และแนวทางการพัฒนาคำสแลง โดยรวบรวมคำสแลงจากประสบการณ์ของผู้วิจัยเอง พบว่าคำสแลงมี 3 ลักษณะ ได้แก่ เป็นภาษาเฉพาะยุคสมัย เป็นภาษาที่ได้รับความนิยม และเป็นภาษาที่เกิดใหม่ง่าย ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงมี 2 ปัจจัย คือ ภูมิหลังทางสังคมและภูมิหลังทางวัฒนธรรม เงื่อนไขที่ทำให้เกิดคำสแลงมี 3 เงื่อนไข ได้แก่ เงื่อนไขทางสังคม เงื่อนไขทางจิตใจ และเงื่อนไขทางภาษาศาสตร์

ส่วนแนวทางการพัฒนาคลังพบ่ว่าควรทำให้คลังยังคงความมีชีวิตชีวา สะท้อนสภาพสังคมจริง และพยายามนำไปสู่แนวทางของภาษามาตรฐาน

เฉิน ฟาชิง และคณะ (陈发青 2539 อ้างถึงใน Juncai Li, 2556) ศึกษาการวิเคราะห์การสร้างคลังภาษาจีนในอินเทอร์เน็ต พบว่าวิธีการสร้างคลังจีนในอินเทอร์เน็ตมี 4 วิธีหลัก คือ การยืมคำภาษาจีน การยืมคำภาษาอังกฤษ การยืมคำที่ผสมกันระหว่างภาษาจีนและภาษาอื่น และการสร้างคำใหม่ ซึ่งในวิธีหลักนี้จะมีวิธีการย่อยอื่น ๆ อีกมากมาย ได้แก่ การยืมคำ ใช้อุปมาโวหาร ใช้คำเกินจริง พ้องรูป คำซ้ำ ย่อคำ แปลงรูป พ้องเสียงภาษาอื่น พ้องเสียงภาษาจีน พ้องเสียงโดยประสมจีน-อังกฤษ ถอดคำ ใช้เครื่องหมาย ใช้คำผิด และอักษรปริศนา

สรุปว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคลังจีนมีการศึกษาวิเคราะห์ในแง่การสร้างคำ ประเภทของคำ ความหมาย ลักษณะของการใช้ ที่มาและปัจจัยที่ทำให้เกิดคลัง

7. งานวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคลังภาษาจีนและภาษาไทย

Juncai Li (2556) ศึกษาถึงการเปรียบเทียบคลังในภาษาไทยและภาษาจีน พบว่าการศึกษาค้นคลังภาษาไทยและภาษาจีนในเชิงเปรียบเทียบเป็นวิธีการสำคัญในการแสวงหาลักษณะเด่นของคลังในสองภาษา และพบว่าชนิดของคลังไทยและจีนมี 6 ชนิด วิธีการสร้างคลังไทยจะมีความหลากหลายกว่าวิธีสร้างคลังจีน ลักษณะของคลังทั้งสองภาษานั้นส่วนมากมีความหมายโดยนัยและใช้สื่ออารมณ์ ส่วนปัจจัยในการทำให้เกิดคลังทั้งสองภาษามีทั้งปัจจัยร่วมและปัจจัยที่ต่างกัน ปัจจัยที่มีร่วมกันได้แก่ เหตุการณ์ที่เกิดในสังคม ความต้องการของผู้ใช้ภาษา ผลกระทบจากโลกาภิวัตน์ที่ทำให้ผู้คนทั่วโลกติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่ความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรมไทยและจีนและตัวภาษานั้นเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้คลังไทยและคลังจีนมีความแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคลังภาษาจีนและภาษาไทยแม้จะมีนักวิจัยท่านอื่นเคยศึกษาวิจัยมาบ้างแต่ก็เป็นจำนวนที่น้อยมาก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเปรียบเทียบคลังดังกล่าวในด้านวิธีการสร้างคลัง ลักษณะการใช้คลัง และปัจจัยที่ทำให้เกิดคลัง เพื่อช่วยให้ผู้ที่ศึกษาภาษาทั้งสองได้เข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้นทั้งในมิติของภาษาและมิติทางสังคมและ

วัฒนธรรม อีกทั้งยังช่วยให้เห็นถึงภาพสะท้อนของเหตุการณ์อันกำลังเป็นที่สนใจในสังคม นอกจากนี้ยังทำให้เห็นทัศนคติ บรรทัดฐาน และการให้คุณค่าทั้งในเชิงรูปธรรมและนามธรรมที่แตกต่างกันผ่านการใช้ภาษานั้นเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบค่าสแลงจีนและไทยที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีน” ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 หนังสือหลักที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
 - 1.2 เกณฑ์การคัดเลือกคำสแลง
 - 1.3 คำสแลงที่ได้จากเกณฑ์การคัดเลือก
2. การศึกษาข้อมูล
 - 2.1 วิธีการสร้างคำสแลง
 - 2.2 ลักษณะการใช้คำสแลง
 - 2.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การรวบรวมข้อมูล

1.1 หนังสือหลักที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในส่วนข้อมูลของคำสแลงจีน ผู้วิจัยได้คัดเลือกหนังสือที่นำมาพิจารณาเกี่ยวกับคำสแลงจีน โดยพิจารณาจากปัจจัยหลักดังนี้คือ

- (1) เป็นหนังสือที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาจีนซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับคำจีนต่าง ๆ รวมถึงคำสแลงจีนที่ผลิตโดยโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ในประเทศไทย
- (2) ระยะเวลาของหนังสือที่ใช้ไม่เกิน 10 ปี เพื่อให้ได้ข้อมูลคำสแลงที่ทันสมัย ไม่เก่าจนเกินไป ถึงแม้บางคำที่อยู่ในหนังสือใช้ยกตัวอย่างมาจะเป็นคำที่ใช้กันมานานแล้วแต่ปัจจุบันยังใช้กันอยู่

นั่นก็เป็นการแสดงถึงความนิยมของคำนั้น ๆ ที่ถูกผู้คนนำมาใช้ผ่านสังคมแต่ละยุคสมัยมาได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งประเด็นนี้จะนำไปสู่การวิเคราะห์ในหัวข้อที่ 2 (การศึกษาข้อมูล) ดังจะกล่าวถึงต่อไป

หนังสือที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมามีจำนวนทั้งสิ้น 4 เล่ม ดังนี้

ตารางที่ 3.1 หนังสือหลักที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลำดับที่	หนังสือ	ปีที่พิมพ์ (พ.ศ.)
1	ภาษาจีนโดนใจ คนวัยไซเบอร์	2556
2	Slang จีนสนุกจัง	2559
3	เรียนจีนให้ได้จริง	2561
4	ภาษาจีน 18 ⁺	2561

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้หาความหมายและยกตัวอย่างคำสแลงทั้งจีนและไทยเพิ่มเติมเพื่อเสริมเนื้อหาจากที่ผู้วิจัยทำการรวบรวมและเรียบเรียงไว้ให้มีความชัดเจนและเข้าใจมากขึ้น โดยการหาความหมายและตัวอย่างคำเพิ่มเติมนี้ผู้วิจัยได้มาจากเอกสารหลายลักษณะ เช่น พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-3 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่ วิทยานิพนธ์และวารสารวิชาการฉบับต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีเว็บไซต์ที่ให้ความรู้คำศัพท์จีนทั้งเว็บไซต์ของไทยและของจีนด้วย

ส่วนคำสแลงไทยนั้น ส่วนมากผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากเว็บไซต์และช่องทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากช่องทางนี้ในสังคมปัจจุบันถือเป็นช่องทางที่เห็นพลวัตหรือแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยได้ชัดเจนมาก ไม่ว่าจะเป็นเกิดปรากฏการณ์ใด ๆ มักจะมีคำเฉพาะที่ผู้คนสร้างขึ้นมาจากปรากฏการณ์นั้นตามมาด้วยเสมอ จึงทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยในแง่มุมต่าง ๆ อีกทั้งบางเว็บไซต์ยังเป็นแหล่งรวมคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในแบบที่พจนานุกรมเล่มใด ๆ ก็ไม่มีการบัญญัติความหมายเอาไว้ ผู้วิจัยจึงคิดว่าการเลือกศึกษาหรือยกตัวอย่างคำสแลงไทยด้วยวิธีนี้จะเป็นวิธีที่เหมาะสมและทันสมัยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกศึกษาและสรรหาคำศัพท์หรือคำสแลงไทยที่เกิดขึ้นใหม่เหล่านี้อย่างละเอียดจากหลาย ๆ แหล่งข้อมูล เช่น เว็บไซต์ เว็บบล็อก เพจ ช่องแสดงความคิดเห็น พจนานุกรมออนไลน์

ข้อมูลคำสแลงไทยที่ได้คัดเลือกมาใช้ในการวิจัยหรือยกตัวอย่าง จะแสดงในตารางที่ 3.4
ต่อไป

1.2 เกณฑ์การคัดเลือกคำสแลง

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาคำสแลงจีนเป็นสำคัญโดยนำมาเปรียบเทียบกับคำสแลงไทย ทั้งในด้านวิธีการสร้างคำสแลง ลักษณะการใช้คำสแลง รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิดคำสแลง โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงจีนกับคำสแลงไทยควบคู่กันไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกคำสแลงจีนที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาจากคำสแลงที่สามารถพบเจอได้ทั่วไปในสังคมจีนทั้งในสื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ รวมถึงการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยคำนึงถึงผู้อ่านที่เป็นได้ทั้งบุคคลทั่วไปที่สนใจในด้านภาษาจีนและสังคมวัฒนธรรมจีน หรือเป็นผู้เรียนที่มีความรู้ภาษาจีนในระดับขั้นพื้นฐาน รวมทั้งครูผู้สอนที่จักนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์สำหรับการจัดการเรียนการสอนในอนาคตข้างหน้าด้วยประการหนึ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกคำสแลงจีนโดยพิจารณาว่าคำที่เลือกมานั้นอาจจะตรงตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งข้อจากเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

(1) พิจารณาจากการเป็นคำที่อยู่ในขอบเขตความรู้ภาษาจีนระดับขั้นพื้นฐาน

เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าเป็นคำที่ไม่ยากเกินไปและสามารถทำความเข้าใจในการศึกษาต่อได้อย่างง่าย ซึ่งคำที่คัดเลือกมาจะมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

(1.1) เป็นคำสแลงที่มีความหมายตรงตัวและมีความหมายสแลง เช่นคำว่า 飞机 ผู้อ่านอาจจะเข้าใจความหมายตรงตัว จึงเป็นเรื่องง่ายที่จะต่อยอดความรู้ในส่วนที่เป็นความหมายของคำสแลง

(1.2) เป็นคำสแลงที่เชื่อมโยงความรู้จากคำศัพท์พื้นฐานง่าย ๆ เช่นคำว่า 白白、黑马 ซึ่งคำว่า 白、黑、马 ล้วนเป็นคำศัพท์พื้นฐาน ดังนั้นเมื่อคำศัพท์เหล่านี้มารวมกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่ขึ้นมา จึงไม่ยากเกินไปที่ผู้อ่านจะเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เป็นคำใหม่ในความหมายของคำสแลง

(1.3) เป็นคำสแลงที่ถูกสร้างขึ้นมาจากคำศัพท์หลายคำ แต่บางส่วนของคำศัพท์นั้นเป็นคำศัพท์พื้นฐาน กรณีนี้จะคล้ายกับหัวข้อ 1.2 ที่กล่าวไปแล้ว อย่างเช่นคำว่า 包二奶 ซึ่งคำว่า

“二” และคำว่า “奶” ที่แปลว่า “สอง” และ “คุณย่า” ตามลำดับนั้น ล้วนเป็นคำศัพท์ภาษาจีนชั้นพื้นฐาน ดังนั้นจึงไม่ยากเกินไปที่ผู้อ่านจะได้เรียนรู้คำศัพท์คำว่า 包 เพิ่มอีกหนึ่งคำ เพื่อให้ทราบความหมายของคำว่า 包二奶 ที่เป็นคำสแลง เป็นต้น

_(2) พิจารณาจากความเป็นไปได้หรือโอกาสที่จะได้พบเจอคำสแลงเหล่านี้ในอนาคต เช่นคำว่า 坑爹 คำว่า tmd หรือ 他妈的 แม้ว่าจะเป็นคำที่ไม่สุภาพ แต่พบเจอได้บ่อยในโลกอินเทอร์เน็ต ทั้งจากสื่อโซเชียล เกมออนไลน์ แอปพลิเคชัน หนังสือการ์ตูน ละคร รวมไปถึงภาพยนตร์ต่าง ๆ ของจีน คำที่มีลักษณะนี้จึงเป็นคำใกล้ตัวที่ผู้อ่านจะมีโอกาสได้พบเจอบ่อยครั้งในอนาคตนั่นเอง

_(3) พิจารณาจากกระแสสังคมในด้านต่าง ๆ ณ ช่วงเวลานั้น เช่นคำว่า 低头族 ที่สื่อถึงกลุ่มคนที่ชอบก้มหน้าก้มตาเล่นแต่โทรศัพท์มือถือ ซึ่งพฤติกรรมในลักษณะนี้พบเจอได้ในยุคปัจจุบัน ทั้งในสังคมจีนและสังคมไทย เท่ากับเป็นการเรียนรู้ปัจจัยของการเกิดคำสแลงได้อีกทางหนึ่งด้วย

_(4) พิจารณาจากความนิยมของคำสแลงนั้น ๆ ปัจจุบันมีคำสแลงจีนเกิดขึ้นหลายคำ บางคำถึงแม้จะเป็นคำสแลงที่เกิดขึ้นมานานแล้ว แต่ก็ยังเป็นที่นิยมและถูกใช้ในการสื่อสารของผู้คนอยู่เสมอ และด้วยความนิยมของคำสแลงเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกคำสแลงที่เข้าข่ายในลักษณะนี้มาเป็นตัวอย่างคำสแลงจีนด้วยเช่นกัน เช่นคำว่า 炒鱿鱼、花花公子、羡慕嫉妒恨 แม้คำเหล่านี้จะไม่ใช่นักศัพท์พื้นฐานภาษาจีนสำหรับผู้อ่าน แต่ก็ไม่ยากเกินไปที่ผู้อ่านจะสามารถต่อยอดความรู้ด้านคำสแลงจีนจากคำในลักษณะนี้ได้

เมื่อได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกแล้ว จึงนำมาใช้คัดเลือกคำศัพท์จากหนังสือที่ศึกษา คำสแลงจีนฉบับภาษาไทยดังข้อมูลในตารางที่ 3.1 ซึ่งจะได้คำสแลงจีนที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาแล้วดังตารางที่ 3.2 ดังนี้

ตารางที่ 3.2 คำสแลงจีนจากหนังสือหลักที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลำดับที่	หนังสือ	คำที่เลือกมาใช้
1	ภาษาจีนโดนใจ คนวัยไซเบอร์	32 คำ ได้แก่ 雷人、88、OUT、我吐、 IOWAN2BWU、OIC、CUL8R、3Q、PS、 FT、有木有、虾米、打酱油、MM、楼 主、牛 B、恐龙、点赞、拉黑、踢一 脚、转帖、楼上、楼下、版主、灌水、 纯净水、拍砖头、打 call、厉害了我的 哥、厉害了 Word 哥、狗带、我靠
2	Slang จีนสนุกจัง	17 คำ ได้แก่ 大姨妈、坑爹、包二奶、傻逼、神 马、悲剧、驴友、乌鸦嘴、250、光 棍、墙头草、放鸽子、吃货、山寨、 卖萌、炒鱿鱼、心塞
3	เรียนจีนให้ได้เงิน	16 คำ ได้แก่ tmd、39、520、530、555、770、880、 886、918、2014、7456、9494、20184、 59520、517230、AA 制
4	ภาษาจีน 18+	11 คำ ได้แก่ 飞机场、太平公主、素人、鲍鱼、骆驼 趾、骆驼蹄、肉棒、打手枪、吹箫、走 光、洗衣板
รวมทั้งสิ้น 76 คำ		

เมื่อได้คำสแลงจีนที่ปรากฏในตารางที่ 3.2 มาแล้ว คำสแลงเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านวิธีการสร้างคำสแลงและด้านลักษณะการใช้คำสแลงเท่านั้น ส่วนคำสแลงในด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงนั้น ผู้วิจัยจะใช้วิธีการหนึ่งซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

ส่วนข้อมูลคำสแลงจีนที่ได้จากเว็บไซต์ที่ให้ความรู้คำศัพท์จีนทั้งเว็บไซต์ของไทยและของจีนที่ผู้วิจัยจะใช้เป็นตัวอย่างเพิ่มเติมเพื่อทำให้การอธิบายคำสแลงประเภทนั้น ๆ มีความเข้าใจมากขึ้น ผู้วิจัยได้รวบรวมจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ดังตารางที่ 3.3 ดังนี้

ตารางที่ 3.3 คำสแลงจีนที่ได้จากเว็บไซต์ที่ให้ความรู้คำศัพท์จีนทั้งเว็บไซต์ของไทยและของจีน

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงจีน (คำ)
ชุมชนศิลปวัฒนธรรมจีน (http://thanut3571.blogspot.com)	2 คำ ได้แก่ 包二奶、给力
เพจความจีนในใจ (https://www.facebook.com/chineseqianzou/)	3 คำ ได้แก่ 宅男、宅女、金龟婿
KosolChungsatiansup จาก GotoKnow (https://www.gotoknow.org/posts/484916)	1 คำ ได้แก่ Hold 住
สอนภาษาจีน ล่ามและนักแปล by Yali (https://www.facebook.com/186155001496650)	3 คำ ได้แก่ 剩女、剩男、心塞
Aksornjeen จาก www.picuki.com (https://www.picuki.com/media/2254377312547284719)	2 คำ ได้แก่ 剩女、心塞
CRI Online ภาคภาษาไทย (http://thai.cri.cn)	6 คำ ได้แก่ 房奴、羡慕嫉妒恨、命运共同体、店小二、996、确认过眼神
LINE TODAY อ้างจากข่าวสด วันที่ 10 ธันวาคม 2561	4 คำ ได้แก่

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงจีน (คำ)
(https://today.line.me/th/pc)	Slip Carefully, Exit for Racist Park, Supermarket Export, Fuck Vegetables
Diary by Onnie (http://www.diarybyonnie.com)	3 คำ ได้แก่ 靠谱、小鲜肉、草根
Enlighten (https://www.enlightenth.com)	4 คำ ได้แก่ 靠谱、猪头、烦死了、饿死 了
ภาษาจีนออนไลน์.คอม (http://ภาษาจีนออนไลน์.com)	2 คำ ได้แก่ 热死了、青蛙
Chinataalks เรื่องเล่าจีน ประวัติศาสตร์จีน ท่องเที่ยวจีน (www.chinataalks.co)	1 คำ ได้แก่ 光棍节
ภาษาจีน.คอม “เปิดโลกอักษรจีน เปิดโลกภาษาจีน” (http://pasajeen.com)	4 คำ ได้แก่ 靠谱、正太、正太控、把妹
เรียนจีน ให้ได้จีน (https://chinesexpert.com)	13 คำ ได้แก่ 富二代、鸡店、鸭店、月光 族、爆红、狗带、追星族、 低头族、拇指、背包族、吃 老族、上班、丁克族
Pantip (https://pantip.com/topic/32146394)	1 คำ ได้แก่ 天然呆
Bloggang toor36 (https://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=toor36&month=10-2011&date=01&group=4&gblog=32)	2 คำ ได้แก่ 天然呆、萝莉

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงจีน (คำ)
Kaoladjeen https://twitter.com/kaoladjeen	1 คำ ได้แก่ 达人
โรงเรียนสอนภาษาจีนมูลนิธิ นครปฐม (https://www.facebook.com/mulannakhonpathom)	4 คำ ได้แก่ 猫控、狗控、制服控、大叔控
รู้จีนรู้จริง 知华如华 Chinese for Thai (https://www.facebook.com/Chinese forthai)	10 คำ ได้แก่ 果酱、稀饭、群猪、酱紫、介个、鸭梨、妹纸、辣鸡、偶素、米兔
Chinese2U (http://chinese2u.blogspot.com)	1 คำ ได้แก่ 月光族
ภาษาจีนหรรษา (https://www.facebook.com/ChineseHansa)	9 คำ ได้แก่ 猫奴、房奴、卡奴、车奴、孩奴、狗血、学习强国、金色十年、中美经贸磋商
ภาษาจีนวันละฮา (https://www.facebook.com/857416024402336)	1 คำ ได้แก่ 花花公子
ChineseForAdmission มั่นส์ จีน มาก https://www.facebook.com/ChineseForAdmission/posts/192295331132019	8 คำ ได้แก่ 帅到爆、帅爆、帅炸天、帅炸、美到爆、美爆、美炸天、美炸
ภาษาจีนนอกเวลา (https://www.facebook.com/xiuxianhanyu)	1 คำ ได้แก่ 飞机场
Amnesty International (https://www.amnesty.or.th)	11 คำ ได้แก่

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงจีน (คำ)
	Wh, Hb, Zf, Jc, 35 May, 65 April, 82 , 8×8, Redten, F4, 国宝
ChatchawalChutikamoltham จาก Medium.com (https://medium.com/@chatchawal_sun)	2 คำ ได้แก่ 重整旗鼓、贸易摩擦
Xinhua Thai News Service (https://www.xinhuathai.com/)	11 คำ ได้แก่ 亿护旗手、稳、我和我的祖国、难、开放、业务、税收、墙、5G 元年、打 call、厉害了 Word 哥
iGet (https://m.facebook.com/iGETThailand)	2 คำ ได้แก่ 打 call、厉害了 Word 哥
Phoebe Hung จาก Blockdit (https://www.blockdit.com/articles/5e9671fe644d140c8d1cedca)	2 คำ ได้แก่ 五毛、五毛党
我易家 จาก zhuanlan.zhihu.com (https://zhuanlan.zhihu.com/)	2 คำ ได้แก่ 来！左边跟我一起画条龙、右边画一条彩虹、走起！，一起呼叫、没有烦恼。除了呼吸其他不重要、除了现在什么都忘掉。
China.com (http://thai.china.com/china)	1 คำ ได้แก่ 你有 Freestyle 吗？
Lunalypink (https://twitter.com/Lunalypink)	2 คำ ได้แก่ 是你们不懂、无语了
Bluesky	1 คำ ได้แก่

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงจีน (คำ)
(http://www.blueskyschool.net/News)	你在搞 siao 吗?
iFeng News (https://news.ifeng.com/)	1 คำ ได้แก่ 你幸福吗?
China Boardcast Network Home (http://news.cnr.cn/kjxw/cnrtech/201212/t20121210_511524393_8.shtml)	1 คำ ได้แก่ 舌尖上的 XX
Sohu News (http://roll.sohu.com/20110308/n304069958.shtml)	14 คำ ได้แก่ Geiliable, Ungeiliable, Geilivable, Ungeilivable, Niubility, Newbility, Smilence, Emotionormal, Stupig, Sextary, Eggache, Togather, Antizen, Antizens
九酷网 (http://news.9ku.com)	14 คำ ได้แก่ 39, 520, 530, 555, 770, 880, 886, 918, 2014, 7456, 9494, 20184, 59520, 517230
baike.baidu (https://baike.baidu.com)	24 คำ ได้แก่ 有木有、富二代、医二代、 农二代、官二代、拇指族、 背包族、啃老族、丁克族、 猴急、房奴、杀时间、你太 有才了、打酱油、你懂得、 把妹、青蛙、狗血、我不要 你觉得我要我觉得、我说了

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงจีน (คำ)
	算、你听我的、Hold (不) 住、我靠、哇靠
tieba.baidu (https://tieba.baidu.com)	3 คำ ได้แก่ 说好的 XX 呢、听 XX 的话、 那画面太美我不敢看
wenku.baidu (https://wenku.baidu.com)	8 คำ ได้แก่ Townhouse, Who cares, SP, SOHO, BRB, TTYL, B4, 3Q
叫个鸡 จาก www.meipian.cn (https://www.meipian.cn/tr822e5)	1 คำ ได้แก่ 鸡
360doc.com (http://www.360doc.com/)	1 คำ ได้แก่ 脑子进水
兔子赶场 (https://zhidao.baidu.com)	1 คำ ได้แก่ 虾米
虾条不爱吃虾条 (https://www.zhihu.com)	1 คำ ได้แก่ 教二代
Fx361.com (http://www.fx361.com)	2 คำ ได้แก่ 粉丝、黑客
mnw.cn (http://www.mnw.cn/news)	2 คำ ได้แก่ XX 千万条、XX 第一条
กรุงเทพธุรกิจ (https://www.bangkokbiznews.com)	1 คำ ได้แก่ chick
รวมทั้งสิ้น 194 คำ	

คำสแลงไทยที่ผู้วิจัยจะใช้เป็นตัวอย่างเพิ่มเติมประกอบการอธิบายควบคู่กับคำสแลงจีน ทั้งในด้านวิธีการสร้างคำสแลงและลักษณะการใช้คำสแลงในแต่ละประเภทเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น นั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ 3.4 ดังนี้

ตารางที่ 3.4 คำสแลงไทยที่ได้จากเว็บไซต์ต่าง ๆ ของไทย

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงไทย (คำ)
SLANG แชน Q (https://www.facebook.com/SLANGS.Q)	1 คำ ได้แก่ กินแห้ว
Seventeen Thailand (http://seventeenthailand.com)	13 คำ ได้แก่ กินดับ, น้ามคาน, น้ามสาร, มั่นส์, ยากส์, จอบอ, จขกท, ซี, ฝอ, ผู้, อิจ,
ReviewsPooh.com (http://reviewspooh.com)	12 คำ ได้แก่ ฟินแกน, แชนเป็นฟอ, เจออยู่ที่ไทย, เรอแต่ทัก, เบลอว่าชอบแถบ, ไข่ที่ซล, หมาแพนดี้, ไตหาหัวจาม, หว่าเว้, ดิส กว่าที่คีย์, คั่นกู, คั่นกลาง
รวบรวมคำศัพท์สแลง วัยรุ่น จ๊าบ ๆ (http://wordsalang.blogspot.com)	2 คำ ได้แก่ G.B., ปลวก
D - Magazine (https://www.thailife.de)	1 คำ ได้แก่ กาก ๆ
MThai.com (https://teen.mthai.com)	10 คำ ได้แก่ กอดเสาเช่าทรุด, จัดหนัก, จัดเต็ม, จัดชุดใหญ่, ได้เรื่อง, ฟิน, แห่ลม, สมะอูย, ออฟไลน์, ตำ

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงไทย (คำ)
Conductor จาก GotoKnow (https://www.gotoknow.org/posts/149406)	1 คำ ได้แก่ ชะโงกหัวรั้
คม ชัด ลึก City Life (http://www.nationejobs.com/citylife)	1 คำ ได้แก่ พันรง
WOM Japan (https://www.womjapan.com)	1 คำ ได้แก่ โอดาคุ
คำศัพท์สแลงของวัยรุ่นไทยปัจจุบัน (http://tak-444.blogspot.com/2014/10/)	12 คำ ได้แก่ เบ ะ, ชิว ะ, โจ๊ะ ะ, เนิบ ะ, สิว ะ, อ้วน่าดู, น่ารัก, แหนม, เกิร์ป, ชี เม้ง, อะเฟรด, วินแตก
โดนใจจนต้องบอกต่อ (https://www.facebook.com/235095046506574)	2 คำ ได้แก่ สุย, จู๋ ะ
จิราภรณ์ หอมกลิ่น จาก ครูบ้านนอก Blog (http://kroobannok.com/blog/17479)	15 คำ ได้แก่ วินว๊อ, โจ๊ะ ะ, แกสบี้, โลว์, อิม, miss you โคตร ะ, ไปล้างมุ้งลวด, ไม่รู้เหนือ รู้ใต้เลย, ไปเปลี่ยนผ้าก่อน, ไปปิดผ้าเลย, กลวง, โอโม้, อย่างงาม, แจ่งเป้ง, ฮีต
ภาษาถิ่น (https://quizlet.com/26284831/ภาษาถิ่น-flash-cards/)	4 คำ ได้แก่ จี้จู้, จี้ตัว, จี้ฮัก, จี้ฮักเบ๊
คำสแลง (https://www.facebook.com/560138617485845)	1 คำ ได้แก่ เกาเหลา

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงไทย (คำ)
Popcornfor2.com (http://popcornfor2.com)	7 คำ ได้แก่ นักปั่นน้ำ, ขอogyมณีสริสุวรรณ, ดี ขอร์ดหยอดสาว, หมู ๆ, กล้วย ๆ, กิจ กาม, กรรมสะสมไมล์
อีสานร้อยแปด (https://esan108.com)	1 คำ ได้แก่ สี่
พจนานุกรมฉบับวัยรุ่น จาก Kapook (https://hilight.kapook.com/view/43111)	10 คำ ได้แก่ ชั้นเทพ, สุดซอย, ตัวพ่อ ตัวแม่, เก๊ท, ตรึม, กีบเก้, เมพชิง ๆ, นอยด์, ป๊อด, สะบัดต่อไม่รอแล้วนะ
แปลคำศัพท์ (http://www.thaivocab.com)	1 คำ ได้แก่ หน้าเงือก
Campus Star (https://lifestyle.campus-star.com)	5 คำ ได้แก่ จี๊ด, ถ้วยถังกะละมังหม้อ, กินมามา กันมัย, ตำ, ปัง
สาขาวิชาภาษาเอเชียใต้ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (https://www.facebook.com/southasianlanguage schula)	1 คำ ได้แก่ เงือก
Sanook Dictionary (https://dictionary.sanook.com)	4 คำ ได้แก่ บ้า, ทาส, โปรง, Fake
LongdoDict (https://dict.longdo.com/)	1 คำ ได้แก่ Fail

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงไทย (คำ)
กรุงเทพธุรกิจ (https://www.bangkokbiznews.com)	8 คำ ได้แก่ ผีน้อย, มือปิ่น, โรบินฮู้ด, เศรษฐกิจ ราตรี, Sinophobia, Yellow Peril, Chinese virus panda-monium, China kids stay home
ฐานเศรษฐกิจ (https://www.thansettakij.com/)	5 คำ ได้แก่ รัฐบาลเซียงกง, อิเหนาเมาหมัด, นายกนกแก้ว, หล่อใหญ่, ซีมาร์ค โลชั่น
Sanook (https://www.sanook.com)	12 คำ ได้แก่ ลุงตุ๋, บิ๊กตุ๋, นายกเป็นคนตลก, เดี่ยว ห่มด้วยโพเดียม, อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ, กินร้อน ช้อนแยก อยู่ห่าง ล้างมือ, แยกกันเราอยู่ รวมหมู่เรา ตาย ,เงินก็ต้องหา โควิดก็ต้องกลัว, อดีตเป็นไงไม่สำคัญ ปัจจุบันไม่ติดโค วิดเป็นพอ, โควิดเหมือนสงครามเย็น มองไม่เห็นแต่ต้องป้องกัน, โควิดอะ ไวรัส โคตรน่ารักอะเราเอง, โควิดคะ โควิดคะ ไม่ได้มากับเงิน ไม่ได้มากับ นุ่น ไม่ได้มากับโบว์ มากับคางคาคะ
BBC Thai (https://www.bbc.com)	3 คำ ได้แก่

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงไทย (คำ)
	รัฐบาลเชียงกง, อิเหนาเมาหมัด, อย่าเพิ่งเบื่อผมก็แล้วกัน
Common (https://becommon.co)	18 คำ ได้แก่ Coronials, Coronababies, Coronacation, Covidivorce, Covidiot, Covidient, Moronavirus, Prepper, The Mail, Corona bae, Sanny, Iso, Quarantine and Chill, Quarantini, Coronarita, Doomscrolling, Zoom-bombing, Zoom-room
สำนักข่าวไทย (https://www.mcot.net)	12 คำ ได้แก่ Mask, Face Shield, PPE, Emerging Disease, Pandemic, Outbreak, Transmission, Close Contact, Social Distancing, Quarantine, Quarantine Activities, WFH
Creative Thailand (https://www.creativethailand.org)	1 คำ ได้แก่ Covideo Party
The Momentum (https://themomentum.co)	7 คำ ได้แก่

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงไทย (คำ)
	Lock Down, Curfew, Fake News, Super Spreader, Shopaholic, ไอตัว, ยั่ว ๆ บด ๆ
Positioning (https://positioningmag.com)	2 คำ ได้แก่ Challenge, TikTok
ไทยโพสต์ (https://www.thaipost.net)	4 คำ ได้แก่ ไม่ประมาท การดอย่าตก, ป้องกันโรค ป้องกันโลก, ชีวิตวิถีใหม่, จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว
Nation TV (https://www.nationtv.tv)	1 คำ ได้แก่ Xenophobia
เพจ KitichaiTaechangamlert (https://www.facebook.com/Vl.Kitichai)	6 คำ ได้แก่ โรหรา, คีบบั, นารี้อคอะ, อุ้ดะ, ขอ อำไพ, ฝุด ๆ
Page365 (https://www.page365.net)	21 คำ ได้แก่ รส., มรส., พต., พพ., พ., พอ., ลค., ลทบ., ลบช., สด., CF, F, CC, CF no CC, DM, IB, PM, RE, COD, QC, PM
1168 Publishing (https://1168group.com)	10 คำ ได้แก่ Warp, Party, Noob, HP, GG Easy, Cooldown, Nerf, Farm, Ping, เกลือ

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงไทย (คำ)
Thai game guide (https://thaigameguide.com)	45 คำ ได้แก่ AFK, ATM, b/c, BF, Cya, DIY, ETA, f2p, GG, GGWP, GF, gr8, GTG, HW, DK, IMO, L8, l8r, LFG, LFP, LFM, LOL, m8, MVP, Noob, NP, OMG, p2w, PK, Pls, Ppl, Sry, SUP, TC, TY, WTS, WTT, WTB, Y, Yr, w8, w/, WTF, XOXO, ZZZ
aommonney (https://aommoney.com)	1 คำ ได้แก่ สายเปย์
สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (http://www.royin.go.th)	4 คำ ได้แก่ จัดหนัก, จัดเต็ม, จัดเพียบ, จัด
UndubZapp (https://undubzapp.com)	5 คำ ได้แก่ มารยาทนิดนึงอะคะ, ตะมุตะมิ, งงได้ งงได้, ของมันต้องมี, ไม่พูดเยอะเจ็บ คอ
Amarin (https://www.amarintv.com)	1 คำ ได้แก่ โลกสองใบ
Spring News Online (https://www.springnews.co.th)	5 คำ ได้แก่ สะบัดต่อ ไม่รอแล้วนะ, สัมหยุด, ทุก คนรู้ แฟนคลับรู้, ฉันเป็นคนไทย คน ไทยแปลว่าอิสระ, ฉันไม่ยอมเป็นทาส คุณหรอกคะ

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงไทย (คำ)
Sista Cafe (https://sistacafe.com)	11 คำ ได้แก่ ความรักมันทำให้เราทำทุกอย่างได้ที่ ไม่มีเหตุผล, ไปค่ะพี่สุชาติ, ชีวิตดี๊ดี, รักมากมัย, ไม่ลืมไม่มีหรอก มีแต่ลืม ซำกับลืมนะ, บางคนใช้เวลาทุกนาที เพื่อลืมนะครั้งแรก แต่บางคนใช้เวลา ทั้งชีวิตเพื่อจำครั้งสุดท้าย, อย่างมอง ตาได้ไหมถ้าเธอไม่แคร์ อย่างงูมีมือได้ ไหมถ้าเธอไม่รัก, อยู่ภายในใจเป็น หมื่นล้านคำ บอกให้เธอฟังไม่ได้สัก คำ, ฉันก็มีหัวใจ ที่เหมือนเหมือนคน ทั่วไปวันที่ถูกทิ้งก็มีน้ำตาและยัง หวั่นไหวกับคำร่ำลา, ถ้าวันหนึ่งฉัน หายไป อยากรู้ว่าเธอนั้นจะรู้สึกบ้าง ไหม เห็นฉันบ้างไหมในสายตาหรือฉัน ไม่เคยจะมีค่าอะไร, ให้เขาหมดใจ แต่ ไม่รู้ว่าเขาหมดใจ คงถึงเวลาต้องรัก ตัวเองสักที
บันเทิงดารา (http://entertain.teenee.com)	3 คำ ได้แก่ พูดออกมาได้ เฮงช่วย, อย่าเพิ่งรีบงสิ เตี้ยวโง่นะ, จะกินแกงหอย
EOL System (http://engtest.net)	2 คำ ได้แก่ ขโมยซีน, แย่งซีน

เว็บไซต์	จำนวนคำสแลงไทย (คำ)
AtthasitMuangin จาก Blogazine (https://blogazine.pub/blogs/atthasit-muangin)	3 คำ ได้แก่ โดนเท, หัวร่อน, นอยด์
ธีรภัทร ลิโอ บัวคำศรี จาก GotoKnow (https://www.gotoknow.org/posts/218928)	4 คำ ได้แก่ ซิลล์, ดีส, เด็กชิว, นอยด์
รวมทั้งสิ้น 300 คำ	

2. การศึกษาข้อมูล

การศึกษาข้อมูลเพื่อที่จะนำไปใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลใน 3 หัวข้อ คือ วิธีการสร้างคำสแลง ลักษณะการใช้คำสแลง และปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง โดยแต่ละหัวข้อมียละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 วิธีการสร้างคำสแลง

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่ หมายถึง คำสแลงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงความหมาย การเปลี่ยนแปลงรูปคำ และการเปลี่ยนแปลงเสียง

2.1.1.1 การเปลี่ยนความหมาย หมายถึง การขยายความหมายเดิมเป็นความหมายใหม่ที่มีความหมายเฉพาะ รวมถึงคำเดิมที่เคยมีความหมายบัญญัติไว้แต่ถูกนำมาใช้ในความหมายใหม่ (กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560)

2.1.1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำ หมายถึง การนำคำเดิมที่มีอยู่มาเขียนสะกดใหม่ทำให้รูปของคำเปลี่ยนไปแต่ความหมายคงเค้าเดิม ซึ่งอาจเกิดจากการสะกดคำตามการออกเสียงเพื่อสื่อหรือเน้นอารมณ์ จำแนกได้เป็น การตัดคำ การเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงในคำเดิม การพวนคำ การย่อคำ (กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560)

2.1.1.3 การเปลี่ยนแปลงเสียง หมายถึง คำที่เปลี่ยนเสียงออกไปจากเดิมแล้วทำให้วิธีการเขียนคำเปลี่ยนไป แต่อาจมีความหมายเดิมอยู่ ในที่นี้จำแนกเป็นการซ้ำคำและการพ้องเสียงคำเดิม (กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560)

2.1.2 การสร้างคำใหม่ หมายถึง การสร้างคำใหม่ในภาษาโดยนำคำเดิมที่มีอยู่มาสร้างใหม่ จำแนกเป็นการประสมคำใหม่และการเกิดคำใหม่ (กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560)

2.1.2.1 การประสมคำใหม่ หมายถึง การสร้างคำโดยนำคำเดิมที่มีอยู่ในภาษาตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาประสมกัน อาจเป็นการประสมระหว่างคำเดิมกับคำเดิม หรือคำเดิมกับคำที่มาจากภาษาอื่น (กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560)

2.1.2.2 การเกิดคำใหม่ หมายถึง คำที่คิดขึ้นมาใหม่ ไม่ปรากฏในพจนานุกรม มีลักษณะเด่นทางด้านเสียง รวมถึงคำที่มีการสะกดคำใหม่ตามหลักภาษาที่ถูกต้อง และการสะกดคำใหม่ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (สธนสรณ์ ยุติบรรพ์, 2553)

2.1.3 การยืมคำ หมายถึง การยืมคำจากภาษาอื่นมาสื่อความหมายในภาษาสแลง อาจเป็นการยืมรูปคำ ยืมการออกเสียง หรือยืมความหมายก็ได้ ในที่นี้แบ่งออกเป็น (กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560)

2.1.3.1 การยืมภาษาต่างประเทศ หมายถึง การยืมคำภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น มาใช้เป็นคำสแลง

2.1.3.2 การยืมภาษาถิ่น หมายถึง การยืมคำในภาษาถิ่นต่าง ๆ จากประเทศเจ้าของภาษามาใช้เป็นคำสแลง

2.1.4 วิธีการสร้างคำแบบอื่น ๆ หมายถึง วิธีการสร้างคำสแลงที่นอกเหนือจากวิธีการข้างต้นโดยแบ่งเป็น (กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560)

2.1.4.1 วิธีการสร้างคำสแลงไทยแบบอื่น ๆ

- (1) โดยการเลียนแบบคำเดิมที่มีอยู่แล้ว
- (2) โดยการใช้คำพังเพยที่มีอยู่แล้วมาช่วยสร้างเป็นคำสแลง

2.1.4.2 วิธีการสร้างคำสแลงจีนแบบอื่น ๆ (Juncai Li, 2556)

- (1) การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ 富 X 代
- (2) การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ X 二代
- (3) การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 控
- (4) การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 奴

(5) การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 族

2.2 ลักษณะการใช้คำสแลง

2.2.1 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรง

2.2.1.1 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัย

- (1) การสื่อความหมายโดยใช้อุปมาโวหาร หมายถึง การใช้คำสแลงเชิง
สิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน (Juncai Li, 2556)
- (2) การใช้คำพิศในการสื่อความหมาย หมายถึง การใช้คำพิศสื่อ
ความหมายเดิมในการพิมพ์ และเกิดจากอิทธิพลของแป้นพิมพ์ คำ
ประเภทนี้มักใช้คำที่มีการออกเสียงคล้ายกัน (Juncai Li, 2556)
- (3) การสื่อความหมายโดยใช้อัติพจน์ หมายถึง การเปรียบเทียบโดย
การกล่าวข้อความที่เกินจริง มักเปรียบเทียบในเรื่องปริมาณว่ามี
มากมายเหลือเกิน มีเจตนาเน้นข้อความที่กล่าวนั้นให้น้ำหนัก
ยิ่งขึ้น (Juncai Li, 2556)
- (4) การสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ หมายถึง การใช้รูป ตัวเลข
ต่าง ๆ ในการสื่อความหมายเพื่อสะดวกต่อการพิมพ์ (Juncai Li,
2556)
- (5) การสื่อความหมายโดยใช้นามนัย หมายถึง การใช้คำสแลงหรือวลี
ที่บ่งบอกลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาแสดง
ความหมายแทนสิ่งนั้น (Juncai Li, 2556)
- (6) การสื่อความหมายโดยใช้นัยเฉพาะ หมายถึง การใช้คำสแลงใน
ความหมายใดความหมายหนึ่งของคำ ซึ่งอาจเป็นความหมาย
พิเศษ สื่อความหมายตามกาลเทศะและบริบท
- (7) การสื่อความหมายโดยใช้บุคคลวัต หมายถึง การใช้คำสแลงโดยใช้
สิ่งสมมุติต่าง ๆ ให้มีกิริยาอาการ ความรู้สึกเหมือนมนุษย์ในการ
สื่อความหมายเพื่อให้ภาษามีชีวิตชีวามากขึ้น (Juncai Li, 2556)

- (8) การสื่อความหมายโดยใช้คำซ้ำ หมายถึง การใช้คำเดิมซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความหมายใหม่หรือเพื่อขยายความหมายเดิม
- (9) การสื่อความหมายโดยใช้คำพังเพย หมายถึง การใช้ถ้อยคำอุปมาหรือเปรียบเทียบต่อเรื่องที่เกิดขึ้น
- (10) การสื่อความหมายโดยใช้คำผวน หมายถึง การสลับตำแหน่งของสระและตัวสะกดของพยางค์หน้าและพยางค์สุดท้าย ทำให้เกิดคำใหม่ที่ออกเสียงคล้องจองกับคำเดิม

2.2.1.2 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยตรง

- (1) การใช้คำสแลงเกิดใหม่ หมายถึง การใช้คำสแลงที่ถูกสร้างขึ้นใหม่มาสื่อความหมาย โดยคำสแลงที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นี้อาจเกิดจากการประสมคำขึ้นมาใหม่หรือการสะกดคำขึ้นมาใหม่ก็ได้
- (2) การใช้คำเก่า หมายถึง การใช้คำสแลงเดิมที่มีและถูกใช้มาอยู่ก่อนแล้ว แต่ในปัจจุบันเนื่องด้วยสภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์บางอย่างทำให้คำเก่าเหล่านี้กลับมาได้รับความนิยม แบ่งเป็น
 - (2.1) การใช้คำซ้ำ
 - (2.2) การทับศัพท์

2.2.2 การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสารและเชิงการสื่ออารมณ์

2.2.2.1 การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสาร

2.2.2.2 การใช้คำสแลงเชิงการสื่ออารมณ์

- (1) การสื่ออารมณ์เชิงบวก
- (2) การสื่ออารมณ์เชิงลบ

2.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง

ในสภาพสังคมปัจจุบันมีปัจจัยหลากหลายด้านที่ส่งผลต่อการเกิดคำสแลง ไม่ว่าจะเป็นคำสแลงไทยหรือคำสแลงจีนก็ตาม แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกที่จะศึกษาปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการทำให้เกิดคำสแลงทั้งของไทยและของจีนรวม 3 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านสื่อ

มัลติมีเดีย และปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าปัจจัยทั้งสามด้านนี้ ไม่เพียงแต่จะมีอิทธิพลต่อการเกิดคำสแลงไทยและคำสแลงจีนในปัจจุบันเป็นอย่างมากแล้ว หากแต่ยังเป็น ปัจจัยหลักในสภาพสังคมปัจจุบันของทั้งประเทศไทยและประเทศจีนอีกด้วย อย่างปัจจัยด้านสังคมซึ่ง ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง และด้านเหตุการณ์ปัจจุบันหรือประเด็น ร้อนในสังคม เพราะทั้งสามด้านย่อยนี้ล้วนมีความสำคัญต่อสังคมของทุกประเทศในทุกยุคทุกสมัย หรือ ปัจจัยด้านสื่อมัลติมีเดียก็เป็นอีกปัจจัยที่สำคัญเป็นอย่างมากในสังคมปัจจุบันที่เป็นสังคมออนไลน์ ที่ผู้คน จากทั่วทุกมุมโลกสามารถที่จะรับส่งข้อมูลข่าวสารถึงกันได้อย่างทั่วถึง ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งย่อยออกเป็นด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต ด้านสื่อสังคมออนไลน์ ด้านบุคคลที่มีชื่อเสียง และด้านสื่อบันเทิง ต่าง ๆ ส่วนปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งศึกษาวิเคราะห์ตามภาษาของ ประเทศนั้น ๆ เพราะเล็งเห็นว่าแต่ละภาษาจะมีเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของภาษา นั้น ๆ กล่าวโดยสรุปในส่วนของปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงนั้นผู้วิจัยได้แบ่งศึกษาเป็น 3 ปัจจัยหลัก และ แต่ละปัจจัยได้แบ่งแยกย่อยออกเป็นประเด็นด้านต่าง ๆ อีกดังต่อไปนี้

2.3.1 ปัจจัยด้านสังคม

2.3.1.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.3.1.2 ด้านการเมืองการปกครอง

2.3.1.3 ด้านเหตุการณ์ปัจจุบันหรือประเด็นร้อนในสังคม

2.3.2 ปัจจัยด้านสื่อมัลติมีเดีย

2.3.2.1 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต

2.3.2.2 ด้านสื่อสังคมออนไลน์

2.3.2.3 ด้านบุคคลที่มีชื่อเสียง

2.3.2.4 ด้านสื่อบันเทิงต่าง ๆ

2.3.3 ปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ

2.3.3.1 การแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

2.3.3.2 การแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาจีน

จากประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้กล่าวมานี้ ผนวกกับลักษณะหรือคุณสมบัติเฉพาะตัวของ คำสแลงที่จะเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ดังนั้น ในแต่ละช่วงเวลามีคำสแลงเกิดขึ้นมากมายทั้ง คำสแลงไทยและคำสแลงจีน และเมื่อเวลาผ่านไปคำสแลงบางคำอาจยังคงถูกใช้อยู่ บางคำอาจจะ สูญหายหรือตายไปก็ตาม แต่อย่างน้อยการได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่เกิดขึ้นในช่วง ระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ก็จะทำให้เห็นวัฏจักรการเปลี่ยนแปลงของภาษาได้ชัดเจนมากขึ้น อีกทั้งคำสแลงที่ได้ศึกษาในช่วงระยะเวลานั้น ๆ ก็จะช่วยสะท้อนให้เห็นว่าในสังคมปัจจุบันของทั้งสองประเทศมี เหตุการณ์หรือเรื่องราวใดเกิดขึ้นบ้าง ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่งแต่ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างไปยังอีกประเทศหนึ่ง แล้วกระจายไป ยังอีกหลายประเทศทั่วโลก อย่างเช่นเหตุการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาตั้งแต่ช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 เป็นต้น จากประโยชน์ที่เกิดขึ้นในการศึกษาข้อมูลด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงนี้เอง ผู้วิจัยจึงเห็น ว่าหากเราเลือกศึกษาข้อมูลคำสแลงไทยและคำสแลงจีนจากแหล่งข้อมูลที่มีความทันสมัยที่สุด ก็จะทำให้ เรามีข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์ที่ช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมของทั้งสองชาติที่เป็นปัจจุบันได้มากที่สุด เช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ ในหัวข้อปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงไม่ว่าจะเป็นคำสแลงไทยหรือคำสแลงจีนก็ตาม ผู้วิจัยจะเลือกจากคำที่ปรากฏอยู่บนช่องทางอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกับการเลือกคำสแลงไทยที่ได้กล่าว มาแล้วข้างต้นในหัวข้อที่ 1 การรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่มาจากเว็บไซต์ เว็บบล็อก หรือเพจ ต่าง ๆ ที่มีแหล่งที่มาหรือแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ รวมไปถึงเอกสารที่ตีพิมพ์เมื่อไม่เกิน 10 ปีมานี้เป็นหลัก ในการศึกษาข้อมูล เนื่องจากคำสแลงบางคำที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคมก็ยังไม่มีการรวบรวมเขียนเป็นหนังสือหรือ สิ่งพิมพ์ใด ๆ และยังไม่ได้รับการบรรจุลงในพจนานุกรมของแต่ละประเทศอย่างเป็นทางการ ดังนั้น การ รวบรวมข้อมูลคำสแลงต่าง ๆ เหล่านี้ให้ทันสมัยที่สุด ข้อมูลจากช่องทางเว็บไซต์และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ตจึงเป็นช่องทางสำคัญ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ศึกษาข้อมูลทั้งวิธีการสร้างคำสแลงและลักษณะการใช้คำสแลงแล้ว ลำดับขั้นตอนต่อไปคือผู้วิจัยจะนำคำสแลงจีนที่ได้คัดเลือกไว้จากหนังสือหลักมาวิเคราะห์จัดประเภทว่าคำสแลงนั้นมี

วิธีการสร้างแบบใดและมีลักษณะการใช้อย่างไร พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมถึงที่มาของคำสแลงนั้น ซึ่งคำสแลงบางคำอาจเชื่อมโยงถึงเรื่องเล่าในสมัยประวัติศาสตร์ หรือคำสแลงบางคำอาจมีที่มาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ของสังคมจีนในแต่ละยุคสมัย ซึ่งเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจที่ทำให้ได้รับรู้ประวัติศาสตร์และสังคมวัฒนธรรมจีนเพิ่มขึ้น และอีกประการหนึ่งคือเป็นตัวช่วยหนึ่งที่จะทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพได้ชัดเจนขึ้น หรือเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นว่าเหตุใดคำสแลงนั้นจึงใช้สื่อความหมายแบบนั้น เมื่ออธิบายจบ ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างประโยคเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าในสภาพสังคมปัจจุบันมีการใช้คำสแลงนั้น ๆ เพื่อการสื่อสารในลักษณะใด

ในแต่ละหัวข้อดังกล่าว ทั้งวิธีการสร้างคำสแลง ลักษณะการใช้คำสแลง และปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง ผู้วิจัยจะใช้วิธีการอธิบายแบบความเรียงเปรียบเทียบระหว่างคำสแลงจีนและคำสแลงไทยไปพร้อม ๆ กันเพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างของคำสแลงทั้งสองภาษาในแต่ละประเด็นได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามเนื่องจากงานวิจัยนี้เน้นคำสแลงจีนเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ในการอธิบายเปรียบเทียบคำสแลงจีนและคำสแลงไทยในประเด็นต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยจึงได้เริ่มอธิบายจากคำสแลงไทยก่อน เพราะเป็นภาษาแม่ของผู้วิจัยและผู้อ่าน อีกทั้งยังเอื้อประโยชน์แก่ผู้อ่านให้เห็นภาพจากสิ่งที่ใกล้ตัวและคุ้นเคยมากกว่า จากนั้นจึงอธิบายในส่วนของคำสแลงจีนที่อยู่ในประเด็นหัวข้อเดียวกัน เพื่อนำมาเป็นตัวสะท้อนให้ผู้อ่านสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคำสแลงของทั้งสองภาษาได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งในแต่ละหัวข้อของการวิจัยนั้น ผู้วิจัยก็ได้รายงานผลการวิจัยและวิเคราะห์อภิปรายเพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไปในบทที่ 4 และบทที่ 5 ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน 3 ด้านหลักด้วยกัน ซึ่งในแต่ละด้านก็จะแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ เพื่อให้เข้าใจและเห็นการเปรียบเทียบที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งใน 3 ด้านหลักที่ผู้วิจัยศึกษาจะประกอบด้วย

1. วิธีการสร้างคำสแลง
2. ลักษณะการใช้คำสแลง
3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง

ผลการศึกษาในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสร้างคำสแลง

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างคำสแลงไทยและคำสแลงจีนในลักษณะต่าง ๆ และได้เปรียบเทียบระหว่างวิธีการสร้างคำสแลงไทยและวิธีการสร้างคำสแลงจีน ซึ่งพบว่าทั้งวิธีที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ดังนี้

1.1 การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่ ในที่นี้คือการเปลี่ยนแปลงด้านความหมาย การเปลี่ยนแปลงรูปคำ และการเปลี่ยนแปลงเสียง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 การเปลี่ยนความหมาย ผู้วิจัยพบว่าทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีนต่างมีวิธีการสร้างโดยการเปลี่ยนความหมายเดิมของคำสแลงที่มีอยู่ แล้วเพิ่มความหมายที่เป็นการขยายจากความหมายเดิมมาเป็นความหมายใหม่ และเป็นความหมายที่ใช้เฉพาะเจาะจงมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่นคำว่า “น้ำเน่า” ในภาษาไทยเดิมจะหมายถึงน้ำที่เน่าเสีย สกปรกเหม็น แต่ความหมายที่ขยายเข้าไบนั้นใช้สื่อความหมายว่าไร้สาระ พจนานุกรมศัพท์ใหม่เล่ม 1 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) คำว่า “กินหัว” เดิมความหมายคือการกินหัวซึ่งเป็นชื่อเรียกของผลไม้ชนิดหนึ่ง แต่ปัจจุบันคำนี้สื่อความหมายว่าความรักไม่สมหวัง (SLANGS.Q, 2555) หรือคำว่า “กิน” ซึ่งเดิมคือคำกริยาหมายถึงการกินอาหารต่าง ๆ แต่ปัจจุบันมีความหมายเพิ่มเติมถึงการมีสัมพันธ์เชิงชู้สาวรวมเข้าไปด้วย มักจะพูดว่า “กินดับ” (Ano, 2561) หรือ

อย่างคำว่า “ทัวร์ลง” ที่นอกจากจะหมายถึงการมีกลุ่มนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ แล้ว ปัจจุบันยังมีความหมายเพิ่มเติมหมายถึงการโดนรุมดำ โดนถล่ม (นิรนาม, 2563) หรือคำว่า “ตึง” ซึ่งสื่อถึงกลุ่มคนที่ชื่นชอบคลั่งไคล้ในตัวดารานักแสดงหรือศิลปินเป็นอย่างมาก ส่วนมากมักใช้กับศิลปินเกาหลี เนื่องจากสมัยก่อนที่ศิลปินเกาหลีเริ่มได้รับกระแสนิยมในประเทศไทย ก็จะมีแฟนคลับเป็นเด็กผู้หญิงวัยกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมต้นไปคอยติดตามศิลปิน ซึ่งทรงผมของเด็กหญิงเหล่านั้นจะเป็นทรงผมสั้นเห็นตึงหู จึงถูกเรียกว่า “ตึง” และเป็นคำที่มีความหมายด้านลบเพราะเวลาที่ตึงเหล่านั้นติดตามศิลปินไปที่ใดก็จะสร้างความไม่พอใจให้กับผู้อื่น เช่น การส่งเสียงดังแทกรีดศิลปินจนรบกวนผู้อื่นที่อยู่บริเวณใกล้เคียง แต่ปัจจุบันความหมายของคำนี้ดีขึ้น โดยจะใช้เรียกเหล่าบรรดาแฟนคลับของศิลปินต่าง ๆ (Red Alert, 2562)

ส่วนในภาษาจีนนั้นก็พบคำแสลงที่มีวิธีการสร้างในลักษณะนี้เช่นกัน ตัวอย่าง

(1) 大姨妈 : คำนี้มีเรื่องเล่าที่อธิบายที่มาว่า ในยุคสมัยราชวงศ์ฮั่นนั้นมีหญิงสาวชื่อว่าเจียเอ๋อ อาศัยอยู่กับป้ามาโดยตลอด โดยเธอได้คบกับแฟนหนุ่มชื่อว่าหลี่ซู ทั้งคู่รักกันมาก ตลอดเวลาที่คบกันนั้นหลี่ซูจะแอบมาหาเจียเอ๋อที่บ้านอยู่เป็นประจำ และเป็นธรรมดาของคนที่เป็นแฟนกันที่จะต้องมีการจับมือถือแขนกัน จู๋จี้กัน แต่ทุกครั้งก็จะระมัดระวังไม่ให้ป้าของเจียเอ๋อเห็น แต่มีครั้งหนึ่งที่ป้ากลับมาบ้านไวกว่าปกติ เมื่อเจียเอ๋อได้ยินเสียงฝีเท้าของป้าก็รีบพูดว่า “大姨妈来了。” ความหมายก็คือ “ป้ามาแล้ว” เมื่อได้ยินดังนี้หลี่ซูก็จะแอบซ่อนตัวไม่ให้ป้าของเจียเอ๋อเห็น เวลาผ่านไปจนกระทั่งถึงวันที่ทั้งคู่ได้แต่งงานกันเป็นสามีภรรยากันอย่างถูกต้องตามประเพณี และในคืนวันแต่งงานนั่นเองหลี่ซูส่งตัวป้าสาวเข้าหอ เจียเอ๋อก็กระซิบเบา ๆ ข้างหูของหลี่ซูว่า “大姨妈来了。” หลี่ซูก็เข้าใจทันทีว่าในคืนวันส่งตัวนี้เจียเอ๋อยังไม่พร้อมที่จะทำภารกิจกับเขา และหลังจากนั้นมาคำว่า 大姨妈 คำนี้ก็กลายเป็นคำแสลงที่ใช้กันทั่วไป โดยเฉพาะในหมู่หญิงสาวโดยมีความหมายแฝงถึง “ประจำเดือน” นั่นเอง (Maneeploy, 2560)

สรุป 大姨妈 คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “ป้า” และมีความหมายสแลงว่า “ประจำเดือน”

ตัวอย่างประโยค

今天我肚子疼好像大姨妈快来了。

วันนี้ฉันปวดท้องเหมือนประจำเดือนจะมา

(2) 坑爹: อักษรจีน 坑 มีความหมายได้หลายอย่าง เช่น “ที่เป็นหลุมเป็นบ่อ” “ทำลายหรือใส่ร้าย” หรือ “หลอกลวง” ก็ได้ (Maneeploy, 2560) ส่วนอักษรจีน 爹 มีความหมายว่า “พ่อ” หรือ “เตี้ย” เพราะถ้าสังเกตจากเสียงอ่านพินอินของอักษรจีน 爹 ก็จะทำให้เห็นว่าออกเสียงเหมือนภาษาไทยที่คนไทยเชื้อสายจีนบางครอบครัวเรียกพ่อว่า “เตี้ย” นั่นเอง ดังนั้น เมื่อรวมกันแล้วคำนี้จึงมีความหมายตรงตัวว่า “หลอกพ่อ” แต่คนจีนจะนำมาใช้ในความหมายสแลงว่า “หลอกกู” “โดนหลอก” “โดนหักหลัง” โดยคนจีนนิยมใช้คำนี้เวลาที่ต้องการกล่าวคำสบถถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ตัวเองประสบพบเจอมาแล้วรู้สึกเหมือนถูกหลอกหรือไม่พอใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น หรือรู้สึกว่าเรื่องนั้นไม่ยุติธรรมสำหรับตัวเอง โดยนอกจากคำว่า 坑爹 แล้วก็ยังมีการเรียกญาติอื่น ๆ ที่ถูกนำมาใช้แทนคำว่า 爹 อีก เช่น 坑姐 “หลอกพี่สาว” 坑哥 “หลอกพี่ชาย” แต่ที่นิยมใช้ที่สุดคือ 坑爹 เพราะสำหรับคนจีนแล้ว เวลาจะกล่าวคำสบถแล้วมีคำว่า “พ่อ” หรือ “แม่” มาเกี่ยวข้องด้วยแล้วจะให้ความรู้สึกเจ็บแสบมากกว่า เช่นเดียวกับคนไทยเวลาที่เจอเหตุการณ์ที่ตนเองไม่ชอบอารมณ์นั้นก็จะต้องด่าว่า “พ่อ” หรือ “แม่” เข้ามาอยู่ในคำสบถนั้นด้วย (Maneeploy, 2560)

สรุป 坑爹 คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “หลอกพ่อ” และมีความหมายสแลงว่า “หลอกกู” “โดนหลอก” “โดนหักหลัง”

ตัวอย่างประโยค

刚买的手机但还用不到一个星期就快了，太坑爹了！

โทรศัพท์มือถือที่เพิ่งจะซื้อมาแต่ใช้ได้ไม่ถึงสัปดาห์ก็เสียแล้ว นี่มันหลอกกูนี่หว่า!

(3) 包二奶: อักษรจีน 包 ในที่นี้มาจากคำว่า 包养 หมายถึงการเลี้ยงดูเพศตรงข้าม (Maneeploy, 2560) โดยส่วนมากจะสื่อถึงการที่ผู้ชายเลี้ยงดูหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตนเอง ส่วนคำว่า 二奶 มาจากคำเต็มว่า 二奶妈 หมายถึงนายหญิงคนที่สอง ทั้งนี้เนื่องจากในสมัยก่อนของสังคมจีนนั้นผู้ชายจะเป็นใหญ่ในครอบครัวและสามารถมีภรรยาได้หลายคนและเลี้ยงดูอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ดังนั้น นายหญิงคนที่สามก็จะถูกเรียกว่า 三奶妈 นายหญิงคนที่สี่ก็จะถูกเรียกว่า 四奶妈 เป็นต้น เพราะสมัยก่อนนั้นบางครอบครัวผู้ชายก็มีภรรยามากกว่าสองคน แต่ต่อมาในปัจจุบันนี้ความหมายของคำว่า 包二奶 ได้เปลี่ยนไป กลายเป็นคำสแลงหมายถึงการเลี้ยงดูผู้หญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตนเอง

หรือการมีเมียน้อยนั่นเอง เพราะในยุคสังคมปัจจุบันนี้ผู้ชายไม่จำเป็นต้องมีภรรยาที่สองหรือภรรยาหลาย ๆ คนเหมือนในสมัยก่อนแล้ว (Maneeploy, 2560), (ธำมภ์ เดชะศาสด์, 2556)

สรุป 包二奶 คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “เลี้ยงนายหญิงคนที่สอง” และมีความหมายสแลงว่า “มีเมียน้อย”

ตัวอย่างประโยค

听说小丽的老公在包二奶。

ได้ยินมาว่าสามีของเสี่ยวลี่กำลังมีเมียน้อย

1.1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำ เป็นการนำคำเดิมที่มีอยู่มาเขียนสะกดใหม่ทำให้รูปของคำเปลี่ยนไปแต่ความหมายคงคำเดิม ซึ่งอาจเกิดจากการสะกดคำตามการออกเสียงเพื่อสื่อหรือเน้นอารมณ์ ในที่นี้จะหมายรวมถึงการเปลี่ยนแปลงรูปคำใน 4 ลักษณะ คือ การตัดคำ การเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงไปในคำเดิม การผวนคำ และการย่อคำ โดยผู้วิจัยพบว่าในภาษาไทยจะพบคำสแลงที่ถูกสร้างจากวิธีนี้มากกว่าในภาษาจีน เพราะการเปลี่ยนแปลงรูปคำทั้งสี่ลักษณะนี้ต่างพบในคำสแลงไทย ส่วนในคำสแลงจีนพบเพียงแค่ลักษณะเดียวคือการย่อคำ

1.1.2.1 การตัดคำ เป็นการตัดบางส่วนของคำให้สั้นลง พบเฉพาะในคำสแลงไทย เช่นคำว่า “หนูกหนาน” เดิมคือคำว่า “สนุกสนาน” หรือคำว่า “น้ามคาน” ที่มาจากคำว่า “นารำคาญ” คำว่า “น้ามสาร” ที่มาจากคำว่า “นาสงสาร” (Ano, 2561) หรืออย่างคำว่า “ตั่งตั่ง” มาจากคำเดิมว่า “ต่าง ๆ นานา” (UndubZapp, 2560) คำว่า “คืบับ” มาจากคำเดิมว่า “คือแบบ” คำว่า “เตง” มาจากคำเดิมว่า “ตัวเอง” คำว่า “บ่องตง” มาจากคำเดิมว่า “บอกตรง ๆ” คำว่า “ไรแฉ่ว” มาจากคำเดิมว่า “อะไรวะ” คำว่า “อุต๊ะ” มาจากคำเดิมว่า “อุ้ยตาย” (root, 2558), (attaphongset, 2562) เป็นต้น

1.1.2.2 การเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงไปในคำเดิม พบเฉพาะในคำสแลงไทย เช่นคำว่า “มันส์” ที่เพิ่ม “ส์” ลงไปเพื่อเพิ่มน้ำหนักในความหมายของคำว่าสนุก คำว่า “ยากส์” ที่เพิ่ม “ส์” ลงไปเช่นกันเพื่อเพิ่มน้ำหนักของอารมณ์ในการสื่อความหมายของคำว่ายากให้รู้สึกว่ายากมากขึ้น หรือคำว่า “จอบอ” ซึ่งเป็นการขยายรูปคำการเขียนของคำว่า “จบ” โดยเติมรูปสระเข้าไปเพื่อเพิ่มน้ำหนักในความหมายของคำที่ต้องการสื่อสารเช่นกัน (Ano, 2561) นอกจากนี้ยังมีคำอื่น ๆ อีกเช่นคำว่า

“เอ็นดูว์” ที่มีการเติม “ว์” ลงไป คำว่า “เร็ดดต” ที่มีการเติม “ดต” เข้าไปให้มากขึ้น คำว่า “แรงส์” ที่มีการเติม “ส์” ลงไป ซึ่งคำเหล่านี้มีการเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงไปในคำเดิมเพื่อช่วยเน้นย้ำหรือเพิ่มน้ำหนักความหมายเดิมของคำนั้นให้มากขึ้น

1.1.2.3 การผวนคำ พบเฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้น และจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเป็นคำที่มีตั้งแต่สองพยางค์ขึ้นไปเท่านั้น โดยจะเป็นการสลับตำแหน่งของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือเสียงในคำนั้น ๆ ทั้งนี้คำที่เกิดขึ้นใหม่อาจมีหรือไม่มีความหมายก็ได้ แต่ก็มักจะออกเสียงคล้ายหรือคล่องจองกับคำเดิม โดยการผวนคำในบางครั้งก็เพื่อความสนุกสนาน เพื่อลดความหยาบคายของคำ หรือเพื่อบอกความในใจ จึงอาจกล่าวได้ว่าการผวนคำในภาษาไทยนั้นถือเป็นอวัจนภาษาทางภาษาก็ได้เช่นกัน (กัญญนัช ษณะจิตร, 2560)

ตัวอย่างคำผวนในภาษาไทยที่วัยรุ่นมักใช้เล่นกัน เช่น “ฟินแกน” คือแฟนกัน “แชนเป็นฟอ” คือขอเป็นแฟน “เจอยู่ที่ไทย” คือเจออยู่ที่เธอ “เรอแต่ทัก” คือรักแต่เธอ “เบลว่าชอบแถบ” คือแบบว่าชอบเธอ “ใช้ที่ชล” คือคนที่ใช่ (reviewspooch, 2560)

1.1.2.4 การย่อกำ พบทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน ในคำสแลงไทยก็มีทั้งการย่อกำที่เดิมเป็นคำภาษาต่างประเทศ เช่น “ดีไอวอย” ซึ่งย่อมาจาก Do It Yourself ที่หมายถึงทำด้วยตัวเอง (Novelll, 2556) หรือคำว่า “G.B.” ซึ่งมาจากคำว่า General เบ๊ หมายถึงคนที่คอยรับใช้ทุกอย่าง (Maker Online, 2555) และการย่อกำเดิมที่เป็นภาษาไทยอยู่แล้วเช่นคำว่า “จกท.” ย่อมาจากเจ้าของกระทู้ คำว่า “ซี” ย่อมาจากซีเรียส คำว่า “ฝ” หรือ “ฝอ” ย่อมาจากฝรั่ง คำว่า “ผู้” ย่อมาจากผู้ชาย คำว่า “อิจ” ย่อมาจากอิจฉา (Ano, 2561)

สำหรับในภาษาจีนนั้น การเปลี่ยนแปลงรูปคำโดยการย่อกำจะพบในลักษณะของการย่อเสียงอ่านของคำนั้น ๆ ให้เป็นตัวย่อภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจมาจากคำเดิมที่ออกเสียงเป็นภาษาอังกฤษอยู่แล้วในกรณีที่เป็นคำยืมจากภาษาต่างประเทศ หรือเป็นตัวย่อที่มาจากเสียงพยัญชนะต้นของเสียงอ่านพินอินในภาษาจีน ตัวอย่างเช่น

(1) 傻逼 หรือ sb : คำนี้เกิดจากการย่อกำอ่านออกเสียงพินอินของแต่ละพยางค์เสียง ซึ่งคำว่า 傻逼 นี้เมื่อนำเสียงพยัญชนะต้นของแต่ละพยางค์มาย่อจะทำให้ได้ตัวย่อภาษาอังกฤษว่า sb

ทั้งนี้แม้ว่าในปัจจุบันเราจะใช้ sb แทนคำว่า 傻逼 โดย 傻 แปลว่า “โง่” ส่วน 逼 แท้ที่จริงแล้วมีที่มาจากอักษรจีน 屄 ที่แปลว่า “อวัยวะเพศหญิง” หรือ “ช่องคลอด” ซึ่งมีความหยาบคายเป็นอย่างมาก คนจีนจึงไม่นำมาใช้เขียนสื่อสารเพื่อตำว่าผู้อื่นโดยตรง จึงใช้อักษรจีน 逼 ที่มีการออกเสียงเหมือนกันกับอักษรจีน 屄 เข้ามาแทน และอีกเหตุผลหนึ่งก็คือในภาษาจีนนั้นการพิมพ์อักษรจีนจะต้องใช้วิธีการพิมพ์ตัวสะกดพินอินลงบนคีย์บอร์ด แล้วระบบคอมพิวเตอร์จะมีอักษรจีนต่าง ๆ ขึ้นมาให้เลือก โดยในเสียงอ่านพินอินหนึ่งเสียงจะมีอักษรจีนที่ออกเสียงเหมือนกันอยู่มากมาย ระบบจะแสดงอักษรจีนที่ถูกใช้บ่อยขึ้นมาให้เลือกก่อน ทำให้อักษรจีน 屄 ที่แปลว่า “อวัยวะเพศหญิง” หรือ “ช่องคลอด” นี้หายาก ภายหลังจึงได้ถูกปรับเปลี่ยนให้กลายเป็นอักษรจีน 逼 มีเสียงอ่านพินอินเหมือนกันแทน ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยให้การพิมพ์สื่อสารทำได้สะดวกขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยลดความหยาบคายของคำลงด้วย ทำให้ปัจจุบันเมื่อพูดถึงคำว่า “sb” จึงเข้าใจตรงกันว่ามาจากอักษรจีน 傻逼 ซึ่งเป็นคำไม่สุภาพ ถูกใช้เมื่อต้องการตำว่าผู้อื่นหรือกล่าวคำสบถ สื่อความหมายในเชิงลบว่า “โง่” “โง่” นอกจากนี้จากเสียงอ่านพินอินของอักษรจีน 逼 ยังสามารถถูกแทนได้ด้วยเลข 13 เพราะคนจีนมองว่าตัวอักษร “b” ที่เป็นเสียงพยัญชนะต้นนั้นคล้ายกับเลข 1 กับเลข 3 ที่อยู่ติดกัน ดังนั้น ในบางครั้งนอกจากจะเขียนหรือพิมพ์ว่า “sb” ก็ยังเขียนหรือพิมพ์ว่า “s13” ได้อีกด้วย (ณภัทร ตั้งเสริมมั่นคง, 2561), (Maneeploy, 2560)

สรุป 傻逼 หรือ sb คำนี้มีความหมายสแลงเพื่อใช้ตำว่าผู้อื่นว่า “โง่” “โคตรโง่” “โง่” “โง่” ซึ่งการใช้อักษรจีนที่ไม่ใช้อักษรจีนตัวเดิมหรือการใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษแทนนั้นจะช่วยลดความไม่สุภาพของคำที่อยู่ในรูปเดิม และสะดวกต่อการพิมพ์สื่อสารมากขึ้น

ตัวอย่างประโยค

如果有人骂你 sb，你会怎么办？

如果有人骂你 sb，你会怎么办？

(2) 他妈的 หรือ tmd : คำนี้เกิดจากการย่อคำอ่านออกเสียงพินอินของแต่ละพยางค์เสียงให้เป็นตัวย่อ ซึ่ง 他妈的 เวลาจะอ่านเสียงพยัญชนะต้นของแต่ละพยางค์มาย่อ ทำให้ได้เป็น “tmd” ถ้าแปลตรงตัวจะได้ว่า “...แม่เขา” แต่ในความหมายสแลง จะเป็นคำหยาบสื่อความว่า “แม่มึง” “แม่” “แม่-เอ๊ย” ซึ่งเวลาที่จะใช้คำนี้สื่อสารอารมณ์ความรู้สึกนั้นคนจีนจะออกเสียงยาวตรงคำว่า

妈 แต่ในการพิมพ์เพื่อการสื่อสารนั้นไม่สามารถทำได้ จึงต้องใช้ตัวย่อ tmd มาช่วยในการสื่อสารแทน (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556), (อัจฉรินทร์ อิทธิศิลป์, 2561)

สรุป tmd เป็นคำด่าระดับชาติของคนจีน ที่มาจากการย่อพยัญชนะต้นของคำว่า 他妈的 เป็นคำหยาบที่นิยมใช้กัน สื่อความว่า “แม่” “แม่-เอ๊ย”

ตัวอย่างประโยค

我亲密的朋友被上司骂 tmd, 这事儿该怎么办呢?

เพื่อนสนิทของฉันถูกเจ้านายด่าว่า tmd เรื่องนี้ควรทำอย่างไรดีนะ

(3) 白白 หรือ 88 :

คำนี้เกิดจากการเลียนเสียงคำว่า “byebye” ในภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อความหมายว่าบ๊ายบายหรือลาก่อน โดยใช้เสียงพินอินในภาษาจีนที่คล้ายคลึงกันมาเทียบเคียง ซึ่งก็คือคำว่า 白白 อีกทั้งยังสามารถใช้ตัวเลข “88” มาแทนได้อีกด้วย เนื่องจากการอ่านออกเสียงเลข 8 ในภาษาจีนก็มีเสียงพยัญชนะต้นที่เหมือนกัน นอกจากนี้ยังอาจใช้คำว่า “白白了” เพื่อสื่อความหมายว่าไปละนะ บ๊ายบาย ลาก่อน ได้เช่นเดียวกัน และถ้าเป็นตัวเลขก็จะใช้ว่า “886” เนื่องจากการอ่านออกเสียงเลข 6 ในภาษาจีนก็จะมีเสียงพยัญชนะต้นเช่นเดียวกับอักษรจีน 了 ที่เพิ่มเข้ามาท้ายคำ (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556)

สรุป 白白 หรือ 88 ล้วนเกิดจากการเลียนเสียงอ่าน byebye ในภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อความหมายถึงลาก่อน

ตัวอย่างประโยค

我要走了。白白! 明天见!

ฉันต้องไปแล้ว ลาก่อนนะ พรุ่งนี้เจอกันใหม่

1.1.3 การเปลี่ยนแปลงเสียง คือคำที่เปลี่ยนเสียงออกไปจากเดิม แล้วทำให้วิธีการเขียนคำเปลี่ยนไป แต่อาจมีความหมายเดิมอยู่ ในที่นี้จะหมายรวมทั้งการใช้อักษรและการพ้องเสียงคำเดิมที่มีอยู่แล้ว การใช้อักษรอาจเป็นการซ้ำทุกส่วนของคำหรือซ้ำบางส่วนของคำก็ได้ (กัญญนัช ชะนะจิตร, 2560) ซึ่งพบว่าในภาษาไทยจะพบคำสแลงที่สร้างจากทั้งสองลักษณะนี้ ส่วนในภาษาจีนจะพบเพียงคำสแลงที่สร้างจากการพ้องเสียงเท่านั้น

1.1.3.1 การซ้ำคำ เป็นการนำคำเดิมที่เป็นพยางค์เดียวซึ่งมีมาก่อนอยู่แล้ว มาซ้ำคำให้เป็นสองพยางค์ เช่น คำว่า “บ้าน ๆ” ซึ่งสร้างมาจากคำว่า “บ้าน” คำเดิมที่เป็นพยางค์เดียว เมื่อซ้ำสองครั้งเป็น “บ้าน ๆ” ก็จะสื่อถึงพื้นที่ ๆ ธรรมดาสามัญ (Juncai Li, 2556) หรือคำว่า “กาก ๆ” ซึ่งมาจากคำว่า “กาก” คำเดิมที่เป็นพยางค์เดียว ซึ่งคำนี้แรกเริ่มเดิมทีนั้นถูกใช้ในแวดวงของผู้เล่นเกมออนไลน์ที่ผู้แพ้ในเกมหรือผู้ที่เล่นเกมไม่เก่งมักจะถูกเพื่อน ๆ ล้อว่ากากหรือกาก ๆ และต่อมาคำนี้ก็ได้รับความนิยมถูกใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้นเพื่อสื่อความหมายว่าไม่ดี แย่ ซึ่งมีการใช้ทั้งพยางค์เดียวและใช้เป็นคำซ้ำสองพยางค์ (D Magazine, 2560), (koi_la_zy, 2555) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเสียงในลักษณะของการซ้ำคำนี้เป็นลักษณะการสร้างคำที่พบเฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้น ไม่พบในคำสแลงจีน

1.1.3.2 การพ้องเสียง เป็นลักษณะการสร้างคำที่พบทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน โดยจะเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงให้พ้องเสียงจากเสียงเดิมหรือคำเดิมที่มีอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งความหมายของคำยังคงเดิม เช่นคำว่า “แหล่” ในภาษาไทย พ้องเสียงกับคำว่า “แจ่ม” และมีความหมายเหมือนคำว่า “แจ่ม” คือสื่อความหมายว่าเด็ด เยี่ยม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) หรือคำว่า “อัลไล” ก็คือ “อะไร” (Ano, 2561) หรือคำว่า “มาแว้ว” ก็คือ “มาแล้ว” (Juncai Li, 2556) หรือคำว่า “หลัว” ก็คือ “ผิว” หรือ “สามี” หรือคำว่า “สึด” มาจากคำว่า “สัตว์” ซึ่งเป็นคำหยาบใช้ตำว่าผู้อื่น (Yuwadee, 2559) หรือคำว่า “หยั่มมา” ก็คือ “อย่ามา” หรือคำว่า “มะรู้” ก็คือ “ไม่รู้” (root, 2558), (attaphongset, 2562) นั่นเอง

ส่วนคำสแลงจีนที่เกิดจากการพ้องเสียงก็พบเป็นจำนวนมากเช่นกัน เช่น

(1) 神马: คำสแลงนี้เป็นคำที่เกิดจากการใช้ภาษาในโลกอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นจีน ที่เดิมทีจะพิมพ์แชทคุยโต้ตอบกับเพื่อนว่า 什么 ซึ่งแปลว่า “อะไร” แต่มีการพิมพ์ผิดจึงออกมาเป็นคำว่า 神马 แทน ซึ่งสาเหตุในการพิมพ์ผิดนั้นเนื่องมาจากการพิมพ์คีย์บอร์ดของคนจีนนั้นต้องพิมพ์ตามเสียงอ่านพินอินของอักษรจีนตัวนั้น ๆ ซึ่งคำว่า 什么 จะออกเสียงใกล้เคียงกับคำว่า 神马 โดยต่างกันแค่สระตัวสุดท้าย จึงทำให้ชาวอินเทอร์เน็ตใช้คำนี้แทนคำเดิมที่ต้องการจะสื่อความหมาย ทั้งที่จริงแล้วคำว่า 神马 แปลว่า “เทพม้า” “ม้าวิเศษ” เช่นเดียวกับในภาษาไทยที่แป้นคีย์บอร์ดตัว “ม” และ “ท” อยู่ใกล้เคียงกัน บางครั้งเราอยากพิมพ์คำว่า “เทพ” ก็อาจออกมาเป็นคำว่า “เมพ” ได้หรือต้องการพิมพ์

ตัวเลข “555” เป็นเสียงหัวเราะ แต่ถ้าสลับเปลี่ยนภาษาที่เป็นคีย์บอร์ดก็จะทำให้ออกมาเป็นคำว่า “ถถถ” เป็นต้น (Maneeploy, 2560)

สรุป 神马 คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “เทพม้า” “ม้าวิเศษ” และมีความหมายสแลงว่า “อะไร”

ตัวอย่างประโยค

你多休息吧，神马都不用管。

คุณพักผ่อนเยอะ ๆ เอะ อะไร ๆ ก็ไม่ต้องไปสนใจ

(2) 我爱你 หรือ 520 : เนื่องจากเสียงอ่านของอักษรจีนบางตัวนั้นจะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับเสียงอ่านพินอินของเลขอารบิกเช่นกัน ทำให้การสื่อสารในบางครั้งคนจีนจะใช้ตัวเลขอารบิกมาสื่อความหมายแทนตัวอักษรจีน เช่น ตัวเลข 520 จะสื่อความหมายว่า 我爱你 “ฉันรักคุณ” ทั้งที่จริงๆ แล้วตัวเลขแต่ละตัวมีการออกเสียงตามตัวอักษรจีนดังนี้ เลข 5 คือ 五 เลข 2 คือ 二 และเลข 0 คือ 零 แต่เนื่องจากการพิมพ์อักษรจีนของคนจีนนั้นค่อนข้างที่จะยุ่งยากตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงทำให้คนจีนส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้ตัวเลขเพื่อช่วยให้การสื่อสารนั้นทำได้สะดวกและรวดเร็วมากกว่า (อัจฉรินทร์ อิทธิศิลป์, 2561)

สรุป 520 เป็นรหัสบอกรักกันสำหรับคนจีน เพราะเป็นตัวเลขที่คนจีนใช้พิมพ์สนทนาติดต่อสื่อสารกันเพื่อสื่อความหมายว่า “ฉันรักคุณ”

ตัวอย่างประโยค

亲爱的 520

ที่รักคะ ฉันรักคุณนะคะ

(3) 悲剧 : ภาษาจีนนั้นมีความคล้ายคลึงกับภาษาไทยหลายอย่าง อาทิ การมีคำพ้องเสียง อักษรจีนหลายตัวในภาษาจีนออกเสียงเหมือนกัน เมื่อเขียนในรูปตัวสะกดหรือคำอ่านพินอินก็จะเหมือนกันทุกตัว จึงทำให้เกิดคำพ้องเสียงขึ้นมากมาย ดังนั้นในการสื่อสารผู้สื่อสารจึงต้องเลือกใช้อักษรจีนให้ถูกต้องตามบริบท เช่น ประโยคที่ว่า “人生是一张茶几，上面摆满了杯具。” ซึ่งมีความหมายว่า “ชีวิตคนเปรียบเหมือนโต๊ะชาตัวหนึ่ง บนโต๊ะเต็มไปด้วยเรื่องน่าเศร้า” จะเห็นว่าผู้สื่อสาร

ต้องการใช้คำพ้องเสียงของคำว่า “悲剧” และคำว่า “杯具” ที่ต่างมีเสียงอ่านที่เหมือนกัน เป็นคำพ้องเสียงกัน แต่ทั้งสองคำต่างมีความหมายของตัวเอง อักษรจีน 悲剧 แปลว่า “เรื่องน่าเศร้า” แต่ในที่นี้ ผู้สื่อสารได้ใช้อักษรจีน 杯具 ที่อ่านเหมือนกันและแปลว่า “เครื่องแก้ว” เข้ามาแทน ทั้งนี้เพื่อให้เข้ากับบริบทอีกประโยคที่มีการกล่าวถึงโต๊ะชาและเป็นการทำให้ประโยคนี้น่าสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งภายหลังประโยคนี้ก็ถูกใช้อย่างแพร่หลายในอินเทอร์เน็ต จนกลายเป็นคำสแลงอีกคำในยุคปัจจุบัน (Maneeploy, 2560)

สรุป 杯具 มีความหมายตรงตัวว่า “เครื่องแก้ว” แต่ถูกนำมาใช้เป็นคำสแลง สื่อความหมายแทนคำว่า 悲剧 ที่แปลว่า “เรื่องน่าเศร้า” เพราะมีเสียงอ่านตัวสะกดพินอินเหมือนกัน เป็นคำพ้องเสียงซึ่งกันและกัน

ตัวอย่างประโยค

我的钱包丢了，真是悲剧！

กระเป๋าดังค์ของฉันหาย เศร้าเลย

ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบข้อสังเกตที่เหมือนกันอย่างหนึ่งว่าหลาย ๆ คำสแลงทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนที่เกิดจากการใช้คำพ้องเสียงนั้น สาเหตุหลักพบว่าคำเหล่านี้มักเกิดจากการพิมพ์สะกดคำผิดของผู้สื่อสาร เนื่องจากองค์ประกอบของคำเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นพยัญชนะหรือสระที่อยู่ใกล้กันในแป้นพิมพ์ เช่น คำว่า “จุบเบย” ที่มาจากคำว่า “จิงเลย” ในภาษาไทยนั้นพบว่าสระอุหรือตินเหยียด (ุ) และไม้หันอากาศหรือไม้ผัด (ั) ในแป้นพิมพ์ภาษาไทยจะอยู่ใกล้กัน จึงพิมพ์จากคำว่า “จิง” เป็น “จุบ” อีกทั้งพยัญชนะไทยตัว “บ” และ “ล” ก็อยู่ใกล้กัน จึงพิมพ์ผิดจากคำว่า “เลย” เป็น “เบย” หรือในภาษาจีนอย่างคำว่า “什么” ที่กลายเป็นคำว่า “神马” ก็เนื่องจากการพิมพ์ตัวสะกดพินอินผิดเช่นกัน เพราะเสียงอ่านพินอินในภาษาจีนเวลาพิมพ์นั้นต้องใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษจึงทำให้ “什么” ถูกพิมพ์ผิดกลายเป็น “神马” ดังที่อธิบายไว้ข้างต้นแล้วนั่นเอง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยพบคำสแลงที่เกิดจากลักษณะนี้เป็นจำนวนมากทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน ดังจะได้กล่าวรายละเอียดเพิ่มเติมในหัวข้อการใช้คำผิดสื่อความหมายอีกครั้ง

1.2 การสร้างคำใหม่ หมายถึง การสร้างคำโดยนำคำเดิมที่มีอยู่ในภาษาตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาประสมกัน อาจเป็นการประสมระหว่างคำเดิมกับคำเดิมหรือคำเดิมกับคำที่มาจากภาษาอื่น ในที่นี้แบ่งเป็นการประสมคำใหม่และการเกิดคำใหม่ ดังนี้

1.2.1 การประสมคำใหม่ เป็นการประสมระหว่างคำเก่ากับคำเก่า หรือคำเก่ากับคำที่มาจากภาษาอื่น ๆ ก็ได้ ซึ่งเป็นลักษณะที่พบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน ตัวอย่างเช่น “กอดเสาเข้าทรุด” ซึ่งเป็นคำประสมใหม่ที่เกิดขึ้นหลังเหตุการณ์อุทกภัยใหญ่เมื่อปลายปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา เมื่อประชาชนต้องเห็นสภาพบ้านเรือนของตนที่ได้รับความเสียหายอย่างมากหลังถูกน้ำท่วม หรือคำว่า “จัดหนัก” หรือ “จัดเต็ม” หรือ “จัดชุดใหญ่” ซึ่งเป็นการใช้คำว่า “จัด” ร่วมกับคำขยายอื่น ๆ ในที่นี้คือ “หนัก” “เต็ม” หรือ “ชุดใหญ่” เพื่อใช้แสดงความรู้สึกหรือสื่อถึงเมื่อต้องลงมือทำอะไรบางอย่างอย่างเต็มที่ (koi_la_zy, 2555), (สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน, 2554) หรือคำว่า “แม้ามอย” ซึ่งสื่อถึงการพูดจาไปเรื่อย เพื่อเจ้อ ไร้สาระ หรือหมายถึงการพูดจาว่านินทาผู้อื่นก็ได้ (Novelll, 2556) หรือคำว่า “แม่จิ้น” สื่อถึงกลุ่มแฟนคลับชาวจีนที่หลงรักศิลปินแล้วยอมทุ่มเงินเพื่อสนับสนุนศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ (Red Alert, 2562)

ส่วนตัวอย่างคำสแลงจีนที่พบจากการเกิดในลักษณะนี้เช่น

(1) Hold (不) 住 : วลีฮิตนี้เกิดจากการที่มีนักศึกษาหญิงรายหนึ่งชื่อว่า Miss Lin มาออกรายการวไรตี้โชว์รายการหนึ่งของไต้หวันชื่อว่า “University” 《大学生了没》 เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) และด้วยความที่เธอจบการศึกษาจากประเทศฝรั่งเศส เธอจึงมีความสามารถพูดได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาจีน การแสดงโชว์ของเธอในครั้งนั้นเธอจะพูดจีนคำอังกฤษคำ และมีการพูดวลีที่วนนี้หลาย ๆ ครั้งในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน ทำให้ผู้ที่ได้รับชมต่างชื่นชอบและทำให้วลีที่เธอพูดในรายการนี้กลายเป็นวลีฮิตทั้งในไต้หวันและจีนแผ่นดินใหญ่เพียงชั่วข้ามคืน (Kosol Chungsatiansup, 2555)

ซึ่งสำหรับวลีฮิต Hold(不)住 เป็นคำสแลงที่เกิดจากการประสมคำระหว่างคำจีนกับคำภาษาต่างประเทศ คือคำว่า “Hold” ในภาษาอังกฤษ ซึ่งในกรณีนี้จะทำหน้าที่เป็นคำกริยา สื่อความหมายประมาณว่าการถือ ยึด เกาะ ค้ำ รั้ง ครอง อดทน และคำจีน 住 ที่แปลว่า “อยู่” เมื่อรวมเข้าด้วยกัน Hold 住 ก็จะมี ความหมายประมาณว่า “เอาอยู่” และเมื่อต้องการทำให้เป็นรูปปฏิเสธก็จะเติมคำว่า 不 ซึ่งแปลว่า “ไม่” ไว้ตรงกลาง กลายเป็น Hold 不住 มีความหมายว่า “เอาไม่อยู่” ทั้งนี้ แม้ว่าคำสแลงนี้จะ เป็นคำประสมระหว่างคำจีนและคำภาษาต่างประเทศ แต่ก็ เป็นไปตามหลักไวยากรณ์

จีนที่ว่าเมื่อนำ 不 ไปวางไว้ระหว่างคำกริยา (Hold) และหน่วยเสริมบอกผลลัพธ์ (住) ความหมายจะสื่อถึงการปฏิเสธว่าไม่สามารถทำกริยานั้นให้สำเร็จได้หรือให้เป็นไปได้ (Juncai Li, 2556)

สรุป Hold 住 คำนี้เป็นคำสแลงที่เกิดจากการประสมระหว่างคำจีนกับคำภาษาอังกฤษ มีความหมายว่าเอาอยู่ ควบคุมได้ และรูปปฏิเสธคือ Hold 不住 สื่อความหมายว่าเอาไม่อยู่ ควบคุมไม่ได้

ตัวอย่างประโยค

只有信心, 我要 Hold 住!

ขอแค่มีความมั่นใจ ฉันต้องทำได้แน่!

หรือตัวอย่างประโยครูปปฏิเสธ

我觉得我越来越 Hold 不住我女朋友了。

ผมรู้สึกว่ายิ่งนานวันผมก็ยิ่งรั้งแฟนสาวผมไม่อยู่

(2) 雷人 : คำนี้เป็นการประสมระหว่างคำจีน 累 ที่แปลว่า “ฟ้าผ่า” กับ 人 ที่แปลว่า “คน” เข้าด้วยกัน โดยมีที่มาจากการตุนถึป่วนตัวหนึ่งซึ่งเป็นมนุษย์ไฟฟ้าสามารถปล่อยพลังแสงได้ เวลาต่อสู้กับศัตรู และเมื่อคู่ต่อสู้โดนพลังแสงก็จะเป็นฝ่ายแน่นิ่งและแพ่ไป ซึ่งมีคำเรียกอาการที่ถูกพลังแสงนี้ว่า 被雷到 “เหมือนโดนฟ้าผ่า โดนไฟฟ้าช็อต” นั่นเอง ซึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์เราเวลาที่ได้ยินเสียงฟ้าร้องหรือฟ้าผ่า เราก็มักจะตกใจและหยุดนิ่งไปชั่วขณะ เพราะเรากำลังอึ้งและทึ่งกับเสียงที่ได้ยินนั้น ดังนั้น คนจีนจึงใช้คำว่า 累 มาสื่อแสดงถึงอาการที่เราได้ยินหรือรับรู้เรื่องราวบางอย่าง แล้วทำให้เรามีอาการเหมือนเวลาที่ได้ยินเสียงฟ้าร้องหรือฟ้าผ้านั่นเอง ซึ่งพอจะแปลเป็นความหมายภาษาไทยได้ประมาณว่า “ตกใจ ช็อต ตะลึง อึ้ง ทึ่ง” หรือที่วัยรุ่นไทยมักพูดคำว่า “เจิบ” ก็ได้เช่นกัน (Maneeploy, 2560), (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556)

สรุป 雷人 ในความหมายสแลง สื่อความถึงคำพูดหรือเรื่องราวที่คาดไม่ถึง ทำให้ผู้ที่ได้ยินได้ฟังมีอาการตกใจ ช็อต หรือรู้สึกอึ้ง ทึ่งเหมือนถูกฟ้าผ่าหรือไฟฟ้าช็อต

ตัวอย่างประโยค

他虽然不爱说话但说起话来总是雷人。

ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ชอบพูด แต่เมื่อพูดขึ้นมาก็มักเป็นเรื่องที่คาดไม่ถึงได้เสมอ

(3) 驴友: เนื่องจากในภาษาจีนมีคำพ้องเสียงอยู่มากมาย เช่นอักษรจีน 绿 ที่แปลว่า “สีเขียว” ก็จะมีพ้องเสียงกับอักษรจีน 驴 ที่แปลว่า “ลา” หรืออาจจะพ้องเสียงกับอักษรจีน 旅 ที่แปลว่า “ท่องเที่ยว” ก็ได้ และถ้านำอักษรจีนแต่ละคำนี้มาประสมกับคำว่า 友 ที่แปลว่า “เพื่อน” ก็จะทำให้ความหมายแตกต่างกันออกไป เช่นหากคนจีนเลือกใช้คำว่า 驴 มาประสมกับคำว่า 友 เพราะนอกจากจะเป็นคำพ้องเสียงออกเสียงเหมือนกับอีกสองความหมายที่เหลือแล้ว สำหรับคนจีนนั้นลาคือสัตว์ที่มีความอดทนสูงมาก อีกทั้งยังสามารถบรรทุกของได้น้ำหนักมากอีกด้วย ดังนั้น คำประสมว่า 驴友 คำนี้แรกเริ่มเดิมทีจึงถูกใช้สื่อความหมายถึงกลุ่มคนที่ชอบเดินทางท่องเที่ยวแนวผจญภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น ปีนเขา ล่องแก่ง ปั่นจักรยาน นอนกางเต็นท์ในป่าหรือบนดอย เพราะคนที่จะเดินทางท่องเที่ยวแนวนี้จะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมาก และต้องแบกสัมภาระต่าง ๆ ที่หนักมากในการไปท่องเที่ยวแต่ละครั้งด้วยตนเองเหมือนลา โดยในระยะแรกคำนี้ได้รับความนิยมถูกใช้กันมากในเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และต่อมาก็แพร่หลายถูกนำไปใช้ในนิตยสารต่าง ๆ และใช้สนทนาในชีวิตประจำวันกันมากขึ้น (Maneeploy, 2560)

สรุป 驴友 คำนี้ในความหมายสแลง สื่อความถึงเพื่อนที่ลุยไปด้วยกัน ท่องเที่ยวผจญภัย และอดทนไปด้วยกันนั่นเอง

ตัวอย่างประโยค

他是我的驴友，每次去爬山都跟我一起去。

เขาเป็นเพื่อน (ลุย) ของฉัน ทุกครั้งที่เป็นเขาก็จะไปกับฉันเสมอ

1.2.2 การเกิดคำใหม่ คำสแลงที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้พบทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน โดยในภาษาไทยนั้นคำสแลงเหล่านี้แม้จะเป็นคำที่ถูกสร้างขึ้นมาใหม่แต่ก็มีการสะกดถูกต้องตามหลักภาษาไทย เช่นคำว่า “สุย” สื่อความหมายถึงผู้ชายที่แต่งตัวไม่ถูกกาลเทศะหรือไม่เข้ากับสภาพอากาศหรือสถานที่นั้น ๆ หรือคำว่า “จู๋ ๆ” สื่อถึงการเจอผู้หญิงที่แต่งตัวได้เซ็กซี่มาก ๆ (โดนใจจนต้องบอกต่อ, 2558) หรือคำว่า “วินว๊อ” สื่อถึงเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่วุ่นวายมาก ๆ หรือคำว่า “โຈ้ะ ๆ” สื่อถึงความสนุกสนานหรือ “มันส์” ตามที่ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้แล้ว (จิราภรณ์ หอมกลิ่น, 2552) หรือคำว่า “เนียบ” สื่อถึงความเรียบร้อย ไม่มีที่ติ สมบูรณ์ ปราณีต (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) หรือคำว่า “นก” หมายถึงชวดหรือพลาดไป ใช้กับกรณีที่มีการจีบฝ่ายตรงข้ามแต่ฝ่ายตรงข้ามไม่สนใจ เปรียบเหมือนกับนก

ที่จิกเหยื่อมาเป็นอาหารอย่างเต็มที่ที่สุดแรงแต่สุดท้ายเหยื่อก็รอดไปได้ หรือคำว่า “สายเปย์” ซึ่ง “เปย์” ในที่นี้คือการทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า “pay” ที่แปลว่าจ่าย สื่อความหมายถึงคนที่ชอบใช้เงินในการแก้ปัญหา ยอมที่จะจ่ายเงินสำหรับทุกอย่าง (UndubZapp, 2560) หรือคำว่า “ชิซูกะ” หมายถึงตะกละ หรือคำว่า “ต๊ลล้าก” หมายถึงน่ารัก น่าเอ็นดู หรือคำว่า “แอ๊บ” หมายถึงแอบขโมยสิ่งนั้นไปเป็นของตน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

ส่วนการสร้างคำจีนขึ้นมาใหม่ในลักษณะนี้นั้น จะมีความแตกต่างนอกเหนือจากการประสมคำจีนที่มีอยู่แล้วเข้าด้วยกันเพื่อเกิดเป็นคำใหม่ หรือการประสมคำจีนที่มีอยู่แล้วกับคำภาษาอื่น ๆ จนเกิดเป็นคำใหม่ตามที่ได้อธิบายไปก่อนหน้านี้ โดยการสร้างคำจีนในลักษณะใหม่เป็นการสร้างด้วยวิธีที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนและเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาจีนเท่านั้น วิธีนี้ถูกเรียกว่า “Chinglish” ซึ่งมาจาก “Chinese” + “English” หรือกล่าวเพิ่มเติมได้ว่าเป็นการคิดคำจีนขึ้นมาใหม่โดยใช้ภาษาจีนผสมกับภาษาอังกฤษ หรือที่คนทั่ว ๆ ไปเข้าใจกันว่าเป็น “ภาษาอังกฤษแบบฉบับคนจีน” นั่นเอง

ซึ่งแม้ว่าประเทศจีนจะหนีไม่พ้นกระแสการใช้ภาษาอังกฤษปะปนกับภาษาดั้งเดิมของประเทศตัวเอง ดังเช่นหลาย ๆ ประเทศรวมถึงประเทศไทยด้วยนั้น จนปัจจุบันคำใหม่ในภาษาจีนเป็นจำนวนมากก็เกิดจากการสร้างคำด้วยวิธีนี้ และถูกใช้กันอย่างแพร่หลายทางโลกออนไลน์ แต่คำเหล่านี้ก็ถูกบังคับจากทางรัฐบาลจีนให้ใช้ได้เฉพาะทางสื่อโลกออนไลน์เช่นกัน เพราะทางรัฐบาลจีนต้องการให้ประชาชนจีนมีการใช้ภาษาต่างประเทศที่เป็นมาตรฐาน ไม่ใช่การใช้ภาษาอังกฤษแบบจีนที่ทางการจีนเรียกว่า “ภาษาจีนก็ไม่ใช่ ภาษาต่างชาติก็ไม่เชิง” ดังตัวอย่างเช่นคำต่อไปนี้

(1) **Cfan** : โดยอักษร C ย่อมาจาก Chinese Bilingual และ fan ที่มาจาก fanclub วัยรุ่นจีนได้นำสองคำนี้มาสะกดรวมกันกลายเป็นคำใหม่เกิดขึ้น มีความหมายว่า ฝรั่งที่ชอบดูละครโทรทัศน์จีน (Juncai Li, 2556)

(2) **Geiliable** : คำนี้เกิดจากการสะกดคำแบบ Chinglish โดยใช้เสียงอ่านพินอินที่ไม่มีการใส่เสียงวรรณยุกต์ “geili” ของคำว่า 给力 มารวมกับคำคุณศัพท์ในภาษาอังกฤษ “able” เพื่อแสดงถึงความสามารถ กลายเป็นคำใหม่ว่า “geiliable” สื่อความหมายเหมือนคำเดิมในภาษาจีนว่าเก่งมาก ยอดเยี่ยมมาก มีความสามารถมาก ซึ่งเป็นความหมายเชิงบวก และรูปปฏิเสธก็คือการเติม “un” ไว้ข้างหน้า เป็นคำว่า “ungeiliable” ที่สื่อความหมายในทางตรงกันข้าม เป็นความหมายเชิงลบนั่นเอง

นอกจากนี้ คำนี้ยังสามารถเขียนได้อีกรูปแบบหนึ่งด้วย เพราะ “geili” เป็นคำกริยา เมื่อต้องการทำให้เป็นคำคุณศัพท์ก็จะกลายเป็น “geilive” ดังนั้นเมื่อนำมารวมกับคำว่า “able” จะได้ว่า “geilivable” และรูปปฏิเสธก็จะได้ว่า “ungeilivable” นั่นเอง (China News Network, 2554)

(3) Niubility : คำนี้เกิดจากการสะกดคำแบบ Chinglish เช่นกัน โดยใช้คำอ่านพินอินที่ไม่ใส่เสียงวรรณยุกต์ “niubi” ของคำว่า 牛逼 มารวมกับคำคุณศัพท์ในภาษาอังกฤษ “bility” เพื่อแสดงถึงความสามารถ กลายเป็นคำใหม่ว่า “niubility” และด้วยเหตุที่การออกเสียงอ่านพินอินแบบไม่มีเสียงวรรณยุกต์ของคำว่า “niu” สามารถทับเสียงคำว่า “new” ในภาษาอังกฤษได้ จึงทำให้คำนี้สามารถเขียนได้อีกอย่างว่า “newbility” ด้วยเช่นกัน เพื่อสื่อความหมายสแลงว่าเก่งมาก เยี่ยมมาก มีความสามารถมากเช่นเดียวกับคำจีนเดิม (Newshoo, 2554)

(4) Smilence : คำนี้เป็นคำที่ใช้แทนความหมายของคำจีนว่า 笑而不语 ซึ่งสื่อความหมายว่า “ยิ้มแต่ไม่มีคำพูดใด” ดังนั้น คนจีนจึงนำความหมายนี้มาแปลเป็นภาษาอังกฤษอย่างตรงตัว 笑 ก็คือ smile ส่วนคำว่า 而不语 คนจีนก็แปลว่า “ความเงียบ” ซึ่งก็คือ silence ในภาษาอังกฤษ ดังนั้น smile + silence จึงรวมกันเป็นคำว่า smilence (Newshoo, 2554)

(5) Emotionormal : คำนี้เป็นคำที่ชาวเน็ตจีนแปลจากความหมายตรงตัวของคำจีนว่า 情绪稳定 ซึ่งสื่อความหมายว่า “อารมณ์ปกติ” ดังนั้น คนจีนจึงนำความหมายนี้มาแปลเป็นภาษาอังกฤษอย่างตรงตัว 情绪 ก็คือ Emotion ส่วนคำว่า 稳定 ในที่นี้คนจีนก็แปลว่า “ปกติ” ซึ่งก็คือ normal ในภาษาอังกฤษ ดังนั้น emotion + normal จึงรวมกันเป็นคำว่า emotionormal (Newshoo, 2554)

(6) Stupig : จากคำภาษาอังกฤษที่ถูกชาวเน็ตจีนคิดขึ้นมาใหม่นี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าน่าจะสื่อความหมายเหมือนกับคำว่า “stupid” ที่มีอยู่เดิมในภาษาอังกฤษที่แปลว่า “โง่” โดยคำว่า stupig นี้ในภาษาจีนจะใช้คำว่า 笨猪 เพราะ 笨 ก็คือ stupid ส่วนคำว่า 猪 ก็คือ pig เพราะในสายตาของคนจีนจะมองว่าหมูเป็นสัตว์ที่โง่ เวลาที่คนจีนจะด่าว่าใครว่าโง่จะเปรียบว่าเป็นหมู ดังนั้น เมื่อนำมารวมกันจึงได้เป็นคำว่า stupig ซึ่งคำนี้จะใช้ได้กว้างขวางโดยนอกจากจะใช้กับสิ่งมีชีวิตที่โง่ มีรูปร่างใหญ่และอ้วนเหมือนหมูแล้ว ยังสามารถใช้คำนี้เพื่อด่าว่าหรือดูถูกระดับสติปัญญาของคนอื่นได้เช่นกัน (Newshoo, 2554)

(7) **Sextary** : คำนี้ถูกคิดขึ้นจากคำเดิมในภาษาอังกฤษคือคำว่า secretary ที่แปลว่า “เลขานุการ” แต่ชาวจีนนำคำนี้มาเปลี่ยนเสียงอ่านข้างหน้าใหม่โดยแทนที่คำว่า “sex” ลงไปทำให้เกิดเป็นคำใหม่ว่า sextary และใช้คำนี้เป็นคำสแลงสื่อความหมายเสียดสีความสัมพันธ์ระหว่างเจ้านายกับเลขานุการสาว ซึ่งภาษาจีนคำว่าเลขานุการสาวที่วันนี้ก็คือ 女秘书 (Newshoo, 2554)

(8) **Eggache** : คำนี้ถูกแปลตรงตัวจากคำว่า 蛋疼 ในภาษาจีน และใช้เป็นคำสแลงเพื่อแสดงความรู้สึกว่าว่างมาก เปื่อยมาก เดิมทีคำว่า 蛋 นอกจากจะแปลว่า “ไข่” แล้ว ยังมีความหมายแฝงที่สื่อถึง “อั้นทะ” ได้อีกด้วย เช่นเดียวกับคำว่า “egg” ในภาษาอังกฤษ ส่วนคำว่า 疼 ภาษาอังกฤษคือคำว่า “ache” ดังนั้น 蛋疼 ทั้งสองคำนี้จึงถูกแปลเป็นอังกฤษได้ว่า eggache ตรงตัว (Newshoo, 2554)

(9) **Togather** : คำนี้ถูกคิดขึ้นจากการนำคำว่า “together” หรือ “一起” ที่แปลว่า “อยู่ด้วยกัน” มารวมกับคำว่า “gay” หรือ “同性恋” ที่แปลว่า “พวกรักร่วมเพศ” ในภาษาจีน เพื่อสื่อความหมายสแลงหมายถึงการอยู่ร่วมกันของคนเพศเดียวกัน ซึ่งคำว่า togather นี้ นอกจากจะเป็นคำสแลงใหม่ที่เกิดขึ้นและใช้กันอย่างแพร่หลายในโลกออนไลน์ของชาวจีนแล้ว ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเปิดกว้างในการยอมรับเรื่องความรักในเพศเดียวกันในสังคมปัจจุบันที่มากขึ้นของหนุ่มสาวชาวจีนอีกด้วย (Newshoo, 2554)

(10) **Antizen** : คำนี้เป็นคำที่ชาวจีนแปลจากความหมายของคำจีนว่า 蚂蚁族 ออกมาเป็นภาษาอังกฤษอย่างตรงตัว โดย 蚂蚁 ก็คือ ant ส่วนคำว่า 族 ในที่นี้คนจีนต้องการสื่อความหมายถึง “กลุ่มคนหรือฝูงคนที่มีลักษณะหรือบุคลิกภาพคล้ายคลึงกัน” หรือคำว่า 市 (族) ที่แปลว่า “ชาวเมือง” “กลุ่มคนในเมือง” นั่นเอง ดังนั้น คนจีนจึงแปลตรงตัวเป็นคำว่า citizen ในภาษาอังกฤษ ดังนั้น ant + citizen จึงรวมกันเป็นคำว่า antizen ซึ่งเป็นคำสแลงใช้เรียกกลุ่มคนที่เพิ่งเรียนจบมหาวิทยาลัยมาใหม่ ๆ เมื่อเข้าทำงานก็จะได้รับเงินเดือนน้อยเพราะยังไม่มีประสบการณ์มาก่อน ทำให้พวกเขาต้องมีความขยันขันแข็งสู้งานเหมือนมด และต้องใช้ชีวิตด้วยการเช่าห้องอยู่ร่วมกันหลาย ๆ คน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายค่าครองชีพในเมืองนั้น ๆ และในบางครั้งคำว่า antizen นี้ก็จะมีการเติม “s” ลงไปข้างท้ายเพื่อทำให้เป็นพหูพจน์ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพราะกลุ่มคนประเภทนี้มีเป็นจำนวนมากตามเมืองต่าง ๆ ทั่วประเทศจีนนั่นเอง จึงอาจเข้าใจว่า “antizens” ก็ได้เช่นกัน (Newshoo, 2554)

ทั้งนี้แม้ว่าคำต่าง ๆ ที่เกิดใหม่เหล่านี้ในสายตาของชาวต่างประเทศที่ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศจีนอาจจะมองว่าเป็นสีสันและเสน่ห์อย่างหนึ่งของการใช้ภาษาอังกฤษสไตล์คนจีน และเข้าใจว่าคำเหล่านั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลทางภาษาและวัฒนธรรมจีนจึงทำให้ยังมีความตลกน่าขันซ่อนอยู่ แต่สำหรับรัฐบาลจีนแล้วกลับมองว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่โตระดับประเทศที่ต้องรีบดำเนินการแก้ไข โดยเฉพาะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) เป็นต้นมาที่กรุงปักกิ่งได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน ในช่วงเวลานั้นมีชาวต่างประเทศเข้ามายังประเทศจีนเป็นจำนวนมาก และได้เผยแพร่ภาพข้อความภาษาอังกฤษที่แปลผิดทั้งจากป้ายโฆษณาในพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ หรือร้านอาหารต่าง ๆ ให้ผู้คนทั่วโลกได้เห็น เช่น

- ป้ายในห้องน้ำสาธารณะที่ตั้งใจเตือนผู้ใช้บริการว่า “Caution Wet Floor” “ระวังพื้นเปียก” แต่กลับใช้ว่า “Slip Carefully” “จงลื่นอย่างระมัดระวัง”
- ป้ายในสวนสาธารณะที่ต้องการบอกว่า “Ethnic Minorities Park” “ป้ายสำหรับสวนสาธารณะชนกลุ่มน้อย” แต่กลับใช้ว่า “Exit for Racist Park” “ทางออกสวนเหยียดเชื้อชาติสีผิว”
- ร้านขายของ เช่น ซูเปอร์มาร์เก็ตที่ต้องการแจ้ง “ทางออก” ให้แก่ลูกค้าว่า “Exit” แต่กลับใช้ว่า “Supermarket Export” ซึ่ง “Export” แปลว่า “ส่งออก”

ยิ่งไปกว่านั้นก็มีคำบางคำที่ถูกแปลออกมาแล้วสื่อความหมายที่หยาบคาย ไม่สุภาพ ส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของประเทศจีนเป็นอย่างมาก เช่น คำว่า “ผักอบแห้ง” ซึ่งคำที่ถูกต้องคือ “Dried Vegetables” แต่กลับถูกแปลออกมาเป็นคำว่า “Fuck Vegetables” ซึ่งหลาย ๆ คำที่ผิดพลาดนี้เกิดจากสาเหตุหลายประการ อาทิ คำหนึ่งคำอาจแปลได้หลายความหมาย การพึ่งพาแอปพลิเคชันหรือโปรแกรมจากอินเทอร์เน็ตช่วยแปลซึ่งไม่ได้มีความถูกต้องเสียทีเดียว ทำให้ผลลัพธ์ที่ออกมานอกจากจะแปลไม่ตรงความหมายแล้วยังกลายเป็นคำหยาบคายอีกด้วย ด้วยเหตุนี้เอง ทางรัฐบาลจีนจึงได้พยายามแก้ไขปัญหาการแปลภาษาอังกฤษแบบจีน (Chinglish) นี้อย่างเร่งด่วนเพื่อความเป็นหน้าเป็นตาของประเทศ อีกทั้งในปี พ.ศ. 2565 (ค.ศ. 2022) ที่จะถึงนี้ กรุงปักกิ่งจะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวขึ้นอีกครั้ง ซึ่งต้องต้อนรับชาวต่างประเทศอีกเป็นจำนวนมากที่จะเดินทางมายังประเทศจีน โดยหนึ่งในมาตรการที่ทางการจีนได้เร่งดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้คือ การประกาศใช้มาตรฐานการ

แปลภาษาอังกฤษระดับชาติตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2560 (ค.ศ. 2017) เป็นต้นมา มีการให้หน่วยงานย่อยจากทางรัฐบาลจีนเข้ามาช่วยตรวจสอบป้ายสัญลักษณ์และประกาศแจ้งต่าง ๆ ที่ต้องใช้สองภาษา คือ ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อกำจัดป้ายที่มีความผิดพลาดทั้งในการแปลความหมาย การสะกดคำ และไวยากรณ์ รวมไปถึงการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ไม่สุภาพ ก้าวร้าว และหยาบคายด้วย โดยมีการป้องกันการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาจีนแบบตรงตัวหรือ Chinglish อีกทั้งยังมีการออกคู่มือภาษาอังกฤษมาตรฐานสำหรับชาวจีน กำหนดมาตรฐานการแปลภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มคุณภาพในการแปลคำต่าง ๆ ตามที่สาธารณะไม่ว่าจะเป็นหมวดการขนส่งมวลชน ความบันเทิง หรือการแพทย์ รวมไปถึงการจัดทำบัญชีการแปลแบบมาตรฐานสำหรับคำและวลีที่มักจะได้ใช้โดยทั่วไปประมาณ 3,500 รายการ โดยการดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ไม่เพียงแต่จะเป็นการช่วยเหลือชาวต่างประเทศที่จะเดินทางเข้ามายังประเทศจีนในอนาคต แต่ยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศจีนด้วย เพราะรัฐบาลจีนต้องการพัฒนาประเทศจีนให้เป็นสังคมที่มีหลายภาษาในยุคโลกาภิวัตน์ และรัฐบาลจีนยังมองอีกว่าการใช้ภาษาที่ถูกต้อก็เป็นหน้าเป็นตาที่ดีให้กับประเทศได้เช่นกัน (Khaosod, 2561), (ประชาไท, 2560)

1.3 การยืมคำ เป็นการยืมคำจากภาษาอื่นมาสื่อความหมายในภาษาสแลง อาจเป็นการยืมรูปคำ ยืมการออกเสียง หรือยืมความหมายก็ได้ ในที่นี้จะแบ่งเป็นคำสแลงที่ได้จากการยืมคำจากภาษาต่างประเทศและการยืมคำจากภาษาถิ่นที่ต่างเป็นรูปแบบที่พบได้ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน

1.3.1 การยืมคำภาษาต่างประเทศ พบว่าทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนต่างก็มีคำสแลงที่ได้จากการยืมคำในภาษาต่างประเทศมาใช้ และสิ่งที่พบเหมือนกันคือทั้งคำสแลงไทยและคำสแลงจีนนั้นคำยืมที่มาจากภาษาต่างประเทศโดยส่วนใหญ่ที่พบบนนั้นจะเป็นคำยืมจากภาษาอังกฤษ อีกทั้งเป็นการนำมาใช้ทั้งด้านการออกเสียงและด้านความหมายของคำนั้นโดยตรง เช่นคำว่า “แกสบี้” ที่มาจากคำว่า Gatsby ในภาษาอังกฤษ โดยสื่อความหมายว่าแก่มาก ๆ หรือคำว่า “โลว์” ที่มาจากคำว่า Low ในภาษาอังกฤษ นอกจากสื่อความหมายว่าต่ำแล้ว ยังสื่อความหมายว่าไม่อินเทรนด์ตามแฟชั่นด้วย หรือคำว่า “อิม” ที่มาจากคำว่า Impossible ซึ่งแปลว่าเป็นไปไม่ได้ในภาษาอังกฤษ โดยคำนี้ส่วนใหญ่นำมาใช้สื่อถึงพวกเด็กอิม ซึ่งหมายถึงเด็กเรียนที่ทำเรื่องยาก ๆ เกี่ยวกับการเรียนที่ใคร ๆ ต่างคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะทำได้ แต่พวกเด็กอิมสามารถทำให้เป็นไปได้ หรือคำว่า “miss you โคตร ๆ” คำนี้จะสื่อความหมายตรงตัวเลยว่าคิดถึงคุณมาก ๆ หรือคำว่า “เทรนด์” Trendy ซึ่งสื่อความหมายว่าตามกระแสนิยมหรือ

ทันสมัย แต่คนไทยส่วนมากจะใช้ว่า “อินเทอร์เน็ต” Intrend ซึ่งชาวต่างประเทศจะไม่ใช้คำนี้กัน (จิราภรณ์ หอมกลิ่น, 2552)

ซึ่งในภาษาจีนก็มีคำสแลงหลายคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศเหมือนกับภาษาไทย ซึ่งการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาจีนนั้นก็มีย่อยหลายรูปแบบเช่นเดียวกับในภาษาไทย เช่น การยืมรูปคำมาใช้ ยืมการออกเสียงคำภาษาต่างประเทศมาใช้แล้วเลียนเสียงหรือทับเสียงภาษาจีนให้คล้ายกัน หรือการยืมความหมายของคำภาษาต่างประเทศนั้น ๆ มา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) OUT : เป็นคำภาษาอังกฤษที่ถูกยืมมาใช้เป็นคำสแลงในภาษาจีนมากที่สุดคำหนึ่ง โดยยืมมาทั้งรูปคำและคงความหมายเดิมไว้ คำนี้ใช้สื่อถึงคนที่ไม่ทันยุคทันเหตุการณ์ ไม่ทันสมัย (เมฆม สอดส่องฤช, 2556)

ตัวอย่างประโยค

你 OUT 了。

คุณตกรุ่นแล้ว

ทั้งนี้พบว่าในภาษาจีนมีการยืมคำจากภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะคำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นคำสแลงอยู่หลายคำ และมีการใช้ในลักษณะเดียวกับที่พบในภาษาไทย คือใช้ทั้งรูปแบบการออกเสียงและความหมาย อาทิคำว่า High, Low, Out, Pass เป็นต้น

(2) 我吐 : คำนี้มีความหมายเหมือนกับคำว่า “Me too” ในภาษาอังกฤษ ใช้สื่อความหมายว่า “เห็นด้วย” “เอาด้วย” ซึ่งเป็นคำสแลงที่เกิดจากการยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ในลักษณะของการนำความหมายของคำมาผสมกับการเลียนแบบการออกเสียง ซึ่งจะเห็นได้จากคำว่า “me” ในภาษาอังกฤษถูกแทนที่ด้วย“我”ในภาษาจีน เพราะความหมายที่เหมือนกันคือ “ฉัน” ส่วนคำว่า “too” ในภาษาอังกฤษจะใช้อักษรจีน 吐 เข้ามาแทนที่ เพราะเป็นการเลียนแบบการออกเสียงที่คล้ายกันนั่นเอง

ตัวอย่างประโยค

A : 明天我打算骑自行车去公园玩。

พรุ่งนี้ฉันจะขี่จักรยานไปเที่ยวเล่นที่สวนสาธารณะ

B : 我吐。

ฉันก็ด้วยเหมือนกัน (Me too.)

นอกจากนี้ยังพบว่าการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาจีนส่วนใหญ่มักพบในรูปตัวย่อเพื่อให้สะดวกในการพิมพ์สื่อสาร ถือเป็นการลดข้อจำกัดในการพิมพ์คีย์บอร์ดของภาษาจีนนั่นเอง เช่นคำต่าง ๆ นี้

(3) IOWAN2BWU : ย่อมาจาก I ONLY WANT TO BE WITH YOU (เมซม สอดส่องกฤษ, 2556)

(4) OIC : ย่อมาจาก Oh, I see. หมายถึง “อ้อ เข้าใจแล้ว” ซึ่งตัวย่อนี้เคยถูกนำมาใช้ตั้งชื่อโปรแกรมแชทอันดับหนึ่งของประเทศจีนอย่าง QQ มาแล้ว ซึ่งก่อนหน้านี้ใช้ชื่อว่า OICQ (เมซม สอดส่องกฤษ, 2556)

(5) CUL8R : ย่อมาจาก See You Later. หมายถึง “แล้วเจอกัน” โดยที่เลข 8 ที่อยู่ในตัวย่อนั้น ทำหน้าที่ออกเสียงสระของคำว่า later เพราะเลข 8 ในภาษาอังกฤษอ่านออกเสียงว่า eight ดังนั้น ในที่นี้คำว่า later จึงย่อเป็น L8R (เมซม สอดส่องกฤษ, 2556)

(6) 3Q : ย่อมาจาก Thank you เนื่องจากเมื่ออ่านออกเสียงคำว่าเลข 3 ในภาษาจีนรวมกับตัวอักษร Q ในภาษาอังกฤษแล้ว จะคล้ายคลึงกับการออกเสียงภาษาอังกฤษของคำว่า thank you นั่นเอง (เมซม สอดส่องกฤษ, 2556)

(7) PS : อักษรย่อนี้สำหรับคนจีนแล้วจะมีสองความหมาย คือ 1. หมายถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Photoshop และ 2. หมายถึงตัวย่อของคำว่า “Post Script” ในภาษาอังกฤษแปลว่า “อธิบายเพิ่มเติม” คล้ายกับคำว่า “ป.ล.” ในภาษาไทย อีกทั้งคำว่า Post Script นี้เมื่อแปลเป็นจีนก็คือคำว่า 补充说明 นั่นเอง ซึ่งมาจาก 补充 ที่แปลว่า “เพิ่มเติม” รวมกับคำว่า 说明 ที่แปลว่า “อธิบาย” (เมซม สอดส่องกฤษ, 2556)

(8) FT : คำนี้เป็นตัวย่อของคำว่า Faint ในภาษาอังกฤษที่แปลว่า “เป็นลม” หรือ “สลบ” โดยถูกยืมมาใช้แล้วเปลี่ยนรูปให้เป็นตัวย่อภาษาอังกฤษ แต่ยังคงความหมายเดิมอยู่ (เมซม สอดส่องกฤษ, 2556)

1.3.2 การยืมคำภาษาถิ่น ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนนั้นต่างพบคำสแลงที่ยืมภาษาถิ่นมาใช้ โดยในภาษาไทยจะมีคำสแลงที่มาจากภาษาถิ่นตามภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย เช่น คำที่สื่อความหมายว่าพูดปดหรือโกหกนั้นก็จะมีคำเรียกที่แตกต่างกันไปตามภาษาถิ่น โดยภาษาถิ่นเหนือจะใช้คำว่า “จี้จู้” ภาษาถิ่นอีสานจะใช้คำว่า “จี้ตัว” และภาษาถิ่นใต้จะใช้คำว่า “จี้ฮัก” หรือ “จี้ฮักเบเบ้” เป็นต้น (Noy_Chunkasut, 2556) หรือคำว่า “สี่” เป็นภาษาถิ่นอีสาน สื่อความหมายเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง (ปรีชา พิณทอง, 2561)

สำหรับภาษาจีนนั้น เนื่องจากประเทศจีนมีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาลมาก จึงทำให้แต่ละท้องถิ่นก็มีภาษาถิ่นของตนเช่นกัน ดังนั้น คำสแลงบางคำก็เกิดจากการยืมภาษาถิ่นต่าง ๆ เหล่านั้นมาใช้ในการสื่อสารจนได้รับความนิยมและถูกใช้กันอย่างแพร่หลายในเวลาต่อ ๆ มาเช่นเดียวกับในภาษาไทย

(1) 有木有 : คำนี้มีที่มาจากกรอออกเสียงที่ผิดเพี้ยนไปจากสำเนียงจีนกลางของคำว่า 没有 ที่แปลว่า “ไม่มี” เป็นคำว่า 木有 ซึ่งคำดังกล่าวนี้ถูกใช้อย่างแพร่หลายพบได้ในหลาย ๆ มณฑลของประเทศจีน อาทิ มณฑลยูนนาน เหอเป่ย์ เหอหนาน หนิงเซี่ย แต่พบมากที่สุดคือที่มณฑลซานตงของจีน นอกจากนี้ยังพบอีกว่าในภาษาถิ่นของมณฑลซานตงนั้นคำว่า 米 ก็ใช้ในความหมายว่า 没有 ได้ด้วยเช่นกัน (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556)

แต่เนื่องจากประเทศจีนมีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาล แบ่งออกเป็นหลายเขต หลายมณฑล แต่ละพื้นที่ก็มีการออกเสียงคำนี้แตกต่างกันไปตามสำเนียงภาษาถิ่นนั้น ๆ ซึ่งคำว่า 没有 ที่แปลว่า “ไม่มี” ในภาษาจีนกลางซึ่งเป็นภาษาราชการของประเทศจีน นอกจากจะออกเสียงเพี้ยนเป็นคำว่า 木有 ตามที่ได้อธิบายไปแล้วข้างต้น ยังพบว่าในบางพื้นที่ก็ออกเสียงเพี้ยนเป็นคำอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน หากแต่ยังคงความหมายเดียวกันอยู่ เช่น มณฑลซานซีจะออกเสียงว่า 有抹有 ที่เมืองหนาน หนิงจะออกเสียงว่า 有既有 ที่เมืองจินโจวจะออกเสียงว่า 有某有 (2013 年网络流行语, 2556), (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556)

สรุป 有木有 เป็นคำสแลงที่เกิดจากการออกเสียงเพี้ยนไปจากสำเนียงภาษาจีนกลางของคำว่า 有没有 ซึ่งความหมายว่า “มีหรือไม่มี” เช่นเดียวกัน

ตัวอย่างประโยค

你有木有男朋友呢?

คุณมีหรือไม่มีแฟน

(2) 虾米 : ในภาษาจีนกลางนั้นความหมายของคำว่า 虾米 จะมีความหมายตรงตัวแปลว่า “กุ้งฝอย” แต่สำหรับคนจีนที่อาศัยอยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีนแถบมณฑลฝูเจี้ยน ซึ่งใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาหมิ่นหนานในการสื่อสารแล้ว คำนี้จะมีความหมายเดียวกับคำว่า 什么 ที่แปลว่า “อะไร” ในภาษาจีนกลาง ดังนั้น คำสแลงนี้จึงเกิดจากการที่ผู้สื่อสารนำคำว่า 虾米 มาใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 什么 ที่ใช้กันอยู่ในภาษาจีนกลาง (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556,), (兔子赶场, 2557)

สรุป 虾米 ในภาษาจีนกลางมีความหมายตรงตัวว่า “กุ้งแห้ง” แต่ความหมายสแลงนั้นแปลว่า “อะไร” เหมือนคำว่า 什么 ในภาษาจีนกลาง

ตัวอย่างประโยค

我在想为虾米他要帮你啊?

ฉันกำลังคิดว่าทำไมเขาต้องช่วยเธอด้วย

(3) 给力 : คำนี้เป็นอีกหนึ่งคำจีนที่เกิดขึ้นใหม่จากการยืมคำในภาษาถิ่นทางเหนือมาใช้ และได้รับความนิยมจนใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน เดิมทีคำนี้สื่อถึงการชื่นชมและให้กำลังใจ แต่นอกเหนือจากนี้ยังสื่อความหมายอื่น ๆ ได้ด้วย เช่น เก่งมาก เยี่ยมมาก ดีมาก เพิ่มมาก เจ๋ง มีพลัง (Juncal Li, 2556), (ธานัท เดชะศาวัต, 2556)

สรุป 给力 เป็นคำสแลงเกิดใหม่ที่มาจากการยืมคำในภาษาถิ่นมาใช้ให้ความหมายในด้านบวกและสื่อถึงการชื่นชม เช่น เก่งมาก เยี่ยมมาก ดีมาก เจ๋ง

ตัวอย่างประโยค

这位明星太给力了什么都做得好。

ดาราคอนี้โคตรเก่งเลยอะไร ๆ ก็ทำได้ดีหมด

(4) 靠谱 : เดิมเป็นคำภาษาถิ่นทางเหนือของประเทศจีน มีความหมายว่า “เชื่อถือได้” “ไว้วางใจได้” ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายบนโลกอินเทอร์เน็ตของชาวจีน และได้รับความนิยมจนกลายเป็นคำที่ใช้สื่อสารกันทั่วไปในปัจจุบัน (Enlighten, 2562), (刘必意, 2557)

สรุป 靠谱 คำนี้นี้เป็นคำสแลงที่มาจากการยืมคำในภาษาถิ่นทางเหนือมาใช้ สื่อความหมายว่าเชื่อถือได้ ไว้วางใจได้

ตัวอย่างประโยค

这个人说话靠谱，请你们给他一次机会可以吗？

คน ๆ นี้พูดจาที่น่าไว้วางใจได้ ขอพวกคุณโปรดให้โอกาสเขาสักครั้งได้ไหม

นอกจากนี้ ยังมีคำสแลงจีนอีกหลายคำที่มาจากการยืมภาษาถิ่นต่าง ๆ ในประเทศจีนมาใช้ ตัวอย่างเช่น “猴赛雷” ซึ่งเป็นอีกคำสแลงในอินเทอร์เน็ต มาจากภาษากวางตุ้ง ใช้บ่งบอกว่าสุดยอด เยี่ยม ดีมาก ๆ ซึ่งเทียบกับคำในอินเทอร์เน็ตของไทยก็จะประมาณคำว่า “แจ่มแมว” ซึ่งเป็นคำสแลงฮิตที่วัยรุ่นใช้กัน คำว่า “2B” ซึ่งเป็นตัวย่อมีที่มาจากความหมายและเสียงอ่านพินอินของคำว่า 二逼 ที่แปลว่า “โง่” หรือ “โง่โง่” เดิมเป็นภาษาถิ่นทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีน หรืออย่างคำว่า “把妹” ที่สื่อความหมายว่า “จีบสาว” ก็เป็นคำที่มาจากภาษาถิ่นใต้หวัน คำว่า “黄牛票” ที่สื่อความหมายว่า “ตั๋วผี (ที่มีราคาสูง)” ก็เป็นคำที่มาจากภาษาถิ่นเซี่ยงไฮ้ เป็นต้น

1.4 วิธีการสร้างคำแบบอื่น ๆ พบว่าทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนต่างก็มีการสร้างคำสแลงบางวิธีที่เป็นเอกลักษณ์พบได้เฉพาะในภาษาของตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอแบ่งเป็นวิธีการสร้างคำสแลงไทยและคำสแลงจีนแบบอื่น ๆ ที่พบ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงคำ การสร้างคำ และการยืมคำ ตามรายละเอียดต่อไปนี้

1.4.1 วิธีการสร้างคำสแลงไทยแบบอื่น ๆ ตัวอย่างของคำสแลงไทยนั้นผู้วิจัยพบว่าการสร้างคำสองลักษณะ ดังนี้

1.4.1.1 โดยการเลียนแบบคำเดิมที่มีอยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น รูปแบบของคำว่า “คอ+คำนาม” เช่น คอกาแฟ คอหนัง คอบอล คอการเมือง คอกีฬา เป็นต้น เพื่อใช้สื่อถึงคนที่ให้ความสนใจต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเป็นพิเศษ และเรียกกลุ่มคนที่สนใจในเรื่องที่เหมือนกันว่า “คอเดียวกัน” เป็นความหมายเชิงบวก (Juncai Li, 2556) ซึ่งก็เป็นลักษณะเดียวกันกับการใช้คำว่า “บ้า+คำนาม” เช่น บ้าดารา บ้าของเก่า บ้ายศ บ้าบอล บ้ากาม การใช้คำรูปแบบนี้มักใช้สื่อถึงคนที่หลงใหลหรือมัวเมาอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป ดังนั้นคำนี้จะสื่อความหมายไปในทางที่ไม่ดี หรือรูปแบบของคำว่า “ทาส+คำนาม

ต่าง ๆ” ใช้สื่อถึงคนที่ยอมตกอยู่ในอำนาจของสิ่งต่าง ๆ นั้น เช่น ทาสหมา ทาสแมว ทาสการพนัน ทาสยาเสพติด (พจนานุกรมแปลไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน ออนไลน์)

1.4.1.2 โดยการใช้คำพังเพยที่มีอยู่แล้วมาช่วยสร้างเป็นคำสแลง ซึ่งผู้รับสารจะต้องตีความหมายจากสารที่ได้รับนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน เช่นประโยคที่ว่า “เอาเชือกมาสิ ต้องให้พูดก็รอบถึงจะเข้าใจ” โดยในที่นี้ผู้ส่งสารต้องการใช้คำว่า “เอาเชือกมา” เพื่อสื่อสารว่าผู้รับสารไม่ฉลาด โง่ เพราะเป็นการสื่อสารที่แฝงความหมายของคำพังเพยที่ว่า “เอาเชือกมาจูงวัวจูงควาย” วัณนเอง (Juncai Li, 2556) หรือคำว่า “นิ่ง ๆ ริงมายเบล” สื่อความหมายว่าการอยู่เฉย ๆ โดยที่ไม่ต้องทำอะไรเลย จะดีกว่า (Novelll, 2556) หรือคำว่า “ไม่รู้เหนือ รู้ได้เลย” ใช้สื่อความหมายว่าไม่รู้เรื่องอะไรเลย หรือคำว่า “ไปเปลี่ยนผ้าก่อน” โดยคำว่า “ผ้า” ในที่นี้สื่อถึงผ้าอนามัย ความหมายคือขอไปเปลี่ยนผ้าอนามัยก่อนนั่นเอง หรือคำว่า “ไปปิดผ้าเลย” สื่อความหมายว่าขี้เกียจมาก หรือคำว่า “แต่ก็มีได้นำพา” สื่อความหมายว่ารู้แต่ก็ไม่ได้ใส่ใจที่จะนำไปปฏิบัติ (doctorsun, 2555) หรือคำว่า “ไปล้างมุ้งลวด” ใช้สื่อความหมายไล่ให้อีกฝ่ายไปไกล ๆ อาจเพราะความรำคาญหรือไม่พอใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจึงทนไม่ไหวที่จะเห็นหน้าของฝ่ายนั้น (จิราภรณ์ หอมกลิ่น, 2552)

1.4.2 วิธีการสร้างคำสแลงเงินแบบอื่น ๆ สำหรับในภาษาจีนนั้นก็เช่นเดียวกับในภาษาไทย นั่นคือ นอกเหนือจากคำสแลงเงินที่ถูกสร้างขึ้นโดยวิธีการทั่วไปตามได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ก็ยังมีคำสแลงเงินอีกจำนวนหนึ่งที่ผู้วิจัยพบว่าสร้างขึ้นโดยวิธีที่พิเศษจำเพาะ ซึ่งคำสแลงเงินที่พบส่วนใหญ่นี้จะเกิดจากการเลียนแบบคำเดิมที่มีอยู่ก่อนแล้ว โดยอาจเปลี่ยนคำนำหน้าหรือเปลี่ยนคำที่อยู่ข้างหลังของคำเดิม ในที่นี้ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างการสร้างคำใหม่โดยใช้รูปแบบ 富 X 代 รูปแบบ X 二代 รูปแบบ X 控 รูปแบบ XX 奴 และรูปแบบ XX 族 ซึ่งเป็น 5 รูปแบบที่น่าสนใจและถูกนำไปใช้เลียนแบบเพื่อสร้างคำขึ้นมาใหม่อย่างแพร่หลาย

1.4.2.1 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ 富 X 代

คำใหม่ที่สร้างขึ้นนี้เริ่มจากคำว่า 富二代 ที่สื่อความถึงลูกหลานคนที่เป็นมหาเศรษฐีหรือทายาทลำดับที่สองของวงศ์ตระกูลที่ร่ำรวยมาก ๆ ในประเทศจีน โดย 富 หมายถึง “ร่ำรวย มีเงินมีทอง” 二 หมายถึง “เลข 2” ส่วน 代 หมายถึง “รุ่น” ดังนั้น จึงเกิดการสร้างคำเลียนแบบคำนี้ขึ้นมาเพื่อใช้เสียดสีพวกลูกหลานของคนรวย ของนักธุรกิจ หรือของนักการเมืองในสังคมที่เกิดขึ้นมาก็ร่ำรวยเป็น

มหาเศรษฐีใช้ชีวิตสุขสบาย หรู่หร่า ไม่เหมือนชีวิตของคนธรรมดาทั่ว ๆ ไป โดยจะเรียกลูกหลานหรือทายาทของคนในตระกูลนี้รุ่นต่อ ๆ มาว่า 富二代 ซึ่งจะแทนตัวอักษร X ด้วยตัวเลขต่าง ๆ เช่น 富三代 โดย 三 หมายถึงเลข 3 ความหมายคือทายาทรุ่นที่ 3 หรือ 富四代 โดย 四 หมายถึงเลข 4 ความหมายคือทายาทรุ่นที่ 4 นั่นเอง (สุ่ยหลิน, 2558)

1.4.2.2 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ X 二代

เมื่อมีคำว่า 富二代 ที่สื่อความหมายดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ก็เกิดการสร้างคำขึ้นมาใหม่โดยการเลียนแบบคำเดิม แต่เปลี่ยนตัวหน้าอย่างคำว่า 富 หมายถึง “ร่ำรวย มีเงินมีทอง” ให้กลายเป็นคำตรงกันข้ามซึ่งก็คือคำว่า 穷 ที่แปลว่า “ยากจน ไม่มีเงิน” ในภาษาจีน ดังนั้น คำว่า 穷二代 นี้จึงใช้สื่อความถึงลูกคนจนที่เป็นลำดับที่สองต่อจากรุ่นพ่อแม่หรือทายาทลำดับที่สองของวงศ์ตระกูลนั่นเอง

ทั้งนี้ หลังจากที่มีคำใหม่อย่างคำว่า 富二代 และ 穷二代 เกิดขึ้นและถูกใช้กันอย่างแพร่หลายแล้ว ในโลกออนไลน์ของจีนยังมีการสร้างคำอื่น ๆ ที่ใช้วิธีเดียวกันนี้อีกโดยจะเปลี่ยนแปลงคำหน้าไปเรื่อย ๆ เพื่อสื่อว่ารุ่นที่สองนั้นมีความเกี่ยวข้องกับรุ่นพ่อแม่อย่างไรหรือในด้านไหนบ้าง เช่น อาจทำงานที่มีสายงานหรืออาชีพเดียวกับรุ่นพ่อแม่

(1) 医二代 : ใช้สื่อความถึงคนที่มีอาชีพเป็นหมอเป็นแพทย์เหมือนกับพ่อแม่ของตนเอง โดย 医 มาจาก 医生 ที่แปลว่า “หมอ แพทย์” (新华网, 2557)

(2) 教二代 : ใช้สื่อความถึงคนที่มีอาชีพเป็นครู อาจารย์เหมือนกับพ่อแม่ของตนเอง โดย 教 มาจาก 教师 ที่แปลว่า “ครู อาจารย์” (Novakon, 2016), (虾条不爱吃虾条, 2562)

(3) 农二代 : ใช้สื่อความถึงคนที่มีอาชีพเป็นชาวนาเหมือนกับพ่อแม่ของตนเอง โดย 农 มาจาก 农民 ที่แปลว่า “ชาวนา” (baike.baidu, 2555)

(4) 官二代 : ใช้สื่อความถึงคนที่มีอาชีพทำงานในองค์กรราชการเหมือนกับพ่อแม่ของตนเอง โดย 官 มาจาก 官方 ที่แปลว่า “ทางราชการ” (TA 说, 2563)

1.4.2.3 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 控

รูปแบบ XX 控 ในที่นี้จะสื่อความในภาษาไทยได้ประมาณว่า “ตกเป็นทาสของ XX” หรือ “แพ้ทางให้กับ XX” ซึ่งเหมือนกับในภาษาไทย ยกตัวอย่างเช่น “猫控” ตกเป็นทาสของแมว

หรือที่ภาษาไทยนิยมเรียกกันว่า “ทาสแมว” เพราะ 猫 แปลว่าแมว “狗控” ตกเป็นทาสของหมา หรือ “ทาสหมา” เพราะ 狗 แปลว่าหมา “正太控” สื่อความหมายว่าแพ้ทางเด็กหนุ่มน่ารัก ๆ เพราะ 正太 หมายถึงเด็กหนุ่มอายุน้อยที่หน้าตาใสซื่อ (刘必意, 2557) “制服控” สื่อความหมายว่าแพ้ทางคนในเครื่องแบบ เพราะ 制服 หมายถึงชุดเครื่องแบบ “大叔控” สื่อความหมายว่าแพ้ทางผู้ชายที่อายุมากกว่าแต่ไม่แก่เกินไปหรือเทียบเท่าประมาณรุ่นคุณอา เพราะ 大叔 หมายถึงคุณอา (โรงเรียนสอนภาษาจีน มู่หลาน นครปฐม, 2562)

1.4.2.4 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 奴

รูปแบบ XX 奴 ในที่นี้จะสื่อความในภาษาไทยได้ว่า “ตกเป็นทาสของ XX” หรือเรียกสั้น ๆ ได้ว่าเป็น “ทาส XX” ซึ่งคล้ายกับรูปแบบ XX 控 ดังกล่าวข้างต้น เพราะคำว่า 奴 มาจาก 奴才 ซึ่งแปลว่าทาส ยกตัวอย่างเช่น 房奴 “ทาสบ้าน” เพราะ 房 แปลว่าบ้าน หมายถึงคนที่มีหนี้ต้องชำระเพื่อผ่อนจ่ายค่าบ้าน 卡奴 “ทาสบัตรเครดิต” เพราะ 卡 ในที่นี้มาจากคำว่า 信用卡 แปลว่าบัตรเครดิต เพราะต้องผ่อนจ่ายเงินที่ใช้ไปจากบัตรเครดิต 车奴 “ทาสรถ” เพราะ 车 แปลว่ารถ เพราะคนที่มีรถเป็นของตัวเองก็ต้องมีการะมากมายเกี่ยวกับรถ เช่น ค่าผ่อนรถ ค่าประกันรถ ค่าน้ำมันรถ ค่าซ่อมรถ เป็นต้น 孩奴 “ทาสลูก” เพราะ 孩 ในที่นี้มาจากคำว่า 孩子 แปลว่าลูก เพราะคนที่เป็นพ่อแม่ต้องมีการะในการเลี้ยงดูลูก เช่น นอกจากค่าเลี้ยงดูให้เติบโตแล้ว ก็ยังต้องส่งเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนให้กับลูก ๆ อีกด้วย (ภาษาจีนहरषा, 2555)

1.4.2.5 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 族

เนื่องจากคำว่า 族 ในภาษาจีนนอกจากจะหมายถึงตระกูลหรือชาติพันธุ์แล้ว ยังสามารถใช้สื่อความหมายถึงการมีลักษณะบางอย่างร่วมกันของสรรพสิ่ง (เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2558) ดังนั้น รูปแบบ “XX 族” จึงเป็นคำที่ชาวเน็ตจีนใช้เรียกกลุ่มคนที่มีลักษณะหรือบุคลิกภาพคล้ายคลึงกัน

(1) 蚂蚁 : โดย 蚂蚁 แปลว่า “มด” ส่วนคำว่า 族 บ่งบอกถึงกลุ่มคนที่มีลักษณะบางอย่างร่วมกัน ในที่นี้ 蚂蚁族 จึงเป็นคำสแลงที่ใช้เรียกกลุ่มคนที่เพิ่งเรียนจบใหม่ แรกเริ่มทำงานก็จะได้รับเงินเดือนน้อย ทำให้คนกลุ่มนี้ต้องมีความขยันขันแข็งสู้งานเหมือนมด และต้องใช้ชีวิตด้วยการเช่าห้องอยู่ร่วมกันหลาย ๆ คนเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการครองชีพ (Juncai Li, 2556)

(2) 月光族 : โดย 月光 ความหมายตรงตัวคือ “แสงจันทร์” แต่ในที่นี้ 月 หมายถึง “เดือน” ส่วน 光 นอกจากจะหมายถึง “แสง” แล้วก็ยังหมายความว่า “เกลี้ยง ไม่มีเหลือเลย” ได้อีกด้วย ดังนั้น 月光 จึงมาจากคำว่า 每月花光 โดยเพิ่มเติมคำศัพท์คือคำว่า 每 หมายถึง “ทุก” และ 花 ในที่นี้เป็นคำกริยา หมายถึง “ใช้จ่าย” เมื่อรวมกันแล้วคำนี้จึงหมายถึงทุกเดือนใช้เงินหมดเกลี้ยง ไม่เหลือเก็บ หรือใช้เงินเดือนชนเดือนนั่นเอง กล่าวโดยสรุปในที่นี้คำว่า 月光族 จึงเป็นคำสแลงใช้เรียกกลุ่มคนที่ใช้เงินในแต่ละเดือนจนหมดเกลี้ยง หรือกลุ่มคนที่ใช้จ่ายเงินแบบสุรุ่ยสุร่ายนั่นเอง (Chinese2U, 2557), (ส่วยหลิน, 2559)

(3) 追星族 : โดย 追 หมายถึง “ไล่ตาม” ส่วน 星 ในที่นี้มาจากคำว่า 明星 ที่แปลว่า “ดารา” ดังนั้น 追星 จึงหมายถึง “ไล่ตามดารา” เมื่อนำมารวมกับคำว่า 族 แล้วจึงทำให้คำว่า 追星族 เป็นคำสแลงใช้เรียกกลุ่มคนที่คลั่งไคล้ดารา เมื่อดาราที่ตนเองชื่นชอบไปออกงานไหนหรือทำอะไรที่ไหนก็จะคอยตามไปดูไปให้กำลังใจ ซึ่งภาษาไทยนิยมเรียกว่า “ติ่ง” (ส่วยหลิน, 2559)

(4) 低头族 : โดย 低 หมายถึง “ต่ำ” ส่วน 头 หมายถึง “หัว” หรือ “ศีรษะ” ดังนั้น 低头 จึงสื่อความหมายถึง “การก้มหัว” เมื่อนำมารวมกับคำว่า 族 แล้ว 低头族 จึงเป็นคำสแลงใช้เรียกกลุ่มคนที่ติดโทรศัพท์มือถือ ติดโซเชียล เพราะคนที่ติดโทรศัพท์มือถือหรือสมาร์ตโฟนนั้นทั้งวันจะคอยแต่ก้มหน้าก้มตาเล่น ไม่ว่าจะเดินข้ามถนนหรือกินข้าว ทำกิจกรรมอะไรก็ตาม ซึ่งกลุ่มคนประเภทนี้ก็มีเป็นจำนวนมากในสังคมไทยจนเกิดคำเรียกในยุคนี้ว่า “สังคมก้มหน้า” นั่นเอง (ส่วยหลิน, 2559)

(5) 拇指族 : โดย 拇指 หมายถึง “นิ้วหัวแม่มือหรือนิ้วโป้ง” เมื่อนำมารวมกับคำว่า 族 แล้ว 拇指族 จึงเป็นคำสแลงใช้เรียกกลุ่มคนที่ติดการแชทหรือการพิมพ์ผ่านทางหน้าจอมือถืออยู่ตลอดเวลา หรือติดการเล่นเกมนบนโทรศัพท์มือถือ จากที่มาของคำนี้จะเห็นว่าสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี เพราะหากเราแยกส่วนประกอบของอักษรจีน 拇 ตัวนี้ออกมาวิเคราะห์ก็จะพบว่าด้านซ้ายคือหมวดนำอักษรจีน “扌” ซึ่งเรียกว่า 提手旁儿 ช่วยบอกให้เรารู้ว่าอักษรจีนตัวนี้มีความหมายเกี่ยวกับมือ และด้านขวาคืออักษรจีนที่เรียกว่า 母 ซึ่งแปลว่า “แม่หรือต้นกำเนิด” ช่วยบอกให้เรารู้การออกเสียงของคำนี้ และเมื่อรวมเป็นคำว่า 拇指 ที่หมายถึง “นิ้วหัวแม่มือหรือนิ้วโป้ง” ก็จะพบว่าที่ชาวเน็ตจีนเลือกคำนี้มาใช้สื่อความหมายถึงการแชทหรือการพิมพ์ข้อความสนทนาผ่านหน้าจอโทรศัพท์มือถือ ก็เพราะว่าคนเราต้องใช้นิ้วหัวแม่มือเป็นนิ้วหลักในการแชทหรือพิมพ์นั่นเอง (ส่วยหลิน, 2559), (baike.baidu)

(6) 背包族 : โดย 背包 หมายถึง “แบกเป้” เมื่อนำมารวมกับคำว่า 族 แล้ว 背包族 จึงเป็นคำสแลงใช้เรียกกลุ่มคนที่ชอบเดินทางแบกเป้สะพายหลังไปเที่ยวที่ต่าง ๆ ด้วยตัวเอง ซึ่งตรงกับคำว่า “backpacker” ในภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มคนพวกนี้จะเป็นผู้ที่รักการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติและต้องการที่จะมีอิสระในการท่องเที่ยวด้วยตัวเอง (σύληλιν, 2559), (baike.baidu)

(7) 啃老族 : คำว่า 啃 หมายถึง “แทะ” ส่วนคำว่า 老 ในที่นี้หมายถึง “คนแก่” เพราะมาจากคำว่า 老人 เมื่อนำมารวมกับคำว่า 族 แล้ว คำว่า 啃老族 หากแปลตรงตัวก็จะแปลว่า “แทะคนแก่” ซึ่งอาจดูไม่เหมาะสมนัก แต่หากให้ความหมายที่ใกล้เคียงกับในภาษาไทยแล้ว คำนี้จะมีความประมาณว่า “เกาะคนแก่หรือเกาะพ่อแม่กิน” นั่นเอง อีกทั้งคำนี้ในภาษาจีนยังใช้คำว่า “吃老族” หรือ “傍老族” แทนได้อีกด้วย โดย 吃 แปลว่า “กิน” ส่วน 傍 แปลว่า “ใกล้ ชิด” ซึ่งจากคำจีนเหล่านี้ก็จะทำให้เข้าใจความหมายของคำได้มากขึ้น โดยคำทั้งหมดนี้เป็นคำสแลงที่ใช้เสียดสีคนที่โตเป็นผู้ใหญ่ โดยเฉพาะคนหนุ่มคนสาวที่เรียนจบแล้วแต่หางานทำไม่ได้ หรือไม่ยอมไปหางานทำ ได้แต่อยู่บ้านขอเงินพ่อแม่ใช้ไปวัน ๆ (σύληλιν, 2559), (人民网, 2559)

(8) 上班族 : คำว่า 上班 หมายถึง “ทำงาน” เมื่อนำมารวมกับคำว่า 族 แล้ว 上班族 ก็มีความหมายตรงตัวว่ากลุ่มคนทำงานหรือก็คือ “มนุษย์เงินเดือน” นั่นเอง (σύληλιν, 2559), (时尚中国, 2556)

(9) 丁克族 : คำนี้เกิดจากการเลียนเสียงภาษาอังกฤษของคำว่า “DINK” ที่ย่อมาจาก “Double Income, No Kids” เมื่อนำคำว่า 丁克 มารวมกับคำว่า 族 แล้ว คำนี้จึงมีความหมายสื่อถึงกลุ่มคนที่ต่างมีคู่สามีหรือภรรยาที่ดีแต่เลือกที่จะไม่มีลูกด้วยกัน ทั้งความพึงพอใจของคู่ชีวิตที่ต่างฝ่ายต่างเห็นตรงกันหรือความไม่พร้อมในการรับผิดชอบกับภาระต่าง ๆ ที่จะตามมาเมื่อมีลูก หรือความกลัวต่อสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยต่าง ๆ ในสังคมที่เสื่อมโทรมลง สภาพเศรษฐกิจที่บีบคั้น รวมถึงความรักในการใช้ชีวิตแบบอิสระของทั้งสองฝ่าย ซึ่งปัจจุบันคู่ชีวิตหลาย ๆ คู่ในสังคมก็เลือกที่จะมีวิถีชีวิตแบบนี้ไม่เพียงแต่เฉพาะในประเทศจีนเท่านั้น แต่รวมไปถึงประเทศไทยและอีกหลาย ๆ ประเทศทั่วโลกด้วยเช่นกัน (σύληλιν, 2559), (TA 说, 2560)

ทั้งนี้ ในส่วนของการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการสร้างแบบอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากวิธีทั่วไปตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยพบว่าแม้ในภาษาไทยและภาษาจีนต่างก็มีวิธีการสร้างคำสแลงที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษา แต่ก็มีบางวิธีที่มีความเหมือนกัน นั่นคือการสร้างคำสแลงโดยวิธีการเลียนแบบที่พบทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนนั่นเอง อย่างเช่นในภาษาไทยนั้นพบการเลียนแบบในรูปแบบต่าง ๆ เช่น “คอ+คำนาม” “ทาส+คำนาม” ส่วนในภาษาจีนก็พบการเลียนแบบในรูปแบบต่าง ๆ เช่นเดียวกัน เช่น กลุ่มคนลักษณะต่าง ๆ ที่ภาษาจีนใช้คำว่า “XX 族” กลุ่มคนที่เป็นรุ่นที่สองของครอบครัวในด้านสายงานอาชีพต่าง ๆ ที่ภาษาจีนใช้คำว่า “X 二代” และที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือผู้วิจัยพบว่าการสร้างคำสแลงโดยวิธีการเลียนแบบในรูปแบบต่าง ๆ นี้ มีบางรูปแบบที่ใช้เหมือนกันทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน เช่นภาษาไทยใช้ว่า “ทาสXX” ภาษาจีนใช้ว่า “XX 奴” ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับในภาษาไทย

กล่าวสรุปได้ว่า วิธีการสร้างคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนนั้นจะแบ่งได้ 4 วิธีหลัก คือ การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่ การสร้างคำใหม่ การยืมคำ และวิธีการสร้างคำแบบอื่น ๆ ซึ่งในแต่ละวิธีหลักก็จะมีวิธีการแยกย่อยอื่น ๆ ตามมา ดังนี้

วิธีหลักที่ 1 การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่ แยกย่อยได้เป็น

- 1.1 การเปลี่ยนความหมาย
- 1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำ ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.2.1 การตัดคำ
 - 1.2.2 การเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงไปในคำเดิม
 - 1.2.3 การผวนคำ
 - 1.2.4 การย่อคำ
- 1.3 การเปลี่ยนแปลงเสียง

วิธีหลักที่ 2 การสร้างคำใหม่ แยกย่อยได้เป็น

- 2.1 การประสมคำใหม่
- 2.2 การเกิดคำใหม่

วิธีหลักที่ 3 การยืมคำ แยกย่อยได้เป็น

3.1 การยืมคำภาษาต่างประเทศ

3.2 การยืมคำภาษาถิ่น

วิธีหลักที่ 4 วิธีการสร้างคำแบบอื่น ๆ แยกย่อยได้เป็น

4.1 วิธีการสร้างคำสแลงไทยแบบอื่น ๆ

4.1.1 โดยการเลียนแบบคำเดิมที่มีอยู่แล้ว

4.1.2 โดยการใช้คำพังเพยที่มีอยู่แล้วมาช่วยสร้างเป็นคำสแลง

4.2 วิธีการสร้างคำสแลงจีนแบบอื่น ๆ

4.2.1 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ 富 X 代

4.2.2 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ X 二代

4.2.3 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 控

4.2.4 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 奴

4.2.5 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 族

ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าการสร้างคำสแลงในบางวิธีก็พบได้ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน แต่บางวิธีก็พบเฉพาะในภาษาใดภาษาหนึ่งเท่านั้น โดยผู้วิจัยได้จัดทำเป็นตารางแสดงการเปรียบเทียบการสร้าง คำสแลงด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่พบในภาษาไทยและภาษาจีนขึ้นมาเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน

วิธีการสร้างคำสแลง		คำสแลงไทย	คำสแลงจีน
1. การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่	1.1 การเปลี่ยนความหมาย	✓	✓
	1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำ		
	1.2.1 การตัดคำ	✓	×
	1.2.2 การเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงไปในคำเดิม	✓	×

วิธีการสร้างคำสแลง		คำสแลงไทย	คำสแลงจีน
	1.2.3 การผวนคำ	✓	✗
	1.2.4 การย่อคำ	✓	✓
	1.3 การเปลี่ยนแปลงเสียง		
	1.3.1 การซ้ำคำ	✓	✗
	1.3.2 การพ้องเสียง	✓	✓
2. การสร้างคำใหม่	2.1 การประสมคำใหม่	✓	✓
	2.2 การเกิดคำใหม่	✓	✓
3. การยืมคำ	3.1 การยืมคำภาษาต่างประเทศ	✓	✓
	3.2 การยืมคำภาษาถิ่น	✓	✓
4. วิธีการสร้างคำแบบอื่น ๆ	4.1 วิธีการสร้างคำสแลงไทยแบบอื่น ๆ		
	4.1.1 โดยการเลียนแบบคำเดิมที่มีอยู่แล้ว	✓	✗
	4.1.2 โดยการใช้คำพังเพยที่มีอยู่แล้วมาช่วยสร้างเป็นคำสแลง	✓	✗
	4.2 วิธีการสร้างคำสแลงจีนแบบอื่น ๆ		
	4.2.1 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ 富 × 代	✗	✓
	4.2.2 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ × 二代	✗	✓
	4.2.3 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ XX 控	✗	✓
	4.2.4 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ		

วิธีการสร้างคำสแลง		คำสแลงไทย	คำสแลงจีน
	XX 奴	×	✓
	4.2.5 การสร้างคำโดยใช้รูปแบบ		
	XX 族	×	✓

2. ลักษณะการใช้คำสแลง

2.1 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรง

2.1.1 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัย หมายถึง การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีได้สื่อความอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งผู้รับสารจึงจำเป็นต้องอาศัยการตีความหมายที่แฝงอยู่ในคำสแลงนั้น ผู้วิจัยได้จำแนกการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยออกเป็นรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

2.1.1.1 การสื่อความหมายโดยใช้อุปมาโวหาร เป็นการนำสิ่งหนึ่งมาเปรียบเทียบกับอีกสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือมีลักษณะบางอย่างร่วมกัน แม้ว่าโดยธรรมชาติแล้วทั้งสองสิ่งนั้นจะมีสภาพที่แตกต่างกันก็ตาม ทั้งนี้การเปรียบเทียบนี้นี้ก็เพื่อช่วยให้ผู้รับสารเห็นภาพหรือเกิดความเข้าใจได้มากขึ้น เช่น ในภาษาไทยมีการใช้คำว่า “จอบแบน” ซึ่งเป็นการนำลักษณะของหน้าจอบที่แบนเรียบมาเปรียบเทียบกับผู้หญิงที่ไม่มีหน้าอก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) ใช้คำว่า “หน้าเงือก” สื่อถึงหน้าตาไม่ดี (สาขาวิชาภาษาเอเชียใต้ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560) ใช้คำว่า “กลวง” สื่อถึงไร้ความคิด ไร้ความรู้ ไร้สติปัญญาเกี่ยวกับเชิงวิชาการ (จิราภรณ์ หอมกลิ่น, 2552) ใช้คำว่า “ปลวก” สื่อถึงกลุ่มคนที่อยู่ไม่นิ่ง ชอบเรียกร้องความสนใจให้ตัวเอง เหมือนปลวกที่ชอบสร้างรังตลอดเวลา และอาจรวมไปถึงพวกชอบจิกกัดคนอื่น (Maker Online, 2555)

ส่วนภาษาจีนนั้น ก็พบคำสแลงที่สื่อความหมายโดยใช้อุปมาโวหารนี้อยู่จำนวนมากเช่นกัน บางคำก็เหมือนกับในภาษาไทย ยกตัวอย่างเช่น

(1) 飞机场 : คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “สนามบิน” แต่ถูกนำมาใช้เป็นคำสแลงที่ใช้เรียกผู้หญิงที่มีหน้าอกเล็กแบนราบเรียบดูจืดจางเหมือนเครื่องบิน (ภาษาจีนนอกเวลา, 2554) นอกจากคำนี้แล้ว ยังมีคำอื่น ๆ อีกที่สื่อความหมายเดียวกัน เช่น 洗衣板 “กระดานซักผ้า” โดย 洗衣

“ซักผ้า”รวมกับคำว่า 板 “กระดาน” หรือคำว่า 太平公主 องค์หญิงไท่ผิง โดย 太平 เป็นชื่อเฉพาะของ
คนว่า “ไท่ผิง” ถ้าแปลตรงตัวก็จะหมายถึง “สงบสุข” แต่ในที่นี้ต้องการเน้นคำว่า 平 ที่มีความหมายอีก
อย่างว่า “ราบเรียบ” และเมื่อรวมกับคำว่า 太 ที่เป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าเกินไป ก็จะยิ่งสื่อความ
ของคำนี้ว่า “แบนเรียบมาก ๆ” (ฉันทน์ ตั้งเสริมมั่นคง, 2561)

สรุป 飞机场 คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “สนามบิน” และมีความหมายสแลงว่า
“ผู้หญิงที่ไม่มีหน้าอกหรือหน้าอกเล็กแบน”

ตัวอย่างประโยค

男人会喜欢飞机场的女人吗?

ผู้ชายจะชอบผู้หญิงที่ไม่มีหน้าอกไหม

(2) 花瓶: คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า แจกันดอกไม้ ซึ่งรูปลักษณะของแจกัน
ดอกไม้ในภายนอกอาจจะมีความสวยงาม แต่มันจะมีประโยชน์และดูสวยงามมากขึ้นก็ต่อเมื่อมีดอกไม้
มาปัก เพราะถ้าไม่มีดอกไม้แล้ว มันก็อาจจะสวยแค่ภายนอก แต่ภายในกลวงและไม่มีประโยชน์อะไรเลย
ดังนั้นในภาษาจีนจึงนำคำว่า “แจกันดอกไม้” มาเปรียบเทียบกับ “ผู้หญิงที่หน้าตาดีแต่ไร้ความสามารถ”
หรือ “ผู้หญิงที่สวยแต่ภายนอก” ซึ่งเทียบกับคำไทยได้ว่า “สวยแต่รูปจูบไม่หอม” หรือ “สวยแต่ ไร้
ความสามารถ” นั่นเอง (Maneeploy, 2561)

สรุป 花瓶 คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “แจกันดอกไม้” และมีความหมายสแลง
ว่า “ผู้หญิงที่สวยแต่ไร้ความสามารถ”

ตัวอย่างประโยค

其实她只是个花瓶，你真的看不出来吗?

จริง ๆ แล้วเขาก็แค่ผู้หญิงที่สวยแต่รูป คุณดูไม่ออกจริง ๆ หรือ

(3) 乌鸦嘴: คำว่า 乌鸦 หมายถึง “อีกา” ส่วนคำว่า 嘴 หมายถึง “ปาก” เมื่อ
รวมเป็นคำศัพท์จะมีความหมายตรงตัวว่า “ปากอีกา” ซึ่งเป็นคำสแลงที่หมายถึงคนที่ชอบพูดจาไม่ดี ปาก
เสีย ปากเป็นอัปมงคล นั่นเอง เนื่องจากคนจีนเชื่อว่าอีกาเป็นสัตว์ที่ชอบกินของเน่าเสียเป็นอาหาร และมี
ประสาทรักกลืนที่ตีมาก สามารถได้กลิ่นของเน่าเสียในระยะไกล ดังนั้นเวลาที่ใครเห็นหรือได้ยินอีกา
ไปร้องแล้วไหน ก็แสดงว่าแถวนั้นมีคนตายเพราะอีกาจะได้กลิ่นศพเน่าเหม็น นอกจากนี้คนจีนยังมองสีดำ

ของอีกาว่าเป็นสื่อปมมงคล ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ “ปากอีกา” ในภาษาจีนมีความหมายไปในเชิงลบ (Maneeploy, 2560)

สรุป 乌鸦嘴 คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “ปากอีกา” และมีความหมายสแลงว่า “ปากเสีย” “ปากไม่ดี” เช่นเดียวกับคำว่า “ปากหมา” ในภาษาไทยนั่นเอง

ตัวอย่างประโยค

你真是个乌鸦嘴啊！在这样的情况下你该这样说吗？

คุณนี่มันปากเสียจริง ๆ ในสถานการณ์แบบนี้คุณควรพูดแบบนี้ไหม

2.1.1.2 การใช้คำผิดในการสื่อความหมาย ในปัจจุบันพบว่าทั้งในภาษาไทย และภาษาจีนต่างก็พบคำสแลงที่เกิดจากการใช้ในลักษณะนี้เป็นจำนวนมาก สาเหตุอาจเกิดจากการสะกด คำต่าง ๆ ผิดในขณะพิมพ์แชททั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ แต่สุดท้ายแล้วคำเหล่านี้ก็กลับมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย คำประเภทยี้มักมีการออกเสียงที่คล้ายคลึงกัน บางคำถูกนำมาใช้เพื่อการล้อเลียนและสร้างความสนุกสนาน หรือเพิ่มความน่ารักในการออกเสียง เช่น “เขา” เป็น “เค้า” “จิงเลย” เป็น “จุงเบย” “แล้ว” เป็น “แ่วว” “หนู” เป็น “นู้” อีกทั้งบางคำก็ช่วยลดความหยาบคายหรือลดความรุนแรงทางอารมณ์ในการสื่อสารได้อีกด้วย เช่น “ฉิบหาย” เป็น “ซิบหาย” “หงุดหงิด” เป็น “งุจิ” (Juncai Li, 2556)

ส่วนในภาษาจีนนั้นคำสแลงที่ถูกใช้ในลักษณะนี้ก็พบมากเช่นกัน บางคำถูกใช้แทนคำเดิมเนื่องจากมีเสียงอ่านพินอินที่คล้ายกัน อาจต่างกันที่เสียงพยัญชนะต้นหรือเสียงวรรณยุกต์ เช่น คำต่าง ๆ ต่อไปนี้ซึ่งผู้วิจัยจะขอระบุเสียงอ่านพินอินไว้เพื่อให้เห็นภาพและเข้าใจมากยิ่งขึ้น

- (1) 果酱 ใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 过奖 หมายถึงชมเกินไป
- (2) 稀饭 ใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 喜欢 หมายถึงชอบ
- (3) 群猪 ใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 群主 หมายถึงเจ้าของกลุ่ม
- (4) 酱紫 ใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 这样子 หมายถึงอย่างนี้นี่เอง
- (5) 介个 ใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 这个 หมายถึงอันนี้
- (6) 鸭梨 ใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 压力 หมายถึงกดดัน
- (7) 妹纸 ใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 妹子 หมายถึงน้องสาว

(8) 辣鸡 ใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 垃圾 หมายถึงขยะ

(9) 偶素 ใช้สื่อความหมายแทนคำว่า 我是 หมายถึงฉันคือ ฉันเป็น

(10) 米兔 ใช้การเลียนเสียงที่คล้ายกันกับคำว่า Me too ในภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายว่าฉันด้วย ฉันก็เช่นกัน (รู้จักจริง, 2563)

2.1.1.3 การสื่อความหมายโดยใช้อัติพจน์ หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งด้วยการกล่าวข้อความที่เกินจริง เพื่อให้การสื่อความหมายนั้นมีน้ำหนักมากขึ้น ตัวอย่างคำที่พบในภาษาไทย เช่นคำว่า “ซั้บเทพ” ใช้ในการชื่นชมบุคคลที่มีความสามารถมาก ๆ ว่าเก่งเหมือนเทพเจ้า คำว่า “สุดทึน” หรือ “สุดชอย” ใช้สื่อถึงการทำอะไรอย่างเต็มที่ มีความหมายคล้าย ๆ กับคำว่า “ทุ่มสุดตัว” (แสงแดด, 2552) คำว่า “โอโม่” ใช้เรียกผู้หญิงที่มีผิวขาวมาก คำว่า “อย่างงาม” ใช้เรียกผู้หญิงที่สวยงามน่ารักมาก ๆ (จิราภรณ์ หอมกลิ่น, 2552) คำว่า “จี๊ด” หมายถึงสุดยอด เจ๋ง (root, 2558)

ส่วนในภาษาจีนนั้นก็มีการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายเชิงอัติพจน์นี้เช่นกัน เช่น คำว่า

(1) 猪头: คำว่า 猪 แปลว่า “หมู” ส่วนคำว่า 头 แปลว่า “หัว” เมื่อรวมเป็นคำศัพท์จะมีความหมายว่า “หัวหมู” แต่ในที่นี้เป็นคำสแลงใช้ด่าผู้อื่นว่ามีสติปัญญาโง่เขลาเหมือนหมู เพราะสำหรับคนจีนแล้วหมูเป็นสัตว์ที่สื่อถึงความโง่เขลา ดังนั้นถ้าเปรียบเทียบกับในภาษาไทยก็จะเหมือนกับคำว่า “โง่เหมือนควาย” “สมองหมาปัญญาควาย” เป็นการใช้อัติพจน์เพื่อเน้นข้อความนี้ให้เกินจริง เพื่อสื่อความหมายว่าโง่มาก ๆ (Enlighten, 2562)

สรุป 猪头 แปลตรงตัวว่า “หัวหมู” แต่ในที่นี้ใช้สื่อความหมายสแลงว่า “โง่เหมือนหมู” ซึ่งเทียบได้กับ “โง่เหมือนควาย” ในภาษาไทยนั่นเอง

ตัวอย่างประโยค

当别人骂你猪头时,该怎么回答?

เวลาที่คนอื่นว่าเราโง่ ควรจะตอบอย่างไรดี

(2) 压力山大: คำว่า 压力 แปลว่า “ความกดดัน” ส่วนคำว่า 山 แปลว่า “ภูเขา” และคำว่า 大 แปลว่า “ใหญ่” เมื่อรวมเข้าด้วยกันจึงมีความหมายว่า “ความกดดันที่หนักมากเหมือนภูเขา” ซึ่งเป็นการใช้อัติพจน์เปรียบเทียบว่าความกดดันนี้มีปริมาณมากเหลือเกิน เหมือนกับภูเขาที่

มีน้ำหนักมาก นอกจากนี้ยังใช้คำว่า 鸭梨山大 แทนได้อีกด้วย เนื่องจากทั้งสองคำต่างมีเสียงอ่านพินอินที่คล้ายกัน โดยจะต่างกันเพียงแค่เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่สองในแต่ละคำเท่านั้น (Juncai Li, 2556)

สรุป 压力山大 หรือ 鸭梨山大 ใช้สื่อความหมายสแลงว่า “ความกดดันที่หนักมากเหมือนภูเขา”

ตัวอย่างประโยค

现在每个人的生活都压力山大。

ตอนนี้ชีวิตความเป็นอยู่ของทุกคนมีความกดดันที่หนักมากเหมือนกับภูเขา

(3) 帅到爆: เดิมทีคำว่า 帅 แปลว่า “หล่อ” คำว่า 到 แปลว่า “ถึง” ส่วนคำว่า 爆 แปลว่า “ระเบิด” เมื่อรวมเป็นคำศัพท์จะมีความหมายเหมือนในภาษาไทยที่มักพูดกันว่า “หล่อระเบิด” ซึ่งเป็นการใช้อดีตพจน์เพื่เน้นสื่อความหมายว่าหล่อมาก ๆ โดยในภาษาจีนนั้นอาจเรียกสั้น ๆ เป็น 帅爆 ก็ได้ และนอกจากนี้ในภาษาจีนยังสามารถใช้อีกคำที่สื่อความหมายนี้ได้เช่นกันคือคำว่า 帅炸天 ซึ่งเดิมทีคำว่า 帅 แปลว่า “หล่อ” ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ส่วนคำว่า 炸 แปลว่า “ระเบิด” ส่วนคำว่า 天 แปลว่า “ฟ้า” เมื่อรวมเป็นคำศัพท์จะมีความหมายว่า “หล่อฟ้าระเบิดหรือหล่อระเบิดฟ้า” หรือเรียกสั้น ๆ ว่า 帅炸 (Chinese for Admission, 2559)

สรุปคือทั้ง 帅到爆 หรือเรียกสั้น ๆ ว่า 帅爆 และ 帅炸天 หรือเรียกสั้น ๆ ว่า 帅炸 ต่างก็สื่อความหมายว่า “หล่อระเบิด” ซึ่งเป็นความหมายเกินจริง

ตัวอย่างประโยค

这篇电影的男主角很帅！帅到爆！

พระเอกภาพยนตร์เรื่องนี้หล่อมาก หล่อระเบิดเลย

(4) 美到爆: เดิมทีคำว่า 美 แปลว่า “สวย” คำว่า 到 แปลว่า “ถึง” ส่วนคำว่า 爆 แปลว่า “ระเบิด” เมื่อรวมเป็นคำศัพท์จะมีความหมายเหมือนในภาษาไทยที่มักพูดกันว่า “สวยระเบิด” ซึ่งเป็นการใช้อดีตพจน์เพื่เน้นข้อความนี้ให้เกินจริง เพื่อสื่อความหมายว่าสวยมาก ๆ โดยในภาษาจีนนั้นอาจเรียกสั้น ๆ เป็น 美爆 ก็ได้ และนอกจากนี้ในภาษาจีนยังสามารถใช้อีกคำที่สื่อความหมายนี้ได้เช่นกันคือคำว่า 美炸天 มีความหมายลักษณะเดียวกับสวยระเบิดเช่นกัน (Chinese for Admission, 2559)

สรุปคือทั้ง 美到爆 หรือเรียกสั้น ๆ ว่า 美爆 และคำว่า 美炸天 หรือเรียกสั้น ๆ ว่า 美炸 ต่างก็มีความหมายว่า “สวยระเบิด” นั่นเอง

ตัวอย่างประโยค

这篇电影的女主角很美！美到爆！

นางเอกภาพยนตร์เรื่องนี้สวยมาก สวยระเบิดเลย

(5) 热死了: ในที่นี้มีการใช้คำว่า 死了 ซึ่งเป็นคำเสริมช่วยบอกระดับของความรู้สึกในภาษาจีน ซึ่งเป็นการแสดงความรู้สึกถึงระดับขีดสุดสื่อความหมายประมาณว่า “...จะตายแล้ว” หรือ “...สุดขีด” โดยขึ้นกับคำคุณศัพท์ที่วางอยู่ข้างหน้า ดังนั้นในที่นี้คือคำว่า 热 แปลว่า “ร้อน” เมื่อรวมกัน 热死了 จึงมีความหมายเหมือนในภาษาไทยว่า “ร้อนจะตายอยู่แล้ว” หรือ “ร้อนสุดขีด” ซึ่งเป็นการใช้ดิพจน์เพื่อบ่งชี้ความนี้ให้เกินจริง เพื่อสื่อความหมายว่าร้อนมาก ๆ (อาจารย์สุวรรณา, 2560)

สรุป 热死了 สื่อความหมายว่าร้อนมาก โดยใช้ดิพจน์สื่อความหมายเกินจริง เปรียบว่า “ร้อนจะตายอยู่แล้ว”

ตัวอย่างประโยค

今天天气热死了。

วันนี้อากาศร้อนจะตายอยู่แล้ว

ทั้งนี้ การใช้โครงสร้างคำว่า “X 死了” เพื่อสื่อความหมายเมื่อต้องการเน้นให้มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น พบมากในภาษาจีน เช่น 冻死了 “หนาวจะตายอยู่แล้ว” 饿死了 “หิวจะตายอยู่แล้ว” 高兴死了 “ดีใจสุดขีด” 吵死了 “หนวกหูจะตายอยู่แล้วหรือหนวกหูสุด ๆ” 烦死了 “รำคาญจะตายอยู่แล้วหรือรำคาญฉิบหาย” (อร ศิษย์เจ้าแม่กวนอิม, 2558), (Enlighten, 2562)

2.1.1.4 การสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ เป็นการใช้ทั้งสัญลักษณ์รูปภาพหรือตัวเลขต่าง ๆ มาใช้สื่อความหมายและแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึก การใช้สัญลักษณ์เหล่านี้พบมากในการพิมพ์แชต ดังนั้นการสื่อสารในลักษณะนี้อาจเกิดขึ้นเพื่อความสะดวกสบายในการพิมพ์ ซึ่งพบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน เช่น คำว่า “555” ซึ่งคล้ายกับเสียงหัวเราะว่า “ฮา ๆ ๆ” ของคนไทย ดังนั้น

คนไทยจึงใช้เลข 5 ในการพิมพ์เพราะเลข 5 ออกเสียงว่า “ห้า” ที่ไปพ้องกับเสียงหัวเราะของคนไทยนั่นเอง หรือคำว่า “ไป 4” ก็มีการใช้เลข 4 เข้ามาแทนคำว่า “ไปสี่” เพราะ “สี่” กับ “สี่” ออกเสียงคล้ายกัน (Juncai Li, 2556) อีกทั้งใช้สื่อความหมายว่า “ไปฉี่” ได้ด้วยเช่นกัน เพราะ “สี่” กับ “ฉี่” ออกเสียงคล้ายกัน

แต่ทั้งนี้พบว่าในภาษาจีนจะพบคำสแลงที่มีการใช้สัญลักษณ์มากกว่าในภาษาไทย เพราะคนจีนนิยมนำการออกเสียงของตัวเลขมาใช้แทนความหมายต่าง ๆ มากมาย และก็เป็นที่ยอมรับใช้กันอย่างแพร่หลายในสังคมจีน อาทิ

(1) 250 : คำว่า 二百五 มีที่มาจากในสมัยก่อนหน่วยเงินของจีนจะถูกใช้ว่า 封 ซึ่งถูกกำหนดไว้ว่า 1 封 มีค่าเท่ากับ 500 两 ดังนั้น ½ 封 จึงมีค่าเท่ากับ 250 两 ซึ่งคำว่า ½ 封 ในภาษาจีนนี้คือ 半封 ซึ่งบังเอิญไปพ้องเสียงกับอักษรจีน 半疯 ที่ออกเสียงอ่านเหมือนกัน แต่มีความหมายว่า “บ้าไปแล้วครึ่งหนึ่ง” ดังนั้น ตัวเลข 250 ในเวลาต่อ ๆ มาจึงถูกใช้สื่อความหมายแทนคำว่า “ไอ้โง่” หรือ “บ้า” หรือประมาณคำว่า “ไม่เต็มบาท” ในภาษาไทย (Maneeploy, 2560)

สรุป ตัวเลข 250 ถูกใช้เพื่อสื่อความหมายว่า “ไอ้โง่” หรือ “บ้าบอ” ในภาษาจีน

ตัวอย่างประโยค

你为什么这样做，真是个 250!

ทำไมคุณถึงทำแบบนี้ บ้าจริงๆ เลย

นอกจากนี้ ในสังคมจีนยังได้มีการนำตัวเลขมาใช้สื่อความหมายอีกเป็นจำนวนมาก เพราะไม่เพียงแต่จะช่วยให้สามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็วและสะดวก แต่คำบางคำเมื่อถูกใช้เป็นตัวเลขในการสื่อสารจะช่วยลดทอนความรู้สึกรุนแรงให้เบาลงได้อีกด้วย โดยตัวเลขที่ถูกนำมาใช้แทนความหมายต่าง ๆ นี้ ก็จะได้จากการเทียบเคียงเสียงการอ่านตัวเลขนั้น ๆ ในภาษาจีนนั่นเอง ตัวอย่างเช่น

(2) 39 : แทนคำว่า 3Q ซึ่งเป็นการทับเสียงคำว่า “Thank you” ในภาษาอังกฤษ ที่หมายถึง “ขอบคุณ”

(3) 520 : แทนคำว่า 我爱你 “ฉันรักเธอ”

(4) 530 : แทนคำว่า 我想你 “ฉันคิดถึงเธอ”

(5) 555 : แทนคำว่า 呜呜呜 สื่อถึงการร้องไห้ เพราะเป็นเสียงร้องไห้ของคนจีน ซึ่งต่างจากคนไทยที่ตัวเลข 555 จะสื่อถึงการหัวเราะ

(6) 770 : แทนคำว่า 亲亲你 “จูบเธอ”

(7) 880 : แทนคำว่า 抱抱你 “กอดเธอ”

(8) 886 : แทนคำว่า 拜拜啦 หรือ 白白了 “ไปละนะ บ้ายบาย”

(9) 918 : แทนคำว่า 加油吧 “สู้ ๆ”

(10) 2014 : แทนคำว่า 爱你一世 “รักเธอตลอดกาล”

(11) 7456 : แทนคำว่า 气死我了 “โกรธมาก ๆ” “โกรธสุด ๆ”

(12) 9494 : แทนคำว่า 就是就是 “นั่นสิ ๆ” หรือ “ว่างั้นแหละ”

(13) 20184 : แทนคำว่า 爱你一辈子 “รักเธอไปตลอดชีวิต”

(14) 59520 : แทนคำว่า 我永远爱你 “ฉันรักคุณตลอดไป”

(15) 517230 : แทนคำว่า 我已经爱上你 “ฉันรักคุณเข้าแล้ว” (อัจฉรินทร์ อิทธิศิลป์, 2561), (เมฆม สอดส่องฤช, 2556), (九酷网, 2561)

2.1.1.5 การสื่อความหมายโดยใช้นามนัย หมายถึง การเปรียบเทียบโดยใช้คำสแลงหรือวลีที่มีลักษณะเด่นหรือมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งมากแล้วแทนถึงสิ่งที่ต้องการกล่าวถึงทั้งหมด หรือกล่าวอย่างง่ายได้ว่าเป็นการเปรียบเทียบโดยนำเอาลักษณะเด่นที่เป็นส่วนหนึ่งมากแล้วแทนทั้งหมด เช่นประโยคที่ว่า “ใครอยากเป็นนายก เอาเก้าอี้ไปเลย” ในที่นี้ใช้คำว่า “เก้าอี้” สื่อความหมายถึงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (Juncal Li, 2556) หรือคำว่า “ฝ่าไฟแดง” ซึ่งมีได้สองความหมายขึ้นอยู่กับบริบทที่ต้องการสื่อสาร ความหมายแรกสื่อถึงการขับรถที่ผิดกฎจราจรบนท้องถนน โดยคำว่า “ไฟแดง” ในบริบทนี้หมายถึงเครื่องหมายหนึ่งของสัญญาณจราจร ส่วนอีกความหมายนั้นใช้สื่อความหมายถึงการมีประจำเดือนของผู้หญิง ด้วยเหตุนี้ความหมายของคำว่า “ฝ่าไฟแดง” ในบริบทนี้จึงหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างที่ฝ่ายหญิงกำลังมีประจำเดือนอยู่ (รัชนิ ศิริไสยาสน์, 2551) หรือ “น้ำตาและรอยยิ้มอยู่คู่ชีวิตมนุษย์เสมอมา” ในที่นี้ “น้ำตา” และ “รอยยิ้ม” เป็นนามนัย โดยน้ำตาแทนความทุกข์ และรอยยิ้มแทนความสุข (ปฐมชัย ธีระเนตร, 2552)

ส่วนในภาษาจีนนั้นก็พบคำสแลงที่สื่อความหมายโดยใช้นามนัยเช่นกัน
ตัวอย่างเช่น

(1) 草根 : คำว่า 草 แปลว่า “หญ้า” ส่วนคำว่า 根 แปลว่า “ราก” เมื่อรวมกัน
คำนี้จึงมีความหมายตรงตัวว่า “รากหญ้า” และยังสื่อความหมายถึงสามัญชน คนธรรมดาหรือคนทั่วไป ซึ่ง
เป็นคนระดับชั้นล่างสุดของสังคม (Onnie, 2562)

สรุป 草根 สื่อความหมายตรงตัวว่า “รากหญ้า” ซึ่งเป็นนามนัยสื่อความหมายถึง
ประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นคนระดับล่างสุดในสังคมเหมือนกับในภาษาไทย

ตัวอย่างประโยค

虽然我们都是草根，但草根也有梦想。

แม้ว่าพวกเราจะเป็นคนรากหญ้า แต่คนรากหญ้าก็มีความฝัน

(2) 光棍 : คำว่า 光 นอกจากจะมีความหมายว่า “แสง” แล้ว เช่น 月光
แปลว่า “แสงจันทร์” คำนี้ยังมีความหมายเหมือนกับคำว่า 单 ที่แปลว่า “โดดเดี่ยว” หรือ “เดียว” ได้อีก
ด้วย ส่วนคำว่า 棍 ในภาษาจีนหมายถึงของที่มีลักษณะเป็นท่อน เช่น 木棍 แปลว่า “ไม้ท่อน” ดังนั้น คำ
ว่า 光棍 จึงหมายถึงท่อนไม้อันเดียวเดี่ยว ๆ นอกจากนี้คำนี้ยังเป็นนามนัยสื่อความหมายเกี่ยวกับ “ความ
โสด” หรือ “การเป็นโสด” ได้อีกด้วย โดยในประเทศจีนมีการใช้คำนี้ตั้งชื่อเทศกาลหนึ่งว่า “光棍节” หรือ
“เทศกาลวันคนโสด” ซึ่งตรงกับวันที่ 11 เดือน 11 ของทุกปี ซึ่งเรื่องราวเกี่ยวกับที่มาของเทศกาลคนโสด
นี้มีหลายเรื่องราว แต่ที่ถูกพูดถึงกันมากที่สุดคือเรื่องราวของนักศึกษาชายสี่คนที่ศึกษาและพักอาศัยอยู่ที่
มหาวิทยาลัยหนานจิง (Nanjing University) ซึ่งทั้งหมดต่างก็เป็นคนโสด และต้องการที่จะลดความเหงา
ความเบื่อหน่ายของการเป็นโสด จึงได้จัดกิจกรรมเชิญชวนให้คนโสดทั้งหลายในมหาวิทยาลัยได้มาทำ
กิจกรรมร่วมกัน พบปะสังสรรค์กัน พูดคุยกัน ซึ่งถือเป็นการเปิดโอกาสให้ตนเองได้รู้จักเพศตรงข้ามเพื่อหา
คู่ด้วย โดยเหตุผลที่พวกเขาเลือกใช้วันที่ 11 เดือน 11 จัดกิจกรรม เพราะมองว่าเลข 1 เมื่อเขียนด้วยเลข
อารบิก “1” ก็จะมีลักษณะรูปร่างเป็นเส้นขีดแนวตั้งเส้นเดียวดูโดดเดี่ยวเหมือนท่อนไม้ที่วางอยู่ในแนวตั้ง
และเมื่อเขียนด้วยตัวอักษรจีน “一” ก็จะมีลักษณะรูปร่างเป็นเส้นแนวนอนเส้นเดียวที่ดูโดดเดี่ยวเหมือน
ท่อนไม้ที่วางอยู่ในแนวราบเช่นกัน อีกทั้งในรอบหนึ่งปีก็จะพบว่าวันที่ 11 เดือน 11 หรือเดือนพฤศจิกายน
จะเป็นวันและเดือนที่มีเลข 1 มากที่สุดนั่นเอง ซึ่งจะยังแทนความหมายของการเป็นโสด การอยู่คนเดียว

โดดเดี่ยวได้มากขึ้น พวกเขาจึงได้กำหนดให้วันดังกล่าวเป็นวันคนโสด (Singles Day) ขึ้นมาและกิจกรรมในวันนั้นก็ได้รับการตอบรับจากบรรดาคนโสดจำนวนมากมาเข้าร่วม จนทำให้ในปีต่อ ๆ มา กิจกรรมวันคนโสดนี้ก็ถูกจัดขึ้น แต่ไม่เพียงแค่นั้นมหาวิทยาลัยหนานจิงเท่านั้น หากแต่ยังแพร่หลายไปยังมหาวิทยาลัยอื่นทั่วประเทศจีนด้วย จนกลายเป็นเทศกาลวันคนโสดระดับชาติจีนไปโดยปริยาย (Maneeploy, 2560), (chinatalks, 2562)

และนอกจากวันที่ 11 เดือน 11 จะมีชื่อเรียกว่า“光棍节”แล้ว ในภาษาจีนก็ยัง มีชื่อเรียกวันนี้เป็นชื่ออื่น ๆ อีกด้วย เช่น 单身节 เพราะคำว่า 单身 แปลว่า “โสด” หรือ 双十— เพราะคำว่า 双 แปลว่า “คู่” ส่วนคำว่า 十— คือการอ่านออกเสียงเลข 11 ในภาษาจีน รวมกันเป็นคำว่า 双十— ซึ่งหมายถึง “คู่ 11” เพราะในวันคนโสดมีวันและเดือนที่ต่างเป็นเลข 11 ด้วยกันทั้งคู่ นั่นเอง อีกทั้งในปัจจุบันซึ่งเป็นสังคมออนไลน์ก็มีการจัดกิจกรรมในวันดังกล่าวจากเว็บไซต์ขายของต่าง ๆ ของจีน เพื่อให้คนโสดได้มาช้อปปิ้งออนไลน์แก้เหงา จนมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า “11.11 วันช้อปปิ้งออนไลน์” หรือ “双十一网购狂欢节” (pumpchinese, 2560)

สรุป 光棍 สื่อความหมายว่าตรงตัวว่า “ท่อนไม้” ซึ่งเป็นนามนัยสื่อความถึงคนโสดหรือการเป็นโสด

ตัวอย่างประโยค

情人节快到了我们光棍该做什么?

เทศกาลวาเลนไทน์ใกล้จะถึงแล้วคนโสดอย่างพวกเราควรทำอะไรดี

(3) 墙头草: คำนี้เกิดจากคำว่า 墙头 แปลว่า “บนกำแพง” และคำว่า 草 ที่แปลว่า “หญ้า” เมื่อนำมารวมกัน 墙头草 แปลตรงตัวได้ว่า “หญ้าที่อยู่บนกำแพง” คำนี้ใช้เป็นนามนัยสื่อความหมายถึงคนที่ไม่มีจุดยืน ไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง ได้แต่คล้อยตามคำพูดหรือทำตามผู้อื่น เพราะคนจีนมองว่าหญ้าที่ขึ้นอยู่บนกำแพงโดยทั่ว ๆ ไปจะเป็นหญ้าที่ไม่มีหลักให้เกาะ เวลาลมพัดมาก็จะลู่ไปตามทิศทางลม คนจีนจึงมีคำพูดว่า “墙头草，风往哪边吹，就往哪边倒。” แปลว่า “หญ้าที่อยู่บนกำแพง ลมพัดไปทางไหน ก็จะมีลู่ไปทางนั้นตาม” (Maneeploy, 2560)

สรุป 墙头草 มีความหมายตรงตัวว่า “หญ้าที่อยู่บนกำแพง” เป็นนามนัยสื่อความหมายถึงคนที่ไม่มีจุดยืน ไม่มีความคิดเป็นของตัวเอง ได้แต่คอยตามคนอื่น

ตัวอย่างประโยค

我不喜欢墙头草的男人，自己一点儿主见都没有。

ฉันไม่ชอบผู้ชายที่ไม่มีจุดยืน แม้แต่ความคิดที่เป็นของตัวเองสักนิดยังไม่มีเลย

นอกจากนี้ ยังพบคำสแลงอื่น ๆ ในภาษาจีนที่ใช้ชื่อนัยในการสื่อความหมายอีก เช่นกัน อาทิคำว่า 素人 ซึ่งคำว่า 素 ตัวเดียวโดด ๆ นี้เป็นคำที่มีหลายความหมาย เช่น หมายถึงอาหารประเภทผักและผลไม้ เมื่อรวมกับคำว่า 吃 ที่แปลว่ากิน 吃素 ก็จะหมายถึง “กินอาหารมังสวิรัต” หรือหมายถึงสิ่งที่มีมาแต่เดิม หรือหากรวมกับคำว่า 颜 ที่แปลว่าใบหน้า สีหน้า (เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2558) 素颜 ก็จะสื่อความหมายถึงหน้าเดิมที่ไม่ได้ผ่านการแต่งหน้ามาก่อนหรือที่ในภาษาไทยเรียกกันว่า “หน้าสด” นั่นเอง ส่วนในทีนี้คำว่า 人 หมายถึงคน เมื่อรวมกับคำว่า 素 เป็น 素人 คำนี้ก็จะใช้สื่อความหมายถึงคนที่เรียบ ๆ เสื้อผ้าหน้าผมธรรมดา ไม่ได้แต่งอะไรมากมายนัก แต่ในความหมายสแลงคำนี้จะใช้ในวงการหนัง AV หมายถึง “นักแสดงหนัง AV ที่เป็นมือสมัครเล่น” (ณภัทร ตั้งเสริมมั่นคง, 2561)

คำว่า 黑木耳-粉木耳 เนื่องจากคนจีนมองว่าเห็ดหูหนูหรือที่ภาษาจีนเรียกว่า 木耳 มีลักษณะคล้ายอวัยวะเพศของผู้หญิง และใช้คำว่า 黑 ที่มาจากคำว่า 黑色 ซึ่งแปลว่าสีดำ และคำว่า 粉 ที่มาจากคำว่า 粉色 ซึ่งแปลว่าสีชมพู มาช่วยในการสื่อสารบอกความหมายเพิ่มเติมเพื่อลดความหยาบคาย เพราะคนจีนบางคนก็เช่นเดียวกับคนไทยบางคนเช่นกันที่มีความเชื่อว่าถ้าผู้หญิงคนไหนอวัยวะเพศมีสีค่อนข้างไปทางคล้ำแสดงว่าผ่านผู้ชายมาหลายคน จึงทำให้มีการใช้คำคุณศัพท์บอกสีมาเป็นคำขยายความหมายเพิ่มเติม เช่นเดียวกับคำว่า 葡萄 ที่มีความหมายตรงตัวแปลว่า “องุ่น” แต่ถูกนำมาใช้ในความหมายสแลงสื่อถึง “ห้วงมของผู้หญิง” โดยมีการใช้คำคุณศัพท์บอกสีเดิมเข้าไปเพื่อขยายความหมายสแลงนั้นเช่นกัน อาทิ 红葡萄 “องุ่นแดง” สื่อถึงห้วงมของผู้หญิงที่อายุน้อย เพราะผู้ชายมักมีความเชื่อว่าห้วงมของผู้หญิงที่อายุน้อยหรือผู้หญิงวัยเริ่มแรกสาวจะเป็นสีชมพูเพราะยังบริสุทธิ์ไม่เคยผ่านผู้ชายมาก่อน คำว่า 紫葡萄 หมายถึง “องุ่นม่วง” สื่อถึงห้วงมที่สีค่อนข้างคล้ำ ๆ เริ่มดำ และคำว่า 黑葡萄 สื่อถึงห้วงมสีดำ แสดงว่าผู้หญิงคนนั้นผ่านผู้ชายมาหลายคน

และนอกจากนี้ยังมีการใช้คำอื่น ๆ อีกมากมายเพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น 鲍鱼 ที่มีความหมายตรงตัวว่า “เป๋าฮื้อ” หรืออย่างคำว่า 骆驼趾 หรือ 骆驼蹄 ที่มีความหมายตรงตัวว่า “กีบเท้าอูฐ” ต่างก็ถูกนำมาใช้เป็นคำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศ

หญิง ส่วนคำว่า 肉棒 ที่มีความหมายตรงตัวว่า “เนื้อแท่ง” คำว่า 打手枪 ที่มีความหมายว่า “ยิงปืนพก” หรือคำว่า 吹箫 ที่มีความหมายว่า “เป่าขลุ่ย” คำเหล่านี้ก็ถูกนำมาใช้เป็นคำสแลงที่มีบางส่วนของคำที่ประกอบขึ้นมานั้นสื่อความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศชาย อีกทั้งยังพบข้อสังเกตอย่างหนึ่งว่าส่วนใหญ่คำจีนที่ใช้เพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับเรื่องทางเพศนั้น คนจีนจะเลือกใช้คำสแลงให้สื่อความหมายโดยใช้นามนัยค่อนข้างมาก ทั้งนี้เพื่อลดทอนความหยาบคายและความไม่สุภาพของคำพูดตรง ๆ นั่นเอง (ฉันทะรังสรรค์, 2561)

2.1.1.6 การสื่อความหมายโดยใช้นัยเฉพาะ เป็นการใช้คำสแลงในความหมายใดความหมายหนึ่งของคำ ซึ่งอาจเป็นความหมายพิเศษสื่อความหมายตามกาลเทศะและบริบท เช่น คำว่า “เกาเหลา” เดิมทีคำนี้เป็นชื่อเรียกก๊วยเตี๋ยที่ไม่ใส่เส้นสำหรับคนที่ไม่กินเส้น แต่ปัจจุบัน “ไม่กินเส้น” คำนี้เป็นคำสแลงที่สื่อความหมายถึงการไม่ถูกกัน เข้ากันไม่ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552) คำว่า “นักปั้นน้ำ” ซึ่งใช้เรียกคนที่ชอบโกหก คำว่า “ขออภัยมณีนีศรีสุวรรณ” เป็นการเติมคำสร้อยเข้ามาเท่านั้นแต่ยังคงความหมายเดิมว่าขออภัย หรือคำว่า “ดีซอร์ดหยอดสาว” ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมของผู้ชายที่ใช้เวลาในการเล่นกีฬาไปจีบผู้หญิง (matichon, 2555) หรือคำว่า “เด็กซึล” หรือ “เด็กซิว” มีที่มาจากคำว่า “ฟอสซิล (fossil)” แปลว่าซากดึกดำบรรพ์ โดยคำสแลงนี้หมายถึงผู้ที่เคยสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้ว แต่ต่อมาเปลี่ยนไปสอบเข้าใหม่ที่คณะอื่นหรือมหาวิทยาลัยอื่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) สำหรับคำสแลงจีนนั้นก็ มีหลายคำที่มีลักษณะการใช้แบบนี้เฉพาะ เช่น

(1) 大叔 : คำนี้หมายถึง “คุณอา” เป็นภาษาพูด ใช้เรียกผู้ชายที่อายุไล่เลี่ยกับพ่อของตนเอง (เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2558) แต่เนื่องจากกระแสละครจากประเทศเกาหลีใต้ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในสังคมจีน ซึ่งตัวละครนิยมเรียกผู้ชายที่มีเสน่ห์และดึงดูดใจว่า “คุณอา” ทำให้คำนี้มีความหมายเฉพาะในลักษณะดังกล่าวเพิ่มขึ้นมาจนเป็นคำสแลงจีนไปในปัจจุบัน (Juncai Li, 2556)

สรุป 大叔 เดิมเป็นคำที่ใช้เรียกผู้ชายที่อายุไล่เลี่ยกับพ่อของตนเองว่า “คุณอา” แต่ปัจจุบันเป็นคำสแลงที่ใช้เรียกผู้ชายที่มีเสน่ห์ที่ตนเองถูกใจได้ด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างประโยคที่สื่อถึงผู้ชายที่มีเสน่ห์ถูกใจตนเอง

在欧洲酒保常是酒量不俗的邻家大叔。

ในยุโรปบาร์เทนเดอร์มักเป็นหนุ่มที่มีเสน่ห์แรงและดื่มเหล้าเก่ง (Juncai Li, 2556)

ตัวอย่างประโยคที่สื่อถึงผู้ชายที่อายุไล่เลี่ยกับพ่อของตนเอง

现在的女孩子喜欢大叔，是因为他们能给女生安全感。

หญิงสาวในปัจจุบันนี้มักชอบผู้ชายที่อายุมากกว่า (รุ่นคุณอา) เพราะว่าพวกเขาให้ความรู้สึกปลอดภัยกับเธอได้

(2) 放鸽子 : ที่มาของคำนี้เนื่องมาจากคนจีนในสมัยโบราณจะติดต่อสื่อสารกันโดยการเขียนจดหมาย แล้วใช้ม้าเร็วหรือนกพิราบช่วยในการส่งสาร ซึ่งนกพิราบนี้ถือว่าเป็นสัตว์เลี้ยงที่ใช้สำหรับภารกิจนี้โดยเฉพาะ แต่มีครั้งหนึ่งที่คนปล่อยนกพิราบไม่ได้เขียนข้อความใด ๆ ไว้เลย เมื่อผู้รับสารปลายทางได้รับจดหมายก็ต่อว่าคนปล่อยนกพิราบว่าทำไมแค่ปล่อยนกพิราบ แต่ไม่เขียนข้อความใด ๆ เลย ทำให้เวลาต่อมาคำว่า 放鸽子 ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า “ปล่อยนกพิราบ” ถูกนำมาใช้เป็นคำสแลงหมายถึงการเบี้ยวนัด ไม่เป็นไปตามนัด หรือทำสิ่งใดก็ตามที่ไม่เหมือนกับที่ตกลงกันไว้ เหมือนกับการปล่อยนกพิราบอย่างเดียวแต่ไม่ส่งข้อความอะไรเลย (Maneeploy, 2560)

สรุป 放鸽子 คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “ปล่อยนกพิราบ” และมีความหมายสแลงว่า “เบี้ยว (นัด)”

ตัวอย่างประโยค

你不用相信他的话，他总是放鸽子。

คุณไม่ต้องไปเชื่อคำพูดของเขา เขาชอบเบี้ยวเป็นประจำแหละ

(3) 吃货 : ที่มาของคำนี้นั้นเริ่มต้นจากรายการโทรทัศน์ที่มีชื่อเสียงของจีน ที่มีชื่อรายการว่า 《舌尖上的中国》ซึ่งเป็นรายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเปิดตัว “นักกิน” หรือ “ผู้เชี่ยวชาญด้านการกิน” ทางรายการได้ใช้คำว่า 吃货 มาเป็นชื่อเรียกนักกินที่เข้ามาร่วมแข่งขันในรายการ เดิมทีคำนี้มาจากคำว่า 吃 ที่แปลว่ากิน รวมกับคำว่า 货 ที่แปลว่าสินค้า เมื่อรายการดังกล่าวนี้ได้นำคำว่า 吃货 มาใช้ในความหมายว่านักกิน ก็ทำให้มีการใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลายทั้งในรายการอื่น ๆ และในการติดต่อสื่อสารทางออนไลน์ จนสุดท้ายก็ใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลายทั่วประเทศจีน (Maneeploy, 2560)

สรุป 吃货 คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า “กินของหรือกินสินค้า” และมีความหมายสแลงว่า “นักกิน”

ตัวอย่างประโยค

中国的吃货什么都敢吃。

นักกินชาวจีนอะไร ๆ ก็กล้ากินหมด

(4) 山寨: คำนี้มาจากคำว่า 山 ที่แปลว่าภูเขา รวมกับคำว่า 寨 ที่แปลว่าหมู่บ้าน เมื่อรวมกันเป็น 山寨 จึงหมายถึง “หมู่บ้านที่อยู่บนภูเขา” ซึ่งเป็นความหมายตรงตัว แต่ในปัจจุบันคำนี้มีความหมายสแลงใช้เรียกของก๊อปหรือของเลียนแบบต่าง ๆ เพราะคำว่า 山寨 ในความหมายเดิมนั้นหมายถึงพื้นที่ที่ห่างไกลจากความดูแลของรัฐบาลจีน จึงทำให้คนที่คิดจะผลิตของก๊อปหรือของปลอมต่างก็ต้องการที่จะใช้สถานที่บริเวณดังกล่าวตั้งโรงงานผลิตของเหล่านี้เพื่อให้พ้นจากการตรวจสอบของรัฐบาล (Maneeploy, 2560) และนอกจากนี้คำสแลงดังกล่าวยังสื่อความหมายถึงเมืองเซินเจิ้น (深圳市)⁴ ซึ่งเป็นเมืองหลักเมืองหนึ่งในมณฑลกว่างตุงของจีนได้อีกด้วยเช่นกัน เพราะในสายตาของคนไทยและของนักท่องเที่ยวหลากหลายเชื้อชาติจากทั่วโลกต่างมองว่าเป็นเมืองที่ขึ้นชื่อเรื่องของก๊อป

สรุป 山寨 หมายถึง “หมู่บ้านที่อยู่บนภูเขา” และมีความหมายสแลงว่า “ของก๊อปหรือของปลอม”

ตัวอย่างประโยค

刚买的山寨苹果感觉和真的一样，我分不出来。

โทรศัพท์ไอโฟนของก๊อปที่เพิ่งซื้อมาเหมือนของจริงมาก ๆ ฉันแยกไม่ออกเลย

นอกจากนี้ ยังมีคำสแลงจีนอื่น ๆ ที่สื่อความหมายเฉพาะอีกเป็นจำนวนมาก นอกเหนือจากที่ยกตัวอย่างมา เช่น 炒鱿鱼 มีความหมายตรงตัวว่า “ผัดปลาหมึก” และมีความหมายสแลงว่า “ถูกไล่ออกจากงาน” 戴绿帽子 มีความหมายตรงตัวว่า “สวมหมวกสีเขียว” และมีความหมายสแลงว่า “ภรรยาไม่ซื่อ” 黑马 มีความหมายตรงตัวว่า “ม้าสีดำ” และมีความหมายสแลงว่า “ม้ามีดี” เหมือนในภาษาไทย 飞机场 มีความหมายตรงตัวว่า “สนามบิน” และมีความหมายสแลงว่า “ผู้หญิงที่มี

⁴ ให้คำอธิบายโดย ผศ.ดร.กรพนัช ตั้งเชื่อนขันธ

หน้าอกแบน” เหมือนในภาษาไทย 花花公子 มีความหมายตรงตัวว่า “เจ้าชายดอกไม้” และมีความหมายสแลงว่า “ผู้ชายเพลย์บอยหรือผู้ชายเจ้าชู้” เป็นต้น (Juncai Li, 2556)

2.1.1.7 การสื่อความหมายโดยใช้บุคคลวัต หมายถึง การสมมุติสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นภาพว่าสิ่งนั้น ๆ มีปฏิกิริยาอาการ มีการแสดงออก หรือมีความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ เหมือนกับคน แต่ทั้งนี้สิ่งที่สมมุติขึ้นมานั้นอาจเป็นสิ่งของ หรือเป็นนามธรรม หรือเป็นสิ่งมีชีวิตจำพวกสัตว์หรือพืชแทน เช่น “ฟ้าร้องให้ ทะเลไม่เคยหลับใหล” ซึ่งจะเห็นว่าฟ้าและทะเลต่างก็เป็นสิ่งไม่มีชีวิต ส่วนร้องให้และหลับก็เป็นกิริยาอาการของคน เป็นต้น (Juncai Li, 2556) ซึ่งการสื่อสารในลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจได้มากขึ้น และช่วยให้ภาษานั้นมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้นอีกด้วย ตัวอย่างคำสแลงในภาษาไทยที่ใช้การสื่อสารในลักษณะนี้ เช่น คำว่า “ชะโงกทัวร์” ซึ่งหมายถึงการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ หลายสถานที่ แต่ได้ใช้เวลาเยี่ยมชมแต่ละสถานที่เพียงน้อยนิด ส่วนใหญ่ใช้กับการซื้อทัวร์ราคาถูกที่บริษัททัวร์โฆษณาว่าได้ไปเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มากมาย แต่เป็นการไปเยี่ยมชมแบบรวดเร็วประหนึ่งว่าชะโงกเข้าไปดูแล้วก็ต้องเตรียมตัวไปอีกสถานที่หนึ่ง (matichon, 2555) คำว่า “คอ...” เช่น “คอกาแฟ” สื่อถึงคนที่มีรสนิยมชอบดื่มกาแฟเหมือนกัน “คอหนัง” สื่อถึงคนที่ชอบดูภาพยนตร์เหมือนกัน “คอบอล” สื่อถึงคนที่ชอบดูกีฬาการแข่งขันฟุตบอลเหมือนกัน หรืออาจกล่าวว่าคนแต่ละกลุ่มนี้ต่างเป็นคน “คอเดียวกัน” ซึ่งคำว่า “คอเดียวกัน” ในที่นี้สื่อถึงคนที่มีรสนิยมมีความชอบเหมือนกันนั่นเอง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

สำหรับในภาษาจีนนั้นก็พบคำสแลงในลักษณะนี้ประมาณหนึ่ง เช่น

(1) 猴急 : ที่มาของคำนี้ได้มาจากกิริยาท่าทางตามธรรมชาติของลิงที่ชอบเกาะเกาะแก้ม ซึ่งอุปมาเหมือนมีความกระวนกระวายใจ กระสับกระส่าย ดังนั้น คำจีนคำนี้จึงมาจากคำว่า 猴 ที่แปลว่าลิง รวมกับคำว่า 急 ที่แปลว่าร้อนใจนั่นเอง ใช้บรรยายกิริยาอาการหรือท่าทางของคนที่ดูร้อนใจดูลุกลี้ลุกลนเวลาจะทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งเหมือนกับลิงที่อยู่ไม่นิ่ง (汉典, 2561)

สรุป 猴急 มีความหมายสแลงสื่อถึงกิริยาท่าทางที่ดูกระวนกระวายร้อนใจ

ตัวอย่างประโยค

看你猴急的样子，是不是有什么担心的？

ดูท่าทางร้อนใจของเธอแล้ว มีเรื่องไม่สบายใจใช่ไหม

(2) 房奴 : คำจีนคำนี้มาจากคำว่า 房屋 ที่แปลว่าบ้าน รวมกับคำว่า 奴隶 ที่แปลว่าทาส ดังนั้นคำว่า 房奴 คำนี้จึงมีความหมายตรงตัวว่า “ทาสบ้าน” ซึ่งใช้สื่อถึงคนที่มีภาระหนี้สินที่ต้องผ่อนบ้าน (中华人民共和国教育部, 2019) ซึ่งสำหรับชาวจีนนั้นภาระนี้ถือว่าสร้างแรงกดดันให้พวกเขาเป็นอย่างมาก เพราะหลังจากที่รัฐบาลจีนได้ออกมาตรการให้มีการจำกัดสิทธิ์ในการซื้อถือครองที่ดิน และเข้ามาควบคุมตลาดธุรกิจอสังหาริมทรัพย์อย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) เป็นต้นมา ราคาบ้านต่อหนึ่งหลังของประเทศจีนก็มีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะตามเขตเมืองต่าง ๆ การซื้อบ้านหนึ่งหลังสำหรับชาวจีนนั้นต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมาก ทำให้หลังการซื้อบ้านพวกเขาต้องถูกหักรายได้ร้อยละ 40-50 หรือมากกว่านั้น เป็นระยะเวลายาวนานถึง 20-30 ปี เพื่อมาผ่อนจ่ายค่างวดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ด้วยเหตุนี้เองทำให้ชาวจีนหลายคนและหลายครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ตกต่ำ เพราะเงินที่พวกเขาได้มาจากการทำงานอย่างหนักจะหมดไปกับการผ่อนจ่ายค่าบ้าน พวกเขาต้องประหยัดการใช้จ่ายเงินเพื่อการจับจ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภคอื่น ๆ แทนที่พวกเขาจะนำเงินที่หามาได้มาสร้างความสุขให้กับตัวเองหรือมาใช้เลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ให้ดี แต่กลับต้องนำเงินมาเลี้ยงบ้านนั่นเอง ซึ่งภาระที่พวกเขาต้องแบกรับนี้ไม่เพียงแต่จะทำให้พวกเขามีคุณภาพชีวิตที่ตกต่ำเท่านั้น หากแต่ยังทำให้ชาวจีนหลายคนมีสุขภาพจิตที่แย่ลงด้วยเพราะต้องเผชิญกับสภาวะการเป็นทาสบ้านนี้เป็นระยะเวลายาวนาน ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้เกิดคำว่า 房奴 ขึ้นมาในประเทศจีนและถูกใช้มาจนถึงปัจจุบัน (วังฟ้า, 2555)

สรุป 房奴 มีความหมายตรงตัวว่าทาสบ้าน และเป็นคำสแลงสื่อถึงคนที่มีภาระในการผ่อนบ้านเช่นกัน

ตัวอย่างประโยค

为什么大多数人都愿意做房奴?

ทำไมคนส่วนใหญ่ถึงยอมที่จะเป็นทาสบ้าน

(3) 落汤鸡 : คำจีนคำนี้เกิดจากคำว่า 落 ที่แปลว่าตก ร่วงหล่น คำว่า 汤 ที่แปลว่าน้ำแกง และคำว่า 鸡 ที่แปลว่าไก่ เมื่อรวมกัน 落汤鸡 จึงหมายถึง “ไก่ตกลงในน้ำแกง” ใช้อุปมาสื่อความหมายถึงการเปียกชุ่มไปทั้งตัว หรือการเปียกโชกเหมือนไก่ที่ตกลงในหม้อน้ำแกงหรือเทียบได้กับ “ลูกหมาตกน้ำ” ในภาษาไทย (เจียร์ชัย เอี่ยมวรเมธ, 2558)

สรุป 落汤鸡 มีความหมายสแลงสื่อถึงการเปียกชุ่มไปทั้งตัว

ตัวอย่างประโยค

昨晚回家时，雨下得很大，我被淋成落汤鸡了。

เมื่อวานตอนที่กลับบ้านฝนตกหนักมาก ฉันเปียกโชกเป็นลูกหมาตกน้ำเลย

(4) 杀时间: คำจีนคำนี้เกิดจากคำว่า 杀 แปลว่าฆ่า รวมกับคำว่า 时间 แปลว่า เวลา เมื่อรวมกัน 杀时间 จึงมีความหมายตรงตัวว่า “ฆ่าเวลา” ใช้สื่อถึงการทำบางสิ่งบางอย่างในขณะที่เวลาก็ผ่านไปเรื่อย ๆ เช่น ขณะที่เบื่อก็กหาอะไรทำเพื่อแก้เบื่อ หรือเพื่อไม่ให้เวลาผ่านไปเฉย ๆ โดยไม่ได้ทำอะไร ซึ่งโดยทั่วไปจะหมายถึงการทำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพักผ่อนหรือความบันเทิง (เจียร์ชัย เอี่ยมวรเมธ, 2558), (腾讯游戏, 2016)

สรุป 杀时间 มีความหมายตรงตัวว่า “ฆ่าเวลา” และมีความหมายสแลงสื่อถึงการทำบางอย่างเพื่อไม่ให้เวลาผ่านไปเฉย ๆ

ตัวอย่างประโยค

这个周末你陪我去看电影杀时间吧。

สุดสัปดาห์นี้เธอไปดูหนังฆ่าเวลาเป็นเพื่อนฉันนะ

ทั้งนี้ พบว่าลักษณะการใช้คำสแลงไทยและคำสแลงจีนเพื่อสื่อความหมายโดยนัย นอกจากจะมีลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 7 ลักษณะแล้ว ยังพบลักษณะเฉพาะอีก 3 ลักษณะที่พบในคำสแลงไทยเท่านั้น ไม่พบในคำสแลงจีน คือ

2.1.1.8 การใช้คำซ้ำ ซึ่งเป็นการใช้คำเดิมซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความหมายใหม่หรือเพื่อขยายความหมายเดิม เช่น คำว่า “หมู ๆ” และ “กล้วย ๆ” ต่างสื่อถึงง่าย ๆ (matichon, 2555) คำว่า “ซ่า” สื่อว่าสนุก ๆ คำว่า “เบ ๆ” สื่อถึงง่าย ๆ เหมือนกับหมู ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) คำว่า “ซิว ๆ” สื่อถึงเล็ก ๆ จี๊ด ๆ คำว่า “โจ๊ะ ๆ” สื่อถึงจังหวะมันส์ ๆ สนุกสนาน คำว่า “เนิบ ๆ” สื่อถึงเรื่อย ๆ สบาย ๆ คำว่า “สิว ๆ” สื่อถึงเรื่องเล็ก ๆ ง่ายมาก เรื่องซี้ผิง (Party, 2560) คำว่า “จี๊ด ๆ” มาจาก “จี๊ดจ๊อย” สื่อความหมายว่าเล็กน้อย ไม่สำคัญ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552) คำว่า “บ้าน ๆ” ซึ่งสร้างจากคำว่า “บ้าน” คำเดิมที่เป็นพยางค์เดียว เมื่อซ้ำสองครั้งเป็น “บ้าน ๆ” ก็จะสื่อถึงพึ้น ๆ ธรรมดาสามัญ (Juncai Li, 2556) คำว่า “กาก ๆ” ซึ่งมาจากคำว่า “กาก” คำเดิมที่เป็นพยางค์เดียว ซึ่งคำนี้แรกเริ่มเดิมทีนั้นถูก

ใช้ในแวดวงของผู้เล่นเกมออนไลน์ที่ผู้แพ้ในเกมหรือผู้ที่เล่นเกมไม่เก่งมักจะถูกเพื่อนล้อว่ากากหรือกาก ๆ ต่อมาคำนี้ก็ได้รับความนิยมถูกใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้นเพื่อสื่อความหมายว่าไม่ดี แย่ ซึ่งมีการใช้ทั้งพยางค์เดียวและใช้เป็นคำซ้ำสองพยางค์

2.1.1.9 การสื่อความหมายโดยใช้คำพังเพย ซึ่งเป็นการใช้ถ้อยคำอุปมาที่แสดงถึงความจริง เช่น “วันนี้โปร่ง” สื่อความว่าวันนี้ไม่ได้พาแฟนมาด้วย เป็นอิสระ รู้สึกปลดปล่อย (doctorsun, 2555) “ถั่วถึงกะละมังหม้อ” สื่อความว่าไร้สาระไปวัน ๆ “กินมามากันมัย” สื่อความถึงการชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์ด้วยกัน (Admin, 2558) “7-11 ไฟดับ” สื่อความถึงสิ่งที่ไปไม่ได้ เพราะ 7-11 เป็นร้านค้าที่เปิดขายตลอด 24 ชั่วโมง “ละครหลังข่าว” สื่อความถึงทุกคนต่างรู้ (Juncai Li, 2556)

2.1.1.10 การสื่อความหมายโดยใช้คำผวน เป็นการสลับตำแหน่งของสระและตัวสะกดของพยางค์หน้าและพยางค์สุดท้าย ทำให้เกิดคำใหม่ที่ออกเสียงคล้องจองกับคำเดิม แม้เป็นคำที่ไม่มีความหมาย แต่ก็จะเข้าใจได้ว่าคำใหม่นี้ยังคงความหมายของคำเดิมไว้ เช่น “หมาแพนดี้” ก็คือหมาแพนด้า “อยากเป็นไข่ที่ซล” ก็คืออยากเป็นคนไข้ “ไต่หาหัวจาม” ก็คือตามหาหัวใจ “หว่าเว้” ก็คือว่าเหว “ดิสกว่าที่คีย์” ก็คือดีกว่าที่คิด “คั่นกู” ก็คือคู่กัน “คั่นกลาง” ก็คือข้างกัน (reviewspoo, 2560)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยนั้นพบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน ซึ่งแบ่งออกได้เป็นลักษณะต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน จำนวนทั้งสิ้น 10 ลักษณะ โดยพบลักษณะการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยที่เหมือนกันของคำสแลงไทยและคำสแลงจีนทั้งสิ้น 7 ลักษณะด้วยกัน คือ การใช้อุปมาโวหาร การใช้คำผิดสื่อความหมาย การใช้อัติพนธ์ การใช้สัญลักษณ์ การใช้นามนัย การใช้นัยเฉพาะ และการใช้บุคคลวัต และพบว่ามี 3 ลักษณะของการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยที่พบเฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้น คือ การใช้คำซ้ำ การใช้คำพังเพย และการใช้คำผวน

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบลักษณะต่าง ๆ ของการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน

ลักษณะการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัย	คำสแลงไทย	คำสแลงจีน
1. การเปลี่ยนความหมายโดยใช้อุปมาโวหาร	✓	✓
2. การใช้คำผิดสื่อความหมาย	✓	✓

ลักษณะการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัย	คำสแลงไทย	คำสแลงจีน
3. การสื่อความหมายโดยใช้อดีตพจน์	✓	✓
4. การสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์	✓	✓
5. การสื่อความหมายโดยใช้นามนัย	✓	✓
6. การสื่อความหมายโดยใช้นัยเฉพาะ	✓	✓
7. การสื่อความหมายโดยใช้บุคคลวัต	✓	✓
8. การสื่อความหมายโดยใช้คำซ้ำ	✓	✗
9. การสื่อความหมายโดยใช้คำพังเพย	✓	✗
10. การสื่อความหมายโดยใช้คำผวน	✓	✗

2.1.2 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยตรง หมายถึง การใช้ความหมายตรงตัวของคำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยไม่ต้องมีการตีความ ทั้งนี้การสื่อความหมายโดยตรงจะช่วยให้การสื่อสารกระชับมากขึ้น

2.1.2.1 การใช้คำสแลงเกิดใหม่ หมายถึง การใช้คำสแลงที่ถูกสร้างขึ้นใหม่มาสื่อความหมาย โดยคำสแลงที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นี้อาจเกิดจากการประสมคำขึ้นมาใหม่ หรือการสะกดคำขึ้นมาใหม่ก็ได้ ในภาษาไทยนั้นก็มีคำสแลงที่เกิดใหม่จากการประสมคำหลายคำ เช่นคำว่า “กิจกาม” ซึ่งเป็นการสร้างคำขึ้นมาใหม่โดยเลียนแบบคำว่า “กิจกรรม” ซึ่งเป็นคำเก่า โดยคำใหม่ “กิจกาม” ในที่นี้สื่อถึงการทำกิจกรรมที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงเรื่องเพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว หรือคำว่า “กรรมสะสมไมล์” ซึ่งเป็นการเลียนแบบสายการบินที่เปิดให้ผู้ใช้บริการมีการสะสมไมล์การเดินทาง โดยคำใหม่นี้สื่อความหมายถึงคนที่ชอบกระทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า (matichon, 2555) หรือคำว่า “เด็กแว้น” สื่อถึงวัยรุ่นชายที่ชอบขี่รถจักรยานยนต์ในเวลากลางคืนแล้วเร่งเครื่องให้มีเสียงดังแว้น ๆ โดยที่วัยรุ่นชายเหล่านี้จะมีลักษณะบางอย่างร่วมกัน เช่น การแต่งกาย การไว้ทรงผม แนวเพลงที่ฟัง หรือคำว่า “สก็อย” ซึ่งเป็นคำที่มักพบคู่กับคำว่า “เด็กแว้น” เพราะคำนี้สื่อความหมายถึงวัยรุ่นผู้หญิงที่ชอบนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของกลุ่มวัยรุ่นชายที่เรียกว่าเด็กแว้น โดยกลุ่มผู้หญิงที่ได้ชื่อว่าเป็นสก็อยจะมีลักษณะ

เฉพาะตัวคือชอบผัดหน้าขาวและทาปากแดง ใส่เสื้อตัวเล็ก ๆ รัดรูป หรือใส่เสื้อสายเดี่ยวและกางเกงขาสั้นมาก ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553)

ส่วนในภาษาจีนนั้นก็มีย่อคำหลายคำที่เกิดจากการสร้างคำในลักษณะนี้ ตัวอย่างเช่น

(1) **卖萌** : คำจีนคำนี้เป็นคำสแลงที่เกิดจากการประสมคำขึ้นมาใหม่ของคำว่า 卖 ซึ่งเป็นคำที่มีอยู่แล้วในภาษาจีน กับคำว่า 萌 ที่ยืมมาจาก 萌え หรือ moe ในภาษาญี่ปุ่น (Wikipedia, 2563) โดยคำว่า 卖 นอกจากจะแปลว่า “ขาย” เหมือนที่คุ้นเคยกันอยู่แล้ว ยังแปลว่า “พยายามทู่แท้ทำอย่างเต็มที่” ได้อีกด้วย (เอียรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2558) เมื่อประสมกับคำว่า 萌 หรือ moe ในภาษาญี่ปุ่นที่มีความหมายว่า “น่ารัก น่าเอ็นดู” จึงทำให้คำว่า 卖萌 นี้มีความหมายสื่อถึงการพยายามหรือตั้งใจที่จะทำให้น่ารักน่าเอ็นดู แต่ไม่ได้เป็นความน่ารักหรือน่าเอ็นดูแบบที่เกิดขึ้นเองหรือเป็นไปตามธรรมชาติ หรือที่คนไทยเรียกคนประเภทนี้ว่า “แอบแอบ” นั่นเอง (Maneepley, 2560)

สรุป 卖萌 มีความหมายตรงตัวว่า “พยายามทำให้น่ารัก” ซึ่งใช้เป็นคำสแลงสื่อถึงคนที่ชอบทำตัว “แอบแอบ” แบบในภาษาไทยนั่นเอง

ตัวอย่างประโยค

男人喜欢卖萌的女人吗?

ผู้ชายชอบผู้หญิงที่ทำตัวแอบแอบไหม

(2) **宅男** : คำนี้มีความหมายว่าผู้ชายที่ชอบเก็บตัว ไม่ออกไปไหน หมกมุ่นอยู่แต่บ้านเพราะติดอินเทอร์เน็ต ติดเกม ติดโทรทัศน์ หรือติดซีรีส์ได้ด้วยเช่นกัน แต่ความหมายรวม ๆ จะสื่อถึงผู้ชายที่ไม่ชอบการเข้าสังคม จึงไม่ชอบออกไปไหน (ความจันทน์ใจ, 2555) คำนี้เป็นคำสแลงที่เกิดจากการประสมคำขึ้นมาใหม่จากคำว่า 宅 ที่แปลว่า “ที่พัก” หรือ “บ้านพัก” กับคำว่า 男 ที่แปลว่า “ผู้ชาย” และนอกจากนี้ในภาษาญี่ปุ่นซึ่งมีการใช้ตัวอักษรคันจิที่เหมือนกับตัวอักษรจีนจึงทำให้อักษรตัว 宅 นี้ก็พบในภาษาญี่ปุ่นด้วยเช่นกัน โดยในภาษาญี่ปุ่นจะเรียกคำนี้ว่า お宅 หรือ Otaku แต่จะสื่อความหมายต่างไปจากในภาษาจีนเล็กน้อย เพราะในภาษาญี่ปุ่นจะสื่อถึงกลุ่มคนที่คลั่งไคล้หรือหลงใหลในสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาก ๆ โดยอาจจะเป็นสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากการ์ตูนก็ได้ (wani91, 2561)

สรุป 宅男 มีความหมายว่าผู้ชายที่อยู่บ้าน เป็นคำสแลงสื่อถึงผู้ชายที่ไม่ชอบการเข้าสังคม ชอบเก็บตัวอยู่กับบ้าน และถ้าเป็นผู้หญิงก็จะใช้คำว่า 宅女 แทน เพราะคำว่า 女 แปลว่าผู้หญิง

ตัวอย่างประโยค

你觉得宅男会喜欢什么样的女人?

เธอคิดว่าผู้ชายที่ชอบเก็บตัวอยู่แต่บ้านจะชอบผู้หญิงแบบไหน

(3) 剩女: คำนี้เป็นคำสแลงที่เกิดจากการประสมคำขึ้นมาใหม่จากคำว่า 剩 ที่แปลว่า “เหลือ” กับคำว่า 女 ที่แปลว่า “ผู้หญิง” เมื่อรวมกัน 剩女 จึงหมายถึงผู้หญิงเหลือ ซึ่งก็คือผู้หญิงที่ยังไม่มีผู้ชายมาหมายปองนั่นเอง ซึ่งในสังคมจีนคำนี้จะใช้เรียกผู้หญิงที่อายุ 27 ปีขึ้นไปแล้วยังไม่มีคู่ ไม่มีคนรัก ยังไม่ได้แต่งงาน หรือที่ภาษาไทยเรียกว่า “ซิ่นคาน” และถ้าเป็นผู้ชายก็จะใช้คำว่า 剩男 แทน เพราะคำว่า 男 แปลว่าผู้ชาย (aksornjeen, 2563), (Yali, 2559)

สรุป 剩女 มีความหมายว่าผู้หญิงที่เหลือ (เหลือจากการหมายปองของผู้ชาย) ใช้เป็นคำสแลงเหมือนที่ภาษาไทยเรียกว่า “ผู้หญิงที่ซิ่นคาน” นั่นเอง

ตัวอย่างประโยค

当今社会很多女生都宁愿当剩女。

ในสังคมปัจจุบันผู้หญิงจำนวนมากยอมที่จะซิ่นคาน (ยอมที่จะไม่แต่งงาน)

2.1.2.2 การใช้คำเก่า เป็นรูปแบบการใช้คำสแลงที่พบได้ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน ซึ่งมีความเหมือนกันตรงที่เป็นคำเก่าที่มีและถูกใช้มาอยู่ก่อนแล้ว แต่ในปัจจุบันเนื่องด้วยสภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์บางอย่างทำให้คำเก่าเหล่านี้กลับมาได้รับความนิยมและถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายอีกครั้งจนกลายเป็นคำสแลง ทั้งนี้แม้จะเป็นคำเก่าที่ถูกนำมาใช้ใหม่เพราะการได้รับความนิยม แต่ความหมายของคำก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่พบนั้นจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยในคำสแลงไทยที่พบนั้นมีการนำคำเก่ามาใช้เพื่อสื่อความหมายโดยตรงสองลักษณะ คือ

(1) การใช้คำซ้ำ โดยที่ความหมายของคำไม่ได้เปลี่ยนไป และยังใช้สื่อความหมายโดยตรงได้เหมือนเดิม เช่นคำว่า “เด็ด ๆ” ที่เดิมคำว่า “เด็ด” ก็สื่อความหมายว่าดีเยี่ยมอยู่แล้ว เมื่อมีการใช้คำซ้ำเป็น “เด็ด ๆ” ก็ยังคงความหมายเดิมของคำนั้นอยู่ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มน้ำหนักของคำให้มากขึ้นได้อีกด้วย (Juncai Li, 2556) หรือคำอื่น ๆ อาทิคำว่า “โ๊ะ ๆ” สื่อความถึงอุปนิสัยที่ซึ่หลง

จี๋ลี้ม เช่อซ่า เปิ่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) คำว่า “เฟล ะ” มาจากคำว่า fail ในภาษาอังกฤษ สื่อความหมายว่าผิดหวัง ล้มเหลว ไม่ประสบความสำเร็จ คำว่า “เฟค ะ” มาจากคำว่า fake ในภาษาอังกฤษ สื่อความหมายว่าปลอม โกหก แสร้งทำ แกล้งทำ (พจนานุกรมแปลอังกฤษ – ไทย NECTEC's Lexitron Dictionary ออนไลน์) คำว่า “ซิล ะ” มาจากคำว่า chill out ในภาษาอังกฤษ ที่สื่อความหมายว่าสบาย ะ ผ่อนคลาย ง่าย ะ แต่ลดรูปเหลือแค่คำว่า chill และมีการใช้เป็นคำซ้ำในภาษาไทย ส่วนในภาษาอังกฤษ ไม่มีการใช้ในลักษณะการซ้ำคำแบบนี้ (poc_ket33, 2556)

(2) การทับศัพท์ โดยการทับศัพท์การออกเสียงภาษาต่างประเทศของคำนั้น ซึ่งไม่ได้ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปเช่นกัน และยังสื่อความหมายโดยตรงได้เช่นเดิม เช่นคำว่า “แชร์” (share) ที่หมายถึงการแบ่งปัน หรือคำอื่น ๆ อาทิ “อินเลิฟ” (in love) “ทอล์กโชว์” (talk show) “แอ็กทีฟ” (active) “เพอร์เฟกต์” (perfect) “เซอร์ไพรส์” (surprise) (Juncai Li, 2556)

ส่วนในคำสแลงจีนนั้นพบเพียงลักษณะเดียว ไม่สามารถแบ่งเป็นลักษณะย่อยได้ เหมือนคำสแลงไทย โดยคำสแลงลักษณะนี้ของจีนคือการนำคำเก่าที่เคยมีอยู่แล้วมาใช้กันอย่างแพร่หลาย อีกครั้งอาจเพราะสาเหตุต่าง ๆ เช่น เป็นคำที่ถูกพูดถึงในภาพยนตร์ หรือในโฆษณา หรือเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้คนให้ความสนใจ โดยที่ยังคงความหมายเดิมของคำนั้นอยู่ ตัวอย่างเช่น

(1) 羡慕嫉妒恨 : คำนี้เกิดจากคำ 3 คำมารวมเข้าด้วยกัน คือคำว่า 羡慕 ที่แปลว่าอิจฉา คำว่า 嫉妒 ที่แปลว่าอิจฉาริษยาเช่นกัน และคำว่า 恨 ที่แปลว่าเกลียด ซึ่งเมื่อรวมทั้งสามคำนี้เข้าด้วยกันก็ยังคงความหมายเดิมอยู่ แต่เป็นการเพิ่มความหนักแน่นในความหมายให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งนอกจากจะใช้สื่อความไม่พอใจตามความรู้สึกที่อยู่ในความหมายของคำแล้ว ยังใช้ในการพูดเชิงประชดประชันเสียดสีกับเพื่อน ๆ ก็ได้เช่นกัน โดยคำนี้เป็นคำเก่าและกลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งเพราะในภาพยนตร์เรื่อง 《三枪拍案惊奇》 มีการพูดถึงคำนี้บ่อย ๆ จึงทำให้คำนี้กลับมาได้รับความนิยมและถูกใช้กันอย่างแพร่หลายอีกครั้ง โดยที่ความหมายของคำยังคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง (Ying, 2555)

(2) 无厘头 : เดิมทีคำนี้เป็นภาษาถิ่นกวางตุ้งออกเสียงว่า “mou lei tau” สื่อความหมายว่าไร้เหตุผล ซึ่งใช้ได้ทั้งกับการกระทำที่ไร้เหตุผลหรือการพูดจาที่ไร้เหตุผล โดยคำนี้เป็นคำเก่าที่มีอยู่แล้ว แต่ต่อมาได้รับความนิยมในสังคมเพราะในภาพยนตร์เรื่องหนึ่งที่ตัวละครมีการใช้คำนี้ จึงทำให้ในเวลาต่อมาคำนี้ก็ถูกนำกลับมาใช้กันอย่างแพร่หลายอีกครั้ง (Juncai Li, 2556)

(3) **你太有才了** : คำนี้มีความหมายสื่อถึงการชื่นชมว่าอีกฝ่ายเก่งมาก มีความสามารถมาก ซึ่งคำนี้เกิดขึ้นจากงานเลี้ยงต้อนรับเทศกาลตรุษจีนในปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ซึ่งเป็นงานที่ยิ่งใหญ่และทางสถานีโทรทัศน์ CCTV ของจีนจะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี และในทุก ๆ ปีจะมีผู้ชมรอติดตามการถ่ายทอดสดเพื่อรับชมการแสดงชุดต่าง ๆ ที่จัดขึ้นอย่างเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นชาวจีนที่อยู่ในประเทศจีนหรืออยู่ต่างประเทศก็ตาม โดยในการแสดงชุดหนึ่งที่มีชื่อว่า 《策划》 นักแสดงได้พูดคำนี้ ตั้งแต่นั้นมาคำนี้ก็ได้รับความนิยมและถูกใช้กันอย่างแพร่หลาย (林伦伦著, 2012)

(4) **伤不起** : คำนี้มีความหมายว่า “ทนพิษบาดแผลไม่ไหว” เป็นคำที่มาจากเนื้อเพลงที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปี พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) ที่มีชื่อเพลงตามคำนี้เลยว่า 《伤不起》 เมื่อเพลงนี้ได้รับความนิยมจึงเกิดกระแสนำคำนี้มาใช้สื่อถึงเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิต เช่น เรื่องเศรษฐกิจการเงิน การแต่งงาน และเรื่องต่าง ๆ ว่าอยู่ในสถานะที่เกินจะอดทนไหวและไม่อาจสามารถทนต่อไปได้อีกแล้ว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ในสังคมจีน (matichon, 2554)

(5) **反正我信了** : คำนี้มีความหมายว่า “ยังงั้นก็เชื่ออยู่ดี” เป็นคำพูดที่โฆษกการทางรถไฟของจีนได้พูดไว้เมื่อต้องให้สัมภาษณ์นักข่าว หลังเกิดเหตุการณ์รถไฟความเร็วสูง ชนกันในปี พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) จนมีผู้เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บมากมาย และหลังจากนั้นวลีนี้ ก็มีคนในสังคมนำมาใช้พูดมากมายจนเป็นวลีฮิตในสังคม (matichon, 2554)

(6) **打酱油** : ตามรูปคำมีความหมายว่า “ซื้อซีอิ๊ว” ซึ่งเป็นคำเก่าที่มีอยู่ก่อนแล้ว แต่ในเวลาต่อมาคำนี้ได้รับความนิยมถูกใช้ในภาษาพูดมากขึ้น เนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) ที่ผู้สื่อข่าวจากสถานีโทรทัศน์ช่องหนึ่งได้ลงพื้นที่ไปยังเมืองกว่างโจว เพื่อทำข่าวเกี่ยวกับเรื่องภาพโป๊อนาจารของดาราชายะคนหนึ่งที่ถูกหลุดออกมา และกำลังเป็นข่าวดังในสังคมทั่วประเทศจีนอยู่ในขณะนั้น โดยผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์หนุ่มจีนคนหนึ่งเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว และด้วยความตกใจและไม่ทันได้ตั้งตัวจึงทำให้หนุ่มจีนคนนั้นตอบไปว่า “关我鸟事，我出来买酱油的。” ความหมายประมาณว่าเรื่องดังกล่าวไม่เกี่ยวกับเขา เขาแค่ออกมาซื้อซีอิ๊ว เฉย ๆ และหลังจากนั้นมาเรื่องนี้ก็กลายเป็นประเด็นในโลกโซเชียลที่ผู้คนชาวจีนพูดถึงกันมาก มีการใช้คำว่า 男酱油 ซึ่งแปลว่า “หนุ่มซีอิ๊ว” เพื่อสื่อถึงชายคนดังกล่าว และมีการใช้คำว่า 打酱油 เพื่อสื่อความว่าไม่ใส่ใจหรือสนใจต่อ

เรื่องราวใด ๆ หรือเหตุการณ์ใด ๆ ประมาณว่าตนเองแค่ผ่านมาเฉย ๆ จะไม่ขอเข้าไปยุ่งด้วย (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556), (Online Chinese Dictionary, 2019)

นอกจากนี้ยังมีคำเก่าอื่น ๆ อีกที่มีมาก่อนอยู่แล้ว แต่ได้ถูกนำมาใช้จนเป็นกระแสนิยมอีกครั้ง เช่นคำว่า 你懂得 ยังคงความหมายเดิมว่า “คุณรู้ คุณเข้าใจ” แต่ชาวจีนใช้คำนี้เพื่อสื่อสารเน้นย้ำว่าเป็นการรู้โดยไม่ต้องบอก รู้อยู่แก่ใจได้เอง หรือรับรู้ได้ด้วยใจ จึงทำให้หนุ่มสาวชาวจีนนิยมใช้คำนี้เพราะด้วยความหมายที่ตีระหว่างคู่รัก อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) คำนี้ยังเป็นชื่อเพลงและชื่อละครโทรทัศน์ที่โด่งดังในประเทศจีนอีกด้วยจึงยิ่งทำให้คำนี้ถูกใช้กันอย่างแพร่หลายยาวนานถึงปัจจุบัน (中国新闻网, 2014) หรือคำว่า 把妹 ซึ่งเป็นคำที่วัยรุ่นจีนนิยมใช้กัน มาจากคำว่า PUA หรือ Pickup Artist ซึ่งสื่อความหมายถึงการจีบสาว หรือที่ภาษาไทยเรียกว่า “หลืหญิง” ซึ่งเป็นการที่ผู้ชายเข้าไปจีบผู้หญิงโดยเริ่มจากการเข้ามาพูดคุยตีสันท แต่จริง ๆ แล้วคืออยากถามชื่อ ขอเบอร์โทรศัพท์ เพื่อที่จะได้ค่อย ๆ แทะคุยกันต่อไปโดยมีจุดมุ่งหมายอยากให้ผู้หญิงคนนั้นเป็นแฟน (อ.อี, 2556), (TA 说, 2017)

ผู้วิจัยพบว่าทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนมีการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยตรงน้อยกว่าการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัย อีกทั้งการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยตรงนั้นมีการใช้คำสแลงที่เพิ่งเกิดใหม่และการใช้คำเก่าที่มีมาก่อนแล้ว แต่สิ่งที่แตกต่างกันก็คือในภาษาไทยการใช้คำสแลงที่เป็นคำเก่ามาสื่อความหมายโดยตรงนั้นจะหลากหลายกว่าในภาษาจีน เพราะมีทั้งการใช้คำซ้ำและการใช้คำทับศัพท์เลียนเสียง ส่วนในภาษาจีนไม่พบคำสแลงที่มาจากการใช้ในลักษณะนี้

2.2 การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสารและเชิงการสื่ออารมณ์

2.2.1 การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสาร การใช้ในลักษณะนี้เป็นเรื่องทั่วไปที่พบได้ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน เพราะการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญของการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ไม่ว่าจะชาติใดในโลก ดังนั้น จึงพบว่าทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนต่างก็มีการใช้คำสแลงเชิงการสื่อสาร เพื่อให้ข้อมูลที่ต้องการจะถ่ายทอดออกไปนั้นเกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร โดยไม่มีภาวะทางอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง อาทิคำว่า “สาวก” ซึ่งเดิมหมายถึงศิษย์ของศาสดา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) แต่ในความหมายสแลงจะสื่อถึงแฟนคลับหรือแฟนพันธุ์แท้ (poc_ket33, 2556) หรือคำว่า “ได้เรื่อง” สื่อถึงมีงานหรือมีเรื่องเดือดร้อนเข้ามา (koi_la_zy, 2556) หรือคำว่า “ฟินธง” ที่บ่งบอกถึงการตัดสินใจอย่างเด็ดขาดเพื่อให้ได้คำตอบที่แน่นอน (ทิดกร, 2550) หรือคำว่า “ตัวพ่อ ตัวแม่” สื่อถึงคนที่มีความสามารถ

หรือเป็นที่สุดหรือเก่งที่สุดในด้านใดด้านหนึ่ง หรือคำว่า “เก๋ท” สื่อถึงความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือคำว่า “ตริ้ม ฮั่ม ลั่ม” สื่อถึงความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (แสงแดด, 2552)

ส่วนในภาษาจีนนั้นก็เช่นกัน เช่นชาวเน็ตจีนจะใช้คำว่า “Ta” เพื่อสื่อความหมายว่า “เขา” ซึ่งเป็นคำสรรพนามเรียกบุรุษที่สามในการสื่อสาร เพื่อช่วยลดปัญหาความยุ่งยากในการพิมพ์และทำให้การสื่อสารสะดวกและง่ายขึ้น เนื่องจากคำว่า “เขา” ในภาษาจีนนั้นจะมีการแบ่งแยกเพศเมื่อต้องการสื่อสารในรูปแบบการพิมพ์หรือการเขียน กล่าวคือ หากต้องการสื่อความหมายว่า “เขาผู้ชาย” และ “เขาผู้หญิง” จะใช้ตัวอักษรจีนที่แตกต่างกัน คือ 他 สื่อความหมายถึงเขาผู้ชาย และ 她 สื่อความหมายถึงเขาผู้หญิง แต่ทั้งสองคำนี้ต่างมีเสียงอ่านพินอินในภาษาจีนเหมือนกัน จึงทำให้ในเวลาต่อมาชาวเน็ตจีนเลือกใช้การเขียนภาษาอังกฤษตามเสียงอ่านพินอินในภาษาจีน โดยไม่มีการใส่เสียงวรรณยุกต์ว่า “Ta” เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อการสื่อสารมากขึ้น และวิธีนี้ก็ได้รับความนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในสังคมการติดต่อสื่อสารของจีน (Juncai Li, 2556)

นอกจากนี้ยังมีคำสแลงอื่น ๆ ที่ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้แล้ว เช่น 走光 มีความหมายตรงตัวว่า “ไปกันหมดแล้ว” และมีความหมายสแลงว่า “ที่ลับถูกเปิดเผย เช่น นุ่งไม่เรียบร้อยแล้วเห็นกางเกงใน” (ณภัทร ตั้งเสริมมั่นคง, 2561) หรือคำว่า 鸡店 ซึ่งสื่อความหมายถึงชองหรือสถานที่ที่มีผู้หญิงขายบริการทางเพศให้ผู้ชาย หรือคำว่า 鸭店 ซึ่งสื่อความหมายถึงสถานที่ที่มีผู้ชายขายบริการทางเพศให้ผู้หญิง (สุ่ยหลิน, 2559) หรือคำว่า 炒鱿鱼 มีความหมายตรงตัวว่า “ผัดปลาหมึก” และมีความหมายสแลงว่า “ถูกไล่ออกจากงาน” (Maneeploy, 2560) หรือคำว่า MM ที่ย่อมาจากเสียงอ่านพินอินของคำว่า 妹妹 สื่อความหมายว่า “น้องสาว” หรือคำว่า 楼主 มีความหมายตรงตัวว่า “เจ้าของตึก” และมีความหมายสแลงว่า “เจ้าของกระทู้” (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556) หรือคำว่า 放鸽子 มีความหมายตรงตัวว่า “ปล่อยนกพิราบ” และมีความหมายสแลงว่า “เบี้ยวนัด” (Maneeploy, 2560) หรือคำว่า 月光族 ซึ่งสื่อความหมายถึงคนที่ใช้เงินสุรุ่ยสุร่าย ใช้เงินเดือนชนเดือน ไม่มีเหลือเก็บ (สุ่ยหลิน, 2559) หรือคำว่า 杀时间 มีความหมายตรงตัวว่า “ฆ่าเวลา” ซึ่งสื่อความหมายถึงการหากิจกรรมหรือบางสิ่งบางอย่างทำขณะที่เวลาก็กว้านไปเรื่อย ๆ (เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2558) ซึ่งคำต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นคำสแลงที่ใช้เชิงการสื่อสาร ไม่มีภาวะทางอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

2.2.2 การใช้คำสแลงเชิงการสื่ออารมณ์ ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนสามารถจำแนกคำสแลงที่มีการใช้ในลักษณะนี้ได้เป็นสองประเภท คือ การสื่ออารมณ์เชิงบวกและการสื่ออารมณ์เชิงลบ

2.2.2.1 การสื่ออารมณ์เชิงบวก เป็นการใช้คำสแลงเพื่อสื่ออารมณ์ในลักษณะที่เป็นการสร้างความสุข สร้างพลังบวกให้แก่ผู้รับสาร เช่น การให้กำลังใจ การชื่นชม การซาบซึ้ง การสมหวัง หรือการแสดงออกซึ่งความดีใจ มีความสุข ขำขัน ตลก หรือสนุกสนาน ตัวอย่างเช่นคำว่า “ฟิน” ซึ่งมาจากคำว่า “ฟิแนเล่” (finale) ในภาษาฝรั่งเศส ใช้สื่อความหมายว่าสุด ๆ สุดยอด เช่น เวลาได้เจอใครสักคนที่ตนเองชอบ ก็จะมีฟีลฟิน (koi_la_zy, 2556) หรือคำว่า “แหล่เลย” สื่อความหมายว่าเด็ด เยี่ยม หรือแจ่มมาก ๆ เช่น ผู้หญิงคนนี้แหล่เลย หรือคำว่า “ก๊ีบเก้” สื่อความหมายถึงน่ารัก น่าสนใจ แปลก เท่ ทันสมัย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553) คำว่า “อ้วนั่วดู” สื่อความหมายถึงน่าสนุกน่าดู คึกคักน่าดู หรือคำว่า “น่ารักค” สื่อความหมายถึงน่ารัก (Party, 2560) หรือคำว่า “สุดฟิน” หรือ “สุดชอย” สื่อความหมายถึงการปฏิบัติลงมือทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเต็มที่ ทำให้สุดแรงใจ หรือคำว่า “ขั้นเทพ” หรือ “เมพจิง ๆ” ใช้เป็นคำชื่นชมคนที่ทำอะไรได้เก่งมาก ๆ เก่งเหมือนเทพ โดยคำว่า “เมพจิง ๆ” มาจากการพิมพ์ตัวสะกดผิดของชาวโซเชียล โดยคำจริงคือคำว่า “เทพจิง ๆ” เพราะในแป้นพิมพ์ตัวอักษร “ท” กับ “ม” จะอยู่ใกล้กัน จึงพิมพ์คำว่า “เทพ” เป็น “เมพ” และตัวอักษร “จ” ก็อยู่ใกล้กับ “ข” ทำให้พิมพ์คำว่า “จิง” (ซึ่งเป็นการสะกดของภาษาสแลง) เป็นคำว่า “จิง” (แสงแดด, 2552) หรือคำว่า “เจ๋งเป้ง” สื่อความหมายว่าเยี่ยมยอด ดีมาก หรือคำว่า “ฮ็อต” (hot) สื่อความหมายว่าสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้นเป็นที่น่าสนใจ หรือได้รับความนิยมมาก (จิราภรณ์ หอมกลิ่น, 2552)

ซึ่งในภาษาจีนก็มีคำสแลงหลายคำเช่นกันที่สื่ออารมณ์เชิงบวก เช่น คำว่า 爆红 ซึ่งสื่อถึงบุคคลหรือเรื่องราวที่โด่งดังถูกพูดถึงหรือกลายเป็นข่าวดังในโลกโซเชียล (ส่วยหลิน, 2558) หรือคำว่า 天然呆 สื่อถึงผู้หญิงที่สวย น่ารัก ไร้เดียงสา ถ้าในแวดวงการ์ตูนญี่ปุ่นอนิเมะจะสื่อถึงผู้หญิงที่เอ๋อ โง่ ๆ โดยธรรมชาติ หรือคำว่า 萝莉 คำนี้คือต้องการเลียนเสียงคำว่า “โลลิคอน” (lolicon) สื่อถึงตัวการ์ตูนเด็กผู้หญิงที่ดูเฝ้าฝัน เช็กซีเกินวัย (toor36, 2554) หรือคำว่า 达人 สื่อความหมายถึงคนที่มีความสามารถเก่งกาจ หรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาก ๆ (kaoladjeen, 2562) หรือคำว่า 金龟婿 สื่อความหมายถึงสามีที่มีฐานะร่ำรวย ซึ่งในที่นี้เปรียบเสมือนเต่าทอง เพราะในสมัยก่อนเต่าเป็น

สัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์แทนตำแหน่งขุนนางชั้นสูงของจีน (ความจีนในใจ, 2555) หรือคำว่า 牛 B หรือเรียกย่อ ๆ ว่า NB ใช้สื่อความหมายว่าเก่งมาก แน่มาก (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556) หรือคำว่า 小鲜肉 สื่อความหมายถึงผู้ชายที่อายุน้อย ๆ และหน้าตาดี (Onnie, 2562)

นอกจากนี้ยังมีคำสแลงอื่น ๆ อีกที่สื่ออารมณ์เชิงบวกดังที่ได้อธิบายความหมายไว้ข้างต้นแล้ว เช่น คำว่า 酷毙了 ซึ่งใช้ชื่นชมหรือชมเชยอีกฝ่ายว่าเก่งมาก เท่มาก หรือคำว่า 给力 ใช้ให้กำลังใจหรือชื่นชมอีกฝ่ายเช่นกันว่ายอดเยี่ยมมาก สุดยอด เจ๋งมาก หรือคำว่า 你太有才了 ใช้สื่อถึงการชื่นชมว่าอีกฝ่ายเก่งมาก มีความสามารถมาก หรือคำว่า 帅爆 หรือ 帅炸 ซึ่งใช้ชมผู้ชายว่าหล่อมาก ๆ หรือคำว่า 美爆 หรือ 美炸 ซึ่งใช้ชมผู้หญิงว่าสวยมาก ๆ

2.2.2.2 การสื่ออารมณ์เชิงลบ เป็นการใช้คำสแลงเพื่อสื่ออารมณ์ไปในทางที่ไม่ดี โดยคำสแลงเหล่านี้มักสื่ออารมณ์ในลักษณะที่แสดงออกถึงความเสียใจ ความผิดหวัง ความเครียด ความน้อยใจ ความไม่พึงพอใจ ความโกรธ หรือเป็นคำสแลงที่สื่อถึงการเสียดสี ประชดประชันผู้อื่น ตัวอย่างเช่น คำว่า “นอยด์” มาจากคำว่า “พารานอยด์” (paranoid) ในภาษาอังกฤษ สื่อถึงความรู้สึกกังวลหรือกลัวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (แสงแดด, 2552) หรือคำว่า “แหมม” เป็นคำที่มาจากการอุปมาเปรียบเทียบกับรูปร่างคนที่อ้วนและเตี้ยกับแหมม ซึ่งเป็นของกินที่มีลักษณะอ้วนเป็นปล้อง ๆ หรือคำว่า “เกิร์ป” สื่อความหมายว่าโง่มาก ๆ หรือคำว่า “จี้เม้ง” สื่อความหมายถึงคนที่มีลักษณะนิสัยขี้ไวยวาย หรือคำว่า “อ๊อฟเฟรด หรือ อะเฟรด” (afraid) สื่อความหมายว่ารู้สึกแย่มากหรือรับไม่ได้ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือคำว่า “วินแตก” สื่อความหมายถึงการไวยวายหรืออาละวาดเพราะความไม่พอใจต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (Party, 2560) หรือคำว่า “ป๊อด” สื่อความหมายถึงความกลัว ความไม่กล้าที่จะทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มาจากคำว่า “ป๊อดแตก” (แสงแดด, 2552) หรือคำว่า “สมะถุย” สื่อความหมายถึงแย่ ซึ่งถ้า “แย่มาก ๆ” จะเรียกว่า “สมะถุย สัส ๆ” หรือคำว่า “ออฟไลน์” (offline) สื่อความหมายว่ารับไม่ได้ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (koi_la_zy, 2556)

ซึ่งในภาษาจีนก็มีคำสแลงหลายคำเช่นกันที่สื่ออารมณ์เชิงลบ ซึ่งที่พบมากส่วนใหญ่จะเป็นคำด่าหรือคำที่ใช้ดูถูก เสียดสีผู้อื่น เช่น คำว่า 青蛙 ซึ่งนอกจากจะหมายถึงกบแล้ว ยังเป็นคำสแลงที่ผู้หญิงใช้เรียกผู้ชายที่หน้าตาไม่ค่อยดีจนถึงขั้นห่วย อับลักษณ์ (อร ศิษย์เจ้าแม่กวนอิม, 2557), (新浪博客, 2015) คำว่า 恐龙 ซึ่งนอกจากจะหมายถึงไดโนเสาร์แล้ว ยังเป็นคำสแลงใช้เรียกผู้หญิงที่มีหน้าตาไม่ค่อยสวย ขี้เหร่ (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556) คำว่า 戴绿帽子 มีความหมายตรงตัวว่า “สวม

หมวกสีเขียว” ซึ่งเป็นคำสแลงสื่อถึงการที่สามีถูกรวยสาวมหา เพราะกรวยมีหู (Chinese2U, 2559) คำว่า 狗带 ซึ่งเป็นการเลียนเสียงภาษาอังกฤษของคำว่า “go die” หรือ “ไปตายซะ” นั่นเอง (ส่วยหลิน, 2561) คำว่า 狗血 มีความหมายตรงตัวว่า “เลือดสุนัข” แต่มีอีกความหมายหนึ่งเป็นคำสแลงสื่อว่าเวอร์เกินจริง ไม่น่าเชื่อ หรือน้ำเน่า ซึ่งคำนี้มีที่มาที่ต่างกัน ที่มาแรกคือจากภาพยนตร์ฮ่องกงที่เวลาปราบผีจะต้องใช้เลือดสุนัข กับที่มาที่สองคือการทับศัพท์เลียนเสียงคำว่า “shit” แต่ต่อมาเพี้ยนมาเป็นคำว่า “狗血” แทน (ภาษาจีนธรรมดา, 2561), (小鸡词典, 2019) คำว่า 花花公子 สื่อถึงผู้ชายเจ้าชู้ หลายใจ (ภาษาจีนวันละฮา 汉语哈哈, 2559) คำว่า 心塞 ความหมายตรงตัวจากตัวอักษรจีนคือใจตัน ซึ่งก็คือความรู้สึกอัดอัดใจ และมีการใช้คำสแลงนี้สื่อถึงความรู้สึกที่ไม่ดี รู้สึกแย่ แต่พูดอะไรไม่ออก (Maneeploy, 2560) หรือคำว่า 连百花 ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่าดอกบัวสีขาว แต่ในความหมายสแลงนำมาใช้ล้อเลียนผู้หญิงที่ภายนอกดูใสซื่อบริสุทธิ์จุดดอกบัวสีขาว แต่ภายในกลับมีจิตใจที่หมกมุ่นคิดแต่เรื่องกาม ซึ่งคำสแลงนี้ถ้าเทียบกับคำในภาษาไทยจะประมาณว่า “แรดเจียบ” (ธนศ เวิร์กาดา, 2560) หรือคำว่า 黑木耳 และ 紫葡萄 ทั้งสองคำนี้ใช้คำว่าหรือเสียดสีผู้หญิงที่ผ่านการมีเพศสัมพันธ์มามากมาย โดยใช้คำว่า 黑木耳 ที่มีความหมายตรงตัวว่าเห็ดหูหนูสีดำ และมีความหมายสแลงสื่อถึงอวัยวะเพศของผู้หญิงที่มีสีดำคล้ำ และใช้คำว่า 紫葡萄 ที่มีความหมายตรงตัวว่าองุ่นสีม่วงดำ ซึ่งมีความหมายสแลงสื่อถึงผู้หญิงที่ห้วนมมีสีดำคล้ำ ทั้งนี้เพราะมีความเชื่อว่าผู้หญิงที่ผ่านผู้ชายมาแล้วหลายคน อวัยวะต่าง ๆ นี้จะมีสีดำคล้ำ ทำให้มีการใช้คำนี้ในการล้อเลียนเสียดสีผู้หญิงที่ประพาดตัวดังกล่าวนี้ ซึ่งถ้าเทียบกับคำในภาษาไทยก็ประมาณว่า “ร้าน” “แพศยา” (ธนศ เวิร์กาดา, 2560)

ทั้งนี้ จะสังเกตเห็นได้ว่า คำสแลงที่สื่ออารมณ์เชิงลบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศนั้น ไม่ว่าจะเป็นคำคำ คำล้อเลียนเสียดสี หรือคำเปรียบเปรยต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นคำที่ใช้พูดถึงเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากสังคมจีนในสมัยก่อนนั้นผู้หญิงจะอยู่ในสถานะที่ต่ำต้อยมากกว่าผู้ชายนั่นเอง และยังสังเกตเห็นได้อีกว่าในภาษาจีนเมื่อจะพูดถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตมงามของผู้หญิง จะใช้การเปรียบเทียบกับพืช ผลไม้ต่าง ๆ เช่น เห็ดหูหนู องุ่น เพื่อช่วยลดความหยาบคายของการสื่อสาร ซึ่งต่างจากในภาษาไทยที่จะเปรียบเทียบกับสัตว์ เช่น แรด

นอกจากนี้ยังมีคำสแลงอื่น ๆ อีกที่สื่อความหมายเชิงลบดังที่ได้กล่าวอธิบายมาแล้วข้างต้น เช่นคำว่า 压力大 หรือ 鸭梨山大 สื่อถึงการแบกรับภาระที่กดดันมาก ๆ คำว่า 光棍 สื่อถึงความรู้สึกโดดเดี่ยว คนเดียวที่เปรียบเสมือนท่อนไม้เดี่ยว ๆ คำว่า 飞机场 สื่อถึงผู้หญิงที่หน้าอกแบนราบหรือไม่มีหน้าอก คำว่า 花瓶 สื่อถึงผู้หญิงที่สวยภายนอกดูดี แต่จริง ๆ กลับไร้ความสามารถ คำว่า 杯具 สื่อถึงเรื่องน่าเศร้า น่าหดหู่ใจ โดยที่ตัวอักษรจีนจริง ๆ ที่ถูกต้องคือ 悲剧 เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปจะเห็นว่าทั้งภาษาไทยและภาษาจีนนั้นต่างก็มีการนำคำสแลงไปใช้ในเชิงการสื่อสารและการสื่ออารมณ์เหมือนกัน ซึ่งในเชิงการสื่อสารนั้นก็เพื่อให้ทั้งฝ่ายผู้ส่งสารและฝ่ายผู้รับสารเกิดความเข้าใจในข้อมูลที่จะถ่ายทอดหรือสื่อสารนั้นตรงกัน ส่วนในเชิงการสื่ออารมณ์ก็มีทั้งการสื่ออารมณ์เชิงบวกและการสื่ออารมณ์เชิงลบเหมือนกันอีกด้วย โดยมีการใช้คำสแลงเพื่อสื่ออารมณ์ทั้งในด้านดีและด้านไม่ดีแตกต่างกันไป เช่น ถ้าเป็นด้านความสุข ความสมหวัง ดีใจ ให้กำลังใจ ก็จะเป็นการสื่ออารมณ์เชิงบวก และในทางตรงกันข้ามหากเป็นด้านที่เกี่ยวกับความทุกข์ ความเศร้า ความท้อใจ หดหู่ใจ โกรธ ก็จะเป็นการสื่ออารมณ์เชิงลบ

ทั้งนี้ จะเห็นว่าลักษณะการใช้คำสแลงทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนนั้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายทั้งโดยนัยและโดยตรง หรือจะเป็นการใช้คำสแลงเพื่อเชิงการสื่อสาร หรือจะเป็นการใช้คำสแลงเพื่อเชิงการสื่ออารมณ์ ซึ่งมีทั้งอารมณ์เชิงบวกและอารมณ์เชิงลบนั้น ผู้วิจัยพบว่าทั้งคำสแลงไทยและคำสแลงจีนต่างมีลักษณะการใช้คำสแลงร่วมกันหรือเหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ นั่นคือสามารถใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายได้ทั้งความหมายโดยนัยและความหมายโดยตรง สามารถใช้คำสแลงเพื่อเชิงการสื่อสารได้ และสามารถใช้คำสแลงเพื่อเชิงการสื่ออารมณ์ได้ และมีลักษณะการใช้บางลักษณะที่ทำให้คำสแลงไทยและคำสแลงจีนมีความแตกต่างกัน ซึ่งลักษณะเหล่านั้นเป็นลักษณะจำเพาะที่เกิดขึ้นได้เฉพาะภาษานั้น ๆ เช่น การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยในลักษณะของการใช้คำซ้ำ ใช้คำพ้องเพย และใช้คำพวน ซึ่งพบได้เฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้น หรือการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยตรงในลักษณะของการใช้คำเก่า ผู้วิจัยพบว่า คำสแลงไทยมีลักษณะการใช้ที่กว้างขวางมากกว่าคำสแลงจีน คือมีการใช้ทั้งลักษณะเป็นคำซ้ำและใช้โดยการทับศัพท์ด้วย ซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ปรากฏในคำสแลงจีนด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำตารางเปรียบเทียบเพื่อสรุปลักษณะการใช้คำสแลงในลักษณะต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายขึ้นดังนี้

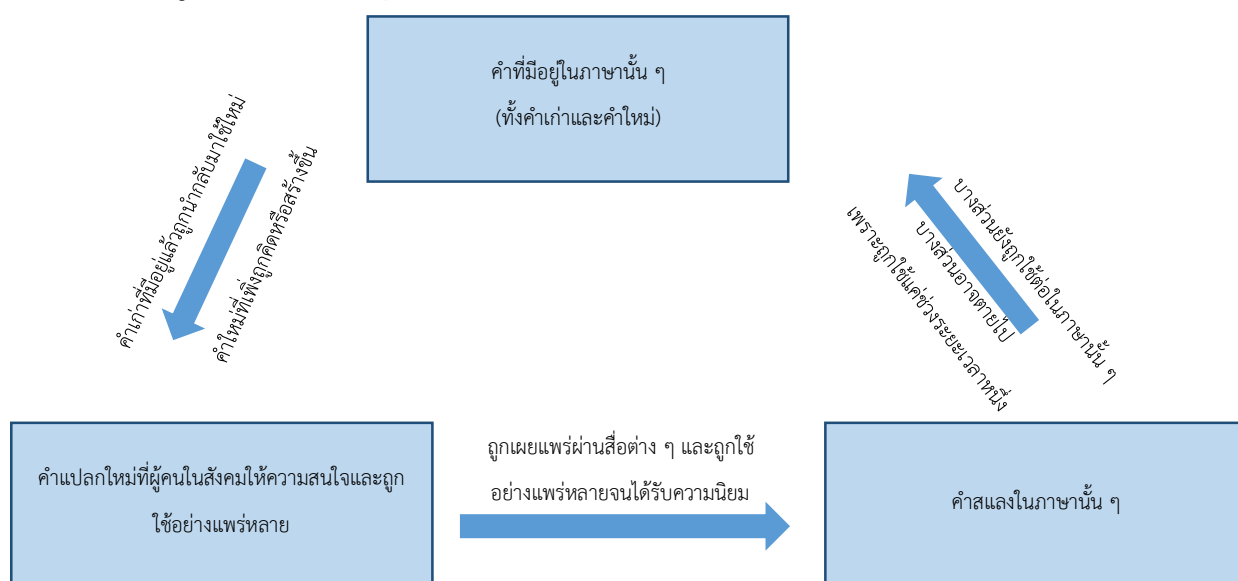
ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบลักษณะการใช้คำสแลงทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน

ลักษณะการใช้คำสแลง		คำ สแลง ไทย	คำ สแลง จีน
1. การใช้คำสแลงเพื่อการสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรง			
1.1 การสื่อความหมายโดยนัย	1.1.1 การสื่อความหมายโดยใช้อุปมาโวหาร	✓	✓
	1.1.2 การใช้คำผิดสื่อความหมาย	✓	✓
	1.1.3 การสื่อความหมายโดยใช้อดีตพจน์	✓	✓
	1.1.4 การสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์	✓	✓
	1.1.5 การสื่อความหมายโดยใช้นามนัย	✓	✓
	1.1.6 การสื่อความหมายโดยใช้นัยเฉพาะ	✓	✓
	1.1.7 การสื่อความหมายโดยใช้บุคลวัต	✓	✓
	1.1.8 การสื่อความหมายโดยใช้คำซ้ำ	✓	✗
	1.1.9 การสื่อความหมายโดยใช้คำพังเพย	✓	✗
	1.1.10 การสื่อความหมายโดยใช้คำฉวน	✓	✗
1.2 การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยตรง	1.2.1 การใช้คำสแลงเกิดใหม่	✓	✓
	1.2.2 การใช้คำเก่า	✓	✓
	(1) การใช้คำซ้ำ	✓	✗
	(2) การทับศัพท์	✓	✗
2. การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสารและเชิงการสื่ออารมณ์			
2.1 การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสาร		✓	✓
2.2 การใช้คำสแลงเชิงการสื่ออารมณ์	2.2.1 การสื่ออารมณ์เชิงบวก	✓	✓
	2.2.2 การสื่ออารมณ์เชิงลบ	✓	✓

3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง

จากการวิเคราะห์วิธีการสร้างคำสแลงและลักษณะการใช้คำสแลงทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงที่ปรากฏมีทั้ง (1) คำสแลงที่เกิดจากคำเก่าที่เคยมีอยู่และเคยใช้กันมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ถูกนำกลับมาใช้ใหม่จนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายอีกครั้ง อันเนื่องมาจากเหตุปัจจัยที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ ของสังคม และ (2) คำสแลงที่เกิดจากคำที่เกิดใหม่หรือถูกสร้างขึ้นใหม่ โดยคำเหล่านี้ได้รับความนิยมจากผู้คนในสังคมเป็นจำนวนมากจึงถูกใช้กันอย่างแพร่หลาย อีกทั้งผู้วิจัยยังเห็นว่าคำสแลงที่พบไม่ว่าจะในภาษาไทยหรือภาษาจีนต่างก็มีทั้งคำสแลงที่ใช้ในคนเฉพาะกลุ่มและคำสแลงที่นิยมใช้กันทั่วไปในสังคม โดยการใช้คำสแลงเหล่านี้นอกจากจะใช้เพื่อสื่อความหมายแล้ว ยังมีทั้งการใช้เพื่อการแสดงอารมณ์ ความคิด และความรู้สึกที่ผู้ใช้มีต่อสังคมอีกด้วย เนื่องจากคำสแลงที่เกิดขึ้นทุกภาษาบนโลกนี้นอกจากจะต้องมีคนที่เป็นผู้คิดและสร้างคำขึ้นมาใหม่ หรืออาจเป็นคนที่นำคำเก่าที่เคยมีอยู่แล้วกลับมาใช้ใหม่ รวมถึงการมีคนอีกเป็นจำนวนมากที่รู้สึกถึงความแปลกใหม่และน่าสนใจของคำเหล่านี้จนเกิดการนำมาใช้ต่อผ่านทางสื่อต่าง ๆ จนกระทั่งเมื่อคำเหล่านี้ถูกเผยแพร่ออกไปเป็นวงกว้างในสังคมก็จะถือว่าคำเหล่านี้กลายเป็นคำสแลงแล้วนั่นเอง ทั้งนี้เมื่อกาลเวลาผ่านไปคำสแลงเหล่านี้ก็อาจจะคงอยู่ในภาษานั้นต่อไป และบางส่วนก็อาจหายไปหรือตายไปจากภาษานั้นได้เช่นกันเพราะถูกใช้เพียงแค่ชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น

ภาพที่ 1 แผนภูมิอย่างง่ายเพื่อสรุปขั้นตอนการเกิดคำสแลงในภาษาหนึ่ง ๆ

นั่นหมายความว่าคำสแลงที่เกิดขึ้นทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนล้วนเป็นสิ่งที่สามารถถ่ายทอดหรือบอกเล่าเหตุการณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมในช่วงระยะเวลาหนึ่งได้เป็นอย่างดี และยังเป็นเครื่องมือที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการณ์ของสังคมในช่วงขณะนั้นได้ ด้วยเหตุนี้เองผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นว่าการที่คำสแลงคำหนึ่งจะเกิดขึ้นได้นั้น ปัจจัยและสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างมากมายในสังคมล้วนเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้คำ ๆ นั้นถูกเผยแพร่ออกไปจนได้รับการยอมรับจากผู้คนในสังคม และใช้กันอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นคำสแลง

ในที่นี้ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิดคำสแลงต่าง ๆ ขึ้นทั้งในสังคมของประเทศไทยและประเทศจีนโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านด้วยกัน คือ 1. ปัจจัยด้านสังคม แบ่งออกเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง และด้านเหตุการณ์สำคัญหรือประเด็นร้อนในสังคม 2. ปัจจัยด้านสื่อมวลชนมีเดีย แบ่งออกเป็นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต ด้านสื่อสังคมออนไลน์ ด้านบุคคลที่มีชื่อเสียง และด้านสื่อบันเทิงต่าง ๆ และ 3. ปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ แบ่งออกเป็นการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาจีน ซึ่งในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านสังคม

สังคมและภาษานั้นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพราะในทุก ๆ สังคมจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือให้สมาชิกในสังคมนั้นสามารถที่จะติดต่อสื่อสารกันได้ ในโลกที่ประกอบไปด้วยทวีปที่มีประเทศต่าง ๆ แต่ละประเทศก็มีมนุษย์อาศัยอยู่ร่วมกัน ต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน และต่างก็ใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไปเพื่อการสื่อสาร แต่อย่างไรก็ตามสังคมโลกก็มีภาษาสากลที่ช่วยให้มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเชื้อชาติใดก็สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้ และสามารถที่จะเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้เป็นแนวทางเดียวกัน ภาษาจึงคือเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญ เพราะภาษาช่วยให้สมาชิกของสังคมสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ อีกทั้งภาษายังช่วยสะท้อนเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมนั้นได้อีกด้วย เพราะภาษาในแต่ละยุคสมัยจะมีความแตกต่างกันออกไป ในที่นี้ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ภาษาที่เกิดขึ้นในสังคมของประเทศไทยและประเทศจีนโดยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1.1 ด้านเศรษฐกิจ

ในทุกระดับของสังคมบนโลกใบนี้ไม่ว่าจะเป็นสังคมที่มีขนาดใหญ่ระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ คำว่า “เศรษฐกิจ” คำนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเศรษฐกิจเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่สามารถบ่งบอกความเจริญของสังคมหนึ่ง ๆ ได้ ประเทศใดมีเศรษฐกิจดีก็แสดงว่าประเทศนั้นมีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการแพทย์ ด้านการทหาร ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากกว่าประเทศที่เศรษฐกิจแย่กว่า และสิ่งหนึ่งที่ผู้คนทั่วโลกต่างนึกถึงควบคู่กับคำว่าเศรษฐกิจก็คือคำว่า “เงิน” ด้วยเหตุที่เศรษฐกิจควบคู่ไปกับการเงินนี้เอง เศรษฐกิจจึงเป็นตัวบ่งบอกให้ทราบถึงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม ประเทศที่พัฒนาแล้วก็จะมีระบบเศรษฐกิจดีกว่าประเทศที่ยังด้อยพัฒนานั่นก็แสดงว่าประชาชนของประเทศที่พัฒนาแล้วก็มีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีเงินสำหรับจับจ่ายใช้สอย ใช้ชีวิตได้อย่างราบรื่นมีความสุขสบายในระดับหนึ่ง ต่างจากประชาชนในประเทศที่ยังด้อยพัฒนาที่ใช้ชีวิตมีความลำบากยากแค้นกว่าเพราะขาดแคลนเงิน อันเป็นปัจจัยหลักที่ผู้คนจะนำมาใช้เพื่อการจับจ่ายใช้สอยซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในชีวิต ฉะนั้น “เงิน” จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญสำหรับทุกคนบนโลกใบนี้ หลายคนยังต้องดิ้นรนทำงานหาเงินมาเลี้ยงตนเองและครอบครัวเพื่อให้มีชีวิตที่สุขสบายยิ่งขึ้น สภาพทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนนี้พบได้ทุกพื้นที่ในโลก รวมถึงสังคมไทยและสังคมจีนก็เช่นกัน ดังนั้นทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนจึงพบคำสแลงที่สื่อความหมายเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจและการใช้ชีวิตเพื่อหาเงินสร้างรายได้ยกระดับฐานะความเป็นอยู่ให้ตนเองเช่นกัน เช่นคำว่า “ผีน้อย” ซึ่งใช้เรียกคนไทยที่ลักลอบไปทำงานที่ประเทศเกาหลีได้อย่างผิดกฎหมาย โดยคนกลุ่มนี้เป็นแรงงานข้ามชาติที่เข้าไปทำงานให้กับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ เช่น เป็นลูกจ้างหรือพนักงานประจำร้านนวด ร้านสปา หรือร้านขายของ ในขณะที่คำว่า “โรบินฮู้ด” เป็นคำที่ใช้เรียกคนไทยที่เข้าไปทำงานในประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างผิดกฎหมาย นั่นคือไม่มีวีซ่าทำงาน โดยในเพลง “บ้านคนไทยในอเมริกา” ซึ่งเป็นเพลงสาธารณะในเฟซบุ๊กได้เรียกกลุ่มคนเหล่านี้ว่า “กลุ่มแรงงานเถื่อน” เนื่องจากกลุ่มคนเหล่านี้จะเข้าประเทศโดยใช้วีซ่าท่องเที่ยวแต่อยู่เกินกำหนด โดยพวกเขาต่างลักลอบไปทำงานต่างประเทศอย่างผิดกฎหมาย แต่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือพวกเขาต่างไปเป็นแรงงานต่างชาติดำเนินการหารายได้ยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้นหรืออย่างคำว่า “มือปืน” ซึ่งในที่นี้ไม่ได้หมายถึงคนที่มาซื้อหรือรับจ้างเป็นมือปืนจริง ๆ หากแต่หมายถึงคน

ที่รับจ้างขับรถตู้ แต่ไม่ได้ทำเป็นอาชีพประจำ เพราะไม่มีบริษัทหรือสังกัดประจำ หากแต่พวกเขาจะเลือกทำเป็นอาชีพเสริมหรือ“ฟรีแลนซ์ขับรถตู้” นั่นเอง ช่วงเวลาในการทำงานอาจจะเป็นช่วงเทศกาลที่จำนวนรถตู้โดยสารรวมถึงคนขับไม่เพียงพอต่อการเดินทางของผู้คนจำนวนมาก หรือกรณีมีเหตุฉุกเฉินต้องไปขับรถตู้แทนคนขับประจำ กลุ่มคนที่เป็นมือปืนรถตู้เหล่านี้ก็จะถูกเรียกใช้บริการ เป็นต้น (ทีมกรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2563)

ส่วนในภาษาจีนนั้น ด้วยความที่ประเทศจีนเป็นประเทศที่กำลังก้าวไปสู่ความรุ่งโรจน์ทางเศรษฐกิจในอัตราเร่งที่เหนือกว่าอีกหลายประเทศ สายตาที่ผู้คนภายนอกเฝ้ามองดูประเทศจีนจึงเป็นภาพของประเทศที่มีเงินทุนมหาศาลและมั่งคั่งร่ำรวย หากแต่ชาวจีนที่อยู่กับความเป็นจริงกลับรู้สึกทุกอย่างอย่างมันไม่ได้สวยงามหรือนั้น มีหลายอย่างประเทศจีนพัฒนาขึ้นแต่สิ่งนั้นกลับต้องแลกมาด้วยสิ่งที่ไม่คุ้มค่ากับความรู้สึกของชาวจีน และนำมาซึ่งปัญหาหลายอย่างที่เป็นต้องหาทางออก (เฉียนตง เขียน, กนิษฐา สิลามานะ และคณะ, 2555) วิถีชีวิตเหล่านี้ของประเทศจีนได้สะท้อนออกมาผ่านคำสแลงหรือวลีที่ปรากฏออกมาตามสื่อต่าง ๆ อันเป็นการนำเสนอภาพของสังคมจีนในอีกมุมหนึ่งที่ไม่สวยงามเหมือนที่ผู้คนภายนอกมองได้เป็นอย่างดี เช่น

ในปี พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) มีคำว่า“重整旗鼓”ซึ่งเทียบเคียงเป็นคำไทยได้ว่า “ถอยหลังกลับไปตั้งหลัก” เป็นคำศัพท์ที่ถูกใช้ในหลายวงการของสังคมจีน แต่สำหรับกรณีนี้หมายถึงการกลับไปตั้งหลักใหม่เพื่อที่จะก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง ซึ่งถูกใช้ในบริบทที่ประเทศจีนต้องประสบปัญหาหลายอย่างในปีดังกล่าว

ผู้เขียนบทความเรื่อง “มองย้อนจีนปี 2018 ปีแห่งการถอยกลับไปตั้งหลัก” เชื่อมโยงคำศัพท์นี้กับสถานการณ์ของประเทศจีนที่ต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน ตั้งแต่ท่าทีความเป็นปฏิปักษ์ที่หลายประเทศทั้งตะวันตกและตะวันออกมีต่อจีนเพิ่มสูงขึ้น อันเนื่องมาจากการปฏิบัติตนของผู้นำจีนผ่านการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจที่ได้แสดงออกต่อชาวต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสหรัฐอเมริกา หรือความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับประเทศในเอเชียอย่างมาเลเซีย ลาว ศรีลังกา และปากีสถาน ที่ต่อว่าจีนเกี่ยวกับโครงการลงทุนของจีนว่าเอื้อประโยชน์ต่อจีนมาก แต่กลับสร้างหนี้ให้กับชาติเจ้าของพื้นที่ ในขณะที่ภาพรวมของภาคธุรกิจจีนช่วงปลายปีที่เป็นช่วงขาลงของหลายกิจการ เช่น หุ่นยนต์เทคโนโลยีที่เคยพุ่งสูงช่วงต้นปีต่างพร้อมใจร่วงกันระเนระนาด การล้มละลายของบริษัทแรกๆ

ให้บริการแชร์ริงรถจักรยานอย่าง Ofo และอีกหลายบริษัทด้านเทคโนโลยีในจีนที่ต้องปลดพนักงาน ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบเดิมที่ปฏิบัติกันมา ตั้งแต่ยุคปฏิรูปเศรษฐกิจจีนและการเปิดประเทศของเติ้ง เสี่ยวผิง ในปี พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) แต่ในวาระครบรอบ 40 ปี เมื่อปี พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) แนวทางดังกล่าวกำลังจะถูกเปลี่ยนมาเป็นแบบรวบอำนาจของประธานาธิบดีจีนคนปัจจุบัน สี จิ้นผิง

นอกจากนี้ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนของจีนก็มีแนวโน้มว่าจะถูกต่อต้านจากชาวมุสลิมทั่วโลก เพราะถูกเปิดเผยข้อมูลเรื่องการจับกุมชาวมุสลิมในซินเจียงเข้าค่ายกักกัน อีกทั้งข้อมูลเรื่องมัสยิดและโบสถ์คริสต์หลายแห่งในจีนก็กำลังถูกปิด

จากส่วนหนึ่งของปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) ของประเทศจีนโดยเฉพาะปัญหาทางด้านเศรษฐกิจนั้น ทำให้คำว่า 重整旗鼓 “ถอยหลังกลับไปตั้งหลัก” (Chatchawal Chutikamoltham, 2561) เป็นคำหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงประเทศจีนที่ในสายตาที่คนนอกอาจไม่เคยรู้มาก่อน เป็นคำที่คนจีนใช้เพื่อเตือนประเทศของตนเองว่าจีนควรกลับไปตั้งหลักทบทวนการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ให้ดี เพื่อที่จะได้ไม่พลั้งพลาดในการก้าวสู่เวทีโลกอีกนั่นเอง

แม้ว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมาเศรษฐกิจจีนได้พัฒนาอย่างรวดเร็วและสภาพชีวิตของประชาชนจีนก็ดีขึ้นเป็นอย่างมาก จำนวนประชากรจีนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่มีเงินทุนและมีเวลาต่างก็ไปศึกษาหาความรู้ในเมืองหรือนครใหม่กันเพิ่มขึ้น แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีความกังวลอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นตามมาเรื่อย ๆ อาทิ ข้าวของทุกสิ่งทุกอย่างราคาสูงขึ้น แต่รายรับต่อเดือนยังไม่มาก ทำให้คนเหล่านั้นมีแรงกดดันจากสังคมมากขึ้นไม่ต่างกับเศรษฐกิจจีนในปี พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) รวมถึงปัญหาอื่น ๆ ที่จีนต้องพบเจอ ทั้งเรื่องการเจริญเติบโตของภาคธุรกิจการเงินที่ชะลอลง เรื่องภาระหนี้สินของภาครัฐบาลท้องถิ่น เรื่องการลงทุนสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การลดภาษี และเรื่องการจ้างงาน และที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเรื่องที่กำลังกล่าวมาคือ เรื่องการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศของจีนที่ดูเหมือนจะไม่ราบรื่น นำมาซึ่งความตึงเครียดระหว่างประเทศ ในเชิงเศรษฐกิจของจีนจึงเกิดคำศัพท์ว่า 贸易摩擦 หรือ “ความขัดแย้งทางการค้า” ขึ้นมา และเป็นคำศัพท์แห่งปีซึ่งถูกคัดเลือกขึ้นมาโดยสถาบันวิจัยภาษาของรัฐบาลจีนในปีนั้นด้วย

贸易摩擦 “ความขัดแย้งทางการค้า” เกิดจากความขัดแย้งในการลงทุนระหว่างจีนกับสหรัฐอเมริกาซึ่งถือเป็นสองประเทศมหาอำนาจของโลก สหรัฐอเมริกาไม่พอใจจีนที่ปิดกั้นนักลงทุนต่างชาติ และยังมีการบังคับให้บริษัทต่างชาติถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ หรือแม้แต่การที่บริษัทคู่ค้ากับจีนถูกจารกรรมข้อมูล ในขณะที่ทางจีนก็รู้สึกเช่นเดียวกันว่าสหรัฐอเมริกาก็ทำข้อตกลงการค้าที่ไม่เป็นธรรมกับจีน เช่น การขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจีนและการไม่ขายสินค้าให้หัวเว่ย (คำว่า 华为 นี้ตามหลักการออกเสียงพินอินที่ถูกต้องแล้วจะต้องออกเสียงว่า “หัวเหว่ย” แต่ในงานวิจัยนี้เพื่อให้เข้าใจตรงกันกับคนไทยโดยส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงขอคงคำว่า “หัวเว่ย” ในการอ้างอิง) (วิกิพีเดีย, 2563) ซึ่งหากสหรัฐอเมริกาเดินหมากเช่นนี้ จีนก็พร้อมจะเล่นโต้กลับสหรัฐอเมริกาเช่นกัน

นอกจากนี้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาของจีนผนวกกับปัจจุบันที่จีนรู้สึกว่าการที่สหรัฐอเมริกาเล่นไม่ซื่อ มันทำให้จีนรู้สึกเหมือนประวัติศาสตร์ย้อนรอยเฉกเช่นเดียวกับในช่วงปลายราชวงศ์ชิงถึงสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งเป็นช่วงที่จีนถูกต่างชาติ ทั้งญี่ปุ่นและชาติตะวันตกข่มเหงหลายประการ ทั้งยึดดินแดน ทำสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ดังนั้นแล้วข้อตกลงการค้าที่สหรัฐวางไว้จึงทำให้จีนรู้สึกไม่ต่างกับการที่ถูกจักรวรรดิอังกฤษเอาเรือรบมาปิด แล้วบังคับให้จีนเซ็นสัญญาที่เสียเปรียบ นอกจากนี้ยังมีเรื่องที่สหรัฐอเมริกาต้องการให้จีนลดบทบาทของรัฐบาลกิจ เพื่อเปิดโอกาสให้บริษัทต่างชาติเข้ามาแข่งขันในตลาดจีนได้อย่างเสรี ก็ผิดจากนโยบายหลักของพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่ภาครัฐต้องเป็นผู้นำกำหนดทิศทางในทุกมิติของประเทศ (Chatchawal Chutikamoltham, 2561) ที่กล่าวมานี้ทำให้เห็นว่า วลี 贸易摩擦 “ความขัดแย้งทางการค้า” เป็นวลีที่แสดงถึงภาวะที่จีนไม่สามารถยินยอมหรือโอนอ่อนผ่อนตามอย่างเสียศักดิ์ศรีให้กับสหรัฐอเมริกาได้เลย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ที่ผ่านม่าสุดนั้น พบว่าคำศัพท์ทางด้านเศรษฐกิจที่ได้รับความนิยมถูกกล่าวถึงและใช้กันอย่างแพร่หลายคือคำว่า 夜经济 ซึ่งมีความหมาย ในภาษาไทยว่า “เศรษฐกิจราตรี” หมายถึงภาคธุรกิจที่เปิดให้บริการในช่วงเวลาตั้งแต่ 18.00 น. ไปจนถึง 06.00 น. ของวันรุ่งขึ้น โดยเศรษฐกิจที่เปิดในช่วงเวลาดังกล่าวมักจะเป็นเศรษฐกิจในภาคบริการเป็นหลัก นับว่าเป็นการปฏิรูปเศรษฐกิจจีนรูปแบบหนึ่งที่เน้นส่งเสริมภาคบริการเพื่อทดแทนภาคอุตสาหกรรมที่เริ่มไม่ขยายตัว อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในนโยบายของจีนในช่วงภาวะเศรษฐกิจโลกผันผวน และสงครามการค้า

ระหว่างจีนกับสหรัฐอเมริกาที่กำลังดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง (อาร์ม ตั้งนิรันดร, 2562) ทั้งนี้ตัวอย่างของเมืองที่เริ่มนำนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจยามราตรีไปใช้ในภาคบริการ เช่น เชียงไฮ้ ปักกิ่ง เซิ่นเจิ้น โดยที่เมืองต่าง ๆ เหล่านี้ได้ออกแผนพัฒนาเศรษฐกิจราตรีของแต่ละเมืองเอง เช่น พัฒนาลาดกลางคืนให้มียี่สิบสี่ชั่วโมงที่น่าสนใจ จนทำให้ตลาดกลางคืนของแต่ละเมืองนั้นกลายเป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวดึงดูดผู้คนยามราตรีได้ หรือการขยายประเภทของสถานบริการที่เปิดให้บริการ 24 ชั่วโมงเพิ่มมากขึ้น เช่น ห้างสรรพสินค้า ไนต์คลับ ร้านอาหารค่ำ ร้านกาแฟ รวมถึงร้านหนังสือที่ให้บริการยาวนาน 24 ชั่วโมงเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มวัยรุ่นที่ต้องการอ่านหนังสือยามกลางคืน หรือกลุ่มวัยรุ่นที่เสร็จจากการเที่ยวราตรีและต้องการหาที่นั่งเล่นต่อ หรือการขยายเวลาปิดบริการของฟิฟิธภัณฑ์หรือโรงพยาบาลต่าง ๆ ซึ่งนโยบายนี้มีการประชาสัมพันธ์จนกลายเป็นเทรนด์ใหม่ในสังคมจีน และก็ได้รับแรงสนับสนุนทั้งจากภาคเอกชนและผู้ประกอบการ อีกทั้งยังได้รับความเชื่อมั่นจากหนุ่มสาวชาวจีนเป็นอย่างมากด้วย (Xinhua Thai News Service, 2562) เพราะหลายคนมองว่าเศรษฐกิจราตรีช่วยเติมเต็มชีวิตให้ดีขึ้น รวมทั้งกิจกรรมในช่วงกลางคืนที่ได้ทำก็ช่วยบรรเทาความเครียดและแรงกดดันต่าง ๆ โดยในช่วงปีดังกล่าวนี้มีตัวเลขทางสถิติยืนยันว่าเศรษฐกิจราตรีของจีนคึกคักมาก ยกตัวอย่างเช่นในมหานครปักกิ่งที่รายได้ของร้านค้ารายใหญ่ 60 ราย ที่เปิดบริการภาคกลางคืนเพิ่มสูงขึ้นแต่ละระดับ 3,220 ล้านหยวน ระหว่างวันหยุดยาวในเทศกาลวันแรงงาน คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้น 6.5 เปอร์เซ็นต์ เทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว (ผู้จัดการออนไลน์, 2562) จึงนับว่ามาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจยามราตรีของจีนมีส่วนช่วยในการกระตุ้นอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนได้เป็นอย่างมาก

ด้วยเหตุผลนี้เองจึงทำให้คำว่า 夜经济 หรือ “เศรษฐกิจราตรี” คำนี้ได้กลายเป็นคำที่ได้รับความนิยมในวงการเศรษฐศาสตร์และนโยบายของจีนในปีดังกล่าวเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ยังมีคำอื่น ๆ ที่ถูกกล่าวถึงเป็นจำนวนมากเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจจีนอีกเช่นกัน อย่างกิจกรรมการคัดเลือกหาตัวอักษรจีนหรือวลีจีนที่ถูกคิดสร้างขึ้นใหม่และถูกใช้อย่างแพร่หลายในโลกออนไลน์เมื่อปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ซึ่งจัดขึ้นโดยศูนย์วิจัยและติดตามแหล่งที่มาภาษาแห่งชาติ (Chinese National Language Monitor and Research Center) และสำนักพิมพ์ซางอู่ (商务) หรือสำนักพิมพ์ธุรกิจ (Commercial Press) นั้น ก็มีคำและวลีต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจที่ถูก

คัดเลือกให้เข้าร่วมในกิจกรรมนี้หลายคำเช่นกัน อย่างคำว่า 开放 ซึ่งสื่อถึงการเปิดกว้างทางการค้า คำว่า 业务 สื่อถึง “ธุรกิจ” คำว่า 税收 ที่สื่อความหมายว่า “ภาษี” หรือคำว่า 墙 ที่มีความหมายตรงตัวว่า “กำแพง” แต่ในที่นี้หมายถึงกำแพงภาษี โดยคำต่าง ๆ เหล่านี้มาจากการร่วมลงนามในข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ระหว่างจีนและออสเตรเลียที่มุ่งเน้นการเปิดกว้างตลาดการค้าและการทำลายกำแพงภาษี ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งในบันทึกประวัติศาสตร์เพราะใช้เวลาในการเจรจายาวนานถึงสิบปีกว่าที่ทั้งสองประเทศจะลงนามร่วมกัน (ผู้จัดการออนไลน์, 2558) และนอกจากนี้ยังมีคำอื่น ๆ อีกเช่น 中美经贸磋商 (China-US trade talks) หรืออย่างคำว่า 金色十年 (golden decade) ซึ่งถูกจัดให้เป็นวลีฮิตในปีดังกล่าวนี้ด้วยเช่นกัน (ภาษาจีนहरषा, 2562)

3.1.2 ด้านการเมืองการปกครอง

ระบอบการเมืองการปกครองเป็นสิ่งสำคัญที่มีส่วนช่วยในการบริหารประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศก็มีรูปแบบของระบอบการปกครองแตกต่างกันออกไป อีกทั้งยังมีการแยกย่อยการปกครองนั้นออกเป็นระดับแยกย่อยต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับใหญ่ เช่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ไปจนกระทั่งถึงระดับที่เล็กลงอย่างระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ ระดับตำบล โดยระบอบการปกครองที่ต่างกันก็ส่งผลให้อำนาจการปกครองแตกต่างกันออกไปด้วย อย่างประเทศไทยและประเทศจีนที่มีระบอบการปกครองที่ต่างกัน โดยสิ้นเชิง อำนาจการปกครองก็แตกต่างกันออกไปด้วยเช่นกัน ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยซึ่งอำนาจอยู่ที่ประชาชน ส่วนประเทศจีนปกครองด้วยระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์อำนาจอยู่ที่รัฐบาล ด้วยเหตุนี้เองจึงส่งผลให้ประชาชนของแต่ละประเทศมีอิสระในการคิดสร้างสรรค์คำต่าง ๆ เพื่อสื่อสารความหมายหรือเพื่อการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดที่ไม่เหมือนกัน โดยประชาชนชาวไทยจะมีอิสระในการใช้ภาษามากกว่า จึงสร้างสรรค์คิดคำต่าง ๆ ขึ้นมาได้อย่างหลากหลายมากกว่า อีกทั้งความเป็นทางการของคำที่ใช้ยังแบ่งได้อีกหลายระดับขึ้นอยู่กับว่าใช้กับบุคคลในสถานภาพใด คำที่ใช้จึงมีตั้งแต่ระดับที่ไม่สุภาพค่อนข้างไปในทางที่หยาบคายไปจนถึงระดับสุภาพ ดังนั้นคำสแลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับด้านการเมืองของไทยก็จะตรงประเด็นและสื่อความหมายรุนแรงไม่อ้อมค้อมเหมือนคำสแลงจีน อีกทั้งสามารถกล่าวถึงผู้มีอำนาจในการบริหารประเทศหรือนักการเมืองที่เกี่ยวข้องได้โดยตรงมากกว่าด้วย เช่น “รัฐบาลเซียงกง” เป็นการตั้งฉายาให้รัฐบาลชุดปัจจุบันโดยสื่อมวลชนเมื่อปี พ.ศ. 2562 ที่เปรียบเทียบรัฐบาลเหมือนร้านขายอะไหล่มือสอง ที่แม้จะทำงานได้แต่ก็อาจไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าแม้ว่ารัฐบาลชุดนี้จะประกอบไปด้วยนักการเมืองหรือข้าราชการที่มีประสบการณ์ทำงานมาก่อน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทำงานได้ดี หรือสามารถนำพาประเทศให้ประสบความสำเร็จได้ หรือคำว่า “อิเหนาเมาหมัด” ซึ่งเป็นคำที่ใช้สื่อถึงนายกรัฐมนตรีคนที่ 29 ในปัจจุบันอย่างพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่มาจากสุภาษิตไทยที่ว่า “ว่าแต่เขา อิเหนาเป็นเอง” อันเนื่องมาจากหลาย ๆ นโยบายของรัฐบาลหรือการกระทำที่ออกมานั้นสวนทางกับคำพูดของตัวเอง เช่น ไม่อยากเล่นการเมือง ไม่อยากเป็นนายกรัฐมนตรี แต่สุดท้ายตนเองก็เข้ามาทำงานในตำแหน่งนี้ คำว่า “ลุงตู่” หรือ “บิ๊กตู่” ที่ผู้คนทั่วไปใช้เรียกตัวนายกรัฐมนตรีในลักษณะการตั้งฉายา รวมไปถึงการใช้คำเพื่อแสดงถึงลักษณะอุปนิสัยของผู้บริหารประเทศอย่างเช่น “นายกเป็นคนตลก” หรือมีการนำคำพูดต่าง ๆ ของนายกรัฐมนตรีที่เคยกล่าวไว้ไปใช้สื่อสารเป็นการล้อเลียน เช่น “เดียวทุ่มด้วยไฟเดียมเลย” (Sanook, 2557) หรือ “อย่าเพิ่งเบื่อผมก็แล้วกัน ยังไงผมก็อยู่อีกนานพอสมควร” ซึ่งเป็นการพูดเชิงติดตลกของนายกรัฐมนตรีขณะถูกสื่อมวลชนสัมภาษณ์จนกลายเป็นวลีฮิตไปทั่วประเทศ (ฐานเศรษฐกิจ, 2562), (BBC News ไทย, 2562) นอกจากนี้ยังมีคำว่า “นายกนกแก้ว” ฉายาของอดีตนายกรัฐมนตรี ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ทองสรคิปรต์ทุกครั้งเมื่อต้องพูดหรือให้สัมภาษณ์ในประเด็นสำคัญ คำว่า “หล่อใหญ่” หรือ “ซีมาร์คโลชั่น” ฉายาของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีชื่อเล่นว่า “มาร์ค” ที่มีหน้าตาหล่อและการศึกษาดี แต่ในด้านการปฏิบัติหน้าที่อาจยังไม่ได้ประสบผลสำเร็จอย่างเต็มที่นัก (ฐานเศรษฐกิจ, 2562) ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นข้อแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนอย่างหนึ่ง ที่พบได้เฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้นสาเหตุอาจเนื่องมาจากรูปแบบการปกครองของประเทศจีนที่เป็นระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์ รัฐบาลจีนมีมาตรการสอดส่องข้อความที่จะกระทบหรือพาดพิงถึงตนเอง จึงทำให้ไม่ค่อยพบคำสแลงที่เป็นการล้อเลียนการเมืองหรือนักการเมืองของประเทศเป็นรายบุคคลมากนัก แต่ส่วนมากจะเป็นคำสแลงที่ปรากฏบนโลกออนไลน์มากกว่า เช่น ในปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) เกิดเหตุการณ์ทางการเมืองของจีนที่สำคัญมากและถูกกล่าวถึงอย่างแพร่หลายคือ “14 亿护旗手” ที่หมายถึง “ผู้พิทักษ์ธงชาติจีน 1,400 ล้านคน” (Xinhua Thai News Service, 2562)

คำว่า “14 亿护旗手” หรือ “ผู้พิทักษ์ธงชาติจีน 1,400 ล้านคน” เกิดขึ้นหลังจากสถานีโทรทัศน์ CCTV ซึ่งเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่ใหญ่ที่สุดของประเทศจีน และอยู่ในสังกัดสำนักงานโฆษกของรัฐบาลจีน ได้โพสต์ข้อความดังกล่าวลงใน Weibo (微博) ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันที่เทียบได้ว่า

เป็น Twitter (ทวิตเตอร์) ของจีน พร้อมทั้งเรียกร้องให้ประชาชนช่วยกันแชร์โพสต์ดังกล่าวและออกมาประกาศตนว่าเป็นหนึ่งในผู้พิทักษ์ธงชาติจีนซึ่งมีจำนวนถึง 1,400 ล้านคน ที่มาของการโพสต์ข้อความดังกล่าวสืบเนื่องมาจากกรณีที่มีผู้ประท้วงชาวฮ่องกงได้ปลดธงชาติจีนทั้งลงทะเล จนทำให้ผู้ที่เห็นต่างทางการเมืองทั้งในจีน ฮ่องกง และไต้หวันได้ออกมาประท้วงจนเรื่องลุกลามใหญ่โต

ทั้งนี้จุดเริ่มต้นของเหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อชายหนุ่มชาวฮ่องกงได้สังหารแฟนสาวในขณะที่เขาทั้งสองอยู่ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวที่ไต้หวัน หลังจากการฆาตกรรม ทางฮ่องกงพยายามเรียกร้องให้ไต้หวันส่งตัวผู้ร้ายมาดำเนินคดี แต่เนื่องจากฮ่องกงและไต้หวันต่างไม่ได้มีสนธิสัญญาที่จะสามารถส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่กันได้ จึงทำให้ทางไต้หวันไม่สามารถนำตัวชายคนดังกล่าวให้มารับผิดได้ ด้วยเหตุนี้ทางฮ่องกงจึงได้ทำการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนขึ้นมาใหม่ แต่ผลที่ออกมาก็คือกฎหมายใหม่นี้ไม่เพียงแต่จะใช้กับไต้หวันเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงประเทศจีนด้วย โดยประเทศจีนจึงถือโอกาสให้ฮ่องกงส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนมาดำเนินคดีที่จีนจึงเป็นชนวนทำให้ชาวฮ่องกงไม่พอใจและออกมาประท้วงจีน จนเหตุการณ์บานปลายกลายเป็นความขัดแย้งที่ขยายวงกว้างถึงระดับประเทศ (Curious Apple, 2562) ผู้ประท้วงในฮ่องกงจึงได้ปลดธงชาติจีนโยนทิ้งทะเล แต่กระนั้นก็ได้ทำให้เกิดกระแสผู้พิทักษ์ธงชาติจีนบนแผ่นดินใหญ่ขึ้นมา และเหตุการณ์ยังบานปลายออกไปเมื่อมีบุคคลผู้มีชื่อเสียงหลายคนในวงการบันเทิงทั้งของจีนและฮ่องกงต่างพากันแสดงตนเป็นหนึ่งในจำนวนผู้พิทักษ์ธงชาติจีน หลังจากสถานีโทรทัศน์ CCTV ได้รายงานว่ามีผู้พิทักษ์ธงชาติจีนอยู่ถึง 1,400 ล้านคน และเรียกร้องให้ช่วยกันแชร์โพสต์เพื่อประกาศตัวว่าเป็นผู้พิทักษ์ธงชาติจีน (Nation TV, 2562) จึงทำให้คำนี้กลายเป็นคำที่แพร่หลายไปทั่วโลกออนไลน์ ในสถานการณ์เดียวกันนี้เอง ชาวเน็ตจีนยังได้เลือกอักษร “稳” ซึ่งมีความหมายว่า “มั่นคง” เป็นตัวอักษรประจำปีในวาระที่ศูนย์วิจัยและติดตามแหล่งที่มาภาษาแห่งชาติ (Chinese National Language Monitor and Research Center) และสำนักพิมพ์ชางอู (商务) จัดการคัดเลือกหาตัวอักษรและวลีจีนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ประจำปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ด้วย (Xinhua Thai News Service, 2562)

นอกจากนี้ในปีดังกล่าวก็ยังมีคำอื่นอีกเช่นกันที่ถูกกล่าวถึงเกี่ยวกับด้านการเมืองการปกครองของจีน เช่นคำที่ถูกเสนอจากผู้เชี่ยวชาญรวมถึงประชาชนในโอกาสดังกล่าวอย่างคำว่า “我和我的祖国” ที่หมายถึง “ฉันและประเทศของฉัน” ที่ถูกเลือกให้เป็นวลีเด็ดประจำปีอันสืบเนื่องมาจาก

ภาพยนตร์ชื่อเดียวกันกับคำนี้ ซึ่งเนื้อหาของภาพยนตร์เล่าถึงประวัติศาสตร์จีนในวาระการครบรอบ 70 ปีของพรรคคอมมิวนิสต์ ส่วนในด้านกิจการระหว่างประเทศนั้นตัวอักษรจีน “难” ที่หมายถึง “ความยากลำบาก” ก็ถูกคัดเลือกให้เป็นอักษรจีนประจำปีด้วยเช่นกัน (Xinhua Thai News Service, 2562) ส่วนคำอื่น ๆ เช่น “学习强国” (study to make our country stronger) ที่สื่อถึงการตั้งใจใฝ่เรียนเพื่อช่วยกันสร้างประเทศให้เข้มแข็งก็ถูกจัดให้เป็นวลีฮิตในปีดังกล่าวนี้ (ภาษาจีนहरषा, 2562) หรืออย่างคำว่า “区块链” (Blockchain) ซึ่งเป็นศัพท์เฉพาะที่ใช้ใน แวดวงคอมพิวเตอร์ หมายถึงรูปแบบหนึ่งของการเก็บข้อมูลที่มีความปลอดภัยสูง อีกทั้งยังสามารถส่งต่อข้อมูลให้กันได้เสมือนเป็นห่วงโซ่ (chain) โดยที่ไม่สามารถปลอมแปลงข้อมูลได้ (Oravee, 2559) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทางการเงินกำลังให้ความสำคัญกับคำว่าบล็อกเชนเป็นอย่างมาก และทำให้คำนี้กลายเป็นที่รู้จักในสังคมขึ้นมาและถูกจัดให้เป็นคำฮิตในปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) (Bo/Cui, 2563) หรืออย่างคำว่า “命运共同体” (Building a Community with a Shared Future) ซึ่งสื่อความเกี่ยวข้องถึงการมีอนาคตร่วมกันของมวลมนุษยชาติ หรืออย่างคำว่า “店小二” (Waiter) ความหมายตรงตัวหมายถึงลูกจ้างร้าน แต่ในที่นี้ใช้สื่อถึงการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติปฏิบัติตัวทำหน้าที่รับใช้ประชาชนให้ดีเหมือนลูกจ้างร้าน เพราะหากลูกจ้างร้านบริการดีก็สร้างความประทับใจแก่ลูกค้าเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่รัฐที่ควรปฏิบัติตนให้ดีเช่นกัน ซึ่งวลีดังกล่าวนี้ก็ถูกจัดให้เป็นวลีฮิตในปี พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) (Bo/Cui, 2562)

จากตัวอย่างคำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่เกี่ยวข้องกับด้านการเมืองการปกครองนั้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าระบอบการปกครองมีส่วนสำคัญต่อการมีอิสระทางความคิดในการใช้ภาษาเพื่อการแสดงออกของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด ประเทศไทยมีการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ประชาชนชาวไทยจึงมีอิสระมีเสรีภาพในการแสดงออกทั้งทางด้านความคิดและการใช้ภาษามากกว่าชาวจีน จึงพบคำสแลงที่สื่อความหมายลบเพื่อแสดงออกถึงความไม่พอใจในการทำงานเพื่อการบริหารประเทศของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการล้อเลียนผู้นำประเทศหรือนักการเมืองบางคน หรือการประชดประชันการทำงานของรัฐบาล

ส่วนประเทศจีนที่มีการปกครองด้วยระบอบเผด็จการคอมมิวนิสต์นั้น การสร้างความสามัคคีของคนในชาติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับการบริหารประเทศที่มีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก จึงทำให้การแสดงออกทางภาษา คำหรือวลีต่าง ๆ ทั้งที่มาจากผู้นำ

ประเทศเองหรือหน่วยงานของรัฐที่มีบทบาทสำคัญในประเทศที่ผู้วิจัยพบนั้นจะสื่อไปในแนวทางการกระตุ้นและรณรงค์ให้ประชาชนรักประเทศของตนเอง ช่วยกันออกมาปกป้องแผ่นดิน หรือเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญที่เป็นผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ แต่ทั้งนี้การแสดงออกถึงความไม่พอใจของการทำงานของรัฐบาลก็มีปรากฏเช่นกัน หากแต่ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงจีนเพื่อสื่อความหมายในด้านนี้จะเป็นคำสแลงที่สื่อความหมายทางอ้อม หลีกเลี่ยงการใช้คำที่เป็นการกล่าวถึงรัฐบาลโดยตรง อย่างเช่นการใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษในการกล่าวถึงรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล เช่น “Zf” หมายถึงรัฐบาลจีน “Jc” หมายถึงตำรวจ ซึ่งเป็นการใช้อักษรย่อของการออกเสียงพินอินในภาษาจีนของคำว่า “政府” ที่แปลว่ารัฐบาล และ “警察” ที่แปลว่าตำรวจ ตามลำดับ (Amnesty International, 2563) และการใช้ตัวเลขเพื่อสื่อความหมายถึงเหตุการณ์การเมืองที่เกิดขึ้นและได้สร้างความไม่พอใจให้กับประชาชนส่วนหนึ่งในการทำงานของรัฐบาล เช่น การใช้คำว่า “35 May” หรือ “65 April” แทนเหตุการณ์วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989) ซึ่งเป็นคำที่ถูกทางการจีนเซนเซอร์ เนื่องจากเป็นวันที่เกิดเหตุการณ์ครั้งสำคัญในบันทึกหน้าประวัติศาสตร์ของจีน นั่นคือเป็นวันที่มีการปราบปรามกลุ่มผู้ชุมนุมประท้วงรัฐบาลจีนเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตยที่จัตุรัสเทียนอันเหมิน โดยความหมายของ “35 May” และ “65 April” คือวันที่ 35 ของเดือนพฤษภาคม และวันที่ 65 ของเดือนเมษายนตามลำดับ ซึ่งต่างจะตรงกับวันที่ 4 ของเดือนมิถุนายนหรือวันที่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวนั่นเอง หรือบางครั้งก็จะใช้เป็นตัวเลขว่า “8²” หรือ “8×8” ซึ่งต่างมีค่าเท่ากับ 64 อันเป็นตัวเลขที่สื่อถึงวันที่ 4 เดือนมิถุนายน (เดือนที่ 6) ของปีนั่นเอง (Amnesty International, 2563)

ดังนั้น กล่าวโดยสรุปได้ว่ารูปแบบระบอบการปกครองที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชนภายในประเทศ ดังเช่นประเทศจีนที่มีการปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์ อิสระทางความคิดของประชาชนในการคิดสร้างคำต่าง ๆ เพื่อตอบสนองเกี่ยวกับการเมืองจึงถูกตีกรอบ คำสแลงต่าง ๆ ในด้านการเมืองการปกครองจึงยังไม่ได้เปิดเผยหรือตรงไปตรงมาเหมือนกับคำสแลงของไทย

3.1.3 ด้านเหตุการณ์สำคัญหรือประเด็นร้อนในสังคม

หนึ่งในเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้และส่งผลกระทบต่อทุกชีวิตบนโลกใบนี้ จนนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ในแทบจะทุกมิติสำหรับการใช้ชีวิตของผู้คนทั่วโลก ก็คือ

เหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ไม่เคยพบเจอมาก่อน การระบาดของไวรัสดังกล่าวนี้เริ่มต้นจากสัตว์ป่ามาสู่คนโดยเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกตั้งแต่ช่วงเดือนธันวาคมของปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ที่เมืองอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ซึ่งอยู่ทางตอนกลางของประเทศจีน ก่อนที่ต่อมาไวรัสชนิดนี้จะระบาดจากคนสู่คนได้ โดยเริ่มจากคนที่ได้ใกล้ชิดกับชาวจีนที่เกี่ยวข้องกับเมืองอู่ฮั่นไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง และจากนั้นมาการระบาดก็แพร่กระจายไปทั่วทุกมณฑลของประเทศจีนและระบาดไปทั่วทุกภูมิภาคบนโลกใบนี้ และเนื่องจากเหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์สำคัญที่ควรจะถูกบันทึกในหน้าประวัติศาสตร์โลก ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือถูกกล่าวถึงหรือถูกใช้ในช่วงของการเกิดเหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือที่หลาย ๆ คนเรียกว่า “ยุคโควิด-19” นี้เป็นหลัก และพบว่าผลจากวิกฤติโควิด-19 นี้ไม่ได้ส่งผลกระทบเฉพาะด้านสังคมอย่างเช่นด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนทั่วโลกเท่านั้น หากแต่ในด้านภาษาที่ได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน มีทั้งคำใหม่ที่เกิดขึ้นรวมไปถึงคำที่ได้รับความนิยมถูกกล่าวถึงและถูกใช้กันอย่างแพร่หลายในยุคโควิด-19 นี้มากมาย จนถูกขนานนามว่าเป็น “ภาษาโควิด” ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าวิกฤติการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสชนิดนี้นำมาสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ทางภาษาด้วยเช่นกัน (ณัฐชา ตะวันนาโชติ, 2563)

โดยหลังจากที่องค์การอนามัยโลกหรือมีชื่อย่อว่า WHO ได้ประกาศชื่อของโรคที่แพร่ระบาดไปทั่วโลกอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ว่า “COVID-19” หรือ “โควิด-19” ที่มาจากคำเต็มว่า “Coronavirus disease 2019” มีความหมายในทางภาษาไทยคือ “โรคไวรัสโคโรนา ซึ่งเริ่มต้นแพร่ระบาดเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019)” โดยโรคนี้เกิดจาก “Coronavirus 2019” หรือ “ไวรัสโคโรนา 2019” ซึ่งเป็นไวรัสสายพันธุ์หนึ่งของกลุ่มเชื้อไวรัสที่มีผลต่อระบบทางเดินหายใจที่วงการแพทย์รู้จักในชื่อว่า “Coronavirus” หรือ “ไวรัสโคโรนา” แต่เนื่องจากไวรัสกลุ่มนี้มีหลากหลายสายพันธุ์ ทั้งสายพันธุ์ที่ไม่ก่อให้เกิดอาการรุนแรงเป็นเหมือนแค่โรคหัดธรรมดา กับสายพันธุ์ที่ก่อให้เกิดอาการรุนแรงจนถึงขั้นเสียชีวิตได้เพราะจะส่งผลต่อการทำงานของปอด จนมาถึงปลายปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ที่มีการค้นพบสายพันธุ์ใหม่ที่ไม่เคยค้นพบมาก่อนในโลกนี้ แต่มาค้นพบเป็นครั้งแรกในช่วงเดือนธันวาคมที่เมืองอู่ฮั่นของประเทศจีน และในเวลาต่อมาไวรัสดังกล่าวนี้ก็แพร่ระบาดจนทำให้ผู้คนทั่วโลกต่างต้องเผชิญวิกฤติอันเลวร้ายนี้ร่วมกัน ซึ่งหลังจากที่องค์การอนามัยโลกได้

ประกาศชื่อโรคนี้เป็นทางการแล้วก็ทำให้คำว่า “COVID-19” คำนี้ถูกบรรจุลงในพจนานุกรมภาษาอังกฤษฉบับออนไลน์ทั้งของ Merriam-Webster เพียง 34 วันหลังการประกาศชื่อโรค และตามมาด้วยพจนานุกรมภาษาอังกฤษฉบับออนไลน์ของ Oxford เมื่อเดือนเมษายน ปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ที่ผ่านมามีด้วยกัน ซึ่งในทางประวัติศาสตร์พจนานุกรมก็นับว่าเป็นการบัญญัติศัพท์คำใหม่ที่เร็วเป็นประวัติการณ์ และขณะเดียวกันในทางภาษาศาสตร์ก็มีคำศัพท์ใหม่หรือคำสแลงภาษาอังกฤษเกิดขึ้นมากมายหลังเกิดวิกฤติการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสดังกล่าวนี้ด้วยเช่นกัน (ณัฐชา ตะวันนาโชติ, 2563) และคำศัพท์เหล่านี้เองที่บางคำมีการใช้แบบทับศัพท์และบางคำเข้าข่ายนิยามของคำสแลงด้วย ผู้วิจัยจึงจะขอลำถึงในด้านเหตุการณ์สำคัญหรือประเด็นร้อนในสังคม

สิ่งสำคัญประการหนึ่งอันเป็นเหตุปัจจัยที่ทำให้มนุษย์คิดสร้างคำใหม่ ๆ เหล่านี้ขึ้นมา ก็เนื่องมาจากการที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีการใช้ชีวิตร่วมกันและมีการติดต่อสื่อสารกันโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ และเมื่อมนุษย์ทั่วโลกต่างต้องมาประสบพบเจอกับปัญหาโควิด-19 เช่นเดียวกันแล้ว จึงทำให้เกิดการสร้างสรรคคำศัพท์ใหม่ขึ้นมาเพื่อใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ซึ่งต่างเป็นเรื่องที่ไม่เคยประสบพบเจอกันมาก่อน อีกทั้งเหตุการณ์อันเนื่องมาจากไวรัสโคโรนา 2019 ก็นับได้ว่าเป็นเหตุการณ์อันเลวร้ายอีกเหตุการณ์หนึ่งที่มนุษย์ทั่วโลกต่างต้องเผชิญร่วมกัน และส่งผลกระทบในแทบจะทุกมิติของการใช้ชีวิต ดังนั้น คำใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นที่ถูกเรียกว่า “ภาษาโควิด” นั้นจึงมีทั้งคำใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นในยุคโควิด-19 รวมไปถึงคำเก่าที่เคยมีอยู่แล้วแต่กลับมาได้รับความนิยมถูกกล่าวถึงและถูกใช้กันอย่างแพร่หลายอีกครั้ง ทั้งนี้คำใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นนับได้ว่าเป็นคำสแลงที่ใช้เพื่อการสื่อความหมายและสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมหรือเรื่องราวต่าง ๆ ของผู้คนที่มีการใช้ชีวิตด้วยวิถีที่เปลี่ยนไป อีกทั้งยังเป็นคำสแลงภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่ผู้คนทุกชาติทุกภาษาต่างเข้าใจในบริบทที่คำสแลงเหล่านี้สื่อความหมายถึง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาคำสแลงต่าง ๆ เหล่านี้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากคำสแลงไทยหรือคำสแลงจีนเนื่องจากเห็นว่าคำสแลงที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์นี้ นอกเหนือจากการเป็นคำสแลงภาษาอังกฤษซึ่งเป็นอีกหนึ่งภาษาสากลที่ทุกคนควรที่จะรู้จักคำเหล่านี้แล้ว คำเหล่านี้ยังเป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ทางภาษา ดังนั้นเราในฐานะสมาชิกคนหนึ่งบนโลกที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์นี้ จึงควรที่จะได้รู้จักคำต่าง ๆ ที่เกิดจากวิกฤติการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในครั้งนี้ด้วยเช่นกัน โดย

ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เป็นภาษาในยุคโควิด-19 นี้ออกเป็น 4 ด้านที่สำคัญดังต่อไปนี้ (ตฤณภัทร โลหะพงศธร, 2563)

a) กลุ่มคำศัพท์ที่สื่อความว่าเกิดหรือมีชีวิตอยู่ในยุคโควิด-19

คำศัพท์เหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อสื่อความหมายให้รู้ว่ากลุ่มคนต่าง ๆ เหล่านี้เป็นผู้ที่เกิดหรือมีชีวิตอยู่ในช่วงของไวรัสโควิด-19 กำลังแพร่ระบาดไปทั่วโลก

- “Coronials” หมายถึงกลุ่มคนที่เกิดหรือมีชีวิตอยู่ในช่วงสถานการณ์ที่เชื้อไวรัสโควิด-19 กำลังแพร่ระบาดไปทั่วโลก

- “Coronababies” หมายถึงเด็กทารกที่เกิดในช่วงสถานการณ์ที่เชื้อไวรัสโควิด-19 กำลังแพร่ระบาดไปทั่วโลก

- “Coronacation” คือภาวะที่ผู้ปกครอง เช่น พ่อ แม่ ถือเป็นผู้ประสบภัยในช่วงสถานการณ์ที่เชื้อไวรัสโควิด-19 กำลังแพร่ระบาดไปทั่วโลก เพราะนอกจากผู้ปกครองในยุคนี้จะมีหน้าที่เลี้ยงดูบุตรที่ไม่สามารถไปโรงเรียนในช่วงนี้ได้แล้ว ยังต้องรับผิดชอบทำงานของตนเองอยู่ที่บ้านหรือที่เรียกว่า Work from Home ด้วยเช่นกัน

- “Covidivorce” หมายถึงความสัมพันธ์ของคู่รักที่ต้องเลิกรากันไปในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ไม่ว่าจะมีสาเหตุมาจากเรื่องใด ๆ ก็ตาม คำนี้น่ามาจากการผสมของคำว่า “Covid-19” และคำว่า “Divorce” ที่หมายถึงการหย่าร้าง (ตฤณภัทร โลหะพงศธร, 2563)

b) กลุ่มคำศัพท์ที่สื่อความถึงพฤติกรรมหรือลักษณะของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในยุคโควิด-19

จากสถานการณ์ที่เชื้อไวรัสโควิด-19 มีการแพร่ขยายอย่างรุนแรงจนเป็นการระบาดที่มีขนาดใหญ่ (pandemic) ทำให้รัฐบาลหลายประเทศต้องออกนโยบายรวมถึงมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนยึดถือและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันและยับยั้งการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสดังกล่าว ด้วยเหตุนี้คำศัพท์ใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นมาเหล่านี้ จึงสื่อความให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะหรือพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของผู้คนมากมายในยุคโควิด-19 นี้

- “Covidiot” เกิดจากคำว่า “Covid-19” ผสมกับคำว่า “Idiot” ที่หมายถึงคนโง่เง่า จึงทำให้คำผสมนี้มีความหมายสื่อถึงคนที่ไม่สนใจและไม่ยอมที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำของกระทรวงสาธารณสุข เช่น คนที่ไม่ยอมกักตัวเอง แต่ยังคงออกไปยังสถานที่ที่มีการอยู่รวมกันของคนจำนวนมาก รวมถึงคนที่กักตุนสินค้าอย่างเช่นหน้ากากอนามัยเป็นจำนวนมากจนไม่เหลือให้ผู้อื่น

- “Covidient” หมายถึงคนที่รับฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำของกระทรวงสาธารณสุข และนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ของรัฐอย่างเคร่งครัด ซึ่งตรงกันข้ามกับคนที่เรียกว่า “Covidiot” (ธนุภัทร โลหะพงศธร, 2563)

และเนื่องจากในคำศัพท์ใหม่ของยุคโควิด-19 นี้มีการย่อคำของคำว่า “Corona” เป็นคำว่า “Rona” ซึ่งถือเป็นคำใหม่ด้วยเช่นกัน จึงทำให้มีการใช้คำว่า “Rona” นี้สร้างคำใหม่อื่น ๆ ขึ้นมาอีกเพื่อสื่อความหมายที่แตกต่างกันออกไป เช่น

- “Moronavirus” มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “Covidiot” ที่กล่าวไปแล้วข้างต้น เพราะเกิดจากการผสมคำในลักษณะที่คล้ายกัน กล่าวคือเกิดจากการผสมของคำว่า “Moron” ที่แปลว่าคนโง่ กับคำว่า “Coronavirus” นั่นเอง

- “Prepper” มีที่มาจากคำว่า “prep” ที่แปลว่าพร้อม คำนี้จึงหมายถึงคนที่มีการเตรียมตัวอย่างเต็มที่และพร้อมที่จะรับมือกับทุกสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจากผลกระทบของวิกฤติโควิด-19

- “The Mail” เป็นคำที่ใช้เรียกคนที่ไม่ยอมอยู่บ้านของตนเองตามมาตรการของทางภาครัฐที่อยากให้ประชาชนอยู่บ้าน งดการไปมาหาสู่กัน ดังนั้น จึงเปรียบเปรยคนที่เดินทางไปมาเพื่อไปเยี่ยมเยียนหรือหาเพื่อน ไม่ยอมอยู่บ้านของตนเองว่าเป็นจดหมาย เพราะเมื่อจดหมายฉบับนั้นถูกจำหน่ายส่งถึงใครแล้ว แม้ไม่อยากจะรับแต่ก็ต้องรับเพราะจดหมายนั้นก็จะมาปรากฏอยู่ในตู้ไปรษณีย์หน้าบ้านของคนที่ถูกจำหน่ายของอยู่ดี

- “Corona bae” ซึ่งปกติแล้วคำว่า “bae” จะเป็นคำหวาน ๆ ที่คู่รักหรือแฟนใช้เรียกกัน แต่ในยุคโควิด-19 มีการนำคำว่า “Corona” มารวมกับคำว่า “bae” จนกลายเป็นคำใหม่นี้ขึ้นมา เพื่อใช้เรียกคนที่เรารู้สึกตกหลุมรักในทันทีหลังจากที่เห็นเขาคนนั้นโดยบังเอิญในช่องทางโซเชียล

มีเดีย ทั้งนี้อาจเป็นความรู้สึกเหงาของผู้คนในช่วงกักตัวที่ต้องอยู่บ้านคนเดียวจึงต้องการที่จะมีคู่รักหรือเพื่อนนั่นเอง (ตฤณภัทร โลหะพงศธร, 2563)

c) กลุ่มคำศัพท์ที่สื่อความเกี่ยวกับอุปกรณ์และการดูแลป้องกันตัวเองในยุคโควิด-

19

ในช่วงของวิกฤติโควิด-19 นี้ก็มีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์และการดูแลป้องกันตัวเองให้ห่างไกลจากโรคดังกล่าวนี้เกิดขึ้นเช่นกัน ส่วนใหญ่ปรากฏในรูปของการย่อคำให้สั้นลงเหมือนอย่างคำว่า “Corona” ที่ถูกย่อให้เรียกสั้น ๆ ว่า “Rona”

- “Sanny” มาจากคำเดิมว่า “Hand Sanitizer” ที่หมายถึงเจลล้างมือนั่นเอง แต่ทำให้ย่อสั้นลง ซึ่งทำให้ฟังดูอ่อนโยนน่ารักมากขึ้น ทำให้ดูน่าใช้มากยิ่งขึ้น เพราะในยุคโควิด-19 นี้การล้างมือบ่อย ๆ ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่สามารถป้องกันการได้รับเชื้อไวรัสดังกล่าวด้วย

- “Iso” มาจากคำเดิมว่า “Self-isolation” ที่หมายถึงการแยกตัวออกมาเดี่ยว ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเพื่อกักตัวเองดูว่ามีเชื้อไวรัสโควิด-19 หรือไม่ (ตฤณภัทร โลหะพงศธร, 2563)

ทั้งนี้ ในส่วนของคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับอุปกรณ์และการดูแลป้องกันตัวเองในยุคโควิด-19 นั้นผู้วิจัยพบว่านอกจากจะมีคำศัพท์ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่แล้ว ก็ยังมีคำศัพท์อีกหลายคำที่บางคำเป็นคำเก่าซึ่งมีอยู่แล้ว แต่หลายคนอาจไม่คุ้นหู หรือก่อนหน้าที่จะเกิดวิกฤติโควิด-19 นั้น คำเหล่านี้ถูกนำมาใช้ไม่บ่อยนัก จึงทำให้หลายคนอาจไม่เคยรู้จักหรือไม่เคยได้ยินมาก่อน แต่เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสชนิดนี้ขึ้นมาก็เป็นเหตุให้คำเหล่านี้กลายเป็นคำฮิตติดหูไปทันที เป็นคำที่ผู้คนรู้จักมากขึ้น จนปัจจุบันในยุคโควิด-19 นี้คำเหล่านี้กลายเป็นคำที่ถูกกล่าวถึงและถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย อันเนื่องมาจากคำเหล่านี้เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล และเนื่องมาจากการที่ทุกคนจำเป็นต้องดูแลป้องกันตัวเอง ซึ่งเหตุผลนี้เองที่ทำให้กลุ่มคำศัพท์ที่สื่อความเกี่ยวกับอุปกรณ์และการดูแลป้องกันตัวเองในยุคโควิด-19 จะพบคำศัพท์ที่เพิ่งสร้างขึ้นใหม่เป็นจำนวนน้อย โดยส่วนใหญ่ที่พบจะเป็นคำศัพท์เก่าที่เคยมีมาก่อนแล้ว และถูกนำกลับมาใช้กันจนติดปาก ตัวอย่างเช่น

- “Mask” หรือที่คนไทยเรียกว่า “หน้ากากอนามัย” อุปกรณ์ป้องกันตั้งแต่แรกเริ่มที่มีการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา

- “Face Shield” หรือที่คนไทยเรียกว่า “หน้ากากกันกระเด็น” ซึ่งอุปกรณ์ชิ้นนี้เกิดขึ้นหลังหน้ากากอนามัย เพราะเมื่อการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาที่นับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั่วโลก จึงทำให้ผู้คนต่างคิดหาวิธีป้องกันตนเองให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด โดยนอกจากจะสวมใส่หน้ากากอนามัยแล้ว ก็เพิ่มความมั่นใจในความปลอดภัยให้กับตนเองโดยการใส่หน้ากากกันกระเด็นที่มีลักษณะเป็นแผ่นพลาสติกใสบริเวณใบหน้าเพิ่มเติมด้วย เพื่อป้องกันการได้รับเชื้อโควิด-19 ผ่านทางเยื่อตาหากน้ำลายของคู่สนทนาที่มีเชื้อดังกล่าวกระเด็นมาโดน

- “PPE” ซึ่งย่อมาจากคำว่า “Personal Protective Equipment” มีความหมายว่า อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล ซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากโดยเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ต้องใช้สวมใส่ขณะปฏิบัติงาน หรือที่คนไทยเรียกกันว่า “ชุดหมิ” นั่นเอง (สำนักข่าวไทย, 2563)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบอีกว่าจากเหตุการณ์การแพร่ระบาดไปทั่วโลกของเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้ ยังเป็นผลทำให้เกิดการตื่นตัวเกี่ยวกับคำศัพท์ในวงการด้านการแพทย์ รวมถึงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอีกด้วย เพราะเดิมทีคำศัพท์เหล่านี้จะเป็นคำศัพท์ทางเทคนิค หรือคำศัพท์เฉพาะทางที่รู้จักกันเคยหรือใช้กันเฉพาะบุคลากรในวงการด้านการแพทย์และทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเท่านั้น แต่หลังจากเหตุการณ์นี้ได้แพร่ระบาดไปยังหลายประเทศทั่วโลก ก็ได้ทำให้คำศัพท์ในวงการด้านการแพทย์เกี่ยวกับโรคดังกล่าวนี้กลายเป็นคำศัพท์ที่ผู้คนทั่วโลกซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในแวดวงใดต่างเข้าใจในความหมายโดยทั่วกัน จนกล่าวได้ว่าคำเหล่านี้กลายเป็นคำที่ถูกผู้คนทั่วโลกพูดถึงมากที่สุด และถูกสืบค้นมากที่สุดในโลกอินเทอร์เน็ตของช่วงเวลาดังกล่าว ตัวอย่างเช่น

- “Emerging Disease” หมายถึงโรคที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่
- “Pandemic” หมายถึงการระบาดขนาดใหญ่อย่างเช่นกรณีของโรคโควิด-19 ซึ่งมีการระบาดทั่วโลกจนทำให้มีผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมากในหลาย ๆ ประเทศ
- “Outbreak” ที่นอกจากจะหมายถึงการปะทุอย่างรุนแรงแล้ว ก็ใช้กับโรคเพื่อสื่อถึงโรคที่มีการแพร่ระบาดอย่างรุนแรงได้ด้วยเช่นกัน
- “Transmission” หมายถึงการแพร่เชื้อ

- “Close Contact” หมายถึงผู้ที่ได้พบปะหรือได้สัมผัสอย่างใกล้ชิดกับผู้ป่วย (สำนักข่าวไทย, 2563), (ปริสม์ จิตเป็นธม, 2563)

d) กลุ่มคำศัพท์ที่สร้างขึ้นมาเป็นการเฉพาะกิจในยุคโควิด-19

ผู้วิจัยพบว่าไม่เพียงแต่เฉพาะคำศัพท์ในวงการด้านการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับโรคโควิด-19 หรือคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์การดูแลป้องกันตนเองเท่านั้นที่เดิมเป็นคำเก่าไม่คุ้นติดหู แต่ในสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสนี้ก็กลับทำให้คำเหล่านี้กลายมาเป็นคำฮิต หากแต่ยังพบคำศัพท์ด้านสังคมอื่น ๆ อีกที่สืบเนื่องมาจากการประกาศใช้นโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลในหลายประเทศทั่วโลกที่กำหนดให้ประชาชนมีแนวทางสำหรับการป้องกันตนเองในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสดังกล่าวนี้ โดยส่วนใหญ่จะเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายสื่อถึงแนวทางการปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ซึ่งแนวทางเหล่านี้เป็นแนวทางสากลที่ต้องปฏิบัติกันทั่วโลก จึงทำให้คำต่าง ๆ นี้ถูกใช้และถูกกล่าวถึงทั่วโลกด้วยเช่นกัน ทั้งนี้คำเหล่านี้ก็เช่นเดียวกับคำในวงการแพทย์และวงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นคำเก่า แต่ปัจจุบันกลายเป็นคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย รวมถึงเป็นที่มาของคำสแลงหลากหลายคำที่ถูกสร้างขึ้นจากวิกฤตินี้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงขอกล่าวถึงคำเก่าต่าง ๆ ในอดีตที่ในยุคโควิด-19 คำเหล่านี้เกิดการเปลี่ยนแปลงกลายมาเป็นคำฮิตควบคู่ไปกับคำใหม่ที่ถูกสร้างขึ้น ตัวอย่างเช่นจากนโยบายการรับมือของภาครัฐที่ได้ออกมาตราการขอความร่วมมือจากประชาชนในการให้ประชาชนอยู่บ้าน (Stay Home) เพื่อป้องกันและยับยั้งการแพร่เชื้อโควิด-19 จึงทำให้คำศัพท์เก่าถูกนำกลับมาใช้ถึงอีกครั้ง จนกลายเป็นคำฮิตถูกพูดถึงเป็นอย่างมากในช่วงเวลาดังกล่าวอย่างคำว่า Social Distancing

- “Social Distancing” คือการเว้นหรือรักษาระยะห่างของตนเองกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งเป็นแนวการปฏิบัติตัวของผู้คนทั่วโลกในช่วงวิกฤติการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อลดและยับยั้งการแพร่เชื้อไวรัสดังกล่าวในสังคม เช่น การไม่ไปในที่ที่ต้องอยู่รวมกับผู้อื่นอย่างแออัด การเว้นระยะให้ห่างจากผู้อื่นอย่างน้อย 1-2 เมตร (สำนักข่าวไทย, 2563)

และด้วยความที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคมซึ่งต้องการการอยู่ร่วมกัน ดังนั้น ในวิกฤติที่มีการแพร่ระบาดของไวรัสนี้ แม้มนุษย์ต้องกักตัวเอง ต้องเว้นระยะห่างทางสังคม แต่มนุษย์ก็มีความคิดสร้างสรรค์ที่จะหากิจกรรมที่สามารถทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันโดยไม่ต้องมาพบเจอกัน ยิ่งในปัจจุบันที่

เครือข่ายอินเทอร์เน็ตพัฒนาไปไกลทำให้ทั่วโลกเชื่อมกันได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น ก็ยังทำให้ความต้องการที่จะอยู่ร่วมกันเพื่อการได้พบปะสังสรรค์กันของมนุษย์ก็ทำได้ง่ายขึ้น ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้เกิดคำสแลงต่าง ๆ เพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมในการพบปะสังสรรค์หรือทำกิจกรรมร่วมกันในยุคของโควิด-19 นี้ขึ้น ซึ่งกลุ่มคำศัพท์เหล่านี้ก็มีที่มาจากคำเดิมที่กล่าวไปแล้วข้างต้น

- “Covideo Party” เป็นการสังสรรค์โดยการร่วมชมภาพยนตร์จาก Netflix ร่วมกันในยุคโควิด ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วต่างคนต่างดูอยู่ที่บ้านของตนเอง โดยแนวคิดนี้มาจากนักแสดงตลกที่ชื่อว่าอลิสัน สปีตเทิล (Alison Spittle) โดยจะให้ผู้คนในทวีตเตอร์ได้ร่วมกันเลือกภาพยนตร์ที่จะดูร่วมกัน โดยขณะที่ชมก็สามารถแสดงความคิดเห็นหรือสื่อสารพูดคุยกันผ่านทางแอปพลิเคชันดังกล่าวนี้ได้ (ณัฐชา ตะวันนาโชติ, 2563)

หรืออย่างมาตรการของทางรัฐบาลในหลายประเทศที่ให้ประชาชนกักตัวเองในช่วงระยะเวลาหนึ่งเพื่อสังเกตเฝ้าดูอาการว่าเป็นผู้ได้รับเชื้อโควิด-19 หรือไม่ ประชาชนเหล่านั้นก็หากิจกรรมต่าง ๆ ทำไปด้วยในช่วงนั้น ก็มีคำเรียกว่า “Quarantine” และ “Quarantine Activities” ตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- “Quarantine” คือการกักตัวเองในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส ซึ่งเป็นอีกแนวทางที่ทางรัฐบาลในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลกได้นำมาใช้เป็นมาตรการต่อการเว้นระยะห่างในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการกักตัวที่บ้านหรือการกักตัวยังสถานที่ควบคุมโรคที่ทางรัฐบาลได้จัดตั้งขึ้น

- “Quarantine Activities” คือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้คนทั่วโลกทำกันในช่วงที่ต้องกักตัวเอง แยกตัวเองออกจากครอบครัวและผู้อื่นในสังคม เพื่อลดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ดังกล่าว (สำนักข่าวไทย, 2563)

ในวงการภาษาศาสตร์ก็มีคำสแลงใหม่ที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อสื่อถึงกิจกรรมหรือเป็นชื่อเฉพาะสำหรับใช้เรียกสิ่งที่คุณคนทั่วโลกได้ทำขึ้นในช่วงที่ต้องกักตัวเองดังนี้

- “Quarantine and Chill” ใช้สื่อถึงกิจกรรมการดูหนังหรือดูซีรีส์ติดต่อกันเป็นเวลานานจนจบซีซั่นในช่วงกักตัวอยู่บ้านนี้

- “Quarantini” เป็นชื่อที่ใช้เรียกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทค็อกเทลที่แต่ละคนผสมดื่มเองในช่วงที่ต้องกักตัวอยู่บ้าน โดยเลียนแบบจากคำว่า “Martini” ทั้งนี้เพื่อให้เกิดอรรถสมมากขึ้นเมื่อต้องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงวิกฤติโควิด-19 ระบาดนี้

- “Coronarita” เป็นอีกชื่อหนึ่งที่ใช้เรียกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทค็อกเทลที่แต่ละคนผสมดื่มเองในช่วงที่ต้องกักตัวอยู่บ้านเช่นกัน แต่คำนี้เลียนแบบจากคำว่า “Margarita” (ตฤณภัทร โลหะพงศธร, 2563)

และอีกมาตรการหนึ่งที่สำคัญซึ่งรัฐบาลในหลายประเทศทั่วโลกขอความร่วมมือให้ประชาชนทำงานจากที่บ้าน เพื่อลดการเดินทาง ลดการออกจากบ้าน และลดการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม การกระทำดังกล่าวนี้ก็มีชื่อเรียกเป็นคำฮิตติดหูในยุคโควิด-19 นี้ว่า “Work from Home” หรือ “WFH” เช่นกัน

- “Work From Home” หรือย่อได้ว่า “WFH” ซึ่งมีความหมายตรงตัวคือการทำงานจากที่บ้าน เป็นหนึ่งในมาตรการที่ทางรัฐบาลได้ออกมาเพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนยินยอมให้พนักงานของตนเองทำงานจากที่บ้านได้เพื่อลดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (สำนักข่าวไทย, 2563)

ดังนั้น เมื่อผู้คนเป็นจำนวนมากต่างต้องทำงานจากที่บ้าน การติดต่อสื่อสารกันผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือทางสังคมออนไลน์จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการใช้ชีวิตของผู้คนยุคโควิด-19 ด้วยเหตุนี้เองจึงส่งผลให้มีคำศัพท์ใหม่เกิดขึ้นมากมายอันเนื่องมาจากการที่ผู้คนต้องทำงานแบบ Work From Home เช่น

- “Doomscrolling” คำนี้สื่อถึงการที่เลื่อนฟีดแล้วเจอแต่ข่าวหรือข้อมูลที่เป็นข่าวร้ายทำให้เศร้าหรือหดหู่ใจในสื่อโซเชียลมีเดียโดยตลอด

- “Zoom-bombing” สื่อถึงการที่มีใครทำบางสิ่งบางอย่างให้เป็นจุดสนใจในขณะที่ทุกคนกำลังประชุมงานหรือคุยงานกันผ่านทางวิดีโอคอล

- “Zoom-room” จะหมายถึงพื้นที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของห้องที่ถูกจัดไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อใช้สำหรับวิดีโอคอลในช่วงวิกฤติโควิด-19 เพราะพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ภายในห้องไม่เรียบร้อย (ตฤณภัทร โลหะพงศธร, 2563)

- “Challenge” เป็นการท้าทายที่ส่งต่อกันไปเรื่อย ๆ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับคำท้านั้นทำกิจกรรมตามรูปแบบที่ตนเองกำหนดไว้โดยเฉพาะในช่วงวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นี้ ผู้คนทั่วโลกต่างหันมาเล่นแอปพลิเคชันที่มีอยู่อย่างมากมายและหลากหลายรูปแบบบนโลกโซเชียลกันมากขึ้น อันเนื่องมาจากหลายสาเหตุทั้งเพื่อการลดภาวะความเครียดในสถานการณ์อันเลวร้ายที่ทุกคนทั่วโลกต่างต้องเผชิญ หรือเพื่อเป็นการใช้เวลาว่างในระหว่างที่ต้องกักตัวอยู่บ้านนาน ๆ จึงหากิจกรรมสนุก ๆ ทำ หรือเพื่อการเยียวยาจิตใจในช่วงที่ไม่สามารถออกไปพบปะสังสรรค์กับเพื่อนฝูงได้ เพราะมนุษย์ก็คือสัตว์สังคมที่ต้องการการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้มีการติดต่อสื่อสารกัน และด้วยสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้เองจึงทำให้เกิดการส่งต่อการทำ challenge ต่าง ๆ ขึ้นอย่างมากมายบนโลกโซเชียล

- “Tik Tok” หากพูดถึงการทำ challenge ของผู้คนทั่วโลกบนโลกอินเทอร์เน็ตนั้นก็จะมีแอปพลิเคชันมากมายที่สามารถทำได้ แต่แอปพลิเคชันที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในช่วงของวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นี้ก็คือแอปพลิเคชันของจีนที่ชื่อว่า “Tik Tok” หรือชื่อภาษาจีนว่า “抖音” ที่มีความหมายตรงตัวในภาษาไทยว่า “เสียงสั้น” เพราะผู้ใช้แอปพลิเคชันดังกล่าวนี้สามารถที่จะอัดวิดีโอสั้น ๆ ได้และมีลูกเล่นที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการเต้น การร้องเพลง ลิปซิงค์เพลง ลิปซิงค์เสียงพูดของคนดังหรือละครดั่ง การเล่นตลก เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ผู้คนเลือกที่จะใช้แอปพลิเคชันนี้ส่งต่อ challenge กันจนทำให้เกิดปรากฏการณ์ Tik Tok ขึ้นทั่วโลก หากกล่าวว่า Tik Tok ชื่อของแอปพลิเคชันจากจีนคำนี้ เป็นอีกคำที่ถูกผู้คนทั่วโลกกล่าวถึงหรือสืบค้นบนโลกโซเชียลก็คงจะไม่ผิดเช่นกัน (Topten, 2563)

- “Shopaholic” หมายถึงพฤติกรรมเสพติดการช้อปปิ้ง เพราะในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 นี้ ทำให้ห้างสรรพสินค้าหรือร้านขายของต่าง ๆ ไม่เปิดให้บริการ หลายคนจึงต้องอยู่บ้านและพึ่งพาการซื้อของออนไลน์แทน จนบางคนสนุกไปกับมันและยากที่จะห้ามใจไม่ช้อปปิ้งไม่ได้ (ญาณสินี เนื่องจำนงค์, 2562)

ส่วนคำศัพท์ในด้านมาตรการของรัฐบาลและคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการระแวดระวังการสร้างข่าวที่อาจกระทบต่อความมั่นคงของผู้คนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสก็ยิ่งปรากฏอยู่อีกบางส่วน เช่น

- “Lock Down” ซึ่งความหมายในภาษาไทยก็คือ “การปิดเมือง” หรือ “ปิดประเทศ” ซึ่งเป็นมาตรการขั้นสูงสุดที่ในหลายประเทศใช้เพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา เป็นมาตรการที่ใช้ห้ามหรือจำกัดการเดินทางเข้าออกของผู้คนที่อยู่ในประเทศของตนเอง ไม่ให้เดินทางออกนอกประเทศ และไม่ให้ผู้คนจากต่างประเทศเดินทางเข้ามายังประเทศของตน
- “Curfew” คือการที่รัฐบาลออกมาตรการห้ามประชาชนในเขตพื้นที่นั้น ๆ ออกจากเคหสถานในช่วงเวลาตามที่รัฐบาลกำหนดไว้
- “Fake News” หมายถึงข่าวปลอมที่เกิดขึ้นซึ่งมีผลต่อความเชื่อของผู้คนในสังคม
- “Super Spreader” หมายถึงผู้ที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนาและสามารถแพร่เชื้อไปให้ผู้อื่นอีกเป็นจำนวนมาก (ตฤณภัทร โลหะพงศธร, 2563)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า คำต่าง ๆ ที่ถูกกล่าวถึงและใช้กันในยุคโควิด-19 นี้ ไม่ว่าจะเป็นคำเก่าแล้วกลับมาฮิตหรือเป็นคำที่เพิ่งเกิดใหม่ และไม่ว่าจะเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับด้านใดก็ตามในยุคโควิด-19 นี้ ทุกคำต่างก็ล้วนเป็นคำที่ผู้คนทั่วโลกเข้าใจความหมายตรงกัน จนทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าคำเหล่านี้เป็นคำสากลมีการใช้ทับศัพท์และแสดงออกให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของภาษาได้เป็นอย่างดี เพราะธรรมชาติของภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาใดในโลกนี้ก็คือการที่มันสามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่เสมอ ทั้งในรูปแบบของการเกิดคำใหม่ การเปลี่ยนความหมายไปจากเดิม การเปลี่ยนการสะกดคำ การเปลี่ยนการออกเสียง ซึ่งนอกจากในรูปแบบที่ปรากฏในภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาสากลที่ผู้คนทั่วโลกรู้จักแล้ว สำหรับในประเทศไทยและประเทศจีนเองก็ยังมีคำอีกจำนวนหนึ่งที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์สำคัญการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 นี้ด้วยเช่นกัน เริ่มต้นที่กรณีของประเทศไทยซึ่งเป็นอีกหนึ่งประเทศที่ได้รับผลกระทบขณะที่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสชนิดนี้ จนทำให้รัฐบาลไทยต้องออกมาตรการต่าง ๆ มากมายเพื่อที่จะยับยั้งการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งหนึ่งในมาตรการที่ทางรัฐบาลได้กำหนดขึ้นเพื่อดูแลประชาชนชาวไทยในช่วงที่มีการระบาดของโรคโควิด-19 นี้ก็คือการจัดตั้งหน่วยงานที่มีชื่อเรียกว่า “ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่

ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019” หรือเรียกเป็นตัวย่อสั้น ๆ ได้ว่า “ศบค.” ขึ้น โดยมีนายแพทย์ ทีวีศิลป์ วิษณุโยธิน เป็นโฆษกของหน่วยงานดังกล่าวนี้ ทำหน้าที่แถลงการณ์ข้อมูลสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับ โรคนี้ให้ประชาชนได้ รับทราบทั่วประเทศ อีกทั้งในทุก ๆ วันจะมีการรายงานจำนวนผู้ติดเชื้อ ผู้ที่รักษา หาย และผู้เสียชีวิตจากโรคดังกล่าวทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศทั่วโลก และอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญและ ถูกพูดถึงเป็นอย่างมากในช่วงของการแถลงการณ์หรือการรายงานสถานการณ์ของโรคโควิด-19 ก็คือการ ให้กำลังใจแก่ประชาชนเพื่อต่อสู้กับวิกฤติดังกล่าว และการให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องพร้อมให้ ข้อคิดเตือนใจที่หลายคำได้กลายเป็นคำฮิตติดหูหรือเป็นวลีเด็ดติดปากที่ทุกคนจำได้ และถูกกล่าวถึงและ นำไปใช้อย่างกว้างขวางทั้งในโลกโซเชียลและในชีวิตประจำวันของพี่น้องประชาชนชาวไทย อาทิ

- “ไม่ประมาท การ์ดอย่าตก” นับว่าเป็นวลีแรกของนายแพทย์ทีวีศิลป์และติดหูชาว ไทยมาจนถึงทุกวันนี้ ในการขอความร่วมมือจากประชาชนให้ปฏิบัติตามคำแนะนำจากทางกระทรวง สาธารณสุขอย่างเคร่งครัด เพื่อช่วยกันยับยั้งหยุดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา จนต่อมาหลาย ๆ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนก็นำวลีนี้ไปใช้เพื่อเตือนใจพี่น้องชาวไทยให้ประพฤติปฏิบัติตาม คำแนะนำของทางภาครัฐในการต่อสู้กับวิกฤติดังกล่าวนี้

- “ป้องกันโรค ป้องกันโลก” นายแพทย์ทีวีศิลป์กล่าวในการแถลงการณ์เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2563 ซึ่งตรงกับวันคุ้มครองโลกพอดี จึงได้กล่าววลีนี้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันกับวัน สำคัญสากลของโลกในวันนี้พอดี

- “ชีวิตวิถีใหม่” หรือตรงกับภาษาอังกฤษว่า “New Normal” ซึ่งเป็นวลีที่นายแพทย์ ทีวีศิลป์ได้ใช้พูดย้ำเตือนให้ประชาชนชาวไทยใส่หน้ากากอนามัยทุกครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นการปรับตัวให้คุ้นเคย กับการใช้ชีวิตใหม่ในช่วงวิกฤตินี้

- “จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว” ซึ่งเป็นหลักธรรมสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่ นายแพทย์ทีวีศิลป์ได้พูดถึงเพื่อให้ประชาชนชาวไทยได้ผ่อนคลายความเครียดในช่วงวิกฤตินี้ โดยได้ เตือนใจให้ประชาชนนอกจากจะต้องระวังตัวรักษาร่างกายไม่ให้ติดโรคแล้ว ยังต้องรักษาจิตใจให้ดี เพราะ ถ้าจิตใจดี ร่างกายก็จะดีตามไปด้วย (แสงทราย, 2563)

นอกจากนี้ก็ยังมีความอีกหลายคำในภาษาไทยที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์สำคัญนี้ ทั้งคำ ารณรงค์การใช้ชีวิตของประชาชนในช่วงวิกฤติโรคโควิด-19 ของภาครัฐ เช่น “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ”

“กินร้อน ช้อนแยก อยู่ห่าง ล้างมือ” หรือคำพ้องที่เป็นวลีกวน ๆ ติดตลกจากประชาชนทั่วไปที่คิดหาคำสนุก ๆ สร้างความตลกขบขันในช่วงวิกฤติของประเทศ เช่น “สถานการณ์ตอนนี้ แยกกันเราอยู่ รวมหมู่เราตาย” “เงินก็ต้องหา โควิดก็ต้องกลัว” “อดีตเป็นไฉน์ไม่สำคัญ ปัจจุบันไม่ติดโควิดเป็นพอ” “เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าถ้าไม่มีมาสก์อย่าออกจากบ้าน” “โควิดเหมือนสงครามเย็น มองไม่เห็นแต่ต้องป้องกัน” “โควิดอะไรไวรัส โคตรน่ารักอะเราเอง” “โควิดค่ะ โควิดค่ะ ไม่ได้มากับเงิน ไม่ได้มากับบุญ ไม่ได้มากับโบว์ มากับคางคาค่ะ” (MissSkyy, 2563), (Natchaphon B, 2563)

สำหรับในประเทศจีนซึ่งเป็นจุดแรกเริ่มของเหตุการณ์นี้ก่อนที่จะแพร่ระบาดไปทั่วโลกก็ทำให้ชาวจีนตกเป็นเป้าสายตาของชาวโลกบางส่วนที่มองว่าพฤติกรรม การชอบกินของแปลกของพิศดาร อย่างเช่นการกินสัตว์ป่าชนิดต่าง ๆ ของคนจีนนี้เองที่เป็นต้นเหตุของการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 และพากันเกลียดชาวจีนด่าว่าชาวจีน (อาธิติยา จำปาจันทร์, 2563) ซึ่งประเทศไทยเองก็มีกระแสการเหยียดชาวจีนเช่นกัน โดยเฉพาะในช่วงที่รัฐบาลไทยยังคงเปิดประเทศต้อนรับชาวจีนบางกลุ่มให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้อยู่ และต่อมาเมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ก็ได้ขยายกระแสจากความกลัวเป็นความเกลียดชังชาวจีนขึ้นทั่วโลก ซึ่งในทางภาษาก็มีคำศัพท์เฉพาะใช้เรียกภาวะของคนที่เกลียดและกลัวประเทศจีนหรือชาวจีนนี้ว่า “Sinophobia” และจากความรู้สึกลี้ภัยจึงทำให้ผู้คนบางกลุ่มแสดงออกต่อคนจีนรวมถึงคนที่มีเชื้อสายเอเชียอย่างเป็นปฏิกิริยา โดยเฉพาะในยุโรปและอเมริกาที่มีการแพร่ระบาดอย่างหนักไม่ต่างอะไรจากการระบาดของโรคไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ มีการเหยียดชาติพันธุ์ การคุกคามทำร้ายร่างกายชาวเอเชียในต่างประเทศ เพราะถูกมองว่าเป็นต้นตอของการแพร่ระบาดเชื้อโรคดังกล่าว เช่นกรณีของเด็กชายชาวอเมริกันที่มีเชื้อสายเอเชียวัย 16 ปี ในรัฐแคลิฟอร์เนียถูกเพื่อนนักเรียนรุมทำร้าย เพราะถูกกล่าวหาว่าเป็นโรคโควิด-19 กรณีของหญิงไทยในลอสแอนเจลิสที่สหรัฐอเมริกาถูกไล่ลงจากรถไฟใต้ดินพร้อมเสียงด่าทอที่เธอบันทึกเอาไว้ได้ว่า “ทุกโรคและทุกอย่างมาจากจีน ชาวจีนน่ารังเกียจ” หรืออย่างกรณีสาวเอเชียถูกรุมทำร้ายจากคนแปลกหน้าเพียงเพราะเธอสวมหน้ากากอนามัยที่รถไฟใต้ดินที่นครนิวยอร์ก ส่วนในยุโรปโดยเฉพาะที่อิตาลี ซึ่งเป็นอีกประเทศที่ได้มีการแพร่ระบาดอย่างหนักของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ก็พบว่าชาวจีน ชาวเอเชีย และร้านอาหารจีนในยุโรปต่างก็ได้รับผลกระทบนี้เช่นกัน รวมไปถึงการพาดหัวข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์ของประเทศฝรั่งเศสและออสเตรเลียที่แสดงให้เห็นถึงการเลือกปฏิบัติต่อชาวจีน และเห็นชาว

จีนเป็นปฏิปักษ์อย่างชัดเจน อาทิ “Yellow Peril” ที่สื่อความหมายว่า “ภัยเหลือง” หรือ “ภัยคุกคามจากชาติผิวเหลือง” ซึ่งหมายถึงชาวจีนนั่นเอง หรืออย่าง “Chinese virus panda-monium” ที่สื่อว่า “เดกกังฟูไวรัสแพนด้า” ซึ่งเปรียบเปรยประเทศจีนและชาวจีนที่เป็นต้นเหตุของการแพร่เชื้อไวรัสดังกล่าวนี้ หรืออย่าง “China kids stay home” ที่สื่อความหมายให้เด็กจีนอยู่กับบ้าน เป็นต้น (วิภาวี เจริญลีลา, 2563)

จากคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงของการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่นี้ ผู้วิจัยพบว่าก่อนหน้านี้ในปี พ.ศ. 2559 (ค.ศ. 2016) ก็มีถ้อยคำซึ่งเป็นคำที่ถูกสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคำหนึ่ง จนได้รับการยกให้เป็นคำศัพท์แห่งปีจากเว็บไซต์ Dictionary.com คือคำว่า “Xenophobia” หมายถึงความเกลียดชังและความหวาดกลัวคนที่ต่างชาติพันธุ์กับตนเอง โดยคำดังกล่าวนี้เป็นภาษากรีกมาจากคำว่า “ξένος” ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า “xenos” ที่แปลว่าคนแปลกหน้าหรือคนต่างชาติน รวมกับคำว่า “φόβος” ซึ่งในภาษาอังกฤษคือคำว่า “phobos” ที่แปลว่าความหวาดกลัว (วิกิพีเดีย, 2563) สาเหตุที่คำดังกล่าวนี้ถูกยกให้เป็นคำศัพท์แห่งปีนั้น เนื่องมาจากในปีดังกล่าวล้วนมีแต่บรรยากาศของความเห็นต่าง ความไม่ลงรอยกันของผู้คนที่ต่างเชื้อชาติต่างวัฒนธรรมกัน โดยเว็บไซต์ดังกล่าวได้ให้นิยามคำดังกล่าวนี้ไว้สองความหมาย ความหมายแรกคือความเกลียดชังและความหวาดกลัวชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นคนแปลกหน้าต่างวัฒนธรรมกับตนเอง ส่วนความหมายที่สองคือความไม่ชอบหรือความกลัวในตัวชนบทรูปร่างหรือสิ่งอื่น ๆ เช่น การแต่งกายของคนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกับตนเอง (Nation TV, 2562)

ไม่เพียงแต่ชาวโลกบางส่วนเท่านั้นที่ไม่พอใจต่อประเทศจีนและชาวจีน แต่ประชาชนชาวจีนบางส่วนเองก็ไม่พอใจต่อการทำงานของรัฐบาลจีนเกี่ยวกับการรับมือต่อสถานการณ์โควิด-19 นี้เช่นกัน โดยเริ่มจากการไม่พอใจรัฐบาลระดับท้องถิ่นกรณีที่นายกเทศมนตรีของเมืองอู่ฮั่น เมืองที่เป็นต้นกำเนิดของการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคนี้ในเมืองของตนต่อทางการจีนอย่างครบถ้วน และทำงานไม่มีประสิทธิภาพที่เพียงพอจนทำให้การแพร่ระบาดของโรคนี้ในเมืองอู่ฮั่นในเวลาต่อมาได้แผ่ขยายเป็นวงกว้างมากขึ้นจนยากที่จะควบคุม และต่อมาความไม่พอใจของประชาชนต่อรัฐบาลจีนก็ได้เพิ่มมากขึ้นไปอีก จนนำมาสู่การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลจีน ทั้งการปกปิดข้อมูลข่าวสารในช่วงที่โรคเริ่มระบาดในตอนแรก และการควบคุมข่าวสารที่จะเผยแพร่ต่อ

ประชาชน ซึ่งเสี่ยงวิพากษ์วิจารณ์จากประชาชนเหล่านี้ถือว่าเป็นประเด็นที่อ่อนไหวต่อรัฐบาลจีนเป็นอย่างมาก จนทำให้คำบางคำที่เกี่ยวกับเหตุการณ์นี้กลายเป็นคำต้องห้ามที่ถูกเซนเซอร์โดยหน่วยงานจากรัฐบาลจีน ดังนั้นการที่ชาวเน็ตจีนจะพูดคุยกันในประเด็นที่อ่อนไหวเช่นนี้นับโลกออนไลน์ได้นั้น จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกัน โดยอาศัยการสร้างคำศัพท์ใหม่ขึ้นมาเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกแทรกแซงและตรวจตราจากหน่วยงานของรัฐบาลจีน (Amnesty International, 2563) ซึ่งคำศัพท์ที่ถูกสร้างขึ้นมานี้มีทั้งคำศัพท์ที่คิดขึ้นมาแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ไปจนถึงคำที่คิดขึ้นมาใหม่ โดยการใช้การสร้างคำที่พลิกแพลงซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจตราจากรัฐบาลจีน เช่น

- “Wh” มาจากการใช้อักษรย่อพยัญชนะต้นของคำว่า“武汉”เพื่อสื่อถึงเมืองอู่ฮั่น เมืองที่ได้ชื่อว่าเป็นต้นตอของการแพร่ระบาด

- “Hb” มาจากการใช้อักษรย่อพยัญชนะต้นของคำว่า“湖北”เพื่อสื่อถึงมณฑลหูเป่ย์ มณฑลที่ได้ชื่อว่าเป็นต้นตอของการแพร่ระบาด

- “Zf” มาจากการใช้อักษรย่อพยัญชนะต้นของคำว่า“政府”เพื่อสื่อถึงรัฐบาลจีน ซึ่งคำนี้ถูกใช้มาตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาจากเมืองอู่ฮั่น

- “Jc” มาจากการใช้อักษรย่อพยัญชนะต้นของคำว่า“警察”เพื่อสื่อตำรวจ ซึ่งคำนี้ถูกใช้มาตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาจากเมืองอู่ฮั่นเช่นกัน

- “Red ten” คำนี้ชาวเน็ตต้องการสื่อความหมายถึงสภากาชาด (Red cross) ของจีนที่ยังทำงานได้ไม่ดีพอ และถูกวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องการกระจายสิ่งของไปช่วยเหลือประชาชนทั่วประเทศ และเพื่อการหลีกเลี่ยงการถูกเซนเซอร์จากหน่วยงานของรัฐบาลจีน ชาวเน็ตจีนจึงพลิกแพลงโดยการเปลี่ยนเป็นคำว่า Red ten ซึ่งคำว่า “ten” มีที่มาจากการที่สัญลักษณ์ของเครื่องหมายสภากาชาดที่เป็นเครื่องหมายบวก (+) สีแดงนั้น มีความคล้ายคลึงกับตัวอักษรจีน “十” ซึ่งมีความหมายว่า “สิบ” หรือ “ten” ในภาษาอังกฤษนั่นเอง

- “F4” เดิมทีเป็นชื่อของกลุ่มศิลปินนักร้องชายของไต้หวันที่มีโด่งดังมากทั่วเอเชีย ตั้งแต่ช่วงต้นปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000) ซึ่งมีสมาชิกทั้งหมด 4 คน แต่ในปัจจุบันกลายเป็นคำที่ชาวเน็ตจีนใช้อ้างถึงนักการเมืองระดับภูมิภาคสี่คนที่ชาวจีนจำนวนมากเห็นว่า ทั้งสี่คนนี้เป็นคนที่ต้องรับผิดชอบมาก

ที่สุดต่อการระบาดของโรคที่แพร่กระจายไปอย่างกว้างขวาง เพราะการปกปิดข้อมูลของพวกเขาในช่วงแรกเริ่มที่โรคนี้เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่ปรากฏการณ์ครั้งแรกของการพลิกแพลงด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะชาวจีนมีการคิดหาและสร้างคำใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพราะพวกเขาต้องคอยหลีกเลี่ยงการใช้คำที่อ่อนไหวหรือเป็นที่จับตามองของทางรัฐบาลจีนมาโดยตลอด อาทิ

- การใช้ “ภาพหมี่แพนด้า” ซึ่งถือเป็นสัตว์ประจำชาติจีนและเป็นสมบัติของชาติ เช่นเดียวกับการใช้คำว่า “国宝” ที่หมายถึงสมบัติของชาติ เพื่อสื่อความถึงหน่วยงานหรือองค์กรด้านความมั่นคงของประเศจีน

- การใช้คำว่า “บันได” กับ “เฟลเวียดนาม” แทนคำว่า “VPN” ซึ่งย่อมาจาก Virtual Private Network ซึ่งเป็นชื่อเครือข่ายซอฟต์แวร์ที่ช่วยให้ชาวจีนและชาวจีนที่อยู่ในประเทศจีนสามารถเข้าถึงเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ ไม่ต้องถูกควบคุมจากรัฐบาลจีนที่มีชื่อเรียกกันว่า “Great Firewall” เข้ามาตรวจสอบการใช้งานอินเทอร์เน็ตและนำไปสู่การปิดกั้นการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของชาวจีนและชาวจีนที่ใช้งานอยู่ในประเทศจีนในบางเว็บไซต์ โดยที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบันรัฐบาลจีนได้บล็อกการเข้าถึงเว็บไซต์จำนวนมากมายบนโลกนี้ โดยเฉพาะเว็บไซต์หลัก ๆ ที่คนทั่วโลกต่างใช้กัน เช่น Google (กูเกิล), Youtube (ยูทูบ), Facebook (เฟซบุ๊ก), ทวิตเตอร์ (Twitter) จนชาวจีนที่จำเป็นต้องอาศัย VPN เพื่อช่วยแก้ปัญหา แต่ทั้งนี้ก็มีหลายครั้งที่ VPN บางตัวไม่สามารถใช้งานได้ที่จีน เนื่องจากการปราบปรามการใช้ VPN อย่างเข้มข้นของทางรัฐบาลจีน ด้วยเหตุนี้เองจึงมีการเปรียบเทียบการที่จะเข้าถึงเว็บไซต์เหล่านั้นได้เหมือนกับการที่ต้องปีนข้ามกำแพงเมืองจีนหรือ “Great Firewall” นั่นเอง (ทรงพจน์ สุภาพล, 2560)

จากปรากฏการณ์การพลิกแพลงด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในประเด็นที่อ่อนไหวต่อรัฐบาลจีนของชาวจีนนี่เอง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าส่วนหนึ่งมาจากรูปแบบการปกครองประเทศที่แตกต่างจากประเทศไทย โดยประเทศไทยมีการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ประชาชนชาวไทยสามารถแสดงความคิดเห็นหรือวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลไทยได้อย่างอิสระ ไม่จำเป็นต้องมีการพลิกแพลงด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ขณะที่ประเทศจีนซึ่งมีการปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์ อำนาจจึงอยู่ที่รัฐบาลจีน ทำให้ทุก ๆ เรื่องที่เกิดขึ้นในประเทศจีน รัฐบาลมีสิทธิ์ในการตรวจสอบ ไม่เว้นแม้กระทั่ง

เรื่องการเสนอความคิดเห็นหรือการโพสต์ข้อความ รูปภาพต่าง ๆ บนโลกออนไลน์ที่รัฐบาลได้มีการติดตามอย่างใกล้ชิด และจากความเข้มงวดในการตรวจสอบและควบคุมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของประชาชนเป็นอย่างมากของรัฐบาลจีนนี้เอง จึงทำให้ชาวจีนหลายคนที่ต้องการสื่อสารในประเด็นที่อ่อนไหวเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล มีความจำเป็นที่จะต้องมีการพลิกแพลงการใช้ภาษา เพื่อให้สามารถหลีกเลี่ยงการถูกตรวจสอบจากทางรัฐบาลจีน ซึ่งจะเห็นว่าเป็นความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงของทั้งสองประเทศในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลของตนเอง (Sanook, 2562)

3.2 ปัจจัยด้านสื่อมัลติมีเดีย

สำหรับปัจจัยด้านสื่อมัลติมีเดีย นั้น ผู้วิจัยขอแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต

กระแสโลกาภิวัตน์ที่มาพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตได้ทำให้ทุกวันนี้ผู้คนจากทั่วทุกทวีปของโลกต่างได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างทั่วถึงโดยการเชื่อมต่อกันผ่านทางโลกออนไลน์ ดังนั้นเมื่อมีปรากฏการณ์หรือเรื่องราวเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นในสังคมไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ไหนบนโลกใบนี้ก็ตาม เรื่องราวเหล่านี้ก็จะถูกเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนโดยแพร่กระจายไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว และสิ่งหนึ่งที่สำคัญและถูกเผยแพร่ออกไปพร้อมกับเรื่องราวเหล่านั้นด้วยก็คือ “ภาษา” นั่นเอง เพราะภาษาเป็นเครื่องมือให้ผู้คนเข้ามาแสดงปฏิกิริยาตอบสนองในรูปแบบต่าง ๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นแง่มุมด้านบวกหรือด้านลบต่อเรื่องราวที่ถูกเผยแพร่ นั้น จนกล่าวได้ว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดคำสแลง

สำหรับประเทศไทยเองในปัจจุบันนี้ก็มีคำหลายคำที่เกิดขึ้นมาใหม่ และผลของความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตนี้เองที่ทำให้คำต่าง ๆ เหล่านี้ถูกใช้กันอย่างแพร่หลายและรวดเร็วจนเป็นที่นิยมและกลายเป็นคำฮิตเป็นคำสแลงไปโดยปริยาย ซึ่งในแต่ละปีจะมีคำใหม่ ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นมากมาย เช่นคำว่า “ไรหรว” มาจากอะไรหรว คำว่า “คิ๊บบ” มาจากคือแบบ คำว่า “น่ารักอะ” มาจากน่ารักอะ คำว่า “อุ้ดะ” มาจากอุ้ยตาย คำว่า “ขออำไพ” มาจากขออภัย คำว่า “เตง” มาจากตัวเอง คำว่า “ฟุด ๆ” มาจากสุด ๆ (Kitichai Taechangamlert, 2557) คำว่า “ลั่น” หมายถึงตลกมาก ฮามาก คำว่า “ยีนหนึ่ง” หมายถึงตัวเต็ง โดดเด่น ยีนมาเป็นอันดับที่หนึ่ง (Ano, 2561) “ไอตัว” เป็นคำที่ใช้เรียกคน โดยคนที่ถูกเรียกนั้นต้องเป็นคนที่ผู้เรียกรู้สึกว่าน่ารัก น่าเอ็นดู คำว่า “ยั่ว ๆ

บด ๆ” ใช้ชื่นชมเมื่อมีการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ดีมาก ๆ ซึ่งเดิมเป็นคำชื่นชมของกลุ่มคนเพศทางเลือก (LGBT) ถึงการทำสิ่งใดได้ดีเลิศ ดีมากจนเกินเหตุ (กรรณก หงษา, 2562)

ส่วนในประเทศจีนนั้น ปัจจุบันการพัฒนาในหลาย ๆ ด้านของจีนได้เจริญรุดหน้าไปมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต ตัวชี้วัดอย่างหนึ่งคือการเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือหรือสมาร์ทโฟนที่ผู้คนสามารถใช้งานได้ง่าย ดังนั้นจึงมีแอปพลิเคชันมากมายที่หลายบริษัทของจีนเปิดให้บริการ เนื่องจากว่ารัฐบาลจีนยังมิได้เปิดกว้างให้คนจีนเข้าถึงแอปพลิเคชันที่ผลิตโดยประเทศตะวันตก อย่าง Google (กูเกิล), Facebook (เฟซบุ๊ก) หรือ Youtube (ยูทูป) แต่แอปพลิเคชันที่ผลิตขึ้นจากบริษัทเทคโนโลยีต่าง ๆ ของจีนก็มีประสิทธิภาพที่เพียงพอ และสามารถนำมาใช้ทดแทนแอปพลิเคชันของชาติตะวันตกได้เป็นอย่างดี เช่น Baidu (百度), QZone (QQ 空间), Weibo (微博), Leshi (乐视) เป็นต้น (SPUIC, 2563) และอีกตัวชี้วัดที่บ่งบอกความเจริญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตของจีนได้เป็นอย่างดีก็คือ การที่คำว่า “5G 元年” หรือความหมายภาษาไทยคือ “ปีแห่งศักราช 5G” ถูกคัดเลือกให้เป็นคำฮิตประจำปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ.2019) ซึ่งปีแห่งศักราช 5G (TNN Online, 2562) นี้เป็นปีที่อยู่ในระหว่างการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจระหว่างจีนกับสหรัฐอเมริกา นั่นเอง จีนได้มียุทธศาสตร์ “Made in China 2025” ที่ต้องการอุปเกรดให้จีนเป็นผู้นำของโลกในด้านเทคโนโลยีที่มีหัวเว่ยเป็นผู้นำเทคโนโลยี 5G ถึงแม้เทคโนโลยีนี้จะทำให้สหรัฐอเมริการู้สึกว่จีนกำลังเป็นภัยคุกคาม แต่ในมุมมองของจีนเองแล้วกลับรู้สึกว่หัวเว่ยเป็นความภาคภูมิใจของชาติซึ่งแข่งขันทางเทคโนโลยีกับญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และชาติตะวันตกได้อย่างสบาย (Chatchawal Chutikamoltham, 2562) โดยเฉพาะการเปิดใช้ 5G ของหัวเว่ยนี้เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกที่สถานีรถไฟหวงเฉียว นครเซี่ยงไฮ้ เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2562 (ค.ศ.2019) ที่ผ่านมา และเป็นทีี่คาดกันว่นวัตกรรม 5G จะทำให้เกิดการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม พลังงาน และสุขภาพในจีนมากขึ้น รัฐบาลจีนยังหวังว่จะใช้เครือข่ายนี้ในการจัดระเบียบประชากรและเมืองด้วย (โสภณ ศุภมั่งมี, 2562) ดังนั้นการเปิดใช้ 5G ของจีนก่อนประเทศอื่นใดในโลกจึงเป็นดั่งการนำพาประเทศเข้าสู่ยุคใหม่แห่งการสื่อสารไร้สาย อีกทั้งในปัจจุบันหัวเว่ยยังเป็นบริษัทเทคโนโลยีอันดับหนึ่งของจีน และมีสถานี 5G มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของโลกจากการทำสัญญาเครือข่าย 5G ไปแล้วกว่า 30 ประเทศทั่วโลก (TNN Online, 2562) ฉะนั้น คำว่า “5G 元年” คำนี้จึงเกิดขึ้นและถูกกล่าวถึงเป็นอย่างมากในปัจจุบัน

และจากความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตนี้เอง จึงทำให้ในภาษาจีนก็เกิดคำแสลงใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตขึ้นด้วยเช่นกัน อย่างคำแสลงที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านอินเทอร์เน็ตของผู้คนในสังคมปัจจุบัน คำว่า “996” ซึ่งเป็นตัวเลขที่บ่งบอกถึงระบบการทำงานแบบหนึ่งของคนจีน ซึ่งพบมากในบริษัทที่ทำงานเกี่ยวกับด้านไฮเทคอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะเริ่มงานตั้งแต่เก้าโมงเช้าถึงสามทุ่มหรือ 9 am. - 9 pm. และทำงาน 6 วันต่อสัปดาห์ จึงเป็นที่มาของตัวเลข 996 (Bo/Cui, 2563) หรืออย่างคำว่า 五毛 ซึ่งคำนี้มีความหมายตรงตัวคือจำนวนเงินที่มีค่าเท่ากับ 5 เหม่า หรือ 0.5 หยวนของจีน (10 เหม่า เท่ากับ 1 หยวนของจีน) แต่ในปัจจุบันคำนี้ได้ถูกใช้เป็นคำแสลงสื่อถึงอัตราจ้างขั้นต่ำของ IO ที่จีน (IO ย่อมาจาก Internet Commentator หมายถึงกลุ่มคนที่คอยกดไลค์หรือแชร์โพสต์ที่สนับสนุนการทำงานของพรรคคอมมิวนิสต์จีนมีชื่อในภาษาจีนว่า 网络评论员) ซึ่งพวกเขาจะได้รับค่าตอบแทนห้าเหมาต่อหนึ่งโพสต์หรือหนึ่งข้อความ และบางครั้งก็เรียกว่า 五毛党 ได้ด้วยเช่นกัน โดยคำว่า 党 หมายถึงพรรค ซึ่งในที่นี้สื่อถึงพรรคคอมมิวนิสต์ของทางรัฐบาลจีนนั่นเอง คำนี้จึงถูกใช้เป็นคำแสลงเสียดสีกลุ่มทหาร IO ที่รับจ้างทำงานให้กับพรรคคอมมิวนิสต์เพื่อสนับสนุนการทำงานของทางรัฐบาลจีน (Phoebe Hung, 2563)

ถึงแม้ว่าประเทศจีนจะมีการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตอย่างรวดเร็วหน้าก็จริง แต่การที่ประชาชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตถูกตรวจสอบและควบคุมนี้เป็นสิ่งที่ดูย้อนแย้งกันอย่างสิ้นเชิง ทำให้การเลือกใช้ถ้อยคำบนโลกอินเทอร์เน็ตของชาวจีนสามารถที่จะตกเป็นเป้าสายตาในการตรวจสอบจากทางการจีนได้ง่ายขึ้น เพราะมี IO ที่ทำงานให้กับทางรัฐบาลอยู่มากมายนั่นเอง (โพสต์ทูเดย์, 2562)

3.2.2 ด้านสื่อสังคมออนไลน์

ทุกวันนี้สื่อสังคมออนไลน์หรือ Social Media มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดดไปทั่วทุกมุมโลก จนหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าสังคมออนไลน์มีความจำเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เพราะทุกสิ่งเชื่อมโยงกันผ่านอินเทอร์เน็ตนี้เองจึงก่อให้เกิดการติดต่อสัมพันธ์ผ่านช่องทางออนไลน์ เกิดเป็นสังคมอีกรูปแบบหนึ่งที่ช่วยให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้โดยไม่จำเป็นต้องมาพบปะกัน ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของมนุษย์อย่างสะดวกง่ายดาย มนุษย์ในสังคมออนไลน์ก็มักจะมีการทำกิจกรรมร่วมกันผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งปัจจุบันมีหลายเว็บไซต์ที่ให้บริการทางด้านนี้

การเติบโตของจำนวนผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์หรือ Social Media เป็นปัจจัยหนึ่งที่ผลักดันให้ผู้พัฒนาเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันต้องแข่งขันกันพัฒนาแพลตฟอร์มของตนเองเพื่อให้ตอบโจทย์ผู้ใช้งานได้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการทำให้มีการโต้ตอบกับผู้ใช้งานได้มากขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถทำความรู้จักกันได้มากขึ้น การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว วิดีโอ รูปภาพ หรือการโต้ตอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความสนใจต่าง ๆ ร่วมกันได้มากขึ้น ยกตัวอย่างสื่อสังคมออนไลน์ที่มีสถิติว่ามีผู้ใช้งานจากทั่วโลกกว่าหนึ่งร้อยล้านคนอย่าง Facebook (เฟซบุ๊ก), LinkedIn (ลิงค์อิน) และ My Space (มายสเปซ) (Oranan, 2556)

แต่นอกจากการใช้ประโยชน์จากเครื่องมือเหล่านี้ในสังคมออนไลน์เพื่อการติดต่อสื่อสารแล้ว ผู้คนต่าง ๆ จากทั่วทุกมุมโลกยังสามารถใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ได้อีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านธุรกิจ ด้านการบริการ หรือด้านความบันเทิง เช่นในประเทศไทยที่ปัจจุบันสังคมออนไลน์เหล่านี้เป็นเครื่องมือที่มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนไทยเป็นอย่างมากจนกลายเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวันไปแล้ว ดังเช่นผลการสำรวจจากสำนักงานสถิติแห่งชาติที่เปิดเผยว่า เยาวชนไทยเสพติดอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ทั้งในแง่บวกและแง่ลบเป็นอันดับหนึ่งของเอเชีย ในแต่ละวันมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านทางคอมพิวเตอร์และสมาร์ตโฟนสูงถึง 3.1 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งการพัฒนาของสื่อสังคมออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ตนี้ก็เปรียบเสมือนดาบสองคมเช่นกัน เพราะการหมกมุ่นกับกิจกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตของเยาวชนเหล่านี้เกิดปัญหากระทบตามมา เช่น ผลกระทบต่อระบบการเจริญเติบโตของร่างกายและทักษะการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น (เสมาธิการ, 2557) ดังนั้น หากทุกฝ่ายให้ความสำคัญตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ร่วมกันที่จะแก้ปัญหาและหาวิธีที่จะปรับใช้สื่อสังคมออนไลน์ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมไทยในปัจจุบัน ก็จะทำให้ประโยชน์ต่อวงการการศึกษาของไทยไม่น้อย เพราะในความเป็นจริงแล้วสื่อต่าง ๆ เช่น Facebook (เฟซบุ๊ก), Youtube (ยูทูบ), Twitter (ทวิตเตอร์) และอื่น ๆ อีกมากมายก็มีจุดดีจุดด้อยแตกต่างกันไป หากรู้จักเลือกใช้สื่อต่าง ๆ เหล่านี้มาช่วยในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ก็จะทำให้สื่อสังคมออนไลน์เหล่านี้มีบทบาทสำคัญในฐานะการเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี (babest0007, 2563) อีกทั้งยังช่วยลดปัญหาการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตไปในทางที่ผิดของเยาวชนไทยได้เป็นอย่างมาก เหมือนในปัจจุบันที่หลาย ๆ คนหรือหลาย ๆ หน่วยงานมองเห็นสภาพสังคมการใช้ชีวิตของผู้คนที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจะอยู่กับสังคม

ออนไลน์มากขึ้นทั้งชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว จึงได้จัดทำเรื่องราวของตัวเองโดยมีการบอกเล่าเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ หรือการนำเสนอรูปภาพหรือวิดีโอต่าง ๆ จากสิ่งที่คุณเองได้ประสบพบเจอมาแบ่งปันให้คนในสังคมได้รับรู้ผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ จนประสบความสำเร็จได้รับความสนใจติดตามจากผู้คนเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ การใช้ประโยชน์จากเครือข่ายสังคมออนไลน์ในด้านการซื้อขายออนไลน์ ก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้คำสั่งแลงที่มาจากการสร้างคำโดยรูปแบบของการย่อคำเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งการย่อคำไทยอย่างคำว่า รส. (รวมส่ง) มรส. (ไม่รวมส่ง) พต. (เพิ่มเติม) พพ. (พร้อมเพย์) พ. (พุงนี้) พอ. (พร้อมโอน) ลค. (ลูกค้า) ลทบ. (ลงทะเบียน) ลบช. (เลขที่บัญชี) สด. (ส่วนตัว) เป็นต้น (page365, 2563) และที่พบมากคือการย่อคำโดยการใช้ตัวย่อในภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมาย ตัวอย่างเช่น

“CF” หรือ “F” มาจากคำว่า Confirm หมายถึงการตกลงยืนยันว่าทำการจองสินค้าหรือซื้อสินค้านั้น

“CC” มาจากคำว่า Cancelled หมายถึงการยกเลิกในการจองหรือซื้อสินค้านั้น

“CF no CC” มาจากคำว่า Confirm no Cancel หมายถึงเมื่อทำการจองสินค้าเพื่อซื้อแล้วห้ามยกเลิก ซึ่งทางเจ้าของร้านจะแจ้งให้ลูกค้าทราบก่อนที่จะจองสินค้านั้น

“DM” มาจากคำว่า Directed Message เป็นชื่อช่องทางสำหรับการติดต่อส่งข้อความของแอปพลิเคชัน Instagram (อินสตาแกรม) ที่ผู้ซื้อและผู้ขายจะได้ติดต่อสื่อสารกันเป็นการส่วนตัว

“lb” มาจากคำว่า Inbox เป็นชื่อช่องทางสำหรับการติดต่อส่งข้อความของแอปพลิเคชัน Facebook (เฟซบุ๊ก) ที่ผู้ซื้อและผู้ขายจะได้ติดต่อสื่อสารกันเป็นการส่วนตัว

“RE” มาจากคำว่า Reply หมายถึงตอบ ส่วนใหญ่ใช้ในการตอบกลับ เช่น “ถ้าลูกค้าสะดวกรบกวนช่วย RE แม่ค้าหน่อยนะคะ”

“COD” มาจากคำว่า Cash on delivery หมายถึงการเก็บเงินปลายทางหลังจากที่ได้รับสินค้าแล้ว

“EMS” มาจากคำว่า Express Mail Service เป็นวิธีการจัดส่งพัสดุอย่างด่วนซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดส่งพัสดุของไปรษณีย์ไทย จะใช้เวลา 1-3 วัน และแม้จะมีค่าบริการราคาแพงกว่าทั่วไปเล็กน้อย แต่จะมีการรับประกันสินค้าให้

“RG” มาจากคำว่า Registered เป็นการจัดส่งพัสดุรูปแบบธรรมดาของไปรษณีย์ไทย หรือเรียกว่าพัสดุลงทะเบียนนั่นเอง

“QC” มาจากคำว่า Quality Check เป็นการบ่งบอกว่าสินค้านั้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

“PM” มาจากคำว่า Private Message หรือ Personal Message หมายถึงการติดต่อส่วนตัวระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย (postconnex, 2563), (กฤษฎี สงไข, 2561)

เช่นเดียวกับด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อสร้างความบันเทิงให้กับผู้ใช้งานนั้น ก็เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีความนิยมจากผู้ใช้งานชาวไทยไม่ว่าจะวัยไหนก็ตาม เพราะมีหลากหลายรูปแบบให้ผู้ใช้งานได้เลือกตามความต้องการ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยจะขอยุติถึงด้านเกมออนไลน์เป็นการเฉพาะ เนื่องจากหลายคำสแลงที่เกิดขึ้นในภาษาไทยนั้นมีหลายคำที่มาจากเกมออนไลน์ อีกทั้งจากผลการสำรวจวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อออนไลน์ของเยาวชนไทยเมื่อปี พ.ศ. 2556 ที่ผ่านมาก็พบว่าสถิติการเล่นเกมนออนไลน์ก็ติดในห้าอันดับแรกด้วย (ศุภณีย์วิชัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2557) ซึ่งสถานการณ์การติดเล่นเกมออนไลน์ของเยาวชนไทยก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะจากผลสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2561 พบว่าเยาวชนไทยเกือบ 90% เคยเล่นเกมออนไลน์ โดยในจำนวนนี้มีเยาวชนไทย 65% ที่เล่นเป็นประจำเกือบทุกวันไม่เว้นวันหยุดและมีพฤติกรรมการเล่นที่ติดต่อกันวันละหลายชั่วโมง และยังพบว่า ROV เป็นเกมออนไลน์ที่เยาวชนไทยเล่นมากที่สุด (กองบรรณาธิการ TCIJ, 2562)

ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้คำสแลงที่ใช้ในเกมออนไลน์จำนวนไม่น้อยถูกนำมาใช้จริงในชีวิตประจำวันด้วยเช่นกัน เช่น “Warp” ซึ่งเป็นชื่อทักษะ (skill) อย่างหนึ่งของตัวละครในเกมที่สามารถเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว เช่น “วันนี้เหนื่อยมาก เลิกงานแล้วฉันอยาก Warp กลับบ้านจังเลย”

คำว่า “Party” สื่อถึงการรวมสมาชิกที่อยู่ฝ่ายเดียวกันในเกมเพื่อทำภารกิจบางอย่างร่วมกัน อย่างเช่นการยึดพื้นที่หรือการล่ามอนสเตอร์ และต่อมาก็ถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน โดยบางครั้งจะเรียกสั้น ๆ ว่า “ตี้” ก็ได้ เช่น “(ปาร์ตี้) ติ้หมู่กระต๊อวันนี้คงล่มแน่ เพราะคนมาน้อย”

คำว่า “Noob” เป็นคำที่ผู้เล่นเกมที่มีประสบการณ์มากกว่าใช้ต่อว่าผู้เล่นมือใหม่หรือใช้สเปกประมาทฝ่ายคู่แข่งที่ขาดประสบการณ์ เช่น “โคตร Noob อะ เมื่อไหร่จะพัฒนาเนีย”

คำว่า “HP” (Hit Point) โดยตัวละครทุกตัวในเกมจะมีค่าพลังชีวิตประจำตัว หากค่าพลังชีวิตมีค่าเป็นศูนย์ก็หมายถึงตัวละครตัวนั้นตาย ในชีวิตจริงใช้สื่อถึงสภาพร่างกายของคน สัตว์ หรือ สิ่งของ เช่น “วิชาพละวันนี้ทำฉัน HP เป็นศูนย์เลย” (สื่อความรู้สึกว่าเหนื่อยมาก) หรือ “โทรศัพท์มือถือเครื่องนี้ HP เป็นศูนย์แล้ว” (โทรศัพท์มือถือไม่สามารถใช้งานได้แล้ว)

คำว่า “GG Easy” (Good Game Easy) สื่อถึงเกมที่สามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ได้อย่างง่ายดาย หรือใช้เพื่อสบประมาทคู่ต่อสู้ก็ได้ อีกทั้งใช้ในความหมายของการจบเกมก็ได้เช่นกัน เช่น “รอบนี้ชนะใส ๆ เลยเพื่อน GG Easy” หรือ “อย่าบอกนะว่าลืมหารายงานมาส่ง GG เลยเพื่อน”

คำว่า “Cooldown” ซึ่งหมายถึงช่วงเวลาพักฟื้นในเกมหลังจากที่ใช้ไอเทมหรือใช้ทักษะ (skill) ต่าง ๆ ในเกมจนหมด และถูกนำมาใช้หมายถึงการขอช่วงเวลาให้ได้พักผ่อนก่อนเริ่มทำอะไรใหม่ ๆ ต่อไป เช่น “ขอเวลา Cooldown ก่อนนะ สัปดาห์นี่ฉันทำงานจนได้รุ่งหลายคืนเลย”

คำว่า “Nerf” เป็นการลดความสามารถของตัวละครในเกมที่เก่งมาก ๆ จนทำให้เกมเสียสมดุลลงมา เพื่อปรับให้เกมสมดุลกันมากขึ้นเมื่อตัวละครต้องมาสู้กัน และในชีวิตจริงใช้สื่อถึงความสามารถบางอย่างที่อ่อนลงจากเดิม เช่น “เงินเดือนก็แค่นี้ แต่งานโคตรเยอะ ชีวิตฉันมัน Nerf สุด ๆ เลย”

คำว่า “Farm” ในเกมหมายถึงการทำภารกิจบางอย่างเพื่อหาทรัพยากรหรือเพื่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตัวละครนั้น รวมไปถึงเพื่อการพัฒนาตัวละครที่เราเล่น เช่น ช่างมอนสเตอร์ เพื่อให้ได้เงิน โดยคำนี้ถูกนำมาใช้สื่อถึงการหาบางสิ่งบางอย่างในชีวิตจริง เช่น “ปลายปีนี้ Blackpink จะมาเปิดคอนเสิร์ตที่ไทย farm หาเงินซื้อตัวแป๊บ”

คำว่า “Ping” ซึ่งเป็นค่าประจำเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องเกี่ยวข้องกับการรับส่งข้อมูล ถ้าค่าน้อยจะรับส่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วไม่ติดขัด แต่ถ้าค่ามากจะทำให้กระตุกได้ และถูกนำมาใช้เพื่อบอกสภาพของสิ่งที่ต้องการสื่อถึง ณ ขณะนั้น เช่น “ช่วงนี้แก็ Ping เยอะหรือ ดูเฉื่อย ๆ ช้า ๆ นะ”

คำว่า “เกลื่อ” สื่อถึงของที่ไม่อยากได้ หรือของที่ได้มาแต่ไม่เกิดประโยชน์ หรือ สื่อถึงผู้คิดเกมพัฒนาเกมว่างๆ ขี้เหนียว ไม่ยอมให้ของดีติดมาถึงมือผู้เล่นอย่างง่าย ๆ เช่น “งานเลี้ยงปีใหม่นี้ บริษัทแจกปฏิทินตั้งโต๊ะให้พนักงานทุกคน โคตรเกลื่อเลยจ้ะ” (Admin, 2562)

นอกจากนี้ในภาษาเกมออนไลน์ยังมีการใช้คำสแลงในรูปแบบที่เป็นตัวย่อภาษาอังกฤษอีกมากมาย เพื่อความสะดวกในการพิมพ์ติดต่อสื่อสาร โดยจะต้องสั้นเพื่อให้สื่อสารได้รวดเร็วมากขึ้นในขณะเล่นเกม ซึ่งบางคำก็เป็นคำที่คุ้นเคยและพบได้บ่อยในชีวิตประจำวันทั่วไป เช่น

“AFK” มาจากคำว่า Away from keyboard (ไม่ได้อยู่หน้าจอหรือออนไลน์ทิ้งไว้)

“ATM” มาจากคำว่า At the moment (ณ ตอนนี้)

“b/c” มาจากคำว่า Because (เพราะว่า)

“bf” มาจากคำว่า Boyfriend (แฟนหนุ่ม)

“cya” มาจากคำว่า See ya (แล้วเจอกันใหม่)

“DIY” มาจากคำว่า Do it yourself (จงทำด้วยตัวเอง)

“ETA” มาจากคำว่า Estimated time of arrival (เวลาที่น่าจะมาถึงโดยการคาดการณ์)

“f2p” มาจากคำว่า Free to play (เกมเล่นฟรี)

“GG” มาจากคำว่า Good Game หรือ Great Game (ใช้แสดงความรู้สึกเมื่อพอใจกับการเล่นหรือกับทีม หรือจะใช้ในความหมายตรงกันข้ามก็ได้)

“GGWP” มาจากคำว่า Good Game Well Played (ความหมายเหมือน GG)

“gf” มาจากคำว่า Girlfriend (แฟนสาว)

“gr8” มาจากคำว่า Great (ยอดเยี่ยม)

“GTG” มาจากคำว่า Got to go (ต้องไปแล้ว)

“hw” มาจากคำว่า Homework (การบ้าน)

“IDK” มาจากคำว่า I don’t know (ฉันไม่รู้)

“IMO” มาจากคำว่า In My Opinion (ในความคิดของฉัน)

“L8” มาจากคำว่า Late (มาช้าหรือสาย)

“l8r” มาจากคำว่า Later (ไว้คราวหน้าหรือทีหลัง)

“LFG” มาจากคำว่า Looking for group (กำลังหากลุ่ม)

“LFP” มาจากคำว่า Looking for party (กำลังหาปาร์ตี้)

“LFM” มาจากคำว่า Looking for member (กำลังหาสมาชิกเพิ่ม)

“LOL” มาจากคำว่า Laughing out loud (อยากจะหัวเราะหรือฮา)

“m8” มาจากคำว่า Mate (เพื่อน)

“MVP” มาจากคำว่า Most valuable player (ผู้เล่นที่ยอดเยียมที่สุดในการเล่นนั้น)

“Noob” มาจากคำว่า Newbie (ผู้เล่นมือใหม่)

“NP” มาจากคำว่า No problem (ไม่มีปัญหา ไม่เป็นไร)

“OMG” มาจากคำว่า Oh my gosh (พระเจ้าช่วยหรือตกใจ)

“p2w” มาจากคำว่า Pay to win (เกมที่ต้องเติมเงินเพื่อให้ชนะผู้เล่นอื่น โดยยิ่งเติม

มากก็ยิ่งเก่ง)

“PK” มาจากคำว่า Player kill (ผู้เล่นที่ฆ่าผู้เล่นด้วยกัน)

“pls” มาจากคำว่า Please (ขอร้อง)

“ppl” มาจากคำว่า People (เรียกคนทั่วไปหรือกลุ่มคน)

“Sry” มาจากคำว่า Sorry (ขอโทษ)

“sup” มาจากคำว่า What’s up (ว่าไง)

“TC” มาจากคำว่า Take care (ดูแลตัวเองด้วย)

“TY” มาจากคำว่า Thank you (ขอบคุณ)

“ur” มาจากคำว่า Your (ของคุณ)

“WTS” มาจากคำว่า Want to sell (ต้องการขาย)

“WTT” มาจากคำว่า Want to trade (ต้องการแลกเปลี่ยน)

“WTB” มาจากคำว่า Want to buy (ต้องการซื้อ)

“w8” มาจากคำว่า Wait (รอก่อน)

“w/” มาจากคำว่า With (กับ)

“WTF” มาจากคำว่า What the fuck (อะไรวะเนี่ยหรือใช้อูทานแสดงความตกใจและ

ไม่พอใจ)

“XOXO” มาจากคำว่า Hugs and kisses (กอดและจูบ)

“y” มาจากคำว่า Why (ทำไม)

“ZZZ” มาจากคำว่า Sleeping (ไปนอนก่อนนะ) (Gametoon, 2559)

ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงที่เกิดจากแวดวงเกมออนไลน์นี้มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปอย่างรวดเร็วตามกาลเวลา บางคำยังไม่ทันได้ถูกบรรจุลงในพจนานุกรมหรือถูกพูดถึงในหนังสือเล่มใด แต่คำนั้นก็ถูกนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายในสังคมแล้ว ดังนั้น ในงานวิจัยประเด็นเรื่องปัจจัยด้านสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับคำสแลงที่เกิดจากแวดวงเกมออนไลน์นี้ จึงพบคำสแลงที่มาจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเกมออนไลน์มากกว่าพบในสื่อสิ่งพิมพ์หรือในหนังสือต่าง ๆ และจากตัวอย่าง คำสแลงที่ถูกใช้ในเกมออนไลน์ ผู้วิจัยสามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่เป็นคำศัพท์ใหม่ซึ่งหากไม่ใช่ผู้ที่เคยเล่นเกมก็อาจไม่เคยได้ยินหรือรู้จักมาก่อนแม้ว่าคำศัพท์นั้นจะเป็นคำภาษาอังกฤษก็ตาม และกลุ่มที่เป็นคำศัพท์ซึ่งใช้อักษรย่อภาษาอังกฤษต่าง ๆ ที่ผู้เคยเล่นเกมหรือไม่เคยเล่นเกมมาก่อนก็ตามอาจจะคุ้นเคยกันดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบอีกด้วยว่าปัจจุบันเยาวชนไทยทั้งที่อยู่ในวัยเรียนและวัยทำงานที่เล่นเกมออนไลน์ มีการนำคำศัพท์ที่ใช้ในเกมออนไลน์หรือคำสแลงต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้ปนกับภาษาไทยที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวันอยู่แล้วมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังตัวอย่างประโยคที่กล่าวมาข้างต้น อาทิ Warp, Noob, Ping, Nerf, เกลือ ซึ่งการใช้ภาษาไทยปนกับคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจากเกมออนไลน์นี้เป็นส่วนหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องตามแบบแผนอยู่แล้ว และไม่เพียงเฉพาะแต่คำศัพท์ที่มาจากเกมออนไลน์เท่านั้น หากแต่สื่อสังคมออนไลน์อื่น ๆ ก็มีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นเช่นเดียวกัน และสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับภาษาไทยเป็นอย่างมาก โดยในปี พ.ศ. 2558 มีผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ต่อการใช้ภาษาไทย พบว่าการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเยาวชนไทยที่มากเกินไปส่งผลต่อการใช้ภาษาไทยของเยาวชนทั้งด้านการเขียนและการพูดภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการสะกดคำผิดซึ่งได้รับผลกระทบมากที่สุด มีการนำคำที่เขียนผิดที่ใช้ในสังคมออนไลน์มาใช้จริงในชีวิตประจำวันด้วย ซึ่ง 5 อันดับแรกของคำที่สะกดผิดและถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวันด้วยคือคำว่า “ปาว” “ทามมาย” “จิง” “จร้า” และ “กาน” ซึ่งคำเดิมที่ถูกต้องคือ “เปล่า” “ทำไม” “จริง” “จ้า” และ “กัน”

นอกจากนี้ยังมีการนำคำสแลงที่ใช้สื่อสารกันในสังคมออนไลน์เฉพาะกลุ่มมาสื่อสารในชีวิตประจำวันด้วยเช่นกัน โดย 5 อันดับแรกของคำสแลงที่ถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวันด้วยคือคำว่า “เจิบ” “มโน” “ฟิน” “มนุษย์ป่า” และ “อุตะ” โดยบางส่วนมองว่าเป็นกระแสนิยม เป็นคำศัพท์ใหม่ที่ น่าสนใจ ทำให้ภาษาคูมีสีสันและสนุกสนานมากขึ้น ด้วยเหตุนี้อิทธิพลจากสื่อสังคมออนไลน์จึงทำให้ใน ภาษาไทยมีการใช้คำผิดทั้งในด้านการเขียนและการพูด อีกทั้งมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ โดย 5 อันดับแรกคือคำว่า “OK” “YES” “Thank you” “Fight” และ “WOW” คำที่เลียนเสียงหัวเราะหรือ เสียงพูด โดย 5 อันดับแรกคือคำว่า “555” “แป๊ป” “อื” “คริคริ” และ “หรา” ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเยาวชน ไทยจากการศึกษาวิจัยในครั้งนั้นเห็นว่าการใช้ภาษาไทยในสื่อสังคมออนไลน์นั้น นอกจากจะอ่านง่ายแล้วยังช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้นมากกว่าภาษาไทยที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน อีกทั้งการใช้ภาษาไทยในสื่อสังคมออนไลน์ยังทำให้ภาษาไทยเดิมนั้นมีการเปลี่ยนแปลง และกลายเป็นคำศัพท์ใหม่ขึ้นมา แต่การทำให้เกิด ความแตกต่างของภาษาไทยระหว่างในสื่อสังคมออนไลน์และในชีวิตประจำวันจริง ๆ นี้เองที่ทำให้ ภาษาไทยวิบัติ (สรศักดิ์ เชื้อวชาญ, 2563)

สำหรับประเทศจีนนั้นผลจากความก้าวหน้าทางสื่อสังคมออนไลน์ที่รุดหน้าไปอย่างรวดเร็วก็ส่งผลให้มีการเกิดแอปพลิเคชันต่าง ๆ ขึ้นอย่างมากมาย แม้ว่าระบบอินเทอร์เน็ตของประเทศจีน จะถูกควบคุมการใช้งานจากรัฐบาลจีน แต่ทว่าประเทศจีนก็มีการใช้แอปพลิเคชันเพื่ออำนวยความสะดวก ในด้านต่าง ๆ ได้ทัดเทียมกับคนทั่วทุกมุมโลกนี้เช่นกัน เช่น ในด้านการซื้อขายออนไลน์ก็มีแอปพลิเคชัน ต่าง ๆ แข่งกันให้บริการ อย่างเช่น Taobao (淘宝) , Alibaba (阿里巴巴) หรือ Jingdong (京东) ส่วนในด้านการค้นคว้าหาข้อมูลนั้นประเทศจีนก็มีการใช้ Baidu (百度) ซึ่งเปรียบเสมือน Google (กูเกิล) ของคนจีน หรือด้านการแบ่งปันเรื่องราวส่วนตัวหรือข้อมูลข่าวสาร ต่าง ๆ คนจีนก็จะใช้ ช่องทางอย่าง Weibo (微博) หรือ Renrenwang (人人网) ซึ่งเทียบเท่ากับ Twitter (ทวิตเตอร์) และ Facebok (เฟซบุ๊ก) ของคนจีนตามลำดับ หรือการใช้แอปพลิเคชันเพื่อการท่องเที่ยวเพื่อการบริการ ด้านต่าง ๆ ทั้งการจองโรงแรมที่พักต่าง ๆ จองตั๋วเครื่องบิน รถไฟ หรือการซื้อโปรแกรมท่องเที่ยวสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ประเทศจีนเองก็มีแอปพลิเคชันเปิดให้บริการอย่างมากมาย เช่น Qunar (去哪儿旅行) , Ctrip (携程旅行) , Tuniu (途牛旅行) หรือแอปพลิเคชันเพื่อความบันเทิงอย่าง Youtube

(ยูทูบ) ที่ได้รับความนิยมทั่วโลก ประเทศจีนก็มีแอปพลิเคชันอย่าง Youku (优酷) และ Aiqiyi (爱奇艺) ให้คนจีนได้ใช้บริการเช่นกัน

และผลจากการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีการสร้างแอปพลิเคชันต่าง ๆ ขึ้นมาอย่างมากมายนี้เอง ที่ส่งผลให้แวดวงด้านการศึกษาของประเทศจีนเองก็ได้รับการเปลี่ยนแปลง โดยสังเกตได้จากการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีการเปิดคอร์สเรียนออนไลน์มากขึ้น แม้กระทั่งตามโรงเรียนต่าง ๆ ยังมีการยกระดับชั้นเรียนให้เป็นรูปแบบอีเลิร์นนิง (E-Learning) ผ่านการใช้งานแอปพลิเคชัน WeChat (คำว่า “Wechat” นี้เป็นชื่อภาษาอังกฤษของแอปพลิเคชันดังกล่าว ภาษาจีนคือ “微信” ดังนั้นในงานวิจัยนี้เพื่อให้เข้าใจตรงกันกับคนไทยโดยส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงขอคงคำว่า “วีแชต” ในการอ้างอิง) (วิกิพีเดีย, 2563) โดยปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นการศึกษาออนไลน์ให้เติบโตขึ้นก็คือการใช้งานสมาร์ทโฟนนั่นเอง (Level Up การตลาดจีน, 2562)

วีแชตเป็นแอปพลิเคชันที่ถูกใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งในประเทศจีน ถูกผลิตขึ้นโดยบริษัทเทนเซ็นต์ (Tencent) (วิกิพีเดีย, 2563) เปิดตัวให้ดาวน์โหลดเป็นครั้งแรกเมื่อเดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) หรือเมื่อ 9 ปีที่ผ่านมา วีแชตไม่เพียงแต่เป็นแพลตฟอร์มที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีนเท่านั้น หากแต่ยังเป็นแพลตฟอร์มใหญ่ที่สุดในโลกด้วย เพราะผู้คนอีกหลายประเทศทั่วโลกอย่าง มาเลเซีย อินโดนีเซีย อินโดนีเซีย ก็นิยมใช้แอปพลิเคชันนี้เช่นกัน โดยที่มาของการตั้งแพลตฟอร์มนี้ขึ้นมาก็เพื่อช่วยให้ชาวจีนได้มีแพลตฟอร์มของตัวเองให้สามารถติดต่อสื่อสารกัน และสามารถที่จะแชร์ข้อมูลข่าวสารเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านกันทางโลกออนไลน์ได้เหมือนผู้คนทั่วโลก เพราะแอปพลิเคชันตัวอื่น ๆ อย่าง Facebook (เฟซบุ๊ก), Line (ไลน์), Twitter (ทวิตเตอร์) ที่ผู้คนทั่วโลกรู้จักและใช้กันนั้นไม่สามารถใช้งานได้ในประเทศจีนนั่นเอง (Level Up การตลาดจีน, 2563) ปัจจุบันวีแชตยังสามารถให้บริการในด้านอื่น ๆ ต่อผู้ใช้ได้มากมาย เช่น ใช้สำหรับให้ผู้ป่วยจองคิวนัดพบแพทย์ ใช้สำหรับการลงทะเบียนเรียน ใช้สำหรับการจองห้องพัก การชำระเงินค่าห้องหรือค่าสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ การเรียกรถแท็กซี่ เป็นต้น กล่าวได้ว่า “สำหรับชาวจีนผู้ใช้แอปพลิเคชันนี้แล้ว วีแชตก็คือทุกสิ่งและเป็นทุกอย่างให้อย่างแท้จริง” (วรมน ดำรงศิลป์สกุล, 2557)

นอกจากวีแชตแล้ว ชาวจีนก็สามารถพัฒนาแอปพลิเคชันต่าง ๆ ขึ้นใช้ได้เองเพื่อนำมาทดแทนบางแอปพลิเคชันที่ไม่สามารถใช้งานได้ เช่น การใช้ Baidu (百度) แทน Google (กูเกิล)

ในการสืบค้นข้อมูลรูปแบบต่าง ๆ หรือการใช้ Weibo (微博) แทน Twitter (ทวิตเตอร์) เพื่อโพสต์แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ลงบนโซเชียลมีเดีย หรือการใช้แชตแทน Line (ไลน์) เพื่อการติดต่อสื่อสารหรือเพื่อใช้บริการต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับแอปพลิเคชัน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ในภาษาจีนก็มีคำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่มีอยู่มากมายบนอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกัน อาทิ

点赞 ความหมายคือกดไลก์

拉黑 ความหมายคือการบล็อก

踢一脚 แม้จะมีความหมายตรงตัวว่าเตะหรือถีบหนึ่งที แต่ภาษาในเน็ตจะหมายถึงการกดติดตามคนอื่น (follow) รวมไปถึงใช้ในความหมายว่ากระต๊อบโลกซึ่งเป็นคำหนึ่งที่ชาวเน็ตนิยมใช้กัน

转帖 ความหมายคือการแชร์ลิงก์หรือการแปะลิงก์ที่มาจากที่อื่นอีกที บางครั้งก็จะใช้ในรูปอักษรย่อตามเสียงอ่านพินอินได้ว่า “ZT”

楼主 ความหมายตรงตัวคือเจ้าของตึก แต่ในที่นี้ชาวเน็ตจะสื่อความหมายว่าเจ้าของกระทู้ และบางครั้งก็จะใช้ในรูปอักษรย่อตามเสียงอ่านพินอินได้ว่า “LZ” เหมือนในภาษาไทยที่บางครั้งก็จะย่อว่า จขกท. นั่นเอง

楼上 ความหมายตรงตัวคือชั้นบน แต่ในที่นี้ชาวเน็ตจะสื่อความหมายถึงคนที่เข้ามาตอบกระทู้ก่อนหน้า และบางครั้งก็จะใช้ในรูปอักษรย่อตามเสียงอ่านพินอินได้ว่า “LS”

楼下 ความหมายตรงตัวคือชั้นล่าง แต่ในที่นี้ชาวเน็ตจะสื่อความหมายถึงคนที่เข้ามาตอบกระทู้คนต่อไป และบางครั้งก็จะใช้ในรูปอักษรย่อตามเสียงอ่านพินอินได้ว่า “LX”

版主 หมายถึงผู้ดูแลเพจหรือเว็บไซต์หรือที่เรียกกันว่า “แอดมิน” (Admin) แต่เนื่องจากการพิมพ์ตัวอักษรจีนนั้นจะต้องพิมพ์เสียงอ่านพินอินลงไป ซึ่งอย่างกรณีนี้เวลาพิมพ์จากแป้นคีย์บอร์ดก็ต้องพิมพ์ตัวอักษรภาษาอังกฤษว่า “banzhu” และจะทำให้มีคำอื่น ๆ ที่มีเสียงอ่านคล้ายกันแต่ต่างกันไปเสียงวรรณยุกต์ออกมาให้เลือกอย่างคำว่า 斑竹 และ 板猪 จึงทำให้บางครั้งก็มีการใช้สองคำนี้สื่อความหมายว่าแอดมินได้เช่นกัน ทั้ง ๆ ที่ความหมายตรงตัวของทั้งสองคำนี้คือไผ่ลายและหมูกระดานตามลำดับ ซึ่งไม่เกี่ยวอะไรกับคำว่าแอดมินหรือผู้ดูแลเพจแต่น้อยเลย

灌水 ความหมายตรงตัวคือกรอกน้ำ แต่ในที่นี้ชาวเน็ตจะสื่อความหมายถึงการ “ปั่นกระทู้” นั่นเอง

纯净水 ความหมายตรงตัวคือน้ำบริสุทธิ์ แต่ในที่นี้ชาวเน็ตใช้สื่อความหมายถึงการตอบกระทู้ที่ไม่มีสาระอะไร หรือกระทู้ที่ไร้สาระมาก ๆ ทั้งนี้จะใช้คำว่า 水蒸气 ที่เดิมมีความหมายว่าไอน้ำก็ได้เช่นกัน

拍砖头 ความหมายตรงตัวคือตบอิฐ แต่ในที่นี้ชาวเน็ตจะสื่อความหมายถึงการด่าความเห็นอื่น ๆ ในกระทู้นั้น (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556)

หรืออย่างคำว่า 照骗 ที่เกิดจากการประสมระหว่างคำว่า 照 (片) ที่แปลว่ารูปถ่าย กับคำว่า 骗 ที่แปลว่าหลอกหรือโกหก เพราะอักษรจีน “片” และ “骗” จะพ้องเสียงกัน ดังนั้นคำนี้จึงแปลตรงตัวได้ว่ารูปหลอก โดยเป็นคำสแลงที่เกิดขึ้นเมื่อมีผู้ใช้บริการซื้อขายสินค้าออนไลน์ผ่านทางแอปพลิเคชัน Taobao (淘宝) รายหนึ่งได้ตั้งกระทู้ขึ้นในเว็บบอร์ดของจีนที่ชื่อว่า Baidutieba (百度贴吧) ซึ่งคล้ายกับการตั้งกระทู้ต่าง ๆ ขึ้นในเว็บบอร์ดพันทิปของไทย เพื่อรีวิวเสื้อที่ตนซื้อมาว่าทำไมใส่แล้วไม่สวยเหมือนนางแบบที่โฆษณาสินค้านี้ดังกล่าว โดยผู้ซื้อสินค้าได้ถ่ายรูปสินค้าจริงที่ตนเองได้ซื้อมาเปรียบเทียบกับรูปสินค้าที่อยู่ในโฆษณาซึ่งมีความแตกต่างเป็นอย่างมาก จึงเป็นที่มาของคำสแลงนี้ขึ้น โดย 照骗 คำนี้ใช้สื่อถึงรูปถ่ายของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคน สถานที่ หรือสิ่งของที่ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาจนสวยงามดูดีกว่าความเป็นจริง (钟叶军, 2560), (กฤษฎี สงไข, 2561)

ส่วนคำสแลงจีนที่เกิดจากเกมออนไลน์นั้นก็มิอทธิพลต่อภาษาจีนไม่น้อยเลย เพราะมีหลายประโยคฮิตหรือวลีฮิตที่เกิดจากผู้เล่นเกมออนไลน์ จนทำให้ในเวลาต่อมาโครงสร้างของประโยคหรือวลีดังกล่าวได้ถูกนำไปใช้จนเป็นที่แพร่หลายในสังคม อย่างเช่น “我可能 XX 了假 X” สื่อความหมายว่า “ฉันน่าจะ แล้วปลอม” โดย XX คือคำกริยา ส่วน X คือกรรมที่เกี่ยวข้องกับกริยาด้านหน้านั้น ซึ่งโครงสร้างของประโยคนี้มีการกล่าวถึงที่มาของประโยคต้นแบบไว้มากมาย แต่ในที่นี้ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงที่มาที่เกี่ยวข้องกับเกมออนไลน์เป็นหลัก เนื่องจากที่ประเทศจีนนั้นการแข่งขันเกมออนไลน์เป็นที่นิยมมากสำหรับกลุ่มวัยรุ่นจีนหรือแม้แต่กลุ่มคนทำงาน ซึ่งหากไม่ได้เป็นผู้เล่นเกมออนไลน์ การเป็นผู้ติดตามเข้าชมการถ่ายทอดสดการแข่งขันเกมออนไลน์ก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากเช่นกัน มีการทำเป็นรูปแบบธุรกิจเหมือนกับการแข่งขันฟุตบอล ทั้งการขายบัตรเข้าชม การขายของที่ระลึกให้แฟนคลับของทีมต่าง ๆ โดย

เกมออนไลน์ของจีนอย่างเกม League of Legends แต่ละทีมก็จะมีแฟนคลับของตนเอง มีเม็ดเงินอัดฉีดเพื่อการสร้างทีมที่แข็งแกร่ง มีการหาโค้ชประจำทีม ซึ่งรายได้ต่าง ๆ ของแต่ละทีมก็จะมาจากเงินรางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขัน

ดังนั้นที่มาของโครงสร้างประโยคข้างต้นที่เกี่ยวข้องกับเกมออนไลน์ที่ได้รับการกล่าวถึงนั้น ประโยคแรกมาจากประโยคที่ว่า “我可能是喝了假酒” หมายถึงฉันน่าจะดื่มเหล้าปลอมเข้าไป ซึ่งเกิดจากผู้เล่นเกมออนไลน์คนหนึ่งในประเทศจีนที่โดยปกติแล้วเขาเป็นคนที่มินิสัยชอบดื่มเหล้า และในวันนั้นที่มีการแข่งขันเกมออนไลน์ CSGO เขาเป็นฝ่ายแพ้จึงได้พูดประโยคนี้ขึ้นมา สื่อความประมาณว่าฉันน่าจะดื่มเหล้าปลอมเข้าไป ฉันเลยแพ้ในเกมนี้ เป็นการพูดที่ทำให้ดูลกขบขันพร้อมกับความเขินอายที่แพ้ในครั้งนี้ หรือหมายถึงการปลอบตัวเองที่แพ้แล้วโทษว่าการดื่มเหล้าปลอมเป็นสาเหตุที่ทำให้แพ้ก็ได้

ส่วนอีกประโยคนั้นมาจากผู้เข้าแข่งขันเกมออนไลน์ League of Legends รายหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกของทีม SKT และวันนั้นทีมของเขาได้แพ้ในการแข่งขัน เขาจึงพูดเชิงตลกแก่ใจและเป็น การปลอบใจตัวเองว่า “他们这是假优势，他们拿的都是假人头” ความหมายคือที่พวกเขา (ฝ่ายตรงข้าม) ชนะไม่ใช่ความจริง ชัยชนะที่พวกเขาได้ไปคือของปลอม”

นอกเหนือจากการใช้โครงสร้างประโยคนี้เกี่ยวกับเกมออนไลน์แล้ว ในแวดวงอื่น ๆ ของจีนก็มีการใช้ประโยคที่คล้ายแบบนี้เช่นกัน เช่น ในแวดวงของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของเยาวชนจีน ซึ่งในภาษาจีนเรียกว่า 高考 โดยเทียบเท่ากับการสอบแอดมิชชัน (Admission) ของประเทศไทย แต่แตกต่างกันตรงที่สำหรับประเทศจีนนั้นในแต่ละปีจะมีการจัดสอบทั่วประเทศเพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้น ซึ่งนับว่าเป็นอีกขั้นที่สำคัญสำหรับชีวิตของวัยรุ่นชาวจีน เนื่องจากในแต่ละปีนั้นมีผู้เข้าสอบเป็นจำนวนมาก อันเนื่องมาจากจำนวนประชากรของประเทศที่มีเป็นจำนวนมากจนติดอันดับหนึ่งของโลก หลายคนจึงต้องเตรียมตัวอย่างหนัก แต่เมื่อมีผู้ผิดหวังพวกเขาก็จะปลอบใจตัวเองให้ติดตลกโดยการโทษสิ่งอื่นที่ทำให้สอบไม่ติดในครั้งนี้ อย่างเช่น “我们可能复习了假书” สื่อความว่าหนังสือที่ฉันทบทวนน่าจะเป็นหนังสือปลอม (ฉันเลยสอบไม่ติด) หรืออย่างเช่น “我们可能拿到了假试卷” สื่อความว่าข้อสอบที่ฉันได้ทำน่าจะเป็นข้อสอบปลอม (ฉันเลยสอบไม่ติด) เป็นต้น (钟叶军, 2560), (กฤษฏี สงไข่, 2561)

หรือโครงสร้างประโยคอย่าง “XXX 我们走” ที่มาจากเกม 《游戏王》 ซึ่งในเกมนี้จะมีตัวการ์ตูนชื่อว่า 源龙星 โดยผู้เล่นเกมคนหนึ่งได้พูดว่า “源龙星，我们走” หมายถึง 源龙星

(ชื่อเฉพาะของตัวการ์ตูน) พวกเราเดิน! แต่ต่อมาได้เปลี่ยนมาใช้ชื่อว่า “皮皮虾” ที่แปลว่ากั้งแทน ก็จะได้ประโยคว่า “皮皮虾，我们走” หมายถึงโอ้กั้ง พวกเราเดิน! จากนั้นมาโครงสร้างประโยคนี้ก็ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในสังคม โดย XXX จะถูกแทนที่ด้วยชื่อคน สัตว์ หรือสิ่งของก็ได้ และโครงสร้างประโยคนี้ก็ได้รับความนิยมมากจนมีเพลงจีนที่ชื่อว่า 《皮皮虾我们走》 เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2560 (ค.ศ. 2017) ด้วยเช่นกัน (钟叶军, 2560), (กฤษฎี สงไข, 2561)

จะเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นประเทศไทยหรือประเทศจีนก็ตาม สื่อสังคมออนไลน์ได้เข้ามามีบทบาทต่อวงการภาษาของทั้ง 2 ประเทศเป็นอย่างมาก จนทำให้เกิดคำศัพท์ใหม่ซึ่งหลายคำกลายเป็นคำสแลงที่ใช้กันทั่วไปในสังคม รวมทั้งทำให้เกิดวลีหรือประโยคที่ติดหู จนมีการนำโครงสร้างประโยคนั้นไปใช้สื่อสารทั่วไปในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นว่าสถานการณ์ของสังคมปัจจุบันที่ทุกคนต่างต้องใช้ชีวิตอย่างเร่งรีบและมีอัตราการแข่งขันที่สูงขึ้น จึงทำให้ผู้คนในสังคมต่างอยู่ในสภาวะเครียดและกดดัน การได้ทำกิจกรรมเพื่อคลายเครียดจึงเป็นทางออกที่ดีทางหนึ่งรวมไปถึงการเล่นเกมนด้วย เพราะการเล่นเกมนั้นเป็นกิจกรรมที่ไม่่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็สามารถทำได้ เพียงแค่มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรือสมาร์ทโฟนหนึ่งเครื่องพร้อมอินเทอร์เน็ต อีกทั้งการเล่นเกมนยังพาให้ผู้เล่นได้รู้จักกับเพื่อนใหม่จากทั่วทุกมุมโลกได้อีกด้วย ดังนั้นจึงไม่แปลกเลยที่การเล่นเกมนออนไลน์จะได้รับความนิยมจากผู้คนในสังคมมากขึ้นเรื่อย ๆ และเนื่องจากจำนวนประชากรที่เล่นเกมนออนไลน์มีเป็นจำนวนมาก ทั้งเยาวชนวัยหนุ่มสาวที่กำลังเรียนหนังสืออยู่หรือแม้แต่กลุ่มคนที่ทำงานแล้วก็เช่นกัน พวกเขาเหล่านี้จึงเป็นตัวอย่างสำคัญที่ทำให้คำศัพท์ต่าง ๆ ตลอดจนคำฮิต วลีฮิตที่เกิดขึ้นจากการเล่นเกมนถูกนำไปใช้ต่ออย่างแพร่หลายปนกับภาษาที่ใช้กันอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน

แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าคำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่เกิดขึ้นจากสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะจากเกมนออนไลน์นั้นมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยพบว่าในภาษาไทยคำศัพท์จากสื่อสังคมออนไลน์จะพบคำไทยเป็นส่วนน้อย เช่น เกลือ ส่วนใหญ่จะเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ทับศัพท์ เช่น Warp, Noob, Nerf และถูกนำมาใช้พูดสื่อสารปะปนกับภาษาไทยที่ใช้กันอยู่แล้วในชีวิตประจำวันได้เลย ส่วนในภาษาจีนนั้นจะพบในลักษณะของการนำโครงสร้างประโยคที่เป็นภาษาจีนอยู่แล้วไปใช้มากกว่า ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าสังคมจีนอาจจะเปิดรับหรือคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษช้ากว่าคนไทย (ศิริเพ็ชร ทฤษฎาวดี, 2560) อีกทั้งผู้เล่นเกมนออนไลน์ในประเทศไทยต้องอาศัยการใช้เซิร์ฟเวอร์ (Server) ที่

ต่างประเทศสร้างขึ้นมา เช่น SEA (South East Asia) Server, NA (North America) Server, EU (Europe) Server ซึ่งเซิร์ฟเวอร์ต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่ใช้สำหรับการสื่อสารหากระหว่างเล่นเกมได้เจอผู้เล่นชาวต่างชาติ แต่สำหรับประเทศจีนนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศจีนยังไม่แพร่หลายนัก เพราะชื่อแบรนด์สินค้าต่าง ๆ ที่เป็นแบรนด์ดังสากลระดับโลก ชาวจีนก็ยังคงทับศัพท์เลียนเสียงเป็นภาษาจีน อีกทั้งประเทศจีนมีเซิร์ฟเวอร์เป็นของตนเอง (China Server) และยังสามารถสร้างเกมได้เอง จึงทำให้มีการใช้ภาษาจีนในเกมได้เลย ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ในด้านของจำนวนประชากรชาวจีนที่มีเป็นจำนวนมากติดอันดับโลก ก็เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้ผู้เล่นเกมชาวจีนมีโอกาสเจอผู้เล่นที่เป็นชาวจีนด้วยกันมากกว่าที่จะเจอผู้เล่นชาวต่างชาติ จึงยังคงได้ใช้ภาษาแม่ซึ่งก็คือภาษาจีนของพวกเขาในการเล่นเกมนเหมือนภาษาที่ใช้กันอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน และจากเหตุผลปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้เอง จึงทำให้ในภาษาจีนไม่พบคำศัพท์ใหม่ที่เป็นภาษาอังกฤษที่มาจากเกมออนไลน์ แต่ส่วนใหญ่จะพบโครงสร้างประโยคที่มาจากวลีหรือประโยคิตต่าง ๆ จากการเล่นเกมแทน

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่าการสื่อสารทางสื่อสังคมออนไลน์นั้นการย่อคำมีความสำคัญมากไม่ว่าจะในภาษาไทยหรือภาษาจีนก็ตาม เพราะใช้เวลาสั้นและสะดวกรวดเร็วในการพิมพ์สื่อสาร ซึ่งในภาษาไทยนั้นจะพบคำสแลงที่เกิดจากการย่อคำภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย การย่อคำโดยใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษจึงมีการใช้กันอย่างแพร่หลายและยาวนานจนกลายเป็นเรื่องปกติไปแล้วสำหรับสังคมไทย เช่น GN (Good Night), LOL (Laughing out loud), OMG (Oh my gosh), NP (No problem), pls (Please), thx (Thank you), y (Why) แต่หากเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่ถูกใช้เพื่อการสื่อสารในด้านสื่อสังคมออนไลน์นี้ จะพบว่าคำสแลงจีนที่เกิดจากวิธีการสร้างคำโดยการย่อคำนั้นพบมากกว่าคำสแลงไทย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากภาษาจีนสามารถสร้างคำโดยการย่อคำได้หลากหลายรูปแบบ โดยนอกจากการย่อคำจากตัวอักษรในคำภาษาอังกฤษซึ่งตรงกับที่ใช้ในภาษาไทยแล้ว เช่น bf (Boyfriend), gf (Girlfriend) ยังสามารถย่อคำจากเสียงพยัญชนะต้นของคำอ่านเสียงพินอินในภาษาจีนได้อีกด้วยเช่น ZT (转帖) , LZ (楼主) , LS (楼上)

นอกจากนี้ การใช้ประโยชน์จากเครือข่ายสังคมออนไลน์ในด้านการซื้อขายออนไลน์ก็ทำให้เกิดคำสแลงใหม่ ๆ ขึ้นได้เช่นกัน เช่น “ตำ” สื่อความหมายว่าตาม เช่น ต้องไปตำบ้าง ก็คือต้องไป

ชื่อตามบ้าง (Yuwadee, 2559) “สายเปย์” สื่อความหมายว่าชอบจ่ายให้ มาจาก “pay” ในภาษาอังกฤษ ที่แปลว่าจ่าย และเขียนทับศัพท์ลงไป เช่น ยุคสมัยนี้สาว ๆ บางคนอยากมีแฟนสายเปย์ (TarKawin, 2560) “จัดหนัก จัดเต็ม” สื่อความหมายถึงการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างเต็มที่อาจถึงขั้นมากกว่าปกติ เช่น “จัดหนัก จัดเต็ม โปรโมชันที่ทุกคนรอคอยมาถึงแล้ว” “จัดเพียบ” สื่อความหมายถึงการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ให้เต็มที่และครบถ้วนทุกอย่าง เช่น “สินค้าฟรุ้งนี้ทางร้านจัดเพียบเหมือนเคย อย่าลืมาอุดหนุนกันนะคะ คุณลูกค้า” (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2554) “ปัง” มีที่มาจากสองข้อมูลด้วยกัน ข้อมูลแรกกล่าวว่าเกิดจากการเลียนเสียงที่เกิดขึ้นเมื่อเวลาคนเราเกิดความรู้สึกดีใจ สะใจ หรือถูกใจกับเรื่องบางเรื่องแล้วตบโต๊ะแรง ๆ ก็เกิดเสียงดังว่า “ปัง” ออกมา ส่วนอีกข้อมูลกล่าวว่าเกิดจากการผสมกันของคำว่า “เป๊ะ” กับ คำว่า “อลังการ” ที่ใช้สั้น ๆ ว่า “อลัง” จนได้คำว่า “ปัง” ออกมา ดังนั้น คำว่า “ปัง” จึงใช้สื่อถึงการแสดงความพอใจ ประทับใจ กับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้พบเจอมา เช่น “ราคานี้ปังมาก ๆ แถมใส่แล้วก็ปังมาก ๆ อีก” หรือ “โปรดี ๆ แบบนี้ห้ามพลาด! ปังมากแม่!” (Admin, 2558) อีกทั้งยังมีส่วนสำคัญที่ทำให้คำสแลง ที่มาจากการสร้างคำโดยรูปแบบของการย่อคำเกิดขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก ทั้งการย่อคำไทยอย่างคำว่า “รวม.” (รวมส่ง) “มรส.” (ไม่รวมส่ง) “พต.” (เพิ่มเติม) “พพ.” (พร้อมเพย์) “พ.” (ฟรุ้งนี้) “พอ.” (พร้อมโอน) “ลค.” (ลูกค้า) “ลทบ.” (ลงทะเบียน) “ลบช.” (เลขที่บัญชี) “สต.” (ส่วนตัว) เป็นต้น (แม่ค้า อินเทอร์เน็ต, 2563) และการย่อคำภาษาอังกฤษต่าง ๆ ที่ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้แล้ว เช่น CF, CC, RE, COD

3.2.3 ด้านบุคคลที่มีชื่อเสียง

ทั้งไทยและจีนต่างมีบุคคลที่มีชื่อเสียงอยู่มากมายในทุกวงการ และด้วยความที่บุคคล เหล่านี้ล้วนแต่เป็นที่รู้จักของประชาชนส่วนมาก หรือเรียกได้ว่าเป็นคนของประชาชน เช่น ดารา ศิลปิน เน็ตไอดอล ดังนั้น ไม่ว่าบุคคลเหล่านี้จะพูดหรือทำอะไรก็กลายเป็นที่จับตามองและเป็นที่รับรู้ของคน ทั่วไป จึงทำให้พวกเขากลายเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดคำฮิตต่าง ๆ ขึ้นมากมาย เช่นในภาษานั้นก็มีคำและวลีฮิตที่เกิดขึ้นจากบุคคลที่มีชื่อเสียงมากมาย อย่างในปี พ.ศ. 2561 กรณีของนักแสดงสาวคนหนึ่งกับประโยคที่ว่า “มารยาทนิดนึงอะค่ะ” ในเหตุการณ์ที่เธอถูกนักข่าวสัมภาษณ์เรื่องส่วนตัว เกี่ยวกับประเด็นการคบซ้อนของแฟนหนุ่มของเธอ และเธอได้ตอบนักข่าวที่ตั้งคำถามกับเธอด้วยประโยคดังกล่าว จนทำให้ประโยคนี้อีกถูกพูดถึงจากผู้คนเป็นจำนวนมากในสังคมและได้กลายเป็นกระแสในโซเชียล

ทันที (UndubZapp, 2561) หรือกรณีของศิลปินชายที่คบซ้อนกับผู้หญิงสองคนเป็นเวลากว่าสิบปี จนเรื่องทั้งหมดถูกเปิดเผยในวันที่ตนเองประกาศแต่งงานกับผู้หญิงอีกคน และได้ออกมาสารภาพว่าตนเองสร้างโลกสองใบสำหรับผู้หญิงทั้งสองคน จนคำว่า “โลกสองใบ” กลายเป็นอีกหนึ่งวลีดังในโซเชียลเช่นกัน (Amarin, 2562)

ส่วนในยุคโควิด-19 ที่ผู้คนต่างต้องกักตัวอยู่บ้านตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อหยุดการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา ทำให้การเล่นแอปพลิเคชันต่าง ๆ ในสมาร์ทโฟนกลายเป็นกิจกรรมยอดนิยมที่ช่วยผ่อนคลายให้ผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์วิกฤตินี้ โดยแอปพลิเคชันหนึ่งที่มีความนิยมมากที่สุดบนโลกออนไลน์ในช่วงเวลาดังกล่าวก็คือ Tiktok หนึ่งในกิจกรรมยอดนิยมที่ผู้คนทั่วไปมักจะทำกันก็คือการเลียนแบบ (Cover) คำพูดหรือการกระทำต่าง ๆ ของเหล่าบรรดาเน็ตไอดอลหรือดาราศิลปินผ่านทางแอปพลิเคชันนี้ จนเกิดกระแสการเล่นเป็นวงกว้างในโลกโซเชียลอย่างรวดเร็ว และจากการเล่นแอปพลิเคชันนี้เองที่ทำให้เกิดเน็ตไอดอลชื่อดังซึ่งผู้คนเริ่มรู้จักเธอจากคลิปที่เธอเต้นสะบัดผมพร้อมกับคำพูดที่ว่า “สะบัดต่อไม่รอแล้วนะ” จนกลายเป็นวลีฮิต โดยปัจจุบันนี้เธอได้เข้ามาอยู่ในวงการบันเทิงและมีชื่อเสียงโด่งดังทั้งในประเทศไทยและประเทศจีน (Kapook, 2563) นอกจากนี้ยังมีคำพูดอื่น ๆ ของเธออีกหลายคำที่กลายเป็นคำฮิต อย่างเช่นคำว่า “ล้มหยุด” “ทุกคนรู้ แฟนคลับรู้” “ฉันเป็นคนไทย คนไทยแปลว่าอัสระ” “ฉันไม่ยอมเป็นทาสคุณหรอกค่ะ” (Spring News, 2562) จนกล่าวได้ว่าในปี พ.ศ. 2563 นี้เธอเป็นเน็ตไอดอลที่ได้สร้างคำฮิตวลีเด็ดมากที่สุดคนหนึ่งจากโลกโซเชียล

ส่วนในภาษาจีนนั้นก็เช่นกัน มีคำและวลีฮิตหลากหลายคำที่เกิดขึ้นจากบุคคลที่มีชื่อเสียงของประเทศจีนในวงการต่าง ๆ ทั้งด้านละคร ภาพยนตร์ เพลง รวมไปถึงรายการโทรทัศน์ซึ่งมีรูปแบบรายการที่หลากหลาย ทำให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจจากผู้ชมเป็นจำนวนมากทั่วโลกจนหลาย ๆ คำที่เกิดขึ้นก็มาจากรายการเหล่านี้ รวมไปถึงดาราและศิลปินต่าง ๆ ของจีนที่เมื่อบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้พูดประโยคใดขึ้นมา ก็จะได้รับ ความสนใจจากเหล่าบรรดาแฟนคลับ รวมไปถึงชาวเน็ต ดังเช่นในปี พ.ศ. 2560 (ค.ศ. 2017) กับรายการ 《中国有嘻哈》 หรือ The Rap of China ซึ่งเป็นรายการบันเทิงที่มาแรงและเป็นกระแสมากที่สุดของจีนตั้งแต่เปิดตัวในปีดังกล่าว รูปแบบของรายการคือการแข่งขันหาแร็ปเปอร์หน้าใหม่ของประเทศ ในรายการนี้มีศิลปินชายที่ทำหน้าที่เป็นหนึ่งในกรรมการตัดสิน โดยทุกครั้งเขาจะถามผู้แข่งขันด้วยประโยคที่ว่า “你有 Freestyle 吗?” ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า “คุณฟรีสไตล์ได้มั๊ย” แต่ใน

ปรับหนังสือคือการแร็ปสด ซึ่งเป็นการคิดเนื้อเพลงไปแล้วก็ร้องแร็ปสดไปด้วย โดยเป็นเทคนิคที่ยากพอสมควรสำหรับกลุ่มคนที่เรียกว่าแร็ปเปอร์ (China.com ภาษาไทย, 2561) ซึ่งจากคำพูดนั้นของเขาก็ได้ทำให้คำว่า “freestyle” กลายเป็นคำฮิตขึ้นมาในช่วงเวลาข้ามคืน อีกทั้งวลีดังกล่าวที่ว่า 你有 Freestyle 吗? ยังติดอันดับท็อป 10 ของวลีฮิตที่คนจีนนิยมใช้กันมากบนอินเทอร์เน็ต (Kissmemyfan1106, 2560)

อีกหนึ่งเหตุการณ์ในปัจจุบันกับกรณีของศิลปินชายชื่อดังกับประโยคที่เขาให้สัมภาษณ์เมื่อปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) เกี่ยวกับสไตล์การแต่งตัวของเขา ซึ่งเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ของคนทั่วไป เขาตอบว่านั่นคือสไตล์การแต่งตัวแนวฮิปฮอปซึ่งเป็นสิ่งที่เขาชอบ และทิ้งท้ายด้วยประโยคที่ว่า “是你们不懂，无语了” ซึ่งมีใจความว่า “พวกคุณไม่เข้าใจเอง (ผม) ก็ไม่มีอะไรจะพูดแล้ว” วลีนี้ได้ทำให้เหล่าบรรดาแฟนคลับของเขาที่มีเป็นจำนวนมากทั้งในและนอกประเทศจีนต่างมองว่าเป็นการตอบคำถามที่น่ารักแสดงให้เห็นความเป็นตัวเขามากขึ้น จนวลีนี้ก็ได้กลายเป็นวลีฮิตในสังคมและถูกนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศจีนนับแต่นั้นมาเช่นกัน (新航向, 2563) ส่วนอีกเหตุการณ์ในปีเดียวกันกับกรณีของนักร้องชายคนหนึ่งกับประโยคที่เขาพูดในรายการเรียลลิตี้ชื่อดัง 《中餐厅 3》 หรือ Chinese Restaurant Season 3 ตอนหนึ่งว่า “我不要你觉得我要我觉得” ซึ่งมีความหมายว่า “ผมไม่เอาที่คุณคิด แต่ผมจะเอาที่ผมคิด” และนอกจากคำพูดดังกล่าวแล้ว เขายังได้พูดคำอื่น ๆ ไว้ในรายการอีกด้วย เช่น “我说了算”、“你听我的” ซึ่งล้วนแต่สื่อให้เห็นถึงการเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จนประเด็นดังกล่าวนี้ได้เป็นกระแสให้ผู้คนพูดถึงเป็นอย่างมากในสังคม และเกิดการนำไปใช้ในเชิงล้อเล่นกันอย่างแพร่หลาย (人民日报, 2562), (Sohu, 2562)

จากตัวอย่างคำสแลงที่พบทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน ตลอดจนวลีฮิตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมนั้นทำให้ผู้วิจัยพบว่า อีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญของการเกิดคำสแลงก็คือบุคคลที่มีชื่อเสียงของแต่ละประเทศ โดยเฉพาะบุคคลที่อยู่ในวงการบันเทิง เพราะการแสดงออกของพวกเขาไม่ว่าจะผ่านทางกริยาหรือทางวาจาต่างก็เป็นที่ยากรู้อยากติดตามของประชาชนทั่วไป ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของอินเทอร์เน็ตที่ทำให้มีการส่งต่อข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและกว้างไกล ดังนั้นเมื่อมีคำพูดใดเกิดขึ้นใหม่จากบุคคลที่มีชื่อเสียงเหล่านี้แล้วมันก็จะกลายเป็นที่รับรู้ของผู้คนทั่วไปได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว จนกลายเป็นประเด็นให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์และกล่าวถึงเป็นอย่างมากต่อไปในสังคม และทำให้คำบางคำที่

ผู้คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจถูกนำไปเลียนแบบพูดต่อ หรือบางครั้งก็ถูกนำไปปรับใช้ต่อในชีวิตประจำวัน อย่างแพร่หลาย จนเกิดเป็นคำฮิตเป็นวลีติดติดปากที่ถูกใช้กันอย่างแพร่หลายในสังคมของแต่ละประเทศนั่นเอง

3.2.4 ด้านสื่อบันเทิงต่าง ๆ

สื่อบันเทิงต่าง ๆ ในที่นี้ผู้วิจัยหมายถึงรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ละคร และเพลง ซึ่งสื่อบันเทิงทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสิ่งที่ผู้คนชอบรับชมและรับฟังเพื่อเป็นกิจกรรมในการผ่อนคลายทางอารมณ์ และเนื่องจากสื่อบันเทิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะมีความหลากหลายทั้งทางด้านเนื้อหาหรือภาษาที่ใช้ในบทละคร บทภาพยนตร์ หรือบทเพลง รวมไปถึงด้านบุคลิกลักษณะของตัวละคร หากแต่สื่อบันเทิงเหล่านี้ยังกระจายออกไปได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วอีกด้วย จึงทำให้จำนวนผู้ชมและผู้ฟังก็มากขึ้นตามไปด้วย ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้เมื่อเกิดสิ่งใหม่ ๆ ในสื่อบันเทิงเหล่านี้ขึ้นก็จะกลายเป็นที่สนใจของผู้คนที่จะนำไปใช้ตาม ตัวอย่างวลีและประโยคฮิตที่มาจากสื่อบันเทิงไทยนั้นก็มีเป็นจำนวนมาก เช่น วลีฮิตจากรายการโทรทัศน์รูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากผู้ดำเนินรายการและผู้ร่วมรายการ อย่างคำว่า “ตะมุตะมิ” ที่สื่อความหมายถึงน่ารัก น่าเอ็นดู และ “งงเด๋ งงเด๋” โดยสองคำนี้มีที่มาจากผู้ร่วมแข่งขันในรายการ The Mask Singer ปี พ.ศ. 2560 คำว่า “ของมันต้องมี” จากระายการ Celeb Blog ปี พ.ศ. 2561 หรืออย่างคำว่า “ไม่พูดเยอะเจ้าคออ” จากหนึ่งในผู้เข้าแข่งขันรายการ The Face Thailand Season 3 ปี พ.ศ. 2561 เช่นกัน (UndubZapp, 2562)

หรืออย่างวลีฮิตที่มาจากภาพยนตร์ที่ยังคงใช้กันอยู่ในปัจจุบัน เช่น “ความรักมันทำให้เราทำทุกอย่างได้ที่ไม่มีเหตุผล” จากภาพยนตร์เรื่องแฟนเดย์ ออกฉายปี พ.ศ. 2559 “ไปค่ะพี่สุชาติ” จากภาพยนตร์เรื่องฟรีแลนซ์ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ ออกฉายปี พ.ศ. 2558 “ชีวิตที่ดี” จากภาพยนตร์เรื่องไอฟาย แต่งกิ้ว เลิฟยู ออกฉายปี พ.ศ. 2557 “รักมากมัย” จากภาพยนตร์เรื่องพี่มากพระโขนง ออกฉายปี พ.ศ. 2556 หรือวลีฮิตอมตะที่แม้จะผ่านมานานหลายปีแต่ก็ยังถูกกล่าวถึงเสมออย่าง “ไม่ลืมไม่มีหรอก มีแต่ลืมช้ากับลืมเร็ว” และ “บางคนใช้เวลาทุกนาทีเพื่อลืมรักครั้งแรก แต่บางคนใช้เวลาทั้งชีวิตเพื่อจำรักครั้งสุดท้าย” จากภาพยนตร์เรื่องความจำสั้นแต่รักฉันทาว ออกฉายปี พ.ศ. 2559 รวมไปถึงคำฮิตอมตะอย่าง “อ้วนดำ” จากภาพยนตร์เรื่องแฟนฉัน ออกฉายปี พ.ศ. 2546 ที่ปัจจุบันก็ยังถูกนำมาใช้อยู่ (BBubbleGum, 2561)

ส่วนวลีฮิตที่เกิดจากละครนั้นก็มียาวลีเช่นกันอย่าง “พูดออกมาได้ เฮงชวย” จากละครโทรทัศน์เรื่องเลือดข้น คนจาง ปี พ.ศ. 2561 “อย่าเพ็งริบงสิ เดียวโง่งนะ” จากละครเรื่องใบไม้ที่ปลิดปลิว ปี พ.ศ. 2562 “กูจะกินแก่งหอย” จากละครเรื่องกลิ่นกาสะลองปี พ.ศ. 2562 เช่นกัน (GunGun, 2562)

หรือวลีฮิตที่มาจากเพลง เช่น “อย่ามองตาได้ไหมถ้าเธอไม่แคร์ อย่าจูงมือได้ไหมถ้าเธอไม่รัก” จากเพลงอย่าทำให้ฉันรักเธอของบัวชมพู ฟอร์ด และกวาง Abnormal ปี พ.ศ. 2558 “อยู่ภายในใจเป็นหมื่นล้านคำ บอกให้เธอฟังไม่ได้สักคำ” จากเพลงปลิวของพลอยชมพู ญานนิน ปี พ.ศ. 2559 “ฉันก็มีหัวใจ ที่เหมือนเหมือนคนทั่วไป วันที่ถูกทิ้งก็มีน้ำตาและยังหวนไหวกับคำร่ำลา” จากเพลงหัวใจทศกัณฐ์ของเก่ง ธชย ประทุมวรรณ ปี พ.ศ. 2560 “ถ้าวันหนึ่งฉันหายไป อยากรู้ว่าเธอจะรู้สึกบ้างไหม เห็นฉันบ้างไหมในสายตาหรือฉันไม่เคยจะมีค่าอะไร” จากเพลงถ้าฉันหายไปของเอ็ด ภัทรวิ ศรีสันติสุข ปี พ.ศ. 2561 “ให้เขาหมดใจ แต่ไม่รู้ว่าเขาหมดใจ คงถึงเวลาต้องรักตัวเองสักที” จากเพลงรักตัวเองของ Room 39 ปี พ.ศ. 2561 เช่นกัน (Parae, 2560)

ส่วนประเทศจีนนั้นก็มียาวลีทั้งคำและวลีฮิตที่มาจากสื่อบันเทิงต่าง ๆ เหล่านี้เช่นกัน อีกทั้งจำนวนผู้ชมและผู้ฟังของจีนที่มีเป็นจำนวนมาก ในแต่ละปีสื่อบันเทิงของจีนมีการผลิตผลงานออกมาเป็นจำนวนมากและมีความหลากหลาย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สื่อบันเทิงของจีนจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดคำฮิตต่าง ๆ ในภาษาจีน เช่นคำฮิตต่าง ๆ ที่มาจากรายการโทรทัศน์ของจีน อย่างวลีฮิต “你在搞siao 吗” จากรายการ 《爸爸去哪儿第二季》 ปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) (蓝天外语, 2558) หรือวลี “你幸福吗?” จากรายการ 《幸福来敲门》 ปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) (齐鲁晚报, 2555) วลี “舌尖上的XX” จากรายการ 《舌尖上的中国》 ปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) (腾讯科技, 2555) คำฮิตอย่าง “Hold (不) 住” จากรายการ 《大学生了没》 ปี พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) (baike.baidu)

ในด้านภาพยนตร์ก็มีวลีที่มาจากภาพยนตร์เรื่องต่าง ๆ ที่ได้รับความนิยมในแต่ละปีเช่นกัน อย่างเช่นปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) “XX 千万条, XX 第一条” จากภาพยนตร์เรื่อง 《流浪地球》 หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า The Wandering Earth (爱秀美, 2562) หรือวลี “那些年, 我们一起追的XX” จากภาพยนตร์ได้หวันเรื่อง 《那些年, 我们一起追的女孩》 หรือชื่อภาษาอังกฤษ

ว่า You Are the Apple of My Eye ปี พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) และเกิดการเลียนแบบเปลี่ยนคำเพื่อสื่อความหมายต่าง ๆ ตามต้องการ “讨个说法” จากภาพยนตร์เรื่อง 《秋菊打官司》 หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า The Story of Qiu Ju ปี พ.ศ. 2535 (ค.ศ. 1992) หรือ “我 kao!! 服了 you” และ “喜欢一个人需要理由吗?” จากภาพยนตร์จีนแผ่นดินใหญ่เรื่อง 《大话西游》 หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า A Chinese Odyssey ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่มีหลายภาคและล่าสุดคือในปี พ.ศ. 2557 (ค.ศ. 2014) ที่แม้ผ่านมาหลายปีแต่ก็ยังเป็นคำฮิตที่ถูกกล่าวถึงมาจนถึงยุคปัจจุบัน ส่วนวลีฮิตที่มาจากละครก็มีหลายวลีเช่นกัน ทั้งจากละครต่างประเทศแล้วนำมาใส่เสียงพากย์ภาษาจีน โดยเฉพาะละครจากประเทศเกาหลีใต้ที่เป็นกระแสมากสำหรับชาวจีน อย่างเช่น “漂亮就行了” จากละครเรื่อง 《来自星星的你》 ชื่อภาษาอังกฤษว่า My love from the star เมื่อปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013) หรือวลีฮิตจากละครของจีนเอง อย่างเช่น “脑子进水” จากละครเรื่อง 《我家有喜》 เมื่อปี พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) เป็นต้น (尤里蒙提, 2560)

นอกจากนี้ยังมีคำฮิตและวลีฮิตในภาษาจีนอีกมากมายที่มาจากเพลง เช่น “确认过眼神” ซึ่งถูกยกให้เป็นคำยอดฮิตประจำปี พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) จากไมโครบล็อกทางการของหนังสือพิมพ์ 《人民日报》 โดยคำนี้เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อเพลง 《醉赤壁》 ของ 林俊杰 หรือที่รู้จักกันดีในชื่อภาษาอังกฤษว่า JJ Lin (Bo/Cui, 2562) และสำหรับในปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ก็มีหลายวลีที่มาจากเพลง อาทิ “来! 左边跟我一起画条龙, 右边画一条彩虹, 走起!” ที่มาจากเพลง 《野狼Disco》 ของ 宝石Gem หรือวลีฮิตอย่าง“一起呼叫, 没有烦恼。除了呼吸其他不重要, 除了现在什么都忘掉。” ที่มาจากเพลง 《烦恼歌》 ของ 张学友 ซึ่งเป็นเพลงเก่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) แต่กลับมามีคนดังอีกครั้งในปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ที่ผ่านมา (我易家, 2562) เช่นเดียวกับอีกหลายวลีฮิตที่ใช้อยู่ในสังคมปัจจุบันอย่างแพร่หลายก็ล้วนมาจากเพลงเก่า ยกตัวอย่างเช่นเพลงฮิตต่าง ๆ ของศิลปินยอดนิยมตลอดกาลอย่าง Jay Chou ที่หลายคนรู้จักกันดี ซึ่งมีชื่อภาษาจีนว่า 周杰伦 หลายเพลงของเขาทั้งเพลงที่เขาแต่งเองหรือมีส่วนร่วมในการแต่งให้ศิลปินคนอื่นก็ตาม เนื้อเพลงเหล่านั้นได้เป็นที่มาของวลีฮิตมากมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ อย่างเช่น “说好的 XX 呢” จากเพลง 《说好的幸福呢》 ในปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) หรือ “听 XX 的话” จากเพลง 《听妈妈的话》 ในปี พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) และ “那画面太美我不敢看” จากเพลง 《布拉格广场》 ที่ร้องร่วมกันกับ

Jolin Tsai หรือชื่อภาษาจีนว่า 蔡依林 ในปี พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) ก็ยังคงเป็นวลีฮิตที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้แม้จะผ่านเวลามายาวนานเป็นสิบกว่าปีแล้วก็ตาม (tieba.baidu, 2558)

จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านสื่อมัลติมีเดียไม่ว่าจะเป็นด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต ด้านสื่อสังคมออนไลน์ ด้านบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือด้านสื่อบันเทิงต่าง ๆ เช่น รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ละคร เพลงก็ตาม ล้วนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดคำสแลงต่าง ๆ ขึ้นมากมายในภาษาไทยและภาษาจีน โดยเฉพาะด้านสื่อสังคมออนไลน์ เพราะทุกวันนี้ชีวิตประจำวันของผู้คนต่างใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่หลากหลาย และตอบโจทย์การใช้ชีวิตของคนในยุคปัจจุบันให้สะดวกและรวดเร็วขึ้น และภาษาที่ใช้สื่อสารผ่านแอปพลิเคชันเหล่านี้เองที่เป็นสาเหตุของการเกิดคำสแลงด้านต่าง ๆ ขึ้น แต่ในขณะเดียวกันด้านบุคคลที่มีชื่อเสียงรวมไปถึงด้านสื่อบันเทิง ก็มีผลสำคัญที่ทำให้เกิดคำสแลงต่าง ๆ ขึ้นเช่นกัน เพราะไม่เพียงแต่ตัวบุคคลที่มีชื่อเสียงซึ่งไม่ว่าจะทำหรือพูดอะไรก็ตกเป็นที่จับตามองและให้ความสนใจจากผู้คนทั่วไปและกลายเป็นข่าวได้ง่ายแล้ว สื่อบันเทิงต่าง ๆ ทุกประเภท เช่น ภาพยนตร์ เพลง รายการโทรทัศน์ ก็เป็นที่ดึงดูดความสนใจของผู้ชมผู้ฟังจากทั่วโลกเช่นกัน แต่ทั้งหมดนี้ล้วนแต่ต้องอาศัยความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตที่เป็นเครื่องมือสำคัญทำให้ข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากด้านต่าง ๆ เหล่านี้ถูกแพร่ขยายออกไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็วในสังคม เช่นเดียวกับคำใหม่หรือวลีฮิตต่าง ๆ ในทางภาษาที่เกิดขึ้นก็กลายเป็นที่รับรู้ของผู้คนในสังคมได้อย่างง่ายดายจนทำให้ภาษาไทยและภาษาจีนต่างมีคำสแลงมากมายที่เกิดขึ้นจากปัจจัยด้านสื่อมัลติมีเดียนี้

3.3 ปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ

3.3.1 การแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

ปัจจุบันทั้งชาวไทยและชาวจีนต่างให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาต่างประเทศมากขึ้น ทั้งภาษาที่สอง ภาษาที่สาม หรือบางคนที่มีความสนใจทางภาษาก็อาจมีภาษาที่สี่ ภาษาที่ห้าตามมาอีก เมื่อผู้คนให้ความสนใจในภาษามากขึ้น จึงทำให้เกิดการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยตนเอง เช่นเดียวกับประเทศไทยที่มีโรงเรียนสอนภาษาเพิ่มมากขึ้น หรือแม้กระทั่งการเปิดสอนภาษาต่างประเทศที่หลากหลายภาษามากขึ้นในโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชน ด้วยเหตุนี้ภาษาต่างประเทศจึงเข้ามามีบทบาทกับการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนส่วนใหญ่มากขึ้น สื่อ

ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษกลายเป็นสิ่งแวดล้อมที่พบเจอได้ทั่วไปเกือบจะทุกวันของชีวิต ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่สองของคนไทยส่วนใหญ่ จนหลายคนซึมซับภาษาอังกฤษและนำไปสู่การพูดจาสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยปนกับภาษาอังกฤษ หรือที่เรียกว่าพูดไทยคำอังกฤษคำ จนท้ายที่สุดก็นำไปสู่การเกิดคำใหม่ที่เป็นการผสมกันระหว่างคำไทยและคำต่างประเทศ และคำใหม่ที่เป็นภาษาต่างประเทศเพียงอย่างเดียว ซึ่งปัจจุบันในภาษาไทยมีคำใหม่ในลักษณะนี้เกิดขึ้นมากมาย อันเป็นผลจากการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในสังคมไทยนั่นเอง อย่างคำว่า “ฟิน” (fin) ที่แปลได้สองความหมาย ความหมายแรกมาจากคำว่า “finish” ในภาษาอังกฤษที่แปลว่าเสร็จ เสร็จสมบูรณ์ จึงสื่อความหมายถึงการมีอารมณ์ถึงขั้นสุดหลังการมีเพศสัมพันธ์ และความหมายที่สองมาจากคำว่า “finale” ในภาษาฝรั่งเศสที่แปลว่าตอนสุดท้าย ฉากจบของการแสดง จึงสื่อความหมายว่ามันสุดยอดมาก มีความสุขมาก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะถูกนำมาใช้เป็นคำสแลงเพื่อสื่อความหมายดังกล่าวนี้ หรือคำว่า “ขโมยซีน” “แย่งซีน” ซึ่งในความหมายของคำสแลงจะใช้ประชดเหน็บแนมคนที่ทำตัวโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ก็มาจากคำว่า “spotlight” “to steal the spotlight” ซึ่งต่างจากคำว่า “steal the scene” ที่ใช้สื่อความหมายถึงนักแสดงที่แสดงได้ดีมากโดดเด่นมาก จนเป็นที่ดึงดูดความสนใจ (English Online, 2560)

หรือคำว่า “โดนเท” ซึ่งเป็นศัพท์ฮิตในหมู่วัยรุ่นที่ใช้ในเชิงความสัมพันธ์ผู้ชาย สื่อความหมายถึงการโดนอีกฝ่ายหนึ่งทิ้ง โดนบอกเลิก โดยคำนี้มาจากภาษาอังกฤษคำว่า “got ditched” หรือคำว่า “หัวร้อน” ที่เป็นอีกหนึ่งคำฮิตที่มาพร้อม ๆ กับคำว่าโดนเทและใช้กันอย่างแพร่หลายในโลกโซเชียล สื่อความหมายถึงการหงุดหงิดง่าย อารมณ์ร้อน มาจากภาษาอังกฤษที่แปลตรงตัวเลยว่า “hothead” และเมื่อเป็นคำคุณศัพท์ก็จะใช้ว่า “hotheaded” หรือคำว่า “นอยด์” ที่มาจากคำว่า “paranoid” แต่คนไทยกร่อนให้เหลือแต่คำว่า “noid” นั่นเอง ใช้สื่อความหมายถึงความวิตกกังวลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นต้น (Atthasit Muangin, 2560) นอกจากนี้ก็ยังมีคำอื่น ๆ ที่ได้อธิบายความหมายไว้แล้วข้างต้นอย่างคำว่า “ซิลล์” ที่มาจาก “chill out” คำว่า “ดีส” ที่มาจากคำว่า “artist” คำว่า “เด็กขี้ว” ที่มาจาก “fossil” (ธีรภัทร ลิโอ บัวคำศรี, 2551)

3.3.2 การแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาจีน

สำหรับภาษาจีนนั้นที่ปัจจุบันในทุก ๆ ปีจะมีผู้คนทั่วโลกสนใจเรียนภาษาจีนมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างล่าสุดที่มีการเปิดตัวแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนภาษาจีนที่มีชื่อว่า Global Chinese

Learning Platform เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ที่ผ่านมา โดยแพลตฟอร์มดังกล่าวนี้เปิดโอกาสให้ผู้คนบนโลกมีโอกาสดูวิดีโอเรียนรู้อาเซียนฟรี (Yim/Patt/Cici, 2562) และมีการประกาศจากทางกระทรวงศึกษาธิการของจีน (MOE) เมื่อสิ้นเดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ที่ผ่านมาระบุว่าแพลตฟอร์มดังกล่าวนี้ดึงดูดความสนใจให้มีผู้ใช้งานจากทั่วโลกเป็นจำนวนมากถึง 647,000 คน (Xinhua Thai News Service, 2563) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้คนจากทั่วโลกให้ความสนใจต่อการเรียนภาษาจีนเป็นอย่างมาก แต่ขณะเดียวกันชาวจีนก็นิยมหันมาเรียนภาษาต่างประเทศด้วยเช่นกัน จนทำให้เกิดการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย

อย่างเช่นเมื่อไม่กี่ปีมานี้ที่สถานศึกษาตั้งแต่ระดับเด็กเล็กในประเทศไทยได้มีการทยอยจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษามากขึ้นคือ ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษนี้จะมีได้เกิดขึ้นแค่ในวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่จะขยายไปยังวิชาอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ในระดับมหาวิทยาลัยก็มีการเปิดคอร์สอบรมภาษาอังกฤษขึ้นมากมายซึ่งจะเห็นได้จากป้ายโฆษณาตามรั้วมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับนักศึกษาที่จะสอบเข้าเรียนต่อระดับปริญญาโท (เฉียนตงเขียน, กนิษฐา ลีลามานะ และคณะ, 2555) รวมทั้งยังมีชาวจีนเป็นจำนวนมากที่ได้ไปศึกษาที่ต่างประเทศด้วยเหตุนี้คนจีนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษก็เป็นอีกส่วนสำคัญที่ทำให้ภาษาจีนเริ่มเปลี่ยนแปลงตามกระแสผู้ที่สามารถพูดภาษาอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากภาษาจีนได้ก็ถือว่าเป็นความภาคภูมิใจ สถานการณ์เช่นนี้เป็นประจักษ์ทางวัฒนธรรมของจีนกับวัฒนธรรมตะวันตกที่เกิดขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์และส่งผลในด้านภาษาด้วยเช่นกัน ดังเช่นการเกิดคำใหม่ที่เป็นการใช้ภาษาอังกฤษ แต่สื่อความหมายในภาษาจีน จนทำให้คำดังกล่าวได้รับความนิยมและถูกใช้อย่างแพร่หลายกลายเป็นอีกหนึ่งคำสแลงในภาษาจีน อย่างคำว่า “Chick” ที่เป็นศัพท์สแลงในภาษาจีนหมายถึงโสเภณี

คำว่า “Chick” เป็นคำภาษาอังกฤษหมายถึงไก่ แต่หากเป็นศัพท์สแลงในภาษาจีนจะหมายถึง “โสเภณี” ดังเช่นจากเหตุการณ์ในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2559 (ค.ศ. 2016) ที่มีข่าวจากหนังสือพิมพ์เซียงไฮ้ เดลี รายงานว่า มีร้านไก่ทอดร้านหนึ่งที่มณฑลเสฉวนมีชื่อร้านว่า “叫个鸡” โดยทางร้านได้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษกำกับตามความหมายตรงตัวในภาษาจีนเลยว่า “Call A Chicken” ในปัจจุบันทางร้านมีสาขา 16 แห่งทั่วประเทศจีน ซึ่งจุดขายของทางร้านคือการนำคำว่า “鸡” ที่แปลว่าไก่มาใช้ในเมนูอาหารโดยเล่นความหมายระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาจีน (叫个鸡, 2560) และการตั้งชื่อ

ของทางร้านนี้เองที่ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์จากสังคม เนื่องจากได้ตั้งชื่อเมนูอาหารและเครื่องดื่มที่ส่อไปในทางลามก เช่น ไก่ทอดชุด “Vergin Chick” เครื่องดื่ม “Sex Partner” และเมนูอื่น ๆ อีกมากมาย รวมทั้งมีการจัดโปรโมชั่นเรียกลูกค้าและใช้สโลแกนว่า “อิมใจไปกับซิก” ซึ่งการใช้ชื่อเมนูอาหารและเครื่องดื่มดังกล่าวนี้สร้างความไม่ประทับใจแก่ลูกค้าและผู้พบเห็น จนทางร้านถูกร้องเรียนและท้ายที่สุดทางร้านก็ออกมาขอโทษและพร้อมจะแก้ไขในสิ่งที่เกิดขึ้น (กรุงเทพธุรกิจ, 2559)

นอกจากนี้การได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษมากขึ้นของชาวจีนในยุคปัจจุบันหลังนโยบายการเปิดประเทศก็ทำให้คนจีนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นจีนที่มีการสร้างคำสแลงใหม่ผสมผสานระหว่างคำภาษาอังกฤษและคำจีน อย่างคำว่า “打 call” ที่ไม่ได้หมายถึงโทรแต่อย่างใด แต่เป็นคำสแลงในกลุ่มวัยรุ่นจีนสื่อความหมายว่ากรีด เช่น กรีดให้กำลังใจดารา นักร้องที่ตนเองชื่นชอบหรือเป็นดิ่ง (ตามคำสแลงในหมู่วัยรุ่น) หรืออย่างวลีว่า “厉害了我的哥” ที่มีความหมายว่าเก่งมากพี้ สุดยอดเลยลูกพี้ และต่อมาแผลงเป็น “厉害了 Word 哥” ซึ่งมีการใช้ภาษาอังกฤษคำว่า “Word” เข้ามาแทนที่คำว่า “我的” เพราะการออกเสียงที่คล้ายกัน โดยคำนี้เกิดจากการที่ผู้คุมคนหนึ่งได้เดินผ่านมาและเห็นนักศึกษาวิชาทหารคนหนึ่งกำลังเล่นเกม 《王者荣耀被》 อยู่ จึงเข้าไปช่วยเล่นและเล่นได้เก่งมาก จนนักศึกษาคนอื่น ๆ ที่อยู่ในเหตุการณ์ถึงกับเอ่ยปากชมว่า “厉害了我的哥” หรือสุดยอดเลยพี้ และต่อมาก็มีการใช้คำนี้ในการชื่นชมหรือยกย่องผู้อื่นถึงความสามารถในการทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้เป็นอย่างดี จนผู้พูดรู้สึกน่านับถือเป็นอย่างมาก (iGet, 2561), (กฤษฎี สงไข, 2561)

ทั้งนี้ การสร้างคำใหม่โดยการนำคำภาษาอังกฤษมาผสมกับคำจีนเพื่อสื่อความหมายใหม่นั้นยังมีอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้กล่าวมาแล้ว นั่นคือรูปแบบที่เป็นภาษาอังกฤษสไตล์คนจีน หรือ Chinglish ในภาษาจีน เช่นคำว่า Geiliable, Niubility, Cfan, Smilence, Stupig และยังมีคำสแลง อื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเลียนเสียงภาษาอังกฤษของคำนั้น ๆ ออกมาเป็นเสียงภาษาจีนที่ใกล้เคียงกัน อย่างคำว่า “狗带” เป็นการเลียนแบบเสียงอ่านของคำว่า “go die” ในภาษาอังกฤษที่ชาวจีนใช้เป็นคำด่า ไล่ให้ไปตายซะ (เมฆม สอดส่องกฤษ, 2556) หรือคำว่า “我靠” เป็นการเลียนเสียงคำว่า “cor” ในภาษาอังกฤษ (baike.baidu) ซึ่งคำนี้ถูกนำมาใช้เป็นการออกเสียงคำอุทานเพื่อสื่อแสดงอารมณ์ทั้งการ

ตกใจ ประหลาดใจ ทั้ง รวมไปถึงความไม่พอใจ ไม่สบอารมณ์ ตรงกับภาษาไทยที่ชาวเน็ตใช้คำว่า “ไ้ย๊ะ” (เมฆม สอดส่องฤๅษ, 2556) นอกจากนี้จะออกเสียงว่า “哇靠” ก็ได้เช่นกัน เนื่องจากคำว่า “我” ในภาษาจีนกลางนั้นสำหรับชาวจีนฮกเกี้ยนจะออกเสียงว่า “哇” ซึ่งเป็นภาษาถิ่นของพวกเขาคา (baikē.baidu) หรือคำว่า “粉丝” ที่สื่อความหมายถึงคำว่า “fans” ในภาษาอังกฤษ หรือคำว่า “黑客” ซึ่งก็คือคำว่า “hacker” ในภาษาอังกฤษนั่นเอง เป็นต้น (湖北函授大学学报, 2562) และเนื่องจากการต้องการความสะดวกและรวดเร็วในการพิมพ์แชทเพื่อติดต่อสื่อสาร จึงทำให้คำสแลงจีนอีกรูปแบบหนึ่งที่พบเป็นส่วนใหญ่คือการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งฉบับเต็มและฉบับย่อมาใช้สื่อความหมายในภาษาจีน เช่นใช้คำว่า “AA 制” เพื่อสื่อความหมายถึงการหารค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อช่วยกันออกเท่า ๆ กันหรือต่างคนต่างจ่ายก็ได้ ซึ่งบางข้อมูลกล่าวว่า AA เป็นตัวย่อของพีชคณิตมาจาก Algebraic Average และบางข้อมูลกล่าวว่า ย่อมาจากคำว่า All Apart ส่วนอักษรจีน 制 นั้นแปลว่าระบบ กฎ หรือควบคุมก็ได้ (อัจฉรินทร์ อิทธิศิลป์, 2561) หรือใช้คำว่า “Townhouse” แทน 汤耗子 ที่หมายถึงบ้านแบบตะวันตกที่มีพื้นที่ทำเป็นสวน ดอกไม้หรือที่จอดรถ หรืออย่างคำว่า “Who cares ?” ซึ่งใช้แทน 谁在乎? หรือใช้คำว่า “SP” เพื่อสื่อความหมาย Support (支持) หรือคำว่า “SOHO” ที่ย่อมาจาก Small Office Home Officer สื่อความหมายถึงการทำงานที่บ้าน (在家办公) หรือคำว่า “BRB” ใช้สื่อความหมายว่า Be right back (马上回来) หรือคำว่า “TTYL” ใช้สื่อความหมายว่า Talk to you later (回头再谈) เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าตัวเลขก็ถูกนำมาใช้ในการสร้างคำสแลงจีนหลายคำเช่นกัน เช่น “B4” ใช้สื่อความหมายว่า Before (在……之前) หรือคำว่า “3Q” ใช้สื่อความหมายว่า Thank you (谢谢) และคำอื่น ๆ ที่ได้ยกตัวอย่างไปก่อนหน้านี้ (iamvicky2013, 2558)

ทั้งนี้จะเห็นว่าหากพิจารณาถึงปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศที่มีผลต่อการเกิดคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนแล้วจะพบว่า ในภาษาจีนจะพบคำสแลงที่เกิดจากปัจจัยดังกล่าวนี้เป็นจำนวนมากกว่าและพบหลากหลายรูปแบบกว่าคำสแลงในภาษาไทย โดยนอกจากจะพบการใช้คำเต็มของภาษาอังกฤษมาแทนคำเดิมของภาษาจีนแล้ว ก็ยังพบการใช้คำย่อของคำภาษาอังกฤษผสมรวมกับคำเดิมในภาษาจีนด้วย อีกทั้งยังพบรูปแบบของการใช้ตัวเลขเพื่อมาเลียนเสียงอ่านในภาษาอังกฤษของคำที่ต้องการสื่อสารนั้นจนเกิดเป็นคำสแลงขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบที่พบน้อยมากในภาษาไทย ทั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่ากรณีนี้เนื่องมาจากการพิมพ์สื่อสารภาษาจีนนั้นมีความยุ่งยากมากกว่าภาษาไทย เพราะการพิมพ์ให้

ออกมาเป็นตัวอักษรจีนหนึ่งตัวนั้นจะต้องพิมพ์โดยใช้ เสียงอ่านพินอินของคำนั้นลงไปในระบบคอมพิวเตอร์ จากนั้นต้องเลือกตัวอักษรต่าง ๆ ที่ออกเสียงวรรณยุกต์ตามที่ต้องการด้วยตัวเอง เพราะตัวอักษรจีนหนึ่งตัวก็อาจพ้องเสียงกับอักษรจีนตัวอื่น ๆ ได้เช่นเดียวกับคำในภาษาไทย และที่ยู้งยากกว่านั้นก็คือจำนวนตัวอักษรจีนที่มีเป็นจำนวนมาก ประกอบกับในหนึ่งคำภาษาจีนนั้นก็จะประกอบด้วยจำนวนตัวอักษรที่แตกต่างกันไป เพราะในภาษาจีนหนึ่งตัวอักษรคือหนึ่งความหมาย ไม่เหมือนภาษาไทยที่คำต่าง ๆ เกิดจากการรวมกันของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ในภาษาจีนมีการนำคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้จนเกิดเป็นคำสแลงใหม่ ๆ ในภาษาจีนขึ้นมามากมาย

กล่าวโดยรวมได้ว่าจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคำสแลงของไทยและของจีนนี้ ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง ด้านเหตุการณ์สำคัญหรือประเด็นร้อนที่เกิดขึ้นในสังคม รวมไปถึงปัจจัยด้านสื่อมวลชนมีเดียต่าง ๆ และปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ พบว่าทุกปัจจัยล้วนมีผลต่อการเกิดคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนทั้งสิ้น และแต่ละปัจจัยต่างก็มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการส่งผลให้เกิดคำสแลงในด้านต่าง ๆ เช่น ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยด้านการเมืองการปกครองของจีนที่นอกจากการปกครองด้วยระบบคอมมิวนิสต์ของจีนจะส่งผลต่อการเกิดคำสแลงที่เกี่ยวกับด้านนี้แล้ว ยังส่งผลต่อปัจจัยการเกิดคำสแลงในด้านสื่อมวลชนมีเดียต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านสื่อสังคมออนไลน์รวมไปถึงอินเทอร์เน็ตด้วย เพราะรัฐบาลมีการให้หน่วยงานด้านการทหารเข้ามาควบคุมดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตของประชาชนอย่างเข้มงวด ไม่ว่าประชาชนชาวจีนจะตั้งกระทู้หรือโพสต์แสดงความคิดเห็นใด ๆ ก็จะถูกตรวจสอบได้ตลอดเวลา จึงทำให้การรังสรรค์คิดคำสแลงเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลจีน ไม่สามารถทำได้อย่างอิสระเสรีเท่าที่ควร หากต้องการสื่อความหมายถึงรัฐบาลก็ต้องใช้คำสแลงที่อ้อมค้อมดัดแปลงที่กล่าวไว้ข้างต้น จึงทำให้คำสแลงด้านการเมืองการปกครองของจีนพบได้น้อยกว่าของไทย เช่นเดียวกับปัจจัยด้านสื่อมวลชนมีเดียในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านสื่อสังคมออนไลน์ ด้านบุคคลที่มีชื่อเสียง รวมไปถึงด้านสื่อบันเทิงต่าง ๆ อย่างรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ละคร และเพลง ต่างก็มีความสัมพันธ์กับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต เพราะไม่ว่าคำใหม่นั้นจะเกิดขึ้นจากด้านใดก็ตาม ต่างก็ต้องอาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้คำใหม่ที่เกิดขึ้นถูกแพร่ขยายออกไปเป็นวงกว้างในสังคม ส่งผลให้ผู้คนรู้จัก

มากขึ้นและมีการใช้คำนั้นมากขึ้นจนเป็นที่นิยมในสังคมและคำนั้นก็จะเป็นคำสแลงของภาษานั้น ๆ ไปในที่สุด

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่าปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดคำสแลงของไทยและของจีนนั้น หากพิจารณาวิเคราะห์แยกตามปัจจัยแล้วก็อาจจะมีความแตกต่างกันที่จำนวนของคำสแลงที่เกิดขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือปัจจัยด้านการแพร่หลายของคำในภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยดังกล่าวนี้มีผลต่อการเกิดคำสแลงในภาษาจีนมากกว่าภาษาไทย แม้ว่าประเทศไทยจะมีการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศก่อนประเทศจีนก็ตาม แต่เนื่องจากรูปแบบการสร้างคำของภาษาจีนที่หลากหลายวิธีสามารถนำคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในการสร้างคำได้ จึงทำให้พบคำสแลงจีนที่มีภาษาต่างประเทศปนอยู่ด้วยนั้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งเห็นได้ชัดจากคำสแลงที่ถูกสร้างขึ้นโดยวิธีการย่อคำ โดยคำสแลงไทยที่เกิดจากการย่อคำหากเป็นคำไทยนั้นจะพบน้อยมาก โดยส่วนใหญ่พบในสื่อสังคมออนไลน์ที่ต้องการรูปแบบการสื่อสารที่สั้น สะดวก และรวดเร็ว อย่างเช่นคำต่าง ๆ ที่พบในการซื้อขายออนไลน์ การเล่นเกมออนไลน์ อาทิ ลค. (ลูกค้า) พ. (พุงนี้) พอ. (พร้อมโอน) เกลือ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นคำที่เกิดจากการย่อคำภาษาอังกฤษก็จะพบมากกว่า และคำเหล่านี้ก็ถูกใช้ทั่วไปจนกลายเป็นความเคยชินในชีวิตประจำวันของคนไทยกลุ่มหนึ่งที่พอมีความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษแล้ว อย่างคำว่า CC (Cancelled), CF (Confirm), GN (Good night), OMG (Oh my gosh), pls (Please), ur (Your) แต่ในประเทศจีนการสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบนี้ยังไม่แพร่หลายเท่ากับประเทศไทย นั่นแสดงให้เห็นว่าคนไทยเปิดรับภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษมากกว่าคนจีน

หากพิจารณาถึงการสร้างคำสแลงในรูปแบบที่สามารถนำคำภาษาอังกฤษเข้าไปรวมด้วยได้นั้น ผู้วิจัยพบว่าในภาษาจีนจะพบคำสแลงที่เกิดจากการใช้คำภาษาอังกฤษเข้าไปรวมด้วยนี้หลายวิธีมากกว่าในภาษาไทย ซึ่งก็อาจจะกล่าวได้ว่าภาษาต่างประเทศอย่างภาษาอังกฤษเองก็ได้แพร่หลายเข้าไปในภาษาจีนเช่นกัน ซึ่งเห็นได้จากรูปแบบการสร้างคำที่มีคำภาษาอังกฤษเข้าไปรวมด้วยนั้น จะพบว่าในภาษาจีนคำสแลงที่ถูกสร้างโดยรูปแบบนี้จะหลากหลายและมีจำนวนมากกว่าคำสแลงในภาษาไทย อย่างไรก็ตามวิธีการสร้างคำสแลงโดยการย่อนั้นในภาษาจีนจะมีทั้งการย่อที่มาจากเสียงพินอินเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาจีน เช่น GG (哥哥) , MM (妹妹) การย่อที่มาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษเดิมแบบที่พบในภาษาไทย เช่น bf (Boyfriend), gf (Girlfriend), GN (Good Night) และการย่อที่เป็นการประสมกัน

ระหว่างตัวเลขกับตัวอักษรภาษาอังกฤษ เนื่องจากการใช้เสียงอ่านที่คล้ายกันเมื่อต้องอ่านออกเสียง ตัวเลขในภาษาจีนมาเทียบเคียงกับเสียงอ่านของคำเดิมในภาษาอังกฤษ เช่น “3Q” (Thankyou) เนื่องจากเลข 3 ในภาษาจีนอ่านออกเสียงคล้ายกับเสียง Thank ในภาษาอังกฤษ เมื่อรวมกับตัวอักษรภาษาอังกฤษ “Q” ก็จะออกเสียงคล้ายกับเสียง Thank you นั่นเอง หรืออย่างการสร้างคำใหม่ในภาษาจีนก็มีทั้งการนำคำภาษาอังกฤษมาใช้ร่วมกับคำจีนที่มีอยู่แล้ว เช่น “幸福 ing” ซึ่งเกิดจากคำว่า “幸福” ที่แปลว่าความสุข รวมกับ “ing” เกิดเป็นคำใหม่ที่มีความหมายว่ากำลังมีความสุข ซึ่งในภาษาไทยนั้น แม้จะมีการนำคำภาษาอังกฤษมาใช้ แต่ก็นิยมเขียนทับศัพท์มากกว่าการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษปรากฏอยู่ในคำ เช่นคำว่า “สายเปย์” ที่สื่อความหมายว่าจ่ายไม่อั้น ก็จะเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากกว่าการเขียนว่า “สาย pay” (กฤษฎี สงไข, 2561)

จากการศึกษาวิจัยปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศก็ทำให้ผู้วิจัยสรุปรวมได้ว่า แม้ว่าการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษจะแพร่หลายในประเทศไทยก่อนประเทศจีนที่การแพร่หลายเกิดขึ้นหลังยุคที่มีการใช้นโยบายเปิดประเทศก็ตาม หากแต่การแพร่หลายของภาษาต่างประเทศอย่างภาษาอังกฤษในประเทศจีนนั้นก็มีการพัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ เห็นได้ชัดจากการเปลี่ยนแปลงของภาษาจีนในปัจจุบันที่มีการนำคำภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ในการสร้างคำใหม่ที่หลากหลายรูปแบบมากกว่าในภาษาไทย แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยยังพบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วจะพบในรูปแบบของการใช้ภาษาต่างประเทศปนกันกับภาษาจีน ซึ่งต่างจากภาษาไทยที่พบในลักษณะของการนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ทั้งคำมากกว่า ทั้งใช้เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษเลยและใช้ในรูปแบบของการทับศัพท์

อย่างไรก็ตาม อีกสิ่งหนึ่งที่พบจากการศึกษาวิจัยประเด็นนี้คือในโลกยุคที่อินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกให้สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้ แม้ว่าจะเคยรู้จักหรือเคยเห็นหน้ากันมาก่อนหรือไม่ก็ตาม ภาษาอังกฤษก็เป็นภาษาสากลสำหรับผู้คนทั่วโลกอยู่ ดังเห็นได้จากคำศัพท์สแลงหลายคำที่ใช้สื่อสารในสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ อาทิ เกมออนไลน์หรือการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ ล้วนเป็นคำภาษาอังกฤษที่ไม่ว่าผู้คนที่เชื้อชาติใดก็สามารถที่จะเข้าใจความหมายนั้นได้อย่างตรงกัน เช่น bf (Boyfriend), gf (Girlfriend), pls (Please), thx (Thank you), ZZZ (Sleeping) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า

การเรียนภาษาที่สองหรือภาษาที่สามในยุคปัจจุบันเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะทำให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกได้อย่างไม่มีอุปสรรคแล้ว การรู้ภาษาที่สองหรือภาษาที่สามยังช่วยเปิดโลกกว้างให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมหรือสังคมของประเทศต่าง ๆ มากขึ้นอีกด้วย ทั้งจากการอ่านหนังสือภาษาต่างประเทศ ดูรายการจากหน้าจอทีวี หรือจากการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชัน หรือเว็บไซต์ต่าง ๆ นั่นเอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาหาข้อมูลเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบคำสแลงจีนและไทยที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีน ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์คำสแลงไทยทั้งหมด 300 คำ และคำสแลงจีนทั้งหมด 270 คำ เพื่อนำมาเปรียบเทียบในด้านต่าง ๆ รวม 3 ด้านด้วยกัน และจะทำการอภิปรายผล รวมถึงให้ข้อเสนอแนะ ดังจะมีหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัยด้านวิธีการสร้างคำสแลง
2. สรุปผลการวิจัยด้านลักษณะการใช้คำสแลง
3. สรุปผลการวิจัยด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัยด้านวิธีการสร้างคำสแลง

ผลการศึกษาเปรียบเทียบในด้านวิธีการสร้างคำสแลงนั้น ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงที่ปรากฏทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนต่างมีวิธีการสร้างที่หลากหลาย ในที่นี้ผู้วิจัยสามารถแบ่งออกได้ทั้งหมด 4 วิธีหลักด้วยกัน ในแต่ละวิธีหลักนี้ก็สามารถแยกย่อยเป็นวิธีอื่น ๆ ตามมาได้อีก ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบวิธีต่าง ๆ ทั้งหมดนี้ก็พบว่าการสร้างคำสแลงของไทยและของจีนนั้นจะมีทั้งส่วนที่เหมือนกันและแตกต่างกัน คือ

วิธีที่ 1 การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่ แบ่งได้เป็น

- 1.1 การเปลี่ยนความหมาย พบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน
- 1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำ ทั้งการตัดคำ การเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงไปในคำ และการผวนคำ พบเฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้น ส่วนการย่อคำพบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน
- 1.3 การเปลี่ยนแปลงเสียง โดยการซ้ำคำจะพบเฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้น ส่วนการพ้องเสียงจะพบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน

วิธีที่ 2 การสร้างคำใหม่ แบ่งได้เป็น

2.1 การประสมคำใหม่ พบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน

2.2 การเกิดคำใหม่ พบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน

วิธีที่ 3 การยืมคำ แบ่งได้เป็น

3.1 การยืมภาษาต่างประเทศ พบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน

3.2 การยืมภาษาถิ่น พบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน

วิธีที่ 4 วิธีการสร้างคำแบบอื่น ๆ ผู้วิจัยพบว่าวิธีการนี้เป็นวิธีการสร้างคำสแลงที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษา โดยในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น

4.1 วิธีการสร้างคำสแลงไทยแบบอื่น ๆ พบวิธีการสร้างคำโดยการเลียนแบบคำเดิมที่มีอยู่แล้ว และการสร้างคำโดยการใช้คำพังเพยที่มีอยู่แล้วมาช่วยสร้างเป็นคำสแลง

4.2 วิธีการสร้างคำสแลงจีนแบบอื่น ๆ พบว่ามีการสร้างคำโดยใช้รูปแบบที่หลากหลายมากกว่าของไทย ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ 富 X 代、X 二代、XX 控、XX 奴 และ XX 族

จาก 4 วิธีหลักดังกล่าว ผู้วิจัยยังสามารถจัดกลุ่มลักษณะการสร้างคำสแลงได้เป็นสองกลุ่มใหญ่อีกด้วย คือ

กลุ่มที่ 1 วิธีการสร้างคำสแลงที่วิธีการแยกย่อยนั้นเหมือนกันทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน แบ่งย่อยออกได้เป็นวิธีต่าง ๆ ดังนี้

(1) **การสร้างคำใหม่** ประกอบไปด้วยการประสมคำใหม่และการเกิดคำใหม่ ซึ่งเป็นการแบ่งแยกย่อยที่เหมือนกันทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน

(2) **การยืมคำ** ประกอบไปด้วยการยืมภาษาต่างประเทศและการยืมภาษาถิ่น ซึ่งเป็นการแบ่งแยกย่อยที่เหมือนกันทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน

กลุ่มที่ 2 วิธีการสร้างคำสแลงที่วิธีการแยกย่อยนั้นแตกต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน แบ่งย่อยออกได้เป็นวิธีต่าง ๆ ดังนี้

(1) **การเปลี่ยนแปลงคำเดิมที่มีอยู่** ประกอบไปด้วยการเปลี่ยนความหมาย การเปลี่ยนแปลงเสียง และการเปลี่ยนแปลงรูปคำ โดยในแต่ละวิธีจะมีความต่างกันเพียงเล็กน้อยซึ่งเป็นรายละเอียดปลีกย่อยที่ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

ในส่วนของการเปลี่ยนความหมายนั้น คำสแลงของจีนจะเปลี่ยนความหมายไปจากเดิม นั่นคือมีอีกความหมายหนึ่งเข้ามาเป็นความหมายใหม่ของคำนั้น ส่วนคำสแลงของไทยจะเน้นการขยายความหมายจากเดิม

ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงรูปคำนั้น คำสแลงของไทยจะซับซ้อนมากกว่าของจีน เพราะสามารถพบได้ทั้งวิธีการตัดคำ การเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงไปในคำเดิม การพวนคำ และการย่อคำ ส่วนคำสแลงของจีนนั้นพบเฉพาะคำสแลงที่เกิดจากการย่อคำเท่านั้น

ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงเสียง ซึ่งมีทั้งการซ้ำคำและการพ้องเสียง พบว่าคำสแลงของไทยพบได้ทั้งสองวิธี ส่วนคำสแลงของจีนนั้นพบเฉพาะการพ้องเสียง ไม่พบคำสแลงจีนที่เกิดจากการซ้ำคำ

(2) **วิธีการสร้างแบบอื่น ๆ** โดยวิธีนี้เป็นวิธีเฉพาะของคำสแลงในแต่ละภาษา อย่างเช่นในภาษาไทยจะพบทั้งการสร้างคำสแลงโดยการเลียนแบบและการสร้างคำสแลงโดยการเล่นคำพ้องเพย ซึ่งวิธีการนี้เป็นการสร้างคำสแลงที่เป็นวิธีการเฉพาะพบได้ในคำสแลงของภาษาไทยเท่านั้น ไม่พบในภาษาจีน ขณะเดียวกันการสร้างคำสแลงโดยการเลียนแบบในภาษาจีนนั้น พบว่ามีรูปแบบที่ค่อนข้างหลากหลายมากกว่าในภาษาไทย

จากที่กล่าวมาสามารถนำมาสร้างตารางเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย ดังนี้

ตารางที่ 5.1 วิธีการสร้างคำสแลงที่เหมือนกันและแตกต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน

วิธีการสร้างคำสแลงที่เหมือนกันระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน	
วิธีการหลัก	วิธีการแยกย่อย
1. การสร้างคำใหม่	1.1 การประสมคำใหม่ 1.2 การเกิดคำใหม่
2. การยืมคำ	2.1 การยืมภาษาต่างประเทศ 2.2 การยืมภาษาถิ่น

วิธีการสร้างคำสแลงที่แตกต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน	
วิธีการหลัก	วิธีการแยกย่อย
1. การเปลี่ยนแปลงคำเดิมที่มีอยู่	1.1 การเปลี่ยนความหมาย 1.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำ 1.3 การเปลี่ยนแปลงเสียง
2. วิธีการสร้างแบบอื่นๆ	2.1 การสร้างคำสแลงโดยการเลียนแบบ 2.2 การสร้างคำสแลงโดยการเล่นคำพังเพย

ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นครูสอนวิชาภาษาจีนให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้คือการมุ่งเน้นศึกษาวิจัยเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงขอกล่าวถึงอีกประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยได้พบเพิ่มเติมขณะดำเนินการวิจัยครั้งนี้ และคิดว่าหากนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน นั่นคือรูปแบบของการใช้ภาษาจีนที่ปรากฏในคำศัพท์ต่าง ๆ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพรวมของการใช้ภาษาจีนในปัจจุบันได้มากยิ่งขึ้น โดยจากการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ตามวิธีดำเนินงานวิจัยนั้น ผู้วิจัยยังพบว่าคำศัพท์ต่าง ๆ ในภาษาจีนนอกจากจะมีวิธีการสร้างคำที่แตกต่างกันออกไปแล้ว ยังมีรูปแบบของคำที่แตกต่างกันอีกด้วย โดยผู้วิจัยแบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

แบบที่ 1 คำศัพท์ที่เป็นการใช้ตัวอักษรจีน มีทั้งหมด 4 รูปแบบด้วยกัน คือ

- 1.1 คำศัพท์ที่เกิดจากการเพิ่มความหมายใหม่ให้กับคำศัพท์คำเดิม
- 1.2 คำศัพท์ที่เกิดจากการใช้ตัวอักษรจีนรวมกับภาษาอังกฤษ
- 1.3 คำศัพท์ที่เกิดจากคำพ้องเสียง ซึ่งแบ่งออกเป็น
 - 1.3.1 คำศัพท์ที่ออกเสียงคล้ายกับเสียงในภาษาอังกฤษ
 - 1.3.2 คำศัพท์ที่ออกเสียงคล้ายกับเสียงในภาษาจีน
- 1.4 คำศัพท์ที่เกิดจากการสร้างคำให้เป็นคำอุทานหรือคำสร้อย

แบบที่ 2 คำศัพท์ที่เป็นการใช้ตัวอักษรย่อ แบ่งออกเป็น

2.1 คำศัพท์ที่ตัวอักษรย่อมาจากภาษาอังกฤษ

2.2 คำศัพท์ที่ตัวอักษรย่อมาจากเสียงพินอินในภาษาจีน

แบบที่ 3 คำศัพท์ที่เป็นการใช้ตัวเลขสื่อความหมาย แบ่งออกเป็น

3.1 คำศัพท์ที่ใช้ตัวเลขเท่านั้น

3.2 คำศัพท์ที่ใช้ตัวเลขผสมกับตัวอักษร

แบบที่ 4 คำศัพท์ที่เป็นการใช้สัญลักษณ์สื่อความหมาย

ซึ่งรูปแบบของการใช้ภาษาจีนที่ผู้วิจัยได้สรุปขึ้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพรวมของคำศัพท์ที่มีอยู่ในภาษาจีนว่ามีรูปแบบใดบ้าง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์นั้นได้ง่ายยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นการเรียนรู้คำศัพท์จีนโดยเฉพาะคำสแลงใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนได้อย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการต่อยอดความรู้ด้านคำศัพท์พื้นฐานภาษาจีน การเสริมความรู้เกี่ยวกับความหมายใหม่ของคำสแลงจากคำศัพท์เดิมที่ผู้เรียนเคยเรียนมาก่อนแล้ว รวมถึงการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับสังคมจีนในด้านต่าง ๆ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ให้เชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชาอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบันของสังคม

2. สรุปผลการวิจัยด้านลักษณะการใช้คำสแลง

ผลการศึกษาเปรียบเทียบในด้านลักษณะการใช้คำสแลงนั้น ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงที่ปรากฏทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนต่างมีลักษณะการใช้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็นสองลักษณะใหญ่ คือการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายทั้งโดยนัยและโดยตรง และการใช้คำสแลงเชิงการสื่อสารและเชิงการสื่ออารมณ์ ทั้งอารมณ์เชิงบวกและอารมณ์เชิงลบ โดยผู้วิจัยสรุปผลการเปรียบเทียบลักษณะการใช้คำสแลงของไทยและของจีนเพื่อสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรงได้ดังนี้ การใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยนั้นพบทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน ซึ่งทั้งสองภาษาต่างมีลักษณะการใช้คำสแลงในกรณีนี้อย่างหลากหลาย โดยจากการศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบคำสแลงของไทยและ

ของจีน ผู้วิจัยพบว่าลักษณะการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยที่พบนั้นมีทั้งหมด 10 ลักษณะด้วยกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นลักษณะการใช้คำสแลงที่พบได้ทั้งในคำสแลงไทยและคำสแลงจีน ซึ่งมีทั้งหมด 7 ลักษณะ ได้แก่ การใช้อุปมาโวหาร การใช้คำผิดสื่อความหมาย การใช้ข้อติพจน์ การใช้สัญลักษณ์ การใช้นามนัย การใช้เน้นเฉพาะ และการใช้บุคคลวัต

กลุ่มที่ 2 เป็นลักษณะการใช้คำสแลงที่พบเฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้น ซึ่งมี 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำซ้ำ การใช้คำพังเพย และการใช้คำผวน

ส่วนลักษณะการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยตรงนั้น ผู้วิจัยพบว่าทั้งคำสแลงไทยและคำสแลงจีนมีการใช้ในลักษณะนี้ไม่มากนัก โดยพบเพียงสองลักษณะ คือการใช้คำสแลงเกิดใหม่และการใช้คำเก่า ซึ่งทั้งสองลักษณะยังแบ่งออกเป็นการทับศัพท์และการใช้คำซ้ำ ซึ่งการใช้คำซ้ำเป็นลักษณะที่พบเฉพาะในคำสแลงไทยเท่านั้น

ทั้งนี้แม้ว่าการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยนัยจะค่อนข้างซับซ้อนกว่าการใช้คำสแลงเพื่อสื่อความหมายโดยตรง เพราะต้องมีการตีความหมายของผู้ส่งสารตามบริบทต่าง ๆ แต่ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนนั้น ผู้วิจัยพบว่าต่างมีการใช้คำสแลงเพื่อการสื่อความหมายโดยนัยมากกว่าการสื่อความหมายโดยตรง อีกทั้งผู้ใช้คำสแลงเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือคนจีนก็ตามต่างใช้คำสแลงในลักษณะของโวหารพจน์ต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น เช่น อุปมาโวหาร ติพจน์ บุคคลวัต ส่วนลักษณะการใช้คำสแลงต่าง ๆ ที่พบนั้น ผู้วิจัยพบว่าการใช้คำซ้ำ การใช้คำพังเพย และการใช้คำผวน เป็นลักษณะเฉพาะที่พบแต่ในคำสแลงไทยเท่านั้น ไม่พบในคำสแลงจีน

นอกจากนี้ หากพิจารณาเปรียบเทียบการใช้คำสแลงไทยและคำสแลงจีนในลักษณะเชิงการสื่อสารและเชิงการสื่ออารมณ์แล้ว ในภาพรวมผู้วิจัยพบว่าคำสแลงของทั้งสองภาษาส่วนใหญ่จะมีลักษณะของการใช้เชิงการสื่ออารมณ์ของผู้ส่งสารมากกว่าการใช้ในเชิงการสื่อสาร อีกทั้งยังพบอีกว่าคำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่พบส่วนใหญ่จะสื่ออารมณ์เชิงลบมากกว่าเชิงบวก เช่น เพื่อการแสดงอารมณ์โกรธ ไม่พอใจ

3. สรุปผลการวิจัยด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง

ผลการศึกษาเปรียบเทียบในด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงนั้น ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงที่ปรากฏทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนล้วนเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ที่แบ่งแยกได้ตามสภาพสังคมในแต่ละด้าน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ด้านใหญ่ด้วยกัน คือ

1. ปัจจัยด้านสังคม แบ่งออกเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง และด้านเหตุการณ์สำคัญหรือประเด็นร้อนในสังคม
2. ปัจจัยด้านสื่อมวลชนมีเดีย แบ่งออกเป็นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต ด้านสื่อสังคมออนไลน์ ด้านบุคคลที่มีชื่อเสียง และด้านสื่อบันเทิงต่าง ๆ
3. ปัจจัยด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ แบ่งออกเป็นการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศในภาษาจีนตามลำดับ

ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยแต่ละด้านล้วนมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันและมีผลต่อการเกิดคำสแลงของไทยและของจีน ทั้งนี้เนื่องจากทั้งประเทศไทยและประเทศจีนต่างก็เป็นสังคมระดับประเทศที่มีขนาดใหญ่ คำสแลงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเช่นกัน เพราะภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาใดในโลกนี้ล้วนมีความสัมพันธ์กับสังคม มนุษย์ทุกคนต่างเป็นสมาชิกในสังคมนั้น นั่นหมายความว่า การติดต่อสื่อสารผ่านภาษาจึงสำคัญ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ มนุษย์ใช้คำสแลงสะท้อนภาพของสังคมที่ตนเองเผชิญอยู่ว่าเกิดเหตุการณ์หรือเรื่องราวใดขึ้นบ้าง อีกทั้งยังใช้คำสแลงเพื่อแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิดหรืออารมณ์ที่ตนเองมีต่อเหตุการณ์ของสังคมนั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้เองไม่ว่าจะเป็นปัจจัยในด้านใดของสังคมก็ล้วนมีผลต่อการเกิดคำสแลงทั้งสิ้น นอกจากนี้ ในยุคปัจจุบันที่ระบบอินเทอร์เน็ตก้าวไกลไปทั่วโลกก็ยิ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ไม่เพียงแต่จะทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกขึ้นไม่ว่าจะอยู่ส่วนไหนของโลกใบนี้ก็ตาม หากแต่ยังทำให้มนุษย์สามารถส่งต่อข้อมูลข่าวสารถึงกันได้ง่ายและรวดเร็วขึ้นด้วย ดังนั้น เมื่อมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นหรือมีการเปลี่ยนแปลงใดในสังคมก็ตาม มนุษย์ก็สามารถที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้นได้อย่างทั่วถึง เช่นเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษา เช่น การมีคำใหม่เกิดขึ้นและได้รับความนิยมจนถูกใช้อย่างแพร่หลายในสังคม หรือแม้แต่อินเทอร์เน็ตก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คำใหม่นั้นถูกส่งต่อให้ผู้คนในสังคมอื่นได้รู้จักและ

เกิดการกล่าวถึงต่อ ๆ กันไป จนคำนั้นถูกใช้เป็นวงกว้างและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายกลายเป็นคำฮิตหรือคำสแลงในสังคมนั้นต่อไป

แต่ทั้งนี้แม้ว่าปัจจัยทุกด้านจะมีผลต่อการเกิดคำสแลงทั้งของไทยและของจีนก็ตาม แต่ความแตกต่างของปัจจัยหนึ่ง ๆ ที่มีผลต่อคำสแลงในแต่ละภาษาจะมีมากน้อยไม่เท่ากัน เช่น ประเทศไทยและประเทศจีนต่างมีระบอบการปกครองที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ทำให้รูปแบบและลักษณะคำสแลง รวมไปถึงถึงจำนวนคำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่เกี่ยวกับด้านการเมืองการปกครองก็มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

4. อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าแม้ที่ผ่านมามีผู้วิจัยทั้งชาวไทยและชาวจีนบางส่วนได้เคยศึกษาเกี่ยวกับคำสแลงไทยและคำสแลงจีนมาบ้างแล้ว แต่การศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างคำสแลงไทยและคำสแลงจีนนั้นยังมิได้มีผู้วิจัยไม่มากนัก อีกทั้งการศึกษาวิจัยในด้านนี้ยังคงเป็นประเด็นใหม่ที่น่าสนใจอยู่ตลอดเวลา เพราะคำสแลงไม่ว่าจะของไทยหรือของจีนก็ตามล้วนสัมพันธ์กับช่วงเวลา เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไปในช่วงระยะหนึ่งก็จะมีคำสแลงใหม่เกิดขึ้นมา และคำสแลงเหล่านั้นก็จะมีลักษณะในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปตามช่วงเวลาด้วยเช่นกัน

4.1 อภิปรายผลด้านวิธีการสร้างคำสแลง

ในด้านวิธีการสร้างคำสแลงที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงไทยจะมีวิธีการสร้างที่หลากหลายกว่าคำสแลงจีน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่เอื้อต่อการสร้างคำมากกว่า โดยในภาษาไทยนั้นการสร้างคำทำได้หลายรูปแบบแล้วแต่ชนิดของคำ เช่น คำประสม คำสมาส คำสนธิ ซึ่งคำแต่ละชนิดก็เกิดจากการนำอักษรมาประสมให้เป็นคำที่มีความหมายและเสียงในแต่ละพยางค์อย่างครบถ้วน โดยคำไทยหนึ่งคำไม่ว่าจะเป็นคำชนิดใดจะต้องมี 3 ส่วนประกอบนี้รวมกันเป็นอย่างน้อย อันได้แก่ พยางค์ชนะ สระ และวรรณยุกต์ (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2555) แต่สำหรับภาษาจีนซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นภาษาที่มีตัวอักษรจีนที่เก่าแก่ที่สุดในโลกแล้ว ภาษาจีนยังเป็นภาษาที่มีระบบการเขียนที่เก่าแก่ที่สุดในโลกอีกเช่นกัน ตัวอักษรจีนไม่เพียงแต่เป็นตัวอักษรที่มีการใช้สืบเนื่องต่อกันมาอย่างยาวนานที่สุดในโลก แต่ยังเป็นตัวอักษรที่มีผู้ใช้เป็นจำนวนมากที่สุดในโลกด้วย (Chinese

for life, 2563) และสิ่งที่ทำให้การสร้างคำของภาษาจีนเป็นไปได้ยากกว่าภาษาไทย ก็เนื่องจากอักษรจีนไม่เพียงแต่จะมีที่มาจากอักษรภาพเท่านั้น หากแต่หนึ่งตัวอักษรจีนจะมีเสียงอ่านพินอินซึ่งเป็นระบบการถอดเสียงภาษาจีนกลางมาตรฐานด้วยอักษรโรมันที่ประกอบไปด้วยพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์อยู่ในตัวเอง หรือกล่าวง่าย ๆ ว่าเป็นการทับศัพท์การออกเสียงตัวอักษรจีนนั้นด้วยตัวอักษรโรมัน (Romanization) โดยมีการกำหนดให้ใช้อักษรหนึ่งตัวแทนการออกเสียงหนึ่ง ๆ ซึ่งมีใช้การถ่ายทอดเสียงแบบภาษาอังกฤษ (Anglicization) เหมือนที่หลายคนเข้าใจแต่อย่างใด (刘必意, 2554) ด้วยเหตุนี้ภาษาจีนจึงไม่สามารถสะกดคำเพื่อผสมอักษรกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่ได้เหมือนในภาษาไทย ทำให้การเกิดคำใหม่ขึ้นในภาษาจีนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ระยะเวลาเป็นอย่างมากและทำได้ยาก และจากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ที่ผู้วิจัยพบว่าวิธีการสร้างคำสแลงไทยบางวิธี อย่างการตัดคำ การเติมส่วนประกอบอื่น ๆ ลงไปในคำ การพวนคำ และการซ้ำคำ เป็นวิธีที่ไม่พบในคำสแลงจีน แต่ขณะเดียวกันในภาษาจีนก็มีวิธีการสร้างคำสแลงซึ่งบางวิธีสามารถสร้างได้หลากหลายรูปแบบนั้นคือการย่อคำ ซึ่งในภาษาจีนมีการย่อคำหลายรูปแบบทั้งการย่อคำภาษาอังกฤษที่พบในภาษาไทยเช่นกัน และการย่อคำจากเสียงอ่านพินอินในภาษาจีนซึ่งพบเฉพาะในภาษาจีนเท่านั้น อีกทั้งยังเป็นรูปแบบที่เอื้อให้เกิดคำสแลงจีนมากมาย เพราะมีทั้งการย่อคำจากเสียงอ่านพินอินเพียงอย่างเดียว การย่อคำจากการผสมระหว่างเสียงอ่านพินอินและตัวอักษรภาษาอังกฤษ และการย่อคำจากเสียงอ่านพินอินและตัวเลข

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าลักษณะเฉพาะอันเป็นเอกลักษณ์ที่มีอยู่ในแต่ละภาษาก็ส่งผลให้วิธีการสร้างคำแต่ละวิธีนั้นเอื้อประโยชน์ต่อแต่ละภาษา หรือมีความเหมาะสมต่อการสร้างคำในแต่ละภาษามากน้อยแตกต่างกันไป เช่นภาษาไทยมีการสร้างคำที่ง่ายก็ทำได้หลากหลายวิธีมากกว่า ส่วนภาษาจีนแม้จะมีการสร้างคำยากกว่า แต่การมีระบบพินอินเข้ามาช่วยในการออกเสียงก็ทำให้การสร้างคำโดยใช้วิธีการย่อคำเหมาะสมกับภาษาจีนมากกว่า และทำได้หลากหลายรูปแบบมากกว่าภาษาไทย

4.2 อภิปรายผลด้านลักษณะการใช้คำสแลง

ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงของทั้งสองภาษานี้มีลักษณะการใช้ทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ส่วนที่พบว่ามีเหมือนกันทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนก็คือมีลักษณะของการใช้คำสแลงเพื่อการสื่อความหมายโดยนัยมากกว่าโดยตรง แม้ว่าการสื่อความหมายโดยนัยจะซับซ้อนมากกว่าเพราะต้องอาศัยการตีความจากผู้รับสารในบริบทต่าง ๆ ส่วนการสื่อความหมายโดยตรงจะกระชับมากกว่า สามารถใช้

เดียว ๆ ตามลำพังได้ไม่ต้องอาศัยบริบทใด ๆ ก็ตาม และคำสแลงของทั้งสองภาษายังมีลักษณะการใช้
 อดีพจน์ต่าง ๆ เหมือนกัน เช่น อุปมา บุคลาธิษฐาน นามนัย ฯลฯ นอกจากนี้ลักษณะการใช้ที่เหมือนกัน
 ของคำสแลงไทยและคำสแลงจีนอีกประการหนึ่งก็คือ ทั้งภาษาไทยและภาษาจีนต่างมีลักษณะของการใช้
 คำสแลงเพื่อการสื่ออารมณ์มากกว่าการใช้คำสแลงเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะการสื่ออารมณ์เชิงลบ เช่น
 แสดงความไม่พอใจ หรือการประชดเสียดสีสภาพสังคม แต่สิ่งที่แตกต่างกันเล็กน้อยก็คือการใช้คำสแลง
 เพื่อการสื่ออารมณ์ของไทยนั้น ผู้วิจัยพบว่าคำสแลงไทยที่สื่ออารมณ์เกี่ยวกับความสนุกสนาน ตลกเฮฮา
 จะพบได้มากกว่าคำสแลงจีน คำสแลงจีนส่วนใหญ่จะเป็นการสื่ออารมณ์ในเชิงลบเกี่ยวกับการประชด
 ประชันเสียดสีสังคมมากกว่า ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะการใช้คำสแลงของภาษาไทยและภาษาจีนนั้นก็
 ล้วนมาจากความต้องการในการสะท้อนภาพเหตุการณ์ของสังคมหรือเรื่องราวที่เผชิญอยู่ในขณะนั้นของ
 ผู้ส่งสาร จึงมีการสร้างคำหรือคิดคำขึ้นมาใหม่เพื่อให้สามารถสื่อความหมายหรือสื่ออารมณ์ได้ตามสารที่
 ตัวเองต้องการสื่อออกไป และเมื่อคำนั้นเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และได้รับความสนใจจากผู้คนในสังคมเป็น
 จำนวนมาก คำนั้นก็จะถูกเผยแพร่ออกไปและกลายเป็นคำสแลงในช่วงเวลานั้นของสังคมซึ่งอาจคงอยู่หรือ
 ตายไปหลังผ่านช่วงเวลานั้น ๆ แล้วก็ได้

4.3 อภิปรายผลด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลง

ผู้วิจัยพบว่าทุก ๆ ปัจจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ล้วนส่งผลต่อการเกิดคำสแลงที่เกี่ยวข้อง
 กับปัจจัยนั้น เพราะไม่ว่าจะเป็นประเทศไทยหรือประเทศจีนก็ตามคำสแลงที่เกิดขึ้นในภาษาใดภาษาหนึ่ง
 ล้วนเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นถึงการได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศนั้น ซึ่งอาจแยกย่อย
 ออกเป็นคำสแลงในด้านต่าง ๆ ตามวงการของสังคม จึงกล่าวได้ว่าคำสแลงก็เป็นผลิตผลทางภาษารูปแบบ
 หนึ่งที่เกิดจากการได้รับผลกระทบจากสังคม และเป็นสิ่งที่ผู้คนต้องใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อ
 จุดประสงค์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการสื่อความหมายหรือเพื่อการสื่ออารมณ์ แต่ทั้งนี้การแสดงออกโดยใช้
 ภาษาเป็นเครื่องมือของแต่ละสังคมก็จะมี ความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน ซึ่ง
 ไม่ได้จำกัดเพียงแค่ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเท่านั้นที่ทำให้เกิดคำสแลงได้ แต่ความสัมพันธ์ร่วมกันของทุก ๆ
 ปัจจัยต่างหากที่ทำให้เกิดคำสแลงขึ้นมามากมาย เช่น ปัจจัยด้านการเมืองการปกครองที่แตกต่างกันของ
 ประเทศไทยและประเทศจีน การที่ประเทศจีนมีการปกครองด้วยระบบคอมมิวนิสต์ ส่งผลให้มีความมีอิสระ
 ในการคิดสร้างคำใหม่ ๆ รวมไปถึงการแสดงออกทางภาษาของคนจีนไม่เท่ากับคนไทย อีกทั้งการที่รัฐบาล

จีนเข้ามาควบคุมดูแลการใช้งานอินเทอร์เน็ตของประชาชนชาวจีนอย่างเข้มงวด ยิ่งทำให้การใช้ภาษาเพื่อสะท้อนสังคมสำหรับชาวจีนนั้นเป็นไปได้ยากขึ้น ดังนั้น รูปแบบและลักษณะของคำสแลงรวมไปถึงจำนวนคำสแลงเกี่ยวกับด้านการเมืองการปกครองที่เกิดขึ้นในภาษาไทยและภาษาจีนจึงมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

5. ข้อเสนอแนะ

สำหรับการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนนั้น แม้จะมีผู้วิจัยท่านอื่นเคยวิจัยมาบ้างแล้วแต่ก็เป็นจำนวนที่น้อยมาก อีกทั้งด้วยลักษณะเฉพาะของคำสแลงที่เกิดขึ้นตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้การวิจัยแต่ละครั้งก็มีคำสแลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาใหม่ให้ได้ศึกษาวิจัยแตกต่างกันไปดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น และอีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญก็คือการวิจัยแต่ละครั้งผู้วิจัยต่างมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้แต่ละครั้งของการวิจัยจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดขอบเขตการวิจัยที่แตกต่างกันออกไปด้วย เพื่อให้การวิจัยนั้นบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ให้มากที่สุด ด้วยเหตุนี้เองแม้จะเป็นการวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนเหมือนการวิจัยอื่นที่เคยมีมาก่อนหน้านั้น แต่การเลือกคำสแลงในแต่ละภาษาเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์ก็จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามขอบเขตและวัตถุประสงค์ของการวิจัยนั้น ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมานี้เอง การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนจึงเป็นหัวข้อการวิจัยที่สามารถวิจัยได้ต่อไปไม่มีวันจบสิ้น หากกำหนดขอบเขตการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้แตกต่างจากที่เคยมีมา อย่างการวิจัยครั้งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยต่างปฏิบัติงานทำหน้าที่เป็นครูให้กับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา จึงมีความตั้งใจที่จะนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงทำให้การวิจัยในครั้งนี้จำเป็นที่จะต้องมีการเลือกใช้คำสแลงที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดที่ทำให้ยังไม่ครอบคลุมคำสแลงทั้งหมดที่มีอยู่ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีนได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะประเด็นอื่น ๆ ที่ยังคงอยู่ในบริบทของการเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนให้แก่ผู้สนใจ เช่น การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนโดยมุ่งเน้นกับการนำผลวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นที่สูงขึ้น อย่างเช่นระดับอุดมศึกษาซึ่งผู้เรียนจะมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาจีนอยู่บ้างพอสมควรแล้วซึ่งจะเป็นประโยชน์ช่วยให้สามารถเรียนรู้คำสแลงต่าง ๆ ได้มากกว่า

หรือประเด็นของการศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นเพื่อให้มีการศึกษาวิจัยอย่างละเอียดและเข้มข้นมากขึ้น อย่างการศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนในเชิงอาชีพ เิงการท่องเที่ยว เิงธุรกิจ เป็นต้น

หรือแม้แต่ประเด็นของการศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่เกิดขึ้นบนโลกอินเทอร์เน็ตในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ก็เป็นอีกประเด็นที่น่าสนใจ เพราะปัจจุบันอินเทอร์เน็ตกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลทำให้เกิดคำสแลงในภาษาต่าง ๆ อีกทั้งการเกิดคำสแลงที่รวดเร็วมากในยุคปัจจุบันจนทำให้บางครั้งยังไม่ทันได้มีการบรรจุคำสแลงนั้นลงในพจนานุกรมของประเทศนั้น ๆ รวมไปถึงยังไม่มีนักวิชาการหรือผู้เขียนคนใดรวบรวมคำสแลงที่มีอัตราการเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคม มาจัดทำรวมเล่มเป็นหนังสือให้สาธารณชนรับทราบได้ทั่วกัน คำสแลงนั้นก็ถูกใช้อย่างแพร่หลายไปเป็นวงกว้างในสังคมแล้ว ด้วยเหตุนี้เองอินเทอร์เน็ตจึงเป็นเพียงแหล่งข้อมูลเดียวที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำสแลงได้อย่างครบถ้วนและทันสมัย นอกจากนี้การกำหนดช่วงเวลาในการเกิดคำสแลงของแต่ละภาษาเพื่อทำการศึกษา นั้นอาจช่วยให้เราเห็นสภาพของสังคมหรือการเปลี่ยนแปลงในประเทศนั้น ๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะในแต่ละภาษาก็อาจมีลักษณะของคำสแลงที่ต่างกันออกไป อีกทั้งคำสแลงที่มนุษย์ในแต่ละยุคสมัยได้คิดขึ้นมานั้นล้วนมาจากความต้องการที่จะสื่อสารให้ผู้อื่นรับรู้ความคิดความรู้สึกของตนที่ตอบสนองต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ณ สังคมขณะนั้นนั่นเอง

บรรณานุกรม

หนังสือ เอกสาร วิทยานิพนธ์

- กง ลีหิง. ปัญหาน์ สาเหตุ แผลและเรียบเรียง. (2549). *ศัพท์ใหม่ภาษาจีนในอินเทอร์เน็ต*, วารสารจีนศึกษา, ปีที่ 1 (1). 30-39.
- กฤษฎี สงไข. (2561). *วลีภาษาจีนที่นิยมใช้บนอินเทอร์เน็ตในปี ค.ศ. 2017*. วารสารปัญญาภิวัฒน์, ปีที่ 10 (พิเศษ).
- กัญญนัช ชะนะจิตร. (2560). *การสร้างคำและความหมายของสแลงในเฟซบุ๊ก* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- จุไรรัตน์ อารยะกิตติพงศ์. (2544). *สนุกกับคำสแลงจีน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธรรมสาร.
- เจียตง. (2555). *มหาอำนาจจีนบนทางแพร่ง* (กนิษฐา ลีลามณี และคณะ แปล). กรุงเทพฯ : มติชน.
- ณภัทร ตั้งเสริมมั่นคง. (2561). *ภาษาจีน 18⁺*. กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส (1989).
- ถาวร สิกขโกศล. (2558). *ภาษา อักษร และคำคม สุภาษิตจีน*. กรุงเทพฯ : แสงดาว.
- เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2558). *พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2549). *พจนานุกรมจีน-ไทยฉบับใหม่ (ฉบับหนังสือตัวย่อ)*. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- ปฐมชัย ณะนะเนตร. (2552). *ศึกษาการใช้ภาษาในหนังสือการ์ตูนเรื่องรามเกียรติ์ ฉบับรามาวตาร* (ปริญญาานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- เพชร. (2557). *การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน*. ศิลปศาสตร์ปริทัศน์, ปีที่ 8 (15).
- เมฆม สอดส่องกฤษ. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.. (2556). *ภาษาจีนโดนใจ คนวัยไซเบอร์*. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

รัชนี้ ศิริไสยาสน์. (2551). *การศึกษาการสร้างคำและความหมายของคำสแลงในพจนานุกรมฉบับมติชน* (สารนิพนธ์ภาษาศาสตรศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). *พจนานุกรมคำใหม่เล่ม 2*. กรุงเทพฯ : ธนาเพลส.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). *พจนานุกรมคำใหม่เล่ม 1*. กรุงเทพฯ : ธนาเพลส.

วรางคณา นิพัทธ์สุขกิจ. (2560). *ประวัติศาสตร์สมัยอยุธยา*. กรุงเทพฯ : สารคดี.

สรศักดิ์ เชี่ยวชาญ. (2558). อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, ปีที่ 35 (3). 81-97.

สุรางค์ศรี ดันเสียงสม. (2553). *อารยธรรมตะวันออก*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หวาง เสี่ยงหนิง. (2533). *สำนวนจีนสุดฮิต*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

อัจฉรินทร์ อิทธิศิลป์. (2561). *เรียนจีนให้ได้จีน*. กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส (1989).

Juncai Li. (2556). *การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. กรุงเทพฯ.

Maneeploy. (2560). *Slang จีนสนุกจัง*. กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส (1989).

Maneeploy. (2561). *Slang จีนสนุกจัง 2*. กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส (1989).

แหล่งข้อมูลออนไลน์

กรกนก หงษา. (2562). *10 คำฮิตติดปากแห่งปี 2019*. สืบค้นวันที่ 23 พฤษภาคม 2563, จาก

<https://themomentum.co/10-popular-words-of-2019/>

กรุงเทพธุรกิจ. (2559). *ชาวจีนร้องเรียนร้านไก่ทอดใช้คำสแลง “โสเภณี”*. สืบค้นวันที่ 31 มีนาคม 2563,

จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/729251>

กองบรรณาธิการ TCJ. (2562). *เด็กไทยเล่นเกมออนไลน์สูงสุดเกิน 8 ชั่วโมง/วัน*. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน

2563, จาก <https://www.tcijthai.com/news/2019/12/current/9610>

- ความจิ้นในใจ. (2555). *ศัพท์ใหม่วัยรุ่นจีน ตอนที่ 9*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://www.facebook.com/chineseqianzou/photos/a.439425166111062/440779412642304/?type=1&theater>
- ญาณสินี เนื่องจำนงค์. (2562). *ท้ายปีต้องชอบ ศัพท์ที่ชาวชอบต้องรู้*. สืบค้นวันที่ 10 มิถุนายน 2563, จาก
<https://themomentum.co/shopaholic-word-odyssey/>
- ฐานเศรษฐกิจ. (2562). *รวมฮิตฉายานายกฯ 3 ยุค “ตุ๋-ปุ-มาร์ค”*. สืบค้นวันที่ 20 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://www.thansettakij.com/content/columnist/417424>
- ณัฐชา ตะวันนาโชติ. (2563). *ภาษาโควิด*. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://www.creativethailand.org/article/trend/32431/en#trend-may-20-1>
- โดนใจจนต้องบอกต่อ. (2558). *ศัพท์วัยรุ่น*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://www.facebook.com/235095046506574/posts/1051325488216855/>
- ตฤณภัทร โลหะพงศธร. (2563). *ศัพท์แสงและคำสแลงใหม่ในภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นเพราะโควิด - 19*. สืบค้นวันที่ 11 พฤษภาคม 2563, จาก <https://becommon.co/culture/new-slang-terms-born-covid19/>
- ทรงพจน์ สุภาพล. (2560). *จีนเพิ่มมาตรการคุมเข้มทางอินเทอร์เน็ต ออกกฎหมายควบคุมเครือข่าย VPN*. สืบค้นวันที่ 9 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.voathai.com/a/china-vpn-great-firewall/3959321.html>
- ทิดกร. (2550). *เอกลักษณ์ อัตลักษณ์*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<http://www.nationejobs.com/citylife/content.php?ContentID=429>
- ทีมกรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (2563). *ทำไมต้องเรียน “ผีน้อย” เปิดที่มาฉายาแปลกที่คุ้นหูไม่เคยรู้*. สืบค้นวันที่ 18 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/869197>
- ธนศ เวศร์ภาดา. (2560). *ร้าน แรค แพศยา ต่อแหล เวอร์ชันจีน*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://www.facebook.com/sureepornpub/posts/1101518149952483/>

ธานัท เดชะศาสดิต. (2556). *汉语热词 คำฮิตในภาษาจีน*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<http://thanut3571.blogspot.com/2013/10/>

ธีรภัทร ลีโอ บัวคำศรี. (2551). *ยีสืบคำสแลงไทยที่น่าสนใจ*. สืบค้นวันที่ 28 พฤษภาคม 2563, จาก

<https://www.gotoknow.org/posts/218928>

นิรนาม. (2563). *ทวิร์ลง*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://slang.in.th/term/ทวิร์ลง>

ประชาไท. (2560). *ทางการจีนเตรียมออกมาตรฐานการแปลภาษาอังกฤษ หลังพบ Chinglish มากมาย*.

สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://prachatai.com/journal/2017/06/72097>

ปรีชา พิณทอง. (2561). *สี่ ภาษาอีสาน*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://esan108.com/dict/view/%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B9%88>

ผู้จัดการออนไลน์. (2558). *ออสเตรเลีย – จีนลงนาม “เอฟทีเอ” ฉบับประวัติศาสตร์ มุ่งทลายกำแพงภาษี*

– *เปิดกว้างการค้า*. สืบค้นวันที่ 11 เมษายน 2563, จาก

<https://mgronline.com/around/detail/9580000068467>

ผู้จัดการออนไลน์. (2562). *เศรษฐกิจภาคกลางคืน กระตุ้นการบริโภคในปักกิ่งช่วงวันหยุดยาววันแรงงาน*.

สืบค้นวันที่ 11 เมษายน 2563, จาก

<https://mgronline.com/china/detail/9620000043275>

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. (2463). *พระราชหัตถ์เลขาส่วนพระองค์ฯ*

เสด็จพระราชดำเนินประพาสยุโรป พ.ศ. ๒๔๔๐. สืบค้นวันที่ 17 เมษายน 2563, จาก

<https://vajirayana.org/พระราชหัตถ์เลขาส่วนพระองค์ฯ-เสด็จพระราชดำเนินประพาส>

ยุโรป-พศ-๒๔๔๐

พจนานุกรมแปลอังกฤษ – ไทย NECTEC's Lexitron Dictionary. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://dictionary.sanook.com/search/dict-en-th-lexitron/fake>

พริษฐ์ จิตเป็นธม. (2563). *ไวรัสโคโรนา : รู้ศัพท์ รู้สถานการณ์โควิด – 19 ผ่านคำที่ได้ยินบ่อย ๆ ในภาวะ*

โรคระบาด. สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2563, จาก

<https://www.bbc.com/thai/features-52103088>

โพสต์ทูเดย์. (2562). จีนเริ่มใช้ระบบสแกนหน้ายืนยันตัวตนก่อนใช้อินเทอร์เน็ต. สืบค้นวันที่ 23

พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.posttoday.com/world/607986>

ภาษาจีนนอกเวลา. (2554). 飞机场 (เฟยจีฉาง). สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://www.facebook.com/xiuxianhanyu/photos/a.171704676254994/171708549587940/?type=1&theater>

ภาษาจีนวันละฮา 汉语哈哈. (2559). ดอก. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://www.facebook.com/857416024402336/posts/857768067700465/>

ภาษาจีนहरषा. (2555). เพื่อน ๆ เป็นทาสอะไรบ้าง. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://www.facebook.com/ChineseHansa/posts/1098642823513186/>

ภาษาจีนहरषा. (2558). 10 วลียอดนิยมประจำปี 2019. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก

<https://www.facebook.com/ChineseHansa/posts/2962285797148870>

ภาษาจีนहरषा. (2561). 狗血 เลือด VS 狗血 เวอร์เกินจริง. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://www.facebook.com/ChineseHansa/posts/2099655293411929/>

ภาษาเอเชียใต้ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2560). รู้ไว้ไม่ “เจือก”. สืบค้นวันที่ 14

มิถุนายน 2563, จาก <https://www.facebook.com/southasianlanguageeschula/posts/1477587945636127/>

แม่ค้าอินเทอร์เน็ต. (2563). คำย่อต้องรู้ในการขายของออนไลน์. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก

<https://www.page365.net/all-articles/online-seller-acronyms-dictionary>

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). จัด. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://dict.longdo.com/portal/articles/slang-thai-by-ppp>

ราชบัณฑิตยสถาน. บัว. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-royal-institute/%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2>

รู้จริงรู้จริง. (2563). รวบรวมวลีจีนแบบอินเทอร์เน็ต ชุดที่ 1-4. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://www.facebook.com/ChineseForThai/posts/605653106650571>

- โรงเรียนสอนภาษาจีนมู่หลาน นครปฐม. (2562). *คำสแลงในโซเชียล*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.facebook.com/mulannakhonpathom/photos/a.287870014941277/769269793467961/?type=1&theater>
- วรมน ดำรงศิลป์สกุล. (2557). *WeChat เป็นมากกว่าแค่แชต!*. สืบค้นวันที่ 23 พฤษภาคม 2563, จาก <https://positioningmag.com/59055>
- วังฟ้า. (2555). *เก่าเล่าไป ใหม่บอกมา : ทาสบ้านคนแรกของจีน ได้แก่ “ถังป้อหู”*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://thai.cri.cn/247/2012/03/02/225s195384.htm>
- วิกิพีเดีย. *ความเกลียดกลัวต่างชาติ*. สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2563, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ความเกลียดกลัวต่างชาติ>
- วิภาวี เรียรลีลา. (2563). *Sinophobia : กระแสเกลียดกลัว “จีน” ที่ระบาดแรงยิ่งกว่า “ไวรัสโคโรนา”*. สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2563, จาก <https://judprakai.bangkokbiznews.com/social/1528>
- แว่นขาวกะแวนดำ. (2557). *อยากทราบคำแปลของเหล่า Line Character ด้วยค่า*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://pantip.com/topic/32146394>
- ศิริเพชร ทฤษณาวดี. ดร.. (2560). *คนจีนบ้าเรียนภาษาอังกฤษ ขณะที่คนไทยติดหล่มอยู่รั้งท้าย*. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.dailynews.co.th/article/553238>
- ศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2557). *กรุงเทพโพลล์*. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก <http://bangkokpoll.bu.ac.th/>
- สำนักข่าวไทย. (2563). *ศัพท์น่ารู้ สู้ Covid- 19*. สืบค้นวันที่ 11 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.mcot.net/viewtna/5e789c71e3f8e40af9429309>
- สู่ยหลิน. (2558). *ถอดรหัสต่างดาว-ภาษาแซทจีน*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://chinesexpert.com/ถอดรหัสต่างดาว-ภาษาแซทจีน/>
- สู่ยหลิน. (2558). *รวมพลังศัพท์แสงแห่งโลกโซเชียลลลล*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://chinesexpert.com/รวมพลังศัพท์แสงแห่งโลกโซเชียลลลล/>

- สู่ยหลิน. (2559). คุณเป็นจูแบบไหน. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://chinesexpert.com/รวมฮิต-8-จู-族-คุณเป็นจูแบบไหน-俚语/>
- สู่ยหลิน. (2559). ประโยคสุดฮิตในหนังสือจีน. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://chinesexpert.com/5-ประโยคสุดฮิตในหนังสือจีน/>
- สมาธิการ. (2557). เยาวชนไทยกับสื่อออนไลน์รู้เท่าทันก่อนสายเกินไป. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก http://www.gamblingstudy-th.org/news_details/253/27/เยาวชนไทย-กับ-สื่อออนไลน์-รู้เท่าทัน-ก่อนสายเกินไป/
- แสงแดด. (2552). พจนานุกรมฉบับวัยรุ่น (Momypedia). สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://highlight.kapook.com/view/43111>
- แสงทราย. (2563). วลีสู้ Covid - 19. สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.thaipost.net/main/detail/64326>
- โสภณ ศุภมั่งมี. (2562). จีนนำหน้าทั้งโลกในเรื่อง 5G และต่อจากนี้จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง?. สืบค้นวันที่ 3 มีนาคม 2563, จาก <https://www.gqthailand.com/toys/article/china-racing-ahead-5g>
- อ.อี. (2556). จีบน้อง PAT กัน. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://pasajeen.com/เรียนภาษาจีนกับอาจารย์อี-จีบน้องpatกัน/>
- อร ศิษย์เจ้าแม่กวนอิม. (2558). หลากหลายความหมายของคำว่า 死. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://ภาษาจีนออนไลน์.com/死/>
- อร ศิษย์เจ้าแม่กวนอิม. (2558). หลากหลายความหมายของคำว่า 青. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://ภาษาจีนออนไลน์.com/青/>
- อาจารย์สุวรรณ. (2560). ร้อนเหลือเกิน ร้อนสุด ๆ ร้อนจะตาย การบอกความเข้มแบบนี้ ภาษาจีนใช้อย่างไร. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://www.futurec-cn.com/ร้อนเหลือเกิน-ร้อนสุดๆ-ร/>

- อาธิติยา จำปาจันทร์. (2563). *ชาวเน็ตจีนคิดอย่างไร เมื่อตกเป็นเป้าสายตาชาวโลก หลังไวรัสโคโรนา ระบาด*. สืบค้นวันที่ 10 มิถุนายน 2563, จาก <https://themomentum.co/chinese-netizen-views-on-corona-virus-crisis/>
- อาร์ม ตั้งนิรันดร. (2562). *เศรษฐกิจจราทร*. สืบค้นวันที่ 11 เมษายน 2563, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/852101>
- Admin. (2558). *ความหมายและที่มาของคำว่า บัง หรือ บังมาก*. สืบค้นวันที่ 11 มิถุนายน 2563, จาก <https://lifestyle.campus-star.com/scoop/84.html>
- Admin. (2562). *10 ศัพท์ ฉบับคอเกมเมอร์*. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก <https://1168group.com/2019/01/23/บทความจากบ-ก-10-ศัพท์ฉบับค/>
- aksornjeen. (2562). *รู้ลึกแยะ*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://gramho.com/media/1928186195767081951>
- aksornjeen. (2563). *圣女 (shènnǚ)*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.picuki.com/media/2254377312547284719>
- Amarin. (2562). *วลีเด็ดบันเทิงปี 2019*. สืบค้นวันที่ 23 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.amarintv.com/news/detail/20380>
- Amnesty International. (2563). *เฟอและแพนด้า : ผู้ใช้โซเชียลจีนสร้างภาษาใหม่*. สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.amnesty.or.th/latest/blog/739/>
- Ano. (2561). *ศัพท์วัยรุ่น 2018*. สืบค้นวันที่ 1 เมษายน 2563, จาก <http://seventeenthailand.com/2016/ศัพท์วัยรุ่น-2018/>
- attaphongset. (2562). *สแลงโดย PPP*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://dict.longdo.com/portal/articles/slang-thai-by-ppp>
- Atthasit Muangin. (2560). *คำสแลงยอดฮิตสำหรับการเมืองไทย ตอนที่ 1*. สืบค้นวันที่ 28 พฤษภาคม 2563, จาก <https://blogazine.pub/blogs/atthasit-muangin/post/6068>
- babest0007. (2557). *สื่อสังคมออนไลน์ Social Media*. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก <https://sites.google.com/site/babest0007/sux-sangkhm-xxnlin-social-media>

- baike.baidu. (2555). 农二代. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://baike.baidu.com/item/农二代/2123539?fr=aladdin>
- baike.baidu. (2555). 拇指族. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://baike.baidu.com/item/拇指族/3111464?fr=aladdin>
- baike.baidu. (2555). 背包族. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://baike.baidu.com/item/背包族/2080023?fr=aladdin>
- baike.baidu. (2553). hold 不住. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก
https://baike.baidu.com/item/hold%E4%B8%8D%E4%BD%8F/22598?fr=kg_qa
- BBC News ไทย. (2562). รวมฉายารัฐบาล รัฐมนตรี และวาทะแห่งปี ประจำปี 2562. สืบค้นวันที่ 20 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.bbc.com/thai/thailand-50891016>
- BBubbleGum. (2561). รวมหนังดังในตำนานที่ทึ่งวลีเด็ดในดวงใจเอาไว้. สืบค้นวันที่ 28 พฤษภาคม 2563, จาก <https://sistacafe.com/summaries/49818>
- Bo/Cui. (2563). คำยอดฮิตในภาษาจีนของปี 2019. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก
<http://thai.cri.cn/20200108/87aaed07-d941-f6fa-7083-b3ebb36fc9b9.html>
- Bo/Cui. (2563). 10 คำยอดฮิตภาษาจีนปี 2018 (1). สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก
<http://thai.cri.cn/20190102/be93ecbf-562e-7130-99e2-1b98cf67cb68.html>
- Bo/Cui. (2563). 10 คำยอดฮิตภาษาจีนปี 2018 (2). สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก
<http://thai.cri.cn/20190108/a82dd078-1c6a-4e3a-c688-101aaaf16da7.html>
- ChatchawalChutikamoltham. (2561). มองย้อนจีนปี 2018 ปีแห่งการถอยกลับไปตั้งหลัก. สืบค้นวันที่ 31 มีนาคม 2563, จาก https://medium.com/@chatchawal_sun/มองย้อนจีนปี-2018-ปีแห่งการถอยกลับไปตั้งหลัก-b0eb1e4a98d
- Chatchawal Chutikamoltham. (2562). อย่าหาว่าอ้วนไม่เตือน จากสงครามการค้าสู่สงครามเย็น. สืบค้นวันที่ 11 เมษายน 2563, จาก https://medium.com/@chatchawal_sun/อย่าหาว่าอ้วนไม่เตือน-จากสงครามการค้าสู่สงครามเย็น-ed8a82dce5ba

- China News Network. (2554). *Geliable! 网上流行“中式英文” (组图)*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://roll.sohu.com/20110308/n304069958.shtml>
- China.com ภาษาไทย. (2561). *รายการ “The Rapper of China” (2)*. สืบค้นวันที่ 24 พฤษภาคม 2563, จาก http://thai.china.com/china/dialogue/1124/20181015/1399324_1.html
- Chinataalks. (2562). *เทศกาลวันคนโสดจีน*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://www.chinataalks.co/newchinese/11-11-เทศกาลวันคนโสด/>
- Chinese for Admission. (2559). *Easy Chinese*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.facebook.com/ChineseForAdmission/posts/192295331132019>
- Chinese2U. (2557). *月光族 พวกใช้เงินจนเดือน*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก http://chinese2u.blogspot.com/2014/02/blog-post_16.html
- Chinese2U. (2559). *ทำไมผู้ชายจีนจึงไม่ชอบสวมหมวกสีเขียว*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://chinese2u.blogspot.com/2016/05/lu-maozi.html>
- Curious Apple. (2562). *การประท้วงในฮ่องกง เกิดอะไรขึ้น และกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างไร*. สืบค้นวันที่ 6 เมษายน 2563, จาก <https://www.finnomena.com/curiousapple/hk-protest-impact/>
- D Magazine. (2560). *ศัพท์วัยรุ่น รุ่นใครก็รุ่นนั้น*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.thailife.de/newsreader-ausbildung/sphthuayrn-rnaikhrkrnnn.html>
- Doctorsun. (2555). *มิได้นำพา*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://dictionary.sanook.com/search/dict-user/มิได้นำพา>
- Doctorsun. (2555). *วันนี้ไปร่ง*. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://dictionary.sanook.com/search/dict-user/วันนี้ไปร่ง>
- English Online. (2560). *10 คำศัพท์สุดจี๊ด ภาษาอังกฤษใช้อย่างไร*. สืบค้นวันที่ 28 พฤษภาคม 2563, จาก http://engtest.net/forum/detail.php?type_id=03-12&&topic_id=4435

- Enlighten. (2562). คำศัพท์ออนไลน์ที่ใช้บ่อย. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://www.enlightenth.com/คำศัพท์ออนไลน์ที่ใช้บ่อย/amp/>
- Enlighten. (2562). รวมคำด่าภาษาจีน. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://www.enlightenth.com/รวมคำด่าภาษาจีน-18/>
- Gametoon. (2559). รวบรวมศัพท์แสลงที่นิยมที่ใช้กันในเกมออนไลน์. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563,
 จาก <https://thaigameguide.com/other/รวบรวมศัพท์แสลงที่นิยมที่ใช้กันในเกมออนไลน์/>
- GunGun. (2562). วลีเด็ดตลกจากละครดังปี 62. สืบค้นวันที่ 28 พฤษภาคม 2563, จาก
<http://entertain.teenee.com/thaistar/195244.html>
- iamvicky2013. (2558). 络流行语的英文缩写. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://wenku.baidu.com/view/ab7e847c04a1b0717ed5dd10.html>
- iGet. (2561). 5 คำศัพท์ยอดฮิตที่วัยรุ่นจีนเขาพูดกัน. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://m.facebook.com/iGETThailand/posts/882316868612810:0>
- Kapook. (2563). แม่ลิตางค์คือใคร? ประวัติลิตางค์ บัวทอง. สืบค้นวันที่ 24 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://women.kapook.com/view225604.html>
- Khaosod. (2561). จีนเร่งแก้คำแปลภาษาอังกฤษตรงตัว. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://today.line.me/th/pc/article/จีนเร่งแก้คำแปลภาษาอังกฤษตรงตัว+ออกมาผิดงๆ+ทะลึ่ง+หยาบ-UNNWg>
- Kissmemyfan1106. (2560). Freestyle. สืบค้นวันที่ 24 พฤษภาคม 2563, จาก
https://twitter.com/kissmemyfan_/status/940569515498258434
- Kitichai Taechangamlert. (2557). ศัพท์วัยรุ่น. สืบค้นวันที่ 23 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://www.facebook.com/Vl.Kitichai/posts/695685857156884/>
- koi_la_zy. (2555). ศัพท์วัยรุ่น พร้อมคำแปล. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://teen.mthai.com/variety/21288.html>

- koi_la_zy. (2555). พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 4 จากราชบัณฑิตสถาน. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://teen.mthai.com/variety/47014.html>
- koi_la_zy. (2555). อัปเดตศัพท์วัยรุ่น เยอะจุบเบย. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://teen.mthai.com/variety/47312.html>
- KosolChungsatiansup. (2555). จาก “Hold 住” มาเป็น “เอาอยู่” จนถึง “เรื่องนี้ถึงครูอังกณานะ”. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/484916>
- Level Up การตลาดจีน. (2562). จินยกระดับชั้นเรียนออนไลน์ด้วย WeChat .สืบค้นวันที่ 11 เมษายน 2563, จาก <https://www.levelupthailand.com/post/2019/03/10/-e0-b8-88-e0-b8-b5-e0-b8-99-e0-b8-a2-e0-b8-81-e0-b8-a3-e0-b8-b0-e0-b8-94-e0-b8-b1-e0-b8-9>
- Level Up การตลาดจีน. (2563). ทำความรู้จักกับแอป “WeChat”. สืบค้นวันที่ 23 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.levelupthailand.com/post/2016/11/29/-e0-b8-97-e0-b8-b3-e0-b8-84-e0-b8-a7-e0-b8-b2-e0-b8-a1-e0-b8-a3-e0-b8-b9-e0-b9-89-e0-b8-8>
- Maker Online. (2555). คำศัพท์วัยรุ่น จ๊าบ ๆ. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://wordsalang.blogspot.com/2012/03/makeronline.html>
- Matichon. (2555). ฮี้อฮาอีกราชบัณฑิตยศัพท์โจ้ – คำสแลง .สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://popcornfor2.com/content/-news-14680>
- MissSkyy. (2563). แคปชั่นโควิด. สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.wongnai.com/articles/covid-quotes>
- Natchaphon B. (2563). รวมมาแล้ว 50 แคปชั่นโควิด. สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.sanook.com/campus/1400048/>
- Nation TV. (2562). Xenophobia คำศัพท์แห่งปี. สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.nationtv.tv/main/content/378525597/>
- Nation TV. (2562). “เงินหลง” และเหล่านักแสดงดัง เปิดหน้าพิทักษ์ธงชาติจีน. สืบค้นวันที่ 6 เมษายน 2563, จาก <https://www.nationtv.tv/main/content/378731600/>

- Novakon. (2559). 富二代 VS 教二代. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://www.kechuang.org/t/80664>
- Novelll. (2556). DIY. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://dictionary.sanook.com/search/dict-user/diy>
- Novelll. (2556). แม่จ๋มมอย. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://dictionary.sanook.com/search/dict-user/6>
- Novelll. (2556). นึ่งริงมายเบล. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://dictionary.sanook.com/search/dict-user/นึ่งริงมายเบล>
- Novelll. (2556). สุย. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://dictionary.sanook.com/search/dict-user/%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%A2>
- Online Chinese Dictionary. (2562). 打酱油. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://baike.baidu.com/item/打酱油/68250?fr=Aladdin>
- Onnie. (2562). คำศัพท์ภาษาจีนแบบง่าย ๆ 4. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<http://www.diaryby onnie.com/2019/05/4.html>
- Onnie. (2562). คำศัพท์ภาษาจีนแบบง่าย ๆ 1. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
http://www.diaryby onnie.com/2019/05/blog-post_8.html
- Oranan. (2556). สังคมออนไลน์ Social 2. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก
<https://monnapablog.wordpress.com/สังคมออนไลน์-social-network-2/>
- Oravee. (2559). ทำความเข้าใจ Blockchain ใน 5 นาที. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://techsauce.co/tech-and-biz/understand-blockchain-in-5-minutes>
- Parae. (2560). ตั้งสเตตัสให้ดูมีอะไรด้วยเพลงร็อคสุดคลาสสิก ติด # แคปชั่นโดน ๆ ไปได้เลย. สืบค้นวันที่ 28 พฤษภาคม 2563, จาก <https://sistacafe.com/summaries/30459>
- Party. (2560). ศัพท์แสลงของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://tak-444.blogspot.com/2014/10/>

- Pixels. (2560). 10 คัพพ์วัยรุ่นต้นปี 2560 ที่คนอายุ 30+ ต้องรู้ อัปเดตใหม่ ไม่ตกเทรนด์. สืบค้นวันที่ 28 พฤษภาคม 2563, จาก [https://undubzapp.com/12-คัพพ์-วัยรุ่น-2560/?utm_source=line today&utm_campaign=linetoday&utm_medium=line](https://undubzapp.com/12-คัพพ์-วัยรุ่น-2560/?utm_source=line%20today&utm_campaign=linetoday&utm_medium=line)
- Phoebe Hung. (2563). ว่าด้วยเรื่อง IO จีน. สืบค้นวันที่ 23 พฤษภาคม 2563, จาก <https://www.blockdit.com/articles/5e9671fe644d140c8d1cedca>
- Pink. (2562). เมื่อก่อนมีอีป้อ.... สืบค้นวันที่ 28 พฤษภาคม 2563, จาก <https://twitter.com/Lunalypink/status/1154772686062538752>
- poc_ket33. (2556). สาวก. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://dictionary.sanook.com/search/dict-user/%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%81>
- Postconnex. (2563). คำย่อควรรู้. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก <https://postconnex.in.th/ecomway/คำย่อควรรู้/>
- PPTV HD. (2562). ผลสำรวจเด็กไทย เล่นเกมออนไลน์เกือบ 90% วันหยุดเล่นทะลุเกิน 8 ชั่วโมง. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก <https://today.line.me/th/pc/article/ผลสำรวจเด็กไทยเล่น+เกมออนไลน์+%C2%A0เกือบ+90+%C2%A0วันหยุดเล่นทะลุเกิน+8+ชั่วโมง+%C2%A0-v6wV1K>
- Pumpchinese. (2560). 11 11 สุขสันต์วันคนโสด. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.instagram.com/p/BbVdBKZBn-E/?hl=ja>
- Red Alert. (2562). คัพพ์ (ไม่) ลับ ฉบับดัง ๆ. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก https://readalert.co/alert/word_of_korean_fanclub/4459/
- Reviewspooh. (2560). คำพวนเสี้ยว ๆ. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://reviewspooh.com/love-gag/>
- root. (2558). รวมคัพพ์วัยรุ่น ภาษาวัยรุ่น ของแต่ละปี. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://lifestyle.campus-star.com/trendy/2988.html>

- toor36. (2554). ศัพท์ภาษาจีนเฉพาะทางการ์ตูน. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=toor36&month=10-2011&date=01&group=4&gblog=32>
- Topten. (2563). ปรากฏการณ์ Tiktok จากแอปที่คนหาว่าสก๊อย สู่แพลตฟอร์มที่ทุกคนต้องเล่นยาม “กักตัว”. สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2563, จาก <https://positioningmag.com/1271606>
- UndubZapp. (2560). รวมวลีฮิต 9 ศัพท์วัยรุ่นปี 2560. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://undubzapp.com/วลีฮิต-ศัพท์วัยรุ่น-2560/>
- UndubZapp. (2561). คำตอบดาราติดเทรนด์. สืบค้นวันที่ 24 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://undubzapp.com/คำตอบ-ดารา-ติดเทรนด์/>
- UndubZapp. (2561). คำฮิตวลีฮิตปี2018. สืบค้นวันที่ 25 พฤษภาคม 2563, จาก
https://undubzapp.com/วลีฮิต-ศัพท์วัยรุ่น-2560/?utm_source=linetoday&utm_campaign=linetoday&utm_medium=line&utm_term=uz46046round20171207173000
- wani91. (2561). มาดูความหมายของคำว่า “โอตาคุ” ตามพจนานุกรมใหม่ของญี่ปุ่นกันเถอะ. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก
<https://www.womjapan.com/column/trend/update-trend/meaning-of-the-word-otaku/>
- Xinhua Thai News Service. (2562). สัมภาษณ์หนุ่มสาวจีนกว่า 70% เชื่อมั่น “เศรษฐกิจกลางคืน”. สืบค้นวันที่ 11 เมษายน 2563, จาก
https://www.xinhuathai.com/eco/60589_20191215
- Xinhua Thai News Service. (2562). “อักษร” และ “วลีเด็ด” ประจำปี 2019 โดยชาวเน็ตและสื่อจีน. สืบค้นวันที่ 31 มีนาคม 2563, จาก https://www.xinhuathai.com/life-cul/62464_20191220

- Xinhua Thai News Service. (2562). “แพลตฟอร์มเรียนภาษาจีน” ขนาดใหญ่ ดึงดูดผู้ใช้งานทั่วโลกราว 647,000 ราย. สืบค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2563, จาก https://www.xinhuathai.com/edu/110974_20200602
- Yali. (2559). คัพพ์ตามสมัยนิยม. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://www.facebook.com/186155001496650/posts/838102356301908/>
- Yim/Patt/Cici. (2562). เปิดแพลตฟอร์ม “เรียนภาษาจีนฟรีออนไลน์” อย่างเป็นทางการ. สืบค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2563, จาก <http://thai.cri.cn/20191026/a5325e55-65b8-5baf-abdc-ffa1fcf13b84.html>
- Ying. (2555). สรุปคำศัพท์ใหม่วัยรุ่นที่ฮิตบนอินเทอร์เน็ตในปี 2011 (2). สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <http://thai.cri.cn/247/2012/02/02/225s194458.htm>
- Yuwadee. (2559). คัพพ์วัยรุ่นฮิตในโลกออนไลน์ 2016. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://teen.mthai.com/variety/112836.html>
- 2013 年网络流行语. (2556). 有木有. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://baike.baidu.com/item/有木有/18332?fr=aladdin>
- TA. (2560). 把妹. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://baike.baidu.com/item/把妹/2972783?fr=aladdin>
- TA 说. (2560). 丁克. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://baike.baidu.com/item/丁克/607564?fr=aladdin>
- TA 说. (2563). 官二代. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://baike.baidu.com/item/官二代/10356260?fr=aladdin>
- 爱秀美. (2562). 2019 年十大流行语具体是什么 2019 最火的梗有哪些. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก <http://www.mnw.cn/news/ent/xx/2227813.html>
- 汉典. (2561). 猴急. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://baike.baidu.com/item/猴急>

湖北函授大学学报. (2562). 中英混合式网络流行语的多样性研究. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม

2563, จาก <http://www.fx361.com/page/2019/0603/5170784.shtml>

叫个鸡. (2560). *Call a chicken!!*. สืบค้นวันที่ 25 พฤษภาคม 2563, จาก

<https://www.meipian.cn/tr822e5>

九酷网. (2561). 数字谐音含义 用数字来表达你对他的爱意. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน

2563, จาก <http://news.9ku.com/wenda/96fd04562e763e1b.htm>

蓝天外语. (2558). 2015 网络流行语英语怎么说. สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก

<http://www.blueskyschool.net/News/News.aspx?NewsID=3365>

刘必意. (2557). วลีฮิตติดปากคนจีนแบบอินเทอร์เน็ต. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<http://pasajeen.com/วลีฮิตติดปากคนจีนแบบอินเทอร์เน็ต/>

齐鲁晚报. (2555). [齐鲁晚报]对“神回复”不能一笑了之_正义网. สืบค้นวันที่ 30

พฤษภาคม 2563, จาก http://news.ifeng.com/gundong/detail_2012_12/15/20197399_0.shtml

人民日报. (2562). 我不要你觉得，我要我觉得. สืบค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2563, จาก

<https://baike.baidu.com/item/我不要你觉得，我要我觉得>

[/24178010?fromtitle=我要我觉得&fromid=24286419&fr=aladdin](https://baike.baidu.com/item/我不要你觉得，我要我觉得/24178010?fromtitle=我要我觉得&fromid=24286419&fr=aladdin)

人民网. (2559). 啃老族. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก [https://baike.baidu.com/item/啃](https://baike.baidu.com/item/啃老族/1115699?fr=aladdin)

[老族/1115699?fr=aladdin](https://baike.baidu.com/item/啃老族/1115699?fr=aladdin)

时尚中国. (2556). 上班族. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก [https://baike.baidu.com/item/](https://baike.baidu.com/item/上班族/1064069?fr=aladdin)

[上班族/1064069?fr=aladdin](https://baike.baidu.com/item/上班族/1064069?fr=aladdin)

腾讯科技. (2555). 2012 年度网络流行语 “屌丝” “江南style”都很忙. สืบค้นวันที่ 30

พฤษภาคม 2563, จาก

http://news.cnr.cn/kjxw/cnrtech/201212/t20121210_511524393_8.shtml

腾讯游戏. (2559). 杀时间. สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก [http://baike.baidu.com/item/](http://baike.baidu.com/item/杀时间/5337818)

[杀时间/5337818](http://baike.baidu.com/item/杀时间/5337818)

兔子赶场. (2557). 最近有哪些新网络流行语? . สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://zhidao.baidu.com/question/553015691016118012.html?fr=iks&word=%CF%BA%C3%D7+%C1%F7%D0%D0%D3%EF&ie=gbk>

我易家. (2562). 来了! 2019 年最火的 10 首歌曲、最流行的 10 大网络用句! 你知道

几个? . สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม 2563, จาก <https://zhuanlan.zhihu.com/p/97842320>

虾条不爱吃虾条. (2556). 除了“富二代”之外, 大家身边还有哪些类型的“X 二

代”? 你如何评价他们? . สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://www.zhihu.com/question/361725869/answer/945188609>

小鸡词典. (2562). 狗血 สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://baike.baidu.com/item/狗血/5555260?fr=aladdin>

新华网. (2557). 医二代 สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://baike.baidu.com/item/医二代/15044143?fr=aladdin>

新浪博客. (2558). 青蛙 สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก <https://baike.baidu.com/item/青蛙/10095016?fr=aladdin>

尤里蒙提. (2560). 2017 的流行语, 都是剽窃过气的电视剧? . สืบค้นวันที่ 30 พฤษภาคม

2563, จาก http://www.360doc.com/content/17/0226/08/17164483_632073743.shtml

中国新闻网. (2557). 你懂得 สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://baike.baidu.com/item/你懂得/1819520>

中华人民共和国教育部. (2562). 房奴 สืบค้นวันที่ 14 มิถุนายน 2563, จาก

<https://baike.baidu.com/item/房奴/59237?fr=aladdin>

钟叶军. (2560). 2017 年火爆中国十四大网络流行语. สืบค้นวันที่ 6 มิถุนายน 2563, จาก

https://www.sohu.com/a/211072334_211290

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ภาพที่ 2 หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สนง.คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มธ. ชุดที่ ๒ สาขาสังคมศาสตร์ โทร. ๑๘๐๔
 ที่ อว ๖๗.๐๔.๖/EC๒) ๒๔๖๓ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัย

เรียน อาจารย์สุติมา เข้มเจริญ

ตามที่ท่านได้เสนอโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบค่า สดแลงเงินและไทย ที่ปรากฏบนโลกออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ไทยและจีนเพื่อประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” เพื่อขอความอนุเคราะห์พิจารณาความเกี่ยวข้องกับการวิจัยในคน นั้น

บัดนี้ คณะอนุกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชุดที่ ๒ สาขาสังคมศาสตร์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าวแล้ว จึงขอแจ้งผลการพิจารณาให้ท่านทราบว่า โครงการวิจัยดังกล่าวไม่มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมการวิจัยในคน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

 (รองศาสตราจารย์ ดร. อานุสรณ์ อุณโณ)
 ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มธ. ชุดที่ ๒
 สาขาสังคมศาสตร์

ประวัติโดยย่อผู้วิจัย

1. ชื่อ -นามสกุล : อาจารย์ชุตินา เข้มเจริญ

2. สถานที่ติดต่อ

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

E-mail : chutima.kh@sed.tu.ac.th

3. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับการศึกษา	วุฒิการศึกษา	สาขาเอก	ชื่อสถาบัน
2558	ปริญญาโท	Master of Art	Linguistics & Applied Linguistics	Dalian University of Technology
2548	ปริญญาตรี	การศึกษา บัณฑิต (เกียรตินิยม อันดับ 1)	วิทยาศาสตร์-เคมี	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติโดยย่อผู้ร่วมวิจัย

4. ชื่อ -นามสกุล : อาจารย์ปริญญ์ มงคลพาณิชย์

5. สถานที่ติดต่อ

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะวิทยาการรับรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

E-mail : parinya.mo@sed.tu.ac.th

6. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับการศึกษา	วุฒิการศึกษา	สาขาเอก	ชื่อสถาบัน
2557	ปริญญาโท	ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต	ประวัติศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2549	ปริญญาตรี	วิทยาศาสตร์ บัณฑิต	วิทยาการ คอมพิวเตอร์	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย